

HISTORIA

IN QUA
PRIMÆVA FUNDATIO

Et
Institutio Regiorum

Ac
Antiquissimorum Monasteriorum
S. GEORGII
In Castro Pragenfi,
S. SPIRITUS

Vulgò ad Misericordias DEI
In antiqua Urbe Pragenfi
Ordinis S. P. BENEDICTI
Sancti-Monialium,
Cum omnibus tam Pontificijs,

Quàm
Cæsareo-Regijs & Ducalibus Privilegijs,
Exemptionibus, Immunitatibus, Concessionibus,
per distinctos Paragraphos recensentur.

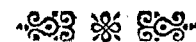

HONORI
CELSISSIMÆ
FRANCISCÆ
HELENÆ
PYERONIANÆ
DE
GALLIANO,
Dei Gratiâ Principissæ &
Abbatissæ suprâ factorum Mo-
nasteriorum dicata

à

JOANNE FLORIANO HAMMERSCHMIDT,
SS. Theologiæ Doctore, Proto-Notario Apostolico,
Comite Palatino, Auratæ Militiæ Equite, Regiæ, Exemptæ &
nullius Diœcesis Ecclesiæ SS. Petri & Pauli in Wissehrad, &
SS. Cosmæ & Damiani Vetero-Boleslaviæ Canonico, p. t.
Regiæ Urbis Vetero-Pragensis B. V. M. in Cœlos
Assumptæ in Teyn Curato.

Vetero-Pragæ, Typis Wolfgangi Wickhart, Archi-Episc. Typog. A. 1715.

HISTORIA
De Monasterio
S. GEORGII
Martyris in Arce Pragensi.

§. I.

*Penès Ecclesiam S. Georgij primitus erat
Collegium Canonicorum.*

UX *Wratisslaus*, *Borzivoij* primi Christiani
Principis Bohemi, & *S. Ludmilla* filius, pieta-
tem quam à Patre suo, & Matre, sanctoque
Metodio hauserat, semper retinuerat, ac
præcipue ea, quæ ad religionem pertinent, se-
dulò administrabat, & rem Christianam ma-
gno studio amplificabat, ipsosque Christianos ab omni peri-
culo tutos reddebat, cohibita ante alios *Drabomir* à uxore, Chri-
stianis insensissimâ, nè quid apertè cum suis gentilibus in illos
auderet. Et ut magis fides Christiana divulgaretur, in monte
Suillo supra Pragam, ubi quondam *Libussa* amplam ædificavit
domum, in honorem Sancti Martyris *Georgij* splendidam cura-
vit ædificari Ecclesiam per quendam Artificem *Mirobogium*. In-
ceptum est opus Ecclesiæ annò 912. & absolutum annò 913.

A 2

Ad

Ad hanc perfectam Ecclesiam, ut inibi cultus Divinus celebraretur, induxit, & instituit ibidem IX. Clericos. Duos videlicet *Subdiaconos*, & Duos *Diaconos*, & Quinque *Presbyteros*. Et ex his erat unus *Archi-Presbyter*. Ità M. S. antiquissimus Liber Monasterij *S. Georgij* in membrana. In hoc antiquissimo libro annotantur quorundam *Archi-Presbyterorum* Nomina, videlicet: *Wlita* *Archi-Presbyter*. *Byelca* *Presbyter*. *Czas* *Presbyter*. *Hmylen* *Presbyter*. *Mylata* *Archi-Presbyter*. Et sic hi ipsam Ecclesiam *S. Georgij* ferè L. annis soli per se rexerunt, & gubernaverunt, & in possessione ejusdem loci pacifica, Clerus, & Collegium Clericorum existit Ecclesiæ supradictæ: eorumque tempore Regiminis, Dux prædictus *Wra-tislaus* Fundator eorundem, diem clausit extremum annò 916. secundum alios Scriptores annò 926. & in Ecclesia *S. Georgij* (proùt petijt) sepultus, & tumulatus. Sicuti etiam in eadem Ecclesia sepulta est Mater ejus, *S. Ludmilla* annò 922. secundum Hagecum, secundum *Thomam Pessina* annò 929.

Officia
Cano-
nico-
rum S.
Geor-
gij.

Quando autem deinde sub Regimine *Boleslai Pij* introductæ sunt ad Ecclesiam *S. Georgij* Sancti - moniales Ordinis Sancti Benedicti (de quibus infra §. 6. fusiùs) nomen Prælati, seu *Archi-Presbyteri* in processu temporis est deletum, & quamvis ad, & supra tempora Caroli IV. manserint successores penès hanc Ecclesiam, & dicebantur Canonici, erant tamen Acephali, carentes capite, seu Prælato. Hi, Monialibus jam ad Sanctum *Georgium* existentibus, tenebantur in eadem Ecclesia sacerdotalia officia suis septimanis secundum ordinem vicissitudinis peragere, eos contingentia distincta officia exercere, Missarum solemnias celebrare, Canonicas horas in Capella Beatæ Virginis recitare, diebus Dominicis aquam ad aspergendum, & in vigilia Epiphaniæ, Candelas in Purificatione B. V. Mariæ, die Cinerum cineres, in die palmarum frondes, & palmas, in Vigilia Paschatis ignem benedicere. Itèm in primis Vesperis Dominicarum, & festorum inferius expressorum, Altaria, Clerum, & Moniales incensio thurificare: Communicantes Moniales in diebus Nativitatis Christi, Annuntiationis, Coenæ Domini, Paschæ, Pentecostes, Assumptionis,

sumptionis, omnium Sanctorum, familiam, & alios sæculares communicare, aliæque Sacramenta Ecclesiastica, sepulturam, unctionem extremam, baptismum administrare, cunctis temporibus, ut in die sepulturæ alicujus funeris, tertio, septimo, trigésimo Anniversario certarum, & signatarum, secundam Missam hebdomadarius procurare: Duo Diacones suis hebdomadis in majori Missa Evangelium legere: *Ite missa est. Benedicamus Domino. Flectamus genua. Levate.* Et in Missis Defunctorum Evangelium, & *Requiescant in pace*, dicere, funus thurificare, & aspergere, hebdomadario Presbytero ad Altare ministrare, in Processionibus Passiones legere, cereum Paschalem benedicere, in Missis cantare, & in Vesperis, & Matutinis communem tantum, specialiter in Matutinis: *Liber generationis, &c.* In Vesperis: *Benedicamus Domino*, cantare. Itèm in Capella juvare cantare Missam Presbyterum hebdomadarium, ante ipsum candelas deferre, qui incensavit chorum, & altaria, & in processionibus librum, & urceum cum aqua, & aspersorio ministrare: sacros liquores loto chrismate, debito tempore recipere, & alia officia Diaconalia tenebantur exercere.

Itèm duo Subdiacones, Prophetias, & Epistolas legere, Presbytero ad Altare, in Processionibus, & in incenso cum candelis præeundo ministrare, & cantare communiter, & in Vesperis specialiter cum Diacono hebdomadario: *Benedicamus Domino*, & alia officia Subdiaconalia tenebantur officiosissime adimplere.

Itèm stallis in Choro Presbyteri à Clericis sejungebantur. Nam Presbyteri quinque, habebant quinque stalla specialia à parte Septemtrionis, secundum ordinem senioritatis sursum stantes. Diacones, & Subdiacones à parte Australi habebant stalla.

Itèm per alimentorum receptionem Presbyteri Canonici ab aliis sequestrabantur. Presbyteri enim, hebdomadarius partem mediam offertorii in Missa positi, & in Vesperis, & Matutinis. Diaconus tertiam, & Subdiaconus sextam partem duntaxat tollebant.

Et

Et pro superpelliceis in die omnium Sanctorum quilibet Presbyter per decem, & Diaconus, & Subdiaconus per quinque grossos recipiebant.

§. II.

De præbendis Canonorum ad S. Georgium.

Presbyter hebdomadarius præbendam panis, vini, cerevisiæ, pullorum, carniū, piscium, additionum, uti alia Monialis recipiebat in contingenti cum hebdomadaria.

Diaconus feriis tertijs, & Subdiaconus quintis feriis tantum simplices carnes, crus porcinum, aut assaturam pecorinam, aut frustum lardi in valore sex parvorum denariorum à Monasterio accipiebant.

Presbyter hebdomadarius in Capella omni Sabbatho ab Abbatissa duos grossos recepit, septem parvos ministro dedit, residuum pro se reservavit.

Item: in Adventu, & Quadragesima, quilibet Diaconus, & Subdiaconus unam halecem, Presbyter per duas haleces accipiebat.

Item: Diversas Decimas ex certis locis accipiebant.

Nam tempore *Anna* Abbatissæ, *Wenceslaus*, qui & cognominabatur: *Gaudeamus*, corpus præbendæ tenens in *Holus*, & Decimas, Vineæ, & araturæ medietatem in *Majori Owczinecz* tollens Sacerdotalia nomine suo, & sui Canonicatus exercuit officia, & emolumentum superius expressum percepit. Et in *Lybicæ* Ecclesiæ S. Crucis præbendatus *Joannes Zlechowicz* dictus, & plebanus in *Sweinichz*, sub regimine *Cunegundis* Abbatissæ, similiter Sacerdotis in Ecclesia *S. Georgij* explens officia, suo tempore redditus sex sexagenarum in *Otwoicz* comparavit, quos suæ præbendæ, suisque successoribus oneratos dicto onere, quam diu onus inunctum expleverint, sub poena privationis ipsorum reddituum, si debitum onus explere neglexerint, Ecclesiæ *S. Georgij* contulit, & applicavit, sic quod possessor dictorum

dictorum bonorum in suo Anniversario Monialibus præsentibus Vigilijs, Missæ, & Comendationibus, & Canonicis per duos grossos, & Vicarijs interessentibus Missis tres grossos, Abbatissæ 4. grossos, Matronabus 2. grossos, Campanatoribus unum grossum, pauperibus in foribus Ecclesiæ pro pane unum grossum, assignaverit.

Item: de eisdem bonis in Dedicatione Capellæ, Canonicis, & Vicarijs Missæ interessentibus per unum grossum.

Item: in Anniversarijs Patris sui *Dobrzemil*, & Matris suæ *Wawrzena*, *Vitalis* Monialis, 30. grossos. Officianti missam, bis per sex parvos, Matronabus bis per unum grossum, Campanarijs bis per 1. grossum, pauperibus bis per 1. grossum, perpetuis temporibus assignavit. Quod si aliquis ex illis neglexit prædicta, aut aliquod prædictorum, bonis privari debebat prædictis, & alterius erant, qui diligentius onus explebant committenda. Sicut sonat tenor literarum super hoc per ipsum Canonicum prænominatum *Joannem Zlechowicz* originaliter editarum, & confectarum. Obijt hic Canonicus *S. Georgij* Anno Domini. 1339. 7. Idus Novemb. *Joanni* prædicto successit in præbenda *Hofislaus*, Doctor Decretorum, Presbyter, & Decanus Sacensis, & Officialis Curie Pragensis Archi-Episcopi, qui obijt, A. 1347. 19. Kalend. Januarij. & testamentarius, seu executor suæ voluntatis ultimæ.

Decanus Pragensis de bonis legatis redditus cunctos comparatos, principaliter Monialibus duas sexagenas, & alios redditus, medietatem ad festa Sanctorum *Georgij*, & *Galli* dividendos, & Monialibus, & Canonicis parte mediâ per medium in suo Anniversario interessentibus Vigilijs, Missæ, & Comendationibus ad ejus sepulchrum subdividenda, & quinque Francones inter Canonicos dividendos assignavit.

In præbenda *Joannes* quidam per gratiam à Clemente VI. Papa sibi factam successit, qui Presbyter extitit, onera, & officia ipse peregit, sed cum *Sulkone Leonardi*, etiam Presbytero, pro Ecclesia in *Unbofst* commutavit, qui etiam officia Sacerdotalia, & onera, ut sui Antecessores consueverunt, & alia sibi commissa in Ecclesia *S. Georgij* implevit.

Item

Itē in alia præbenda, cujus corpus est villa *Kniefewes*, & decimæ in *Syrzewicz* noscuntur esse, cujus possessor quidam *Abel* Presbyter, & Plebanus in *Hofin* fuit, à temporibus *Cælestini* Papæ, Regis *Przemislai*, cui *Wenceslaus* dictus, & fuit cum curvo capite, provissus per gratiam *Bonifacii* Papæ successit, & Decimas à Civibus *Litomericensibus* obtinuit.

Huic *Procopius*, à tempore *Sophiæ* Abbatissæ, quæ fuit ante *Cunegundem*, & *Procopio* *Thomas* dictus *Syrzecz* successit, qui omnes erant Presbyteri, & officia Sacerdotalia expleverunt.

Itē in Præbenda, quæ est in villa *Statiwnitz*, pro corpore præbendæ dictæ, etiam Sacerdotali, quidam fuit Magister *Matthias* Presbyter, Rector Scholarum in Castro *Pragenfi*. Cui *Wenceslaus* prædictus cum curvo capite per optionem tempore *Sophiæ* Abbatissæ primū nominatæ successit.

Ipsique *Wenceslaus* *Hofislauus de Petrowicz*, *Hofislauo Carolus* Archi-Diaconus successit, sed Canonicatum, & præbendam tribus mensibus non plenè elapsis resignavit, cui *Hofislauus de Sedelczano* successit, & cum *Verenbero* Plebano Sancti *Galli* in Civitate *Pragenfi* pro sua Ecclesia commutavit. Qui *Weremberus* Anno Domini, 1352. in die Sancti Spiritus est defunctus, cui in præbenda successit: *Nicolaus* dictus *Tannus*.

Itē in præbenda, cujus corpus est in villa *Przilep*, quidam *Jacobus*, & Plebanus in *Chuchel*, temporibus *Cælestini*, & *Bonifacii*, & *Sophiæ* Abbatissæ, fuit possessor prædictæ præbendæ, decimas medias de *Chorufek*, bladi, pecuniæ, pullorum, & ovorum, & medietatem decimarum vineæ, agriculturæ in *Majori Owenecz*, ad suam præbendam dictam pertinentibus tulit, cui *Benessius* in eadem præbenda successit, & ipse *Benessius* manu propriâ, ea quæ sunt in antiquo Graduali, nova scripta scripsit, cui in præbenda *Stephanus*, qui cognominabatur *Magister*, per *Benedictum* Papam provissus successit, & cum *Wenceslao* Plebano de *Miliczin* pro ministerio Altaris Sanctæ *Catharinæ* in Ecclesia *Pragenfi* permutavit.

Itē Possessor corporis Quintæ præbendæ Sacerdotalis, quod est in villa *Bobemicz*, & Decimæ post duas araturas in *Licbuczewes* spectant ad eandem. Quam à tempore *Tobia* Episcopi

scopi *Pragenfis* *Thomas* dictus *Puten*: possidendo solus per se, sibi, & suæ præbendæ debita Sacerdotalia exercuit officia, qui cum senior fuerit inter Canonicos, sociorum suorum, Monialium, & Laicorum familiarium, servitorum Monasterij utriusque sexus confessiones audivit, & sacramentaliter absolvit, asserens se, & quemlibet Seniore Canonico, & hebdomadariū in sua hebdomada habere auctoritatem de consuetudine Ecclesiæ à sui Fundatione confessiones audiendi, & absolvendi personas Clericales, & Laicales ad ipsam Ecclesiam *S. Georgij* pertinentes, sicuti & alia Sacramenta Ecclesiastica administrandi, à tempore cujus contrarium in memoria hominum non habetur.

Cui *Joannes*, dictus *Terhomta*, in præsentia successit, & mortuus est ipse *Joannes*. 4. Idus Decembris, A. 1338.

De cujus parte pecuniæ relictæ, videlicet, 15. Sexagen. *Thomas Serzecz* prædictus, 89. grossi in redditibus in villa *Milenecz* comparavit, & in Translatione *S. Ludmillæ* pro refectioe Canonicis, & Ministris Interessentibus Missæ, 27. grossos dividendos, unum grossum Matronabus, & Campanarijs unum, unum pauperibus administrat. In ipsius autem *Joannis* Anniversario, præsentibus vigilijs, & Missæ eisdem Canonicis 27. 2. grossos in offertorio, duos in Candelis, unum Matronabus, unum Campanarijs, & unum grossum pro pane pauperibus ministrando expendit.

Cui *Joanni*, *Franciscus Vlandi de Praga*, per *Benedicti* Papæ provisionem successit, & ut in ipsa Sacerdotale officium sibi, & suæ præbendæ debitum gradum Sacerdotij possit peragere, suscepit, cui *Benessius* Plebanus de *Walduch*, & beneficio *Albertus* per commutationem successit.

§. III.

De præbendis Diaconorum, & Subdiaconorum ad S. Georgium.

IN præbendis Diaconalibus erant distincta officia, corpora, & Decimæ. Abbatissa enim nomine corporum tres Marcas leves annuatim ambobus solvit. Unus ex Diaconibus Decimas in censu pecuniæ, & Bladi in villa *Postrizin*, & non quoddam de eadem villa post Decimæ huiusmodi tam pecuniarum, quam Bladonum per Dominam *Bgetkam* (id est *Elisabetham*) Abbatissam in, & ad alia bona *Niemczicz* sunt translatae ex permutatione bonorum, ut habetur in Tabulis Terræ. Quæ Decimæ inclusivè omnibus ad duas sexagenas se extendunt annuatim, & medietatem Decimarum de campis trium araturarum in *Brzezan* percepit.

In qua Præbenda quidam *Wenceslaus* per *Cœlestinum* Papam provissus, & postea Archidiaconus Pragensis factus fuit.

Cui *Lupus*, & *Lupo Michaël*, & *Michaëli Petrus de Tallemburg* successit. Qui omnes Diaconalia officia, nec non Diacones, imò Presbyteri existentes peregerunt, & ultimò nominatus peregit.

Alter Diaconus, Decimas post duas araturas in campis de *Borzanowicz* percepit, & pratum habuit in *Ochwoiecz*, in qua Præbenda quidam *Witko*, ante tempora *Anna*, & *Sophia* Abbatissarum, ipse, & earum tempore Diaconalia peregit officia, & sibi tempore *Cunegundis* Abbatissæ, *Mraczek*, *Mrackoni Jaczek*, *Jaczconi Maczek*, *Maczconi Felkel*, *Felcino Wanick*, *Wankoni Pesek*, *Pelconi Jeseke*, *Jelconi Franek*, *Franconi Jeseke*, *Jesconi Budek*. Hi omnes Diaconalia peregerunt officia.

In Subdiaconalibus Præbendis, loca præbendarum, & personarum, Decimarum, & officia ab alijs erant distincta.

Bona in villa *Dublewicz* pro corpore præbendæ subdiaconalis, & pro Decimis araturarum quondam in *Pohlaw*, & *Brzezano*

Brzezano tenebat duas Curias cum agris, ac suis pertinentijs, in qua erat quidam *Theodoricus*, tempore *Tobie* Episcopi, cui successit *Sdislaus*, *Sdislao Ulricus*, *Ulrico Hostislaus*, *Hostislao Mika*, *Mikæ Sdislaus*, *Sdislao Przibik*.

Hi omnes debitum sibi, & suæ præbendæ officium fecerunt.

In altera præbenda Subdiaconalis ordinis, corpus ipsius in *Borzianowicz*, & Decimarum medietas trium araturarum in *Brzezano*, & in *Wrutyocz* in censu pecuniali Decimæ spectant ad eam, in qua quidam *Laurentius* dictus *Koczka*, omnium prædictorum Canonorum Senior erat, qui scripsit Epistolarium, & solus ipse Subdiaconatus officium, quam diu vixit faciebat, cui *Bobunko* successit, cujus tempore *Sophia* Abbatissa corpus de *Borzianowicz* transtulit in *Opatowicz*, cum potestate, quoddam possit ipsa, vel suæ posteræ iterum regredi, & translationem huiusmodi retractare. Et *Bobunkoni* successit *Joannes* dictus *Howorka*, *Joanni Prziesek*, *Przieskoni Vitus*, *Vito Peslinus*, *Peslino Michaël*, *Michaëli Franciscus Herbordi de Praga*.

Hi omnes Subdiaconatus, soli existentes Subdiacones, præter *Michaëlem*, qui modico tempore fuit Canonicus, aut in Superioribus Ordinibus officia Subdiaconalia peregerunt.

§. IV.

De Distinctione Officiorum.

PRESbyteri prædicti, & Successores eorum, in presbyterali præbenda succedentes, tres ex eis explebant in Ecclesia *S. Georgij* per decem hebdomadas, duo per undecim septimanas, & in Capella similiter tres per decem, & in Capella duo per undecim annuatim.

Diaconus verò, & Subdiaconus, quia duo erant, per 26 hebdomadas in Ecclesia, & per 13. in Capella, eò quoddam per unum juyabant Missas cantare per annum. Et sic quemlibet

Subdiaconum, & Diaconum annuatim continget vacare hebdomariatu, 12. Septimanis.

Hæc prædicta erant distincta specialiter, & officia, & emolumenta, & percipientes iusto titulo tenentur officia adimplere. Insuper unicuique Canonico per 12. modios siliginis circa festa *SS. Galli, & Martini*, unus porcellus, aut carnis brevium, & decimæ de vinea in *Tynecz* dabantur.

Persona Regens Bona Monasterij, & Monialium, omni Anno, ea quæ dicta sunt, pro officijs prædictis tenebatur de Jure, & consuetudine ministrare.

Itèm ad alias Horas, & officia non erant soliti convenire, nisi eisdem specialis, & consueta consolatio dabatur.

Quòd si aliquis ab interesse se subtraxit, ipsâ consolatione carebat, & poenam aliam incurrebat.

Sicut ad Matutinas in Nativitate Domini, ad cantandum versum ultimum cum strophis, & *Te DEUM Laudamus*, & Missas.

In prima Missa, vacans Subdiaconus debebat cantare: *Laudem Deo*; & Abbatissa cum Conventu, & Clericis, & Matronabus, datis denarijs pro Offertorio, & cuilibet Legenti Missam per sex parvos, & in Aurora, ac minori Missa per unum grossum consuevit offerre, & semper obtulerunt.

In alijs quoque Festis, quibus Ministri sacris induti vestibus ad Altare ministrantes sua exercebant officia, grossum obtulerunt. Et ad Processionem ipsâ die convenire consueverunt. Si quis autem huic non interfuit, refectione, & pecuniâ datâ pro ipsâ, quia ipsâ die dabatur refectione, vel pecunia pro eadem à Monasterio, carere debebat, & inter præsentis absentium portio dividebatur. Et sic omnibus alijs temporibus, quibus solebant fieri pitantiæ, seu distributiones, erat consuetum, absentes nihil percipiebant, & præsentis fructum debitum facientes inter se distribuebant, juxta dictum: *Qui non laborat, nec manducet.*

Itèm in Matutinis, in Coena Domini, & sequentibus tribus noctibus, ad *Benedictus*, & sequentia cantanda convenerunt. Si aliquis se absentavit, portione offertorij carebat.

Itèm

Itèm, in Paschate ad primum pullum, & tactum campanæ ante matutinum ad tollendam crucem conveniebant, ad quam Abbatissa cum Senioribus Monialibus quatuor grossos ad minimum offerre consueverat.

Ac in visitatione sepulchri per Conventum Diaconus *Salvatoris*, Subdiaconus *Angeli*, & ambo Apostolorum: *Joannis, & Petri*, Presbyter Dominicam, repræsentantes personas, consueta fecerunt. Offertorium ad Crucem, sepulchrum, mensam, & Altare inter se more consueto hebdomadarij diviserunt, communem cantum communiter omnes cantabant.

Ad processionem, & Missam, consuetum erat venire, & negligentes refectione, vel pro ea portione quæ dabatur ipsâ die carebant.

Ad Vesperas in Vigilia Nativitatis Christi, & in diebus Nativitatis ejusdem, *Stephani, & Joannis*. In prima Vespera Epiphaniæ, in Purificatione in utrisque Vesperis.

In Vigilijs *Boleslai, Mlade, Wratislai, & Cunegundis*.

In Annuntiatione, in vigilia Paschæ, & tribus diebus sequentibus.

Trinitatis, Corporis Christi, Viti, Joannis, Procopij, Mariæ Magdalænæ, Coronæ Domini, Assumptionis, Nativitatis Mariæ, Ludmillæ, Wenceslai, Michaëlis, Omnium Sanctorum, & Receptionis convenire solebant, & pro pietantia 4. pintas cum dimidia vini, vel medonis, & de Cerevisia staphus magnus, seu ansa sapidi potûs in mundis vasis, pro qualibet visitatione vesperarum præsentibus Ministris, ad Missas verò, in quibus dabatur refectione, vel pro refectione 36. grossi, convenire solebant.

§. V.

§. V.

De quibusdam Foundationibus ad S. Georgium pro Canonicis ejusdem Ecclesiæ factis.

IN diebus Nativitatis, Epiphaniæ, Paschæ, Georgij, Pentecostes, Assumptionis, Wratislai, Dedicationis, Wenceslai, ab antiquo per Abbatissam *Cunegundem*, filiam *Przemyslai*, quæ recepit habitum Monasticum Anno Domini 1302. die Sanctæ Mariæ Magdalenæ, & in suo Anniversario 5. Kalend. Decembris, de Bonis *Zwanowicz*, *Strzemelicz*, & *Haczky*, Monasterio per eam provisus, duas refectioes dari instituit, & septem pitantias.

Et in passione S. Ludmillæ per *Hostislaum de Petrowicz*, pro domo in Praga data Monasterio, convenientibus, & interessentibus refectioem instituit ministrari.

Item in Epiphania ad *Coledam* ante Abbatissam conveniebant, quæ eisdem 36. grossos pro toto offerebat, potus vini, & cerevisiæ sine mensura.

Item, in Coena Domini, ad benedicendum panem, favum mellis, pisces, & oblatas, ad faciendum mandatum conveniunt. Ubi pitantia vini, cerevisiæ cum mensura, unus piscis, unus panis, favus mellis unus, omnibus, & cuilibet præsentis Canonico, fasciculus oblatarum, 16. oblatas continentes, offerebatur.

Cultrix, ad Matutinum Sacræ Noctis, Nativitatis, cuilibet per candelam combinatam, & reflexam, & in Epiphania 9. grossos. 9. nuces muscatis, duas pintas vini, & de cerevisia, pro 6. parvis, 9. hussalas in valore 9. grossorum de pura similia, 9. sexagenas nucum, 144. poma, & totidem pyra. Et in Vigilia S. Georgij. 4. grossos, in die S. Cordula. 4. grossos, in Missis Defunctorum ministrare, & dare Dominis Canonicis consuevit, & tenebatur.

Item,

Item, quælibet Monialis in sui receptione refectioem Dominis Canonicis, & hebdomadarijs offertorium, vel pro ea Abbatissa dare tenebatur.

Item in velatione Monialium, & Benedictione Abbatissæ, refectio omnibus solennior, & offertorium uberius hebdomadarijs dari erat consuetum.

Item, in Purificatione cum candelis benedictis, Abbatissa, & Moniales, & in Palmis, cum palmis offerebant plus solito.

Item, in Vesperis de Passione, & Translatione S. Ludmillæ, Abbatissa cum Conventu pergebant ad offertorium.

Item in Missis Defunctorum *Boleslai*, *Mlade*, fundatoris *Wratislai*, *Cunegundis Abbatissæ*, & *Hostislavæ Abbatissæ Felicis*, & *Adaucti*, & in sepultura uniuscujusque Monialis, ad Altare ubi erat Missa, Abbatissa grossum, quælibet Monialis per unum denarium de pecunia Monasterij offerebant, quod ad minimum ad 7. grossos se extendebat.

Item, unicuique Presbytero Missam legenti Defunctorum, sex parvos offerebant.

Item, quidquid offerebatur in Altari infra Missam, per quemcunque oblatum fuerat, aut in sepulchris mortuorum, & in die *Parasceves*, *Ascensionis*, à manè usque ad vespertinum, & *Sancti Wenceslai* post Missam, usque cras post Missam, ad Crucem, & Sanctuaria, commune erat omni interessentium, & præsentium Canonicorum.

S. *Cunegundis* Abbatissa filia Regis *Przemyslai*, Canonicis duas refectioes, & bibitiones, 8. Vespertinas, de bonis supra dictis, ut in literis Testamenti expressum est, instituit fieri perpetuis temporibus duraturas, & per suas Successores Abbatissas, Reatrices, & Rectores Monasterij servaturas.

Item ipsa prædicta S. *Cunegundis* Abbatissa, primò admisit, Canonicis habere Vicarios, ut & per se, vel per alium sine præjudicio Officiorum suorum Canonicorum, qui semper quilibet Canonicus saltè in his ordinibus sit, aut ad ordines promoveatur tempore à Jure concessio, ut suum per se, vel per alium distinctum possit peragere officium, & præstiti sibi Beneficij capax efficiatur, maximè prætendendo, quod auctis Clericis,

Canonicis S. Georgij admittuntur Vicarij.

Clericis, Divinus cultus etiam augeatur, nec per hanc admissionem abstraxit Canonicos, nec poterat adstringere, quin quilibet Canonicus potuerit per se, sine Vicario, suum, & suæ præbendæ officium adimplere; nec Vicarijs aliqua emolumenta specialia est largita, sed quantum quilibet de suo emolumento volebat dare, & voluntariè impertiri.

Item, Dominus *Albertus* miles quondam Præpositus, hæreditatem, seu redditus in *Drzinow*, dimidiam alteram marcam comparando, & molendinum in *Ugezda* ad *S. Annam*, Ecclesiæ *S. Georgij* prædicti est elargitus, ut de *Drzinow* memoria fieret *Hofislava* uxoris suæ in suo Anniversario, die *Felicio*, & *Adaudi*, 18. grossos inter præsentis Vigilijs, Missæ, & Commendationibus dividendos. Unum grossum Presbytero cantanti Missam, & ad Offertorium septem grossos, Campanarijs unum grossum, pauperibus grossum. Et in suo Anniversario tantundem expendendum prædictis personis, dictam largitionem suam, & possessores ejusdem, videlicet Ecclesiam, & Rectores Ecclesiæ honoravit.

Quod semper observatum erat de *Drzinow*, in memoria uxoris suæ *Hofislava*. Ipsi autem largitoris *Alberti*, nulla fiebat memoria, neque Anniversaria dies sciebatur.

Item de *Joannis*, dicti *Tyrhomca*, dono, institutione, & memoria est jam dictum. Item, de dono, & institutione, suæ, & suorum parentum memoriæ, & quis tenere debeat bona per Dominum *Joannem Zlechowecz*, largita.

Item, *Sophia* Abbatissa in Religione exemplaris reparatrix Monasterij, & ex vetustate collapsi, & ignis voragine consumpti liberatrix, & auctrix bonorum temporalium, cujus tempore Monasterium, & personæ Monasterij Religiosæ in Divinis institutis profecerunt, & in temporalibus auxilijs ad ducentas Marcas creverunt, in redditus annuatim, & ut sui, & suorum Parentum memoria haberetur, de suo dotalitio viginti Marcas, specialiter in *Mileticz*, & *Donczicz* comparatas, pitantias Monialibus procuravit, & Canonicis unam sexagenam in *Mileticz* legavit, quam prædictus *Serzecz* tenendo, ut mandatum ab eadem accepit, & sua Successore, in suo 5. Idus Aprilis,

Aprilis, & Patris sui in die Timothei, *Bobuslai*, Matris suæ *Sde-slava*, per 18. grossos dividendos, inter præsentis Canonicos, Vigilijs, Missæ, Commendationibus administravit.

De *Hofislai* Doctoris memoria, jam est superius dictum.

Item, ex consuetudine Antiqua, Dioecesanus in diebus *Sancti Stephani*, Feriâ secundâ Paschatis, in Dedicatione, Feriâ secundâ Pentecostes, & *S. Michaëlis*, Missam tenebatur per se, vel per alium Pontificem celebrare.

Item, Chorus Pragensis à Paschate usque ad Festum Sanctæ Trinitatis, quolibet die Dominico, & Festis Sanctorum, *Georgij*, Ascensionis, Viti, Assumptionis, etsi festum die Dominico occurrerit, *Wenceslai*, *Michaëlis*, *Ludmillæ*, Omnium Sanctorum, Nativitatis Christi, *Stephani*, *Joannis*, *Innocentium*, & in Epiphania, ac in Purificatione, & in die Cinerum, ac in Vesperis in die Sanctæ *Luciæ*, & ad imponendum *ô Sapientia!* & in Anniversario *Wratislai* ad sepulchrum suum Vesperas defunctorum cantandas consueverunt cum suis Processionibus visitare.

Elisabeth Abbatissa *S. Georgij*, fuit soror germana *Hofislai* Decani Sacensis, Officialis Curie Archi-Episcopalis Pragensis; hic dum adhuc in humanis ageret, *Elisabetha* adhuc in minoribus constitutæ, quadraginta sexagenas grossorum Denariorum Pragensium reliquit disponendas ad pia vota, prout ei videbitur expedire. Pro quibus quidem pecunijs, cum scitu, & voluntate, expressoque consensu Domine Abbatissæ, quæ tunc fuit, & Conventus Sanctimonialium dicti Monasterij *S. Georgij*, quatuor sexagenas grossorum Censûs comparavit, quem per multa tempora tenuit, & possedit. Fructus, redditus, & proventus, in, & ex eodem provenientes percipiendo. Qui quidem redditus, & proventus percepti, & per ipsa tempora reservati, se extendebant ad Summam quinquaginta sex eorundem grossorum. Demum ipso censu quatuor sexagenas pro me (sic ait in literis ipsa) pro quadraginta sexagenas grossorum vendito, & pecuniâ hujusmodi utraque insimul congregatâ, & præsertim propter utilitatem, & profectum dicti Monasterij, bona quædam ad ipsum Monasterium pertinebant, videlicet:

videlicet: *Knyezicye, Knyeziczky, Jawornik*, adjacentia Castro *Brada*, pro alijs bonis, videlicet *Villa Nepolis* eidem Monasterio multum utili, & commoda, de consensu dicti Conventus commutavi, & præter illa de Bonis dicti Monasterij addebantur superaddi hujusmodi nonaginta sexagen: tam pro censu hujusmodi vendito, quàm etiam per ipsa tempora congregatas, ordinans nihilominus, & de voluntate Reverendissimi in Christo Patris, & Domini Domini *Joannis Sanctæ Pragensis Ecclesiæ Archi-Episcopi*, Sedis Apostolicæ Legati, ac Conventus dicti Monasterij disponens, quòd de eadem *Villa Nepolis*, pro eisdem Nonaginta Sexagenis, Domina Abbatisa ipsius Monasterij, quæ pro tempore fuit, novem sexagen: grossorum singulis annis, & perpetuo in Anniversario meo dare, & distribuere in hunc modum debet.

Primò, pro pitantia ipsarum Sanctimonialium, & pro prandio earum in communi fiendo. Custrici ad procurandum candelas, 4. grossi.

Item Canonicis Divinis interessentibus, & propiciatorio. 20. grossi. Campanarijs alterum dimidium grossi. Pauperibus ante portam Monasterij tantundem, & pro vivis, & defunctis, & his qui adhuc bona eorum largiti sunt, & imposterum largientur.

Ex Nona autem, & ultima sexagena, ad priorem pensionem duorum grossorum quæ dari est solita, dabitur omni Sabbatho, 1. grossus.

Item, de censu duarum Sexagenarum in villa *Neradicz* per ipsum germanum meum (ait ipsa in literis) etiam similiter relicto, ipsa Domina Abbatisa omni septimanâ, videlicet, feriâ secundâ, Ministris Missam Defunctorum cantantibus dabit duos grossos. Residua verò omnia quæ supererunt, pro candelis conservet, & sibi pro labore suo reservabit.

Et hæc omnia, & singula per ipsam Dominam Abbatisam debebunt adimpleri sub poena suspensionis ab ingressu Ecclesiæ. Subscriptæ: *Bobunca* Priorissa, *Agnes* Custrix, *Ludmilla* Suppriorissa, *Anka* Infirmaria, *Jutka* Oltiaria, *Margaretha* Puczvicin, *Sudka* Cameraria, *Catharina* Stukonis, totusque Conventus Monasterij *S. Georgij*. Con-

Confirmavit *Joannes Archi-Episcopus Pragensis*.

Burko Plebanus *S. Mariæ Magdalænæ*, & Minister Ecclesiæ *S. Georgij* Castri Pragensis, de bonis à Deo sibi datis, & collatis, & intuitu personæ suæ acquisitis, dedit, & donavit sanus mente, & corpore dictæ Ecclesiæ, & Dominis Canonicis, jugiter in eadem Deo famulantibus viginti sexagenas grossorum Pragensium in pecunia parata, pro quibus dicti Canonici duas sexagenas grossorum Pragensium, annui, & perpetui censûs, in, & super domo *Nicolai* Notarij Actorum sitæ ante portale Monasterij *S. Mariæ* in pede pontis Minoris Civitatis Pragensis emerunt, & comparârunt, Anniversarium, & diem obitus dicti *Budkonis* de eisdem pecunijs per modum subscriptum deponentes, & ordinantes. Ità videlicet, quòd singulis annis in perpetuum Domini Canonici in Anniversario ejusdem *Budkonis* dabunt, & expendent pleni refectorem pro se per medium, & Vicarijs per medium, Vigilijs, Missæ, & commendationibus interessentibus.

Item pro Offertorio duos grossos, pro Candelis duos grossos, pro decem Missis legendis quinque grossos, campanarijs unum grossum, Matronabus duos grossos, pauperibus pro pane ante fores Ecclesiæ unum grossum, cæteras verò pecunias dictarum duarum sexagenarum, quæ post dictam distributionem resultaverint, pro panibus reservabunt.

Obijt, Anno Domini, 1381. 7. Kalend. Januarij.

Item Dominus *Wlczko*, Plebanus *S. Stephani*, in muro Civitatis Pragensis, de bonis à Deo sibi collatis, & comparatis, septem marcas graves perpetui censûs in villa *Dubrawicz* legavit, easque incorporavit Ecclesiæ *S. Georgij*, & pro Canonicis jugiter ibidem Deo famulantibus. Itaque quòd singulis annis in perpetuum dicti Canonici, in Anniversario ejusdem *Wlczkonis*, triginta quatuor grossos expendant, & procurent in hunc modum.

Primò, Dominis Canonicis, 18. grossos, deinde Vicarijs, 9. grossos, pro Missa Cantata, & Offertorio, duos grossos, Matronabus unum grossum. Campanatori unum grossum, pro luminibus parvis duos grossos, pauperibus ante fores Ecclesiæ

pro pane unum grossum. Residua pars hujus censûs resultans, ut Divinus cultus augeatur, & sui, & suorum progenitorum memoria habeatur, pro panibus, & distributionibus quotidianis reservetur. Qui obiit, A. 1352. 18. Kalend. Januarij.

Item, Dominus *Petrus*, dictus *Mudrak*, Civis Pragensis, & Dominus *Thomas* dictus *Sierecz*, Canonicus *S. Georgij*, compararunt de bonis à Deo ipsis collatis, decem sexagenas grossorum perpetui censûs cum 46. grossis, & duodecim pullis, in Villa dicta *Radun* prope *Rzip*, cum toto Dominio, usibus, fructibus, utilitatibus, ut in literis, & Tabulis Terræ lucidiùs continetur: conferentes Dominis Canonicis, ea pro ipsis, & Ecclesia *Sancti Georgij* in perpetuum regendum, tenendum, ac pleno jure possidendum, prout ipsi habuerunt. Anniversaria eorum in hunc modum affectantes.

Primò, in Anniversario Domini *Petri* prædicti procurent triginta quatuor grossos, in hunc modum. Dominis Canonicis, 18. grossos, deinde Vicarijs, 9 grossos. Pro Missa cantanda, & offertorio duos grossos. Pro luminaribus parvis duos grossos. Matronabus unum grossum. Campanatori unum grossum. Pauperibus extra Ecclesiam, unum grossum pro pane. Residua pars hujus censûs resultans, ut Divinus cultus augmentetur, & eorum amborum parentum remedia habeantur, pro panibus, & distributionibus quotidianis reserventur. Obiit verò, Anno 1363. 18. Kalend. Julij.

Item, in Anniversario Domini *Thoma Sierecz*, Domini Canonici procurent de *Radun*, 34. grossos. Dominis Canonicis, 18. grossos. Vicarijs, 9. grossos. Pro Missa cantanda, & Offertorio duos grossos. Pro Candelis parvis duos grossos. Matronabus unum grossum. Campanarijs unum grossum, pauperibus foris Ecclesiam unum grossum. Residuum pro panibus quotidianis reservetur. Qui Obiit, Anno 1357. 2. Kalend. Septembris.

Item, Dominus *Mauritius*, Vicarius Ecclesiæ *S. Georgij* Castri Pragensis, de bonis à Deo sibi collatis, Dominis Canonicis donavit, & reliquit ipsis in Ecclesia prædicta jugiter famulantibus, 60. Sexagenas grossorum Pragensium, minus duabus sexa-

lexa-

sexagenis in parata pecunia. Pro quibus quidem pecunijs, Domini Canonici compararunt vineam solemnem in monte *Zunperg* dicto, temporibus perpetuis pro honore dictæ Ecclesiæ, & animæ suæ, ac parentum suorum remedio duraturam. In Anniversario verò suo, dispositio est talis, ut Domini pro tunc Regentes procurent de eadem vinea quadraginta quatuor grossos in hunc modum.

Dominis Canonicis, 18. grossos, deinde Vicarijs, 18. grossos, pro Missa Cantanda, & Offertorio, duos grossos, pro candelis parvis duos grossos, Matronabus duos grossos, Campanatori unum grossum, pro pauperibus foris Ecclesiam, unum grossum pro pane. Residuum pro panibus, & distributionibus quotidianis conservetur. Obiit annò 1380. Idibus Julij, in divisione Apostolorum.

Quintâ die Sancti *Timothei*, sequenti die post festum Sancti *Vincentij* obiit Dominus *Cunradus*, dictus *Cunratik*, Canonicus *S. Georgij in Castro Pragensi*, qui Dominis Canonicis, & Ministris ejusdem Ecclesiæ unam sexagenam grossorum censûs annui donavit, per Altaristam *Corporis Christi* in Ecclesia Pragensi in *Slywen* solvendam. In cujus Anniversario die præscripto peragendis Dominis Canonicis Requiem, 18. gross. Vicarijs eorundem, 9. gross. & Campanarijs unum grossum, & hoc perpetuis temporibus debet per eosdem Dominos Canonicos, & Vicarios observari sub poena arestationis censûs prædicti.

In die *S. Gothardi* obiit Dominus *Cunssò*, Canonicus Ecclesiæ *S. Georgij in Castro Pragensi*, qui donavit quinque sexagenas grossorum Denariorum Pragensium pro emenda media sexagena censûs annui, & perpetui, pro Dominis Canonicis, & Vicarijs ejusdem Ecclesiæ *S. Georgij*, in ipsius Anniversario dividenda, in hunc modum. *Primò*: Dominis Canonicis decem grossos. Vicarijs quinque, Campanatori unum grossum, & unum pro pane, pro Missa cantata unum grossum. Residua verò pecunia pro panibus quotidianis, Dominis Canonicis reservetur.

Annò 1390. Sequenti die post festum *S. Vitalis*, obiit Magister *Nicolaus Pastillus*, Canonicus Ecclesiæ *S. Georgij in Castro Pragensi*,

gens, qui donavit decem sexagenas grossorum pro emenda una sexagena censûs perpetui pro Dominis Canonicis, & Vicarijs Ecclesiæ *S. Georgij* supradictæ. In cujus Anniversario, Dominus pro tunc Regens bona communia eorundem Dominorum Canoniconum expendet infra scripta. *Primò*, Dominis Canonicis, 18. grossos. Itèm Vicarijs eorundem novem grossos. Presbytero Missam cantanti unum grossum. Pauperibus pro pane unum grossum, & Campanatoribus unum grossum. Residuam verò partem pro panibus reservabit.

Annò 1387. in die undecim millium Virginum, obiit Dominus *Benefsius*, *Canonicus Ecclesiæ S. Apollinaris Pragensis*, olim *Canonicus Sancti Georgij in Castro Pragensi*, qui *Dominis Canonicis* ejusdem Ecclesiæ *S. Georgij in Castro Pragensi* dedit, & donavit unam sexagenam grossorum cum media sexagena super domo *Weyssicz* in Nova Civitate Pragensi, & unum viaticum. In cujus Anniversario, Dominus pro tunc Regens bona communia eorum Dominorum Canoniconum expendet infra scripta.

Primò, Dominis Canonicis, 18. grossos. Itèm Vicarijs eorundem 9. grossos. Campanatoribus unum grossum. Presbytero Missam cantanti unum grossum, Matronis unum grossum. Et hoc singulis annis, temporibus perpetuis faciendo.

Annò 1399. 8. Mensis Aprilis, *Henricus*, Plebanus Ecclesiæ in *Jeczawicz* legavit 8. sexagenas grossorum Denariorum *Pragensium* in villa *Trzevoradicz* apud Dominum *Martinum Rotlew Colodey*, pro *Canonicis S. Georgij*, ab ipsis Anniversarium suum peragendum.

Eodem anno, 1399. *Joannes Cziedle Canonicus ad S. Georgium* iisdem Canonicis pro suo Anniversario legavit duas sexagenas. Canonici tunc temporis ad *S. Georgium* erant, ut apparet in literis *Foundationis*: *Nicolaus Puchnik* Licentiatu in Decretis, *Nicolaus de Wsserub*, *Wenceslaus* dictus *Obeßlo*, *Gregorius* dictus *Gregora*, *Nicolaus* dictus *Pictor*, *Joannes* dictus *Cziedle*, & *Joannes de Duba*. Aliique eorum Vicarii.

Cunegundis dicta *Kolowratowna* *Dispensatione Divinâ Abbatisa* *Monasterij S. Georgij Sanctimonialium Ordinis S. Benedicti in Castro Pragensi* emit, & deputat certos censûs pro certis solennitatibus Ecclesiæ

Ecclesiæ *S. Georgij*, & certi sũnt grossi, qui dantur Monialibus canentibus, & Presbyteris Præbendatis, & Vicarijs, & Scholariibus, &c. dicti *Monasterij*. Hujus autem *Foundationis* curam habuerunt Virgines Sororinæ ipsius *Abbatissæ*, *Offka Priorissa*, *Catharina Custrix*, *Dorothea Infirmaria*, *Elisabeth Capellanie Præses*, & *Anna cognata nostra*: ipsis verò mortuis, si qua fuerint in *Monasterio* Virgines ex cognatione *Kolowratiana*, alioquin *Priorissa*.

Anno 1392. die *S. Leonardi*, *Benedictionis* nostræ anno quinto. Confirmat *Joannes Pomuk* omnia, quæ Religiosa *Domicella* statuit. Anno 1392. 14. Decembris. Nominatur in his literis debitor *Gimramus de Rziczan*.

Addit *P. Bohuslaus Balbinus* Volumine 4. *Erectionum* fol. 90. Ex hoc loco cuique datur intelligi, in Ecclesia Sancti Georgij non modò Canonicos, sed etiam Vicarios, & Scholares fuisse. Itèm Virgines Sacras accepisse pecuniarios censûs, ac denique non paucas Virgines ex Illustrissima Stirpe *Kolowratæorum Procerum* in hoc Sacro *Parthenone* vitam Religiosam excoluisse.

Idem prænominatus *P. Balbinus S. J.* volumine, 4. *Erectionum*. fol. 97. sic habet: *Elocatio Curie in Stratiwnicz Præbende S. Georgij in Castro Pragensi*. *Joannes Dei gratiâ Sanctæ Pragensis Ecclesiæ Archi-Episcopus*, &c. Constitutus coram nobis *Honorabilis Burska de Skubrow Canonicus Præbendatus Collegij S. Georgij in Castro Pragensi*, *Ordinario Nobis jure subiecti*, &c. &c. & de arbitrio duorum Canoniconum Ecclesiæ *S. Georgij*, &c. 1387. 13. Maij.

Post hæc ibidem addit præcitatus *P. Balbinus*: *Certissimum haberi debet, Collegiatam Ecclesiam olim ad S. Georgium fuisse, ut ex hoc loco, & ijs quæ antè attulimus, patet.* Equitum de *Skurow familia*, nostrâ ætate perijt, incluta gestis militaribus, & summâ in res sacras pietate. Idem ibidem.

Anno 1407. in die *S. Martini* obiit Dominus *Joannes Miedle* *Canonicus S. Georgij in Castro Pragensi*, & *Restor Altaris S. Agnetis*, & *S. Alexij* in Ecclesia Pragensi, qui pro Dominis Canonicis Sancti Georgij, & eorum Vicarijs, duas sexagenas censûs perpetui in villa *Slatina*, assignavit.

P. Balbinus Volum. 10. *Erectionum* fol. 204. sic habet: *Obligatio famosi viri Matthiæ, dicti Brus de Kowarzow, armigeri Pragensis*

Pragensis Dioecesis, super bona sua super centū. 3. Sexagen. pro Canonicis Ecclesiae *S. Georgij* in Castro Pragensi, qui ei summam, 30. Sexagen. dederunt, de Consensu honorabilium, & famosorum Virorum Domini *Nicolai Udalrici* Pragens: & *Wilschradensis* Canonici, *Henrici* dicti *Colman de Krzikawa*, residentis in *Oborzist*, & *Otticonis* dicti *Radpil de Zdiar*, qui villam *Kowarzew* in Tabulis habent inscriptam, anno 1415. 3. Junij.

Henricus Colman de Krzikawa, is est, qui postea ab hæreticis, dum Catholicæ fidei nuntium remittere nollet, crudelissime cæsus est, annis post hinc sex, aut septem in *Oborzist* Castro suo.

Idem *P. Balbinus* Volum: 10. Erektionum, fol. 212. sic habet: Duæ sexagenæ grossor: censūs in *Slana* pro Vicarijs *Sancti Georgij* in Castro Pragensi. Literæ Bohemicæ. Ibidem appellantur Vicarij: *Kněží Třiednicy Swato:Girsstj*. 1415. 23. Januarij.

Hæc de Canonicis ad *S. Georgium* in Castro Pragensi dicta sufficiant. Jam ad alia progrediamur de Monasterio *S. Georgij Sanctimonialium Ordinis Sancti Benedicti*.

§. VI.

B. Milada, vel Mlada (quam Joannes Papa hujus nominis XIII. vocavit Mariam) introduxit ad S. Georgium in Castro Pragensi Sanctimoniales Ordinis Sancti Benedicti.

Dictum est initio hujus capituli, §. I. à Duce Bohemiæ *Wratislao*, Ducis itidem Bohemiæ *Borziwogij*, & *S. Ludmilla* Martyris filio, Ecclesiam *S. Georgij* Martyris in Castro Pragensi fuisse ædificatam anno 912. & anno 913. perfectam. Ad quam introducti sunt *Canonici*, hancque Ecclesiam soli per se rexerunt, donec *B. Milada* venisset Pragam, & possessionem accepisset cum *Sanctimonialibus Ordinis Sancti Benedicti* ad *S. Georgium*, secundum

secundum *Hagecium*, anno 967. secundum *P. Balbinum*, & *Georgium Crugerium*, 971.

Quibus *Monialibus* intrantibus, tamen *Canonici S. Georgij* emolumenta specialia perceperunt, distinctaque officia in cultu Divino (ut supra probatum est,) exercebant, uti eorum Antecessores à tempore Romanorum Pontificum; *Cælestini*, *Bonifacij*, *Clementis*, *Joannis*, *Benedicti*, *Clementis VI.* & *Innocentij*. Regumque Bohemiæ: *Wenceslai*, item *Wenceslai*, *Rudolphi*, *Joannis*, *Wenceslai*, seu *Caroli IV.*

Dioecesanorum verò Episcoporum Pragensium: *Tobia*, *Gregorij*, *Joannis*, & *Arnesti Archiepiscopi*.

Abbatissarum: *Anna*, *Sophia*, *Cunegundis* filiæ Regis *Przemyslai*, *Wraccza*, *Sophia de Pietynchof*, *Agneta*, qui *Canonici* adepti beneficia in eadem Ecclesia distincta exercebant officia, & reliquerunt suis successoribus, uti soli à suis prædecessoribus consueverant exercenda.

Quando autem, & quomodo *B. Milada*, seu *Mlada* cum suis *Monialibus Ordinis S. Benedicti* ad Ecclesiam *Sancti Georgij* in Castro Pragensi subintraverit? antequam dicam: Sciendum est, quod A. 929. secundum *Hagecium*, secundum alios, anno 939. *Sanctus Wenceslaus*, è Christianis Bohemiæ Ducibus, jam IV. Cruger. 9. April. rum humanarum tædio affectus, suaque sponte ad Religiosam modestiam amplius, quam ad tractandum sceptrum propensus, Romam Legatos *Krzesobogium* scilicet, & *Blazislaum*, ad Romanum Pontificem miserit, qui Bohemis Antistitem proprium, Benedictinis Religiosis Coenobium, sibi que in illud ipsum immigrandi facultatem: aut verius à Cæsare jam impetratâ, Papalem impetrent benedictionem.

Sed legatio hæc suum effectum in nullo sortita est, quia antequam expedirentur omnia quæ ad negotium conficiendum conducebant, Dux interea *S. Wenceslaus* à fratre occiditur. Turbatis exindè rebus Antistitij desideria, per *Ottomanam* annorum quatuordecim bella planè sopiuntur. Pace cum Cæsare compositâ, resuscitantur quidem Episcopatus *Praga* erigendi à *Boleslao Sevo*, Duce Bohemiæ, secundum *Hagecium*, anno 965. desideria, sed mors illius subsecuta, conceptum hunc intertur-

D

bavit,

bavit, & tandem *Boleslaus Pius*, intermediâ Virgine sorore suâ *Miladâ*, pridem præmeditatum Episcopatum *Pragensẽm* obtinuit, & ad *Divi Georgij* Virgines Sacræ una cum Episcopatu, suum Parthenonem, secundum *Hagecium*, anno 967. secundum *P. Balbinum*, & *Georgium Crugerium*, anno 971. acceperunt.

Milada, seu *Mlada*, erat filia Ducis Bohemiæ *Boleslai Savi*, soror *Boleslai Pij*, Neptis *S. Wenceslai*, quam Pater frugi redditus, Latinis literis, ac deinde Sacrarum scripturarum notitiâ ad sæculi miraculum in *Ratisbonensi* Parthenone excultam, & innubem (quod ipsa unice cupiebat,) reliquit. *Romam* mortuo Patre profecta, ab ipso Pontifice *Joanne XIII.* antè præscriptos à Canonibus annos velum accepit, ei que Pontifex inter *Sancti Benedicti* Vestales novum *Mariæ* nomen imposuit, *Romæq;*, (secundum *P. Balbinum*) anno Domini, 971. consecravat, Insulâ insuper, pedoque Abbatiali tanquam primam *Sancti Georgij* Abbatissam solenniter donavit, ab ipsoque *Pragenses* Insulas pro *Episcopo*, itémque sua Abbatia ad *Divi Georgij* impetravit, & ad Sacrum Ordinem Benedictinorum, Romanas aliquas, Germanas deinde, ac maximè domesticas, sive Bohemas Virgines attraxit, pro iisque *Pragæ* ad *Sanctum Georgium* Parthenonem erexit, & ex Principali sua hæreditate dotavit, ejusque Cœnobij prima Antistita (Abbatissam vocant) evasit.

Inter quas postliminò ad *S. Georgium in Castro Pragensi*, inter Sacras Virgines numerabantur ex stemmate *Rosenbergico*, *Sternbergico*, *Kolowratiano*, *Wartembergico* &c.

Hæc jam dicta, confirmo omnia versibus Poëtæ cujusdam:

Hæc ætrice tulit Pragensis Episcopus ortum:

Multa ad vota Ducum, quem minus antè tulit.

Hinc quoque laus Mariæ: licet absit plenior ætas,

Hanc Velo Papæ dextera diva tegit.

Hanc Abbatissam decorat cidarique, pedoque,

Parthenio ut præsit, major honore, lari.

Virtutum

Apud P.
Crugerium 9.
Februarii.

Virtutum studijs, studijs imbuta Minervæ,

Parthenio evasit digna præesse choro.

Parthenij Clausstri dum vulgat ubique vigorem

Fama, hoc primus init Nobilitatis honos.

Nobile schema ROSAS huc transmisere Rosenses,

Et Sternbergiacus, sidera clara, polus:

Huc multæ adveniunt, & lectior incola Princeps,

Quæ Bona data Ratis, quæ Sacra Roma dedit!

Huc quoque vicinæ mittunt sua pignora GENTES,

Virtutum Mariæ quas pius afflat odor.

B. ergò *Milada*, *Mlada*, jam à Pontifice dicta *Maria*, Sanctimonialis *S. Benedicti* consecrata, *Româ Pragæ* redux, omnia quæ *Romæ* vidit, & audivit, Fratri suo *Boleslao Pio* recensuit, & ei Papales literas extradidit, quæ de verbo ad verbum sic sonant.

Joannes Servus Servorum DEI, Boleslao
Catholicæ fidei Alumno, Apostolicam
Benedictionem.

Iustum est benevolas aures justis accommodare petitionibus, quia Deus est justitia, & qui diligunt Deum justificabuntur, & omnia diligentibus Dei justitiam coöperantur in bonum: Filia Nostra, Tua relativa, nomine Mlada, quæ & Maria, inter ceteras haud abnegandas petitiones, cordi nostri dulces intulit ex parte tui preces, scilicet ut nostro assensu in tuo Principatu, ad laudem, & gloriam Dei, & Ecclesie, liceret fieri Episcopum. Quod nos utique lato animo suscipientes, Deo grates retulimus, qui suam Ecclesiam semper, & ubique dilatat, & magnificat in omnibus nationibus.

Unde Apostolicâ autoritate, & Sancti Petri Principis Apostolorum potestate, licet tamen indigni sumus Vicarij, annuimus, & collaudamus, atque incanonizamus, ut ad Ecclesiam SS. Viti, & Wenceslai

D 2

lai

Joannis
Papæ,
13. literæ
Apostolicæ
erigentis
Pragensẽm
Episcopatum,
& Parthenonem
Sanctimonialium
Sancti
Georgij,
A. 971.

lai Martyrum, fiat sedes Episcopalis, ad Ecclesiam verò S. Georgij Martyris sub Regula S. Benedicti, & obedientia filia Nostra Abbatisse Mariæ constituatur Congregatio Sanctimonialium. Verūtmēn non secundum ritus, aut sectam Bulgariæ gentis, vel Russiæ, aut Slavonica Lingua, sed magis sequens instituta, & decreta Apostolica, unum potiore totius Ecclesiæ ad placitum in hoc opus eligas Clericum, latinis apprime literis eruditum, qui Verbi vomere novalia cordis gentilium scindere, & triticum bonæ operationis serere, atque manipulos frugum nostræ fidei Christo reportare sufficiat. Vale.

Primus
Episco-
pus
Pragen-
sis.

Interea Diethmarus, sive sub festum S. Wenceslai Ducis, & Martyris, eodem anno 971. sive ex occasione ejus Sacramentum Reliquiarum venerandarum alias Pragæ adiit, eâ pietate, cum esset insuper linguæ nostræ valdè peritus, & ut volebat Romanus Pontifex, rituum Latinorum sectator egregius, ita Boleslaus Pium Bohemiæ subinde imperantem cœpit, ut de eo Episcopali throno admovendo seriò cogitaret, atque pro Saxonia, apud Saxonem Casarem Ottonem I. seu Magnum, id generis beneficium facillè impetraret, & Regalia, (quem Admodum vocant) acciperet.

Milada, seu Mlada, vel prout ipsam nominavit Pontifex, Maria, postquam omnibus virtutum exemplis Alumnas, & Amatas suas, magis quàm imperio rexisset, ad Deum in æternitate temporum laudandum, quo illam sua merita vocabant, evolavit ad cælum, Annis, & gratijs cælestibus plenissima, anno 994. 9. Februarij secundum Crugerium in Sacris pulveribus, 9. Februarij, secundum Vetus Breviarium illius Parthenonis, 8. die Februarij. Sepulta est in Parthenonis Capitulari Ecclesia sub marmore altiore. Beata titulum omnis retrò antiquitas Milada tribuit, ipsūque etiam altius ab humo elatum in Sacratio B. Annæ sepulchrum loquebatur.

§. VII.

§. VII.

Reges Bohemiæ amant, & dotant Monasterium S. Georgij Sanctimonialium, præsertim
Przemyslaus Ottokarus I.

B. Agnes Wladislai II. Bohemiæ Regis filia, ex Getrude Sancti De B. Leopoldi Marchionis Austriæ filia, primū Doxanæ inter Agnetes. Virgines Norbertinas Religiosam vitam egit, deinde Rege Przemyslao Ottokaro I. fratre agente, ad S. Georgij Parthenonem Benedictinum regendum translata, ibidem Abbatisa est facta, cui, & Cænobio plurima beneficia frater Rex Przemyslaus Ottokarus I. contulit. Audiamus tenorem literarum, qui ita sonat.

In Nomine Sanctæ, & Individuæ Trinitatis.

Ego Ottokarus Dei Gratiâ Bohemorum Rex, Prædecessorum meorum ampliā indulgentias locis, & personis Religiosis concessas Agneti Sorori meæ, & propter ipsam Ecclesiæ Sancti Georgij Martyris, omnibusque succedentibus ei pro tempore concedo plenam Jurisdictionem in homines dictæ Ecclesiæ, dans eidem sorori meæ liberam potestatem, ut ipsos audiat, nemo alius, quàm ipsa judicet, coërceat, & condemnet, exceptis causis sanguinis, & maleficijs, in quibus hoc volumus obtinere, ut per secularem judicem fiat animadversio in personis, condemnationibus, & rebus maleficiorum ipsi Ecclesiæ applicatis, & tam in capite, quàm in membris. Remitto servitutes reales, & personales quæ debentur jure consuetudinario Regni mei, quæ plenè superius sunt notatæ. Ad perpetuam autem firmitatem sigillo meo roboro præsens scriptum, addens nihilominus pœnam hujus indulgentiæ violatoribus, seu turbatoribus infligendam, videlicet, ut quæcunque persona publica, seu privata, sublimis, seu infima nostrum fregerit hoc indultum, primū nostram, & successorum Nostrorum sentiat indignationem, & descriptas in privilegio concessō Ecclesijs omnibus, ad petitionem Gregorij Sancti Theodori Diaconi Cardinalis pœnas luat.

De Pro-

Bona ad
Mona-
sterium
S. Geor-
gij spe-
ctantia. De Provincia qua sunt circa castrum in villa Tinec, Natwinice,
Suchidol, Kamik, Lichuczewez, Nutomici, Gradec, Gufcinec, Rese, Okori,
Kniešwsky, Selunici, Knowizi, Golauf, Przeławliki, Wirbna, Tufetin,
Orwoici, Owneć, Boymieky, Brzenecy, Neradici, Breseni, Czirkow,
Dufnici, Zwemizlici, Boranowici, Ztrescow, Ztezlici, Ugrinewes, Borek,
Kirnaz, Psary, Solopisci, Dudlepci, Dufnici, Nalucove, Nanewidi, Mo-
cropfi, Leteb, Motol, Zabeblci, Kosur, Lubessow, Chraštani, Gereluci,
Regleh, Otmeci, Bwiczili, Lublin, Bezeb, Bniscicicz, Wlarze, &c.
Vide fufius de his bonis Bullam Gregorij IX. Papæ infra
§. XXIV.

§. VIII.

B. Agnes Abbatiſſa S. Georgij, curat appro- bati Privilegia Monasterij.

Tenor
Litera-
rum B.
Agnctis. **N**e propter hominum brevem vitam, probationum copia subtra-
hatur, ut omnis calumnijs hominum occasio præcludatur, tam
in contractibus, quam in alijs negotijs, non solum abundans, sed super-
abundans necessaria est cautela. Ideoque ego Agnes Abbatiſſa S.
Georgij Martyris, cujus Monasterium in Castro Pragensi situm, an-
cillarum Dei ibidem Domino servientium humilis ministra, filia Incltyti
Regis Bohemie Wladislai, præfens instrumentum duxi conficiendum,
in quo Villas, possessiones, territoria, prædia, libertates, tam persona-
les, quam reales Ecclesia Sancti Georgij primitus concessas à Glorio-
so Rege Bohemie Wladislao Patre meo, & postmodum renovatas à
victorioso Rege Ottokaro Fratre meo, & remissiones servitutum, &
omnia quæ ad jus, & dominium pertinet dicti Monasterij, præcepi fide-
liter consignari, ut ipsa consignatio, & conscriptio apud Posteror de
his, quæ nunc geruntur, memoria sit perennis, & ad usus invasorum
malitias valida munimenta. Hæc etiam paginam memorati Regis Ot-
tokari fratris mei, & serenissima uxoris ejus Constantiæ Regina
Bohemorum, nec non Illustris filij ejus Wenceslai Regis Bohemorum
Charissimi Nepotis mei, & ejusdem conjugis nurus mea, & Joannis
viri Venerabilis electi Pragensis Ecclesiæ, & Baronum Bohemie quàm
plurimi,

plurimi, qui in subsequentibus notantur, obtinui similiter testimonium,
& subscriptionibus insigniri.

Prædiorum autem, & Villarum Nomina hæc sunt, quæ omnia
Ecclesia S. Georgij tempore Regiminis mei possedit, 40. annis conti-
nuè, & amplius sine lite pacifice, & quietè, à censibus, & tributis, à
publicis muneribus, videlicet ab edificatione Castrorum, à refectione
pontium, à profeka, à custodia murorum, à vigilijs nocturnis, quæ
sunt in castris, à fossatorum cavatione, ab onere quod dicitur Pod-
wod, & Promod Trisné / & à Pogeza, à vectigalibus, quæ sunt
cum Rex ad colloquium, vel exercitum est iturus, à gravamine quod
dicitur Swod, & Zlawo / & ab alijs injurijs libera, & exempta.

Et hæc libertates habuit Ecclesia S. Georgij tam in capite, quàm
in membris, in personis, & rebus, in habitis, & habendis, in prædijs, si-
quidem memorati homines commorantes non trabuntur ad Judicium,
Camerarijs publicis intrare hæc prædia non licet pro citandis reis, Con-
fiscationis sententia, quæ Plen dicitur, locum non habet, à pœna quæ
debetur facientibus Otbog in his prædijs non debetur furto, seu quo-
libet maleficio in prædijs comperto. Fur, vel maleficus traditur cu-
ria seculari, facultates malefici in usus Ecclesiæ commutantur, & ge-
neraliter, vel omnes pœnæ, sive mulctæ, & condemnationes, & ad-
judicationes tam super civilibus causis, quàm super criminalibus factæ
in usum Ecclesiæ sunt concessæ. Et licet ex his libertatibus, pleraque
Pragensi Ecclesiæ per Gregorium Diaconum Cardinalem Sancti Theodo-
ri fungentem Legationis officio in Regno Bohemie universaliter sint ob-
tenta, mihi tamen, & succedentibus, & propter me ipsi Ecclesiæ S.
Georgij à fratre meo Rege Ottokaro specialius, & abundantibus sunt
obtentæ.

Subscripti: Ottokarus Rex, Constantia Regina, Wences-
laus Rex. J. Episcopus Pragensis.

§. IX.

§. IX.

Rex Bohemiæ Ottokarus I. eximit Monasterium Sancti Georgij à certa exactione Castellani Wissebradensis, sub pœna libræ auri ei prævaricatori infligenda, Anno 1224.

Tenor
Litera-
rum
Regis
Otto-
kari I.

Nos Ottokarus DEI Gratiâ Bohemorum Rex, dilectæ Sorori suæ Agneti, Sancti Georgij Abbatissæ, & Monasterio ipsius in perpetuum.

Non meretur Rex esse, nec Regis nomine vocari, quæ celesti Regis, suisque caliculis, qui adhuc militant intra se ipsum non impendit largiendo sua, & ab alijs collata conservando, & libertate omnimodâ tribuendo.

Eâpropter Nos Serenissimi Patris Nostri Wladislai quondam Regis Bohemiæ, qui Magnorum Monasteriorum Fundator extitit, & ipsorum defensor, quantum possumus ipsius vestigijs inhærentes, te Soror dilectissima, & per te Monasterio Tuo Sancti Georgij, quod est Praga in Castro, pro anima mea remedio, etiam pro amore Tuo, & Parentum Nostrorum, etiam hanc in perpetuum concedimus libertatem, ut Castellanus Wissebradensis qui nunc est, vel qui pro tempore fuerit, exactiones tales, quæ vulgari vocabulo Pogežda, paganorum potius, quàm Christianorum in villis dicti Monasterij, quas in presenti possidet, vel imposterum justis modis poterit adipisci, exigere de cætero non præsumat, exceptis duodecim denarijs publicæ monetæ semel in anno de quolibet manso illarum Villarum, quæ tali vexatione primitus vexabantur.

Si quis autem Hæredum, vel Successorum Nostrorum contra hoc Privilegium ausu temerario præsumpserit, maledictionem Paternam pro Benedictione recipiat, & ultioni Divina, & gehennæ ignibus deputetur. Verùm si dictus Castellanus hanc concessæ libertatis paginam

Diabolo

Diabolo suggerente infregerit, Nostra, vel Successorum Nostrorum Camera libræ auri persolvat, & amplius nihil juris habeat in iisdem villis. Episcopus verò Pragensis eundem Castellanus cogendi ad prædicta observanda per censuram Ecclesiasticam, liberam habeat facultatem.

Actum, Anno Dominicæ Incarnationis, 1224. 5. Idus Octobris. Pontificatus Domini Honorii Papæ III. Anno IX. Regnante Illustrissimo Romanorum Imperatore, & Rege Sicilia Friderico, Anno IV. Hujus rei testes sunt videlicet filius noster Wladislaus Marchio Moravia, Arnoldus Decanus, & Orso Canonicus Pragensis, Dominus Jaroz, Dominus Budiwoy, Dominus Boruta, Dominus Vitko, & Henricus filii Vitkonis, Bobuslaus Camerarius noster, Hroznata Subcamerarius, &c.

Hæc omnia Privilegia B. Agneti concessa, ita M. S. Monasterij S. Georgij compendiârunt: anno 1224. 5. Idus Octobris decrevit Rex Ottokarus frater Agnetis Abbatissæ Monasterii S. Georgij, nè ex villis dicti Monasterij plus pendatur, quàm annuè à quovis duodecim denarij publicæ monetæ, sub pœna persolvendæ unius auri libræ, ut patet in Privilegio, anno, & die supra nominato, in Straboff dato.

Eadem Abbatissæ Agnes, filia Regis Wladislai, & soror Ottokari obtinuit privilegium pro Monasterio suo S. Georgij, cui præfuit 40. annis, ut quævis ex sibi succedentibus Abbatissis potestatem habeat, suos subditos regendi, culpandi, & puniendi: exceptis causis sanguinis, in quibus per sæculares Judices animadversio fieri debet in personas.

Item, ut Monasterium, & ejus bona à censibus, & tributis, atque à publicis muneribus, & oneribus, &c. sint libera, & exempta. In quo etiam specificantur omnia dominia, & bona ad præfatum Monasterium spectantia.

Fuit collationatum anno 1613. die 3. Julij.

E

§. X.

§. X.

Alij Reges Bohemiæ amant, & dotant Monasterium Sanctimonialium S. Georgij in Castro Pragensi.

de B.
Cune-
gunde.

Cunegundis (Bohemis Kunbata,) nata est Patre Ottokaro II. bellicosissimo, ad extremum infelici Rege, Matre Cune-gundâ Rosilai Bulgarorum Regis filia, quæ facta ad S. Georgium Abbatissâ, altera Coenobij Fundatrix appellari poterat. De qua §. XXX. in Serie Abbatissarum, multa privilegia pro suo Monasterio obtinuit. Quorum primum erat à Patre Przemyslao Ottokaro II. antequam lacrum habitum recepisset, & Monasterium intrâisset. Quod sic sonat.

In Nomine Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, Amen.

S. Cune-
gundis
Parentis
Prze-
myslai

Nos Ottokarus, qui & Przemysl, Dei Gratiâ V. Bohemorum Rex.

Otto-
kari II.
Maje-
stas
supra
pagos:
Hlawy,
Pfary,
Polepy,
Radczy-
cze, Ba-
vorovi-
cze.

Dum intrâ nos viciniore salutem cogitarem, felices nos existimamus, etsi apud presentem Ecclesiæ statum nostri memoriam in benedictione reliquissimus, & futura societatis ejus beatam obtinuissimus portionem. Hinc est, quod Ecclesiam S. Georgij Pragæ in Castro specialiter pro remedio animæ Nostræ, ac charorum Nostrorum animabus exaltare intendimus.

Et quidem primum ea, quæ ad pacem jam dictæ Ecclesiæ statuimus, rata esse volumus. Scilicet ut amputatis omnium vexationibus potestatum, tantummodò ad Nostrum Judicium respectum habeant.

In Possessionibus verò suis datis, & dandis ubique pacem firmam obtineant. Ceterum & hanc Devotionis Nostræ donationem novam addimus, huic Beatissimi Georgij Martyris Ecclesiæ, ut omnis adquisitio quæ provenire solet in istis: Zwod, Narok, & quod vulgò dicitur Hlawy, super omnes homines, ubicunque fuerint pertinentes Ecclesiæ, damus in usum Domine Abbatissæ, & Congregationi ipsius, nunc, &

in

in perpetuum. Insuper de eo quod dicitur: Moehlez, seu Narecz, homines ejusdem Ecclesiæ liberamus.

Si quis verò ex hominibus Ecclesiæ supplicio capitis condemnatus fuerit, possessio quidem ejusdem Ecclesiæ, caput cedat laqueo. Venditio, seu collecta Generalis, si quando fuerit, super homines Ecclesiæ, Abbatissæ, & Congregationi ejus sit nunc, & in sempiternum.

Permutationes etiam villarum pro commodo ejusdem Monasterii factas, videlicet Polepi, Pzari, Radczice, Bavorovice, Loco Craslovice, Vitici, Lubmovici, Podhore cum omnibus appendiciis, ratas habemus, & ab aliis volumus inviolabiliter observari. Præterea loco Sylva: Hofyn, quam occasione venationis felicis recordationis Pater Noster ad usus suos retinuerat, eidem Collegio Sylvas Rohozni, & Budinecz assignamus perpetuò possidendas. Ad hæc areas, quæ in suburbio Pragensi cum aqua, & duabus insulis sitas cum Nova Civitas plantaretur, per Cives ejusdem Civitatis indebitè fuerant occupata, cum plenitudine favoris nostri, Ecclesiæ restituimus prædictæ.

Deinde omnia jura, quæ tempore Antecessorum Nostrorum prædictæ Ecclesiæ habuit per Civitates, & Fora Provincialia, quoquomodo recesserint ab eadem, utpote Pragæ nonum forum, Litomericz in telonio nona septimana. Uzt nona septimana, Netholicz nonum forum. Domaslicz forum cum telonio, eidem Ecclesiæ sine contradictione qualibet ex integro duximus restauranda.

Ad hujus igitur laudabilis Nostræ operis confirmationem, testimonium adhibuimus Venerabilis Patris Nostræ Joannis Pragensis Episcopi, nec non & aliorum Prælatorum, quorum Nomina sequuntur; qui Authoritate Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Principum Apostolorum, & Sanctorum Martyrum, Georgij, Viti, Wenceslai, atque Adalberti, nec non & omnium Sanctorum sub anathematis vinculo quoslibet nostræ institutionis qualicumque modo immutatores, seu destructores fortè emerguros cum ceteris membris Diaboli innodatos condemnaverunt, Amen.

SI quis autem huic donationi obviare, vel calumniosè eam interpretari voluerit, pro singulis capitibus solvat decem libras auri, medietatem nostro Fisco, reliquam medietatem Ecclesiæ Sancti Georgij assignando, Privilegio nihilominus in sua firmitate manente.

E 2

Hujus

Hujus rei testes sunt: Joannes Episcopus Pragensis, Martinus Abbas Brzevnoviensis, Jacobus Praepositus Pragensis, Vitus Decanus Pragensis, Radizlaus Archidiaconus Pragensis, Priznaborius Scholasticus Pragensis, Engelbertus Decanus Wissebradensis, Jarostius Burssarius Pragensis, Andreas Camerarius Regis, Czecho summus Judex, Sdyzlaus filius Dyvini, Ratmyrus filius Ratmyri, Sdyzlaus Marsalcus, Hermannus Subcamerarius, Dywif Dapifer, Ulricus Pincerna, Wilhelmus de Podebrad, Sstibor Hlawa, Zmilo filius Heynrici, Benefs filius Wocconis, Pawlik filius Humprecht, Wolkmarus Camerarius Regina, Domazlaus Dapifer Regina, Gyrcho Pincerna Regina, & alii quàm plures.

Acta sunt hæc in Claustro Sancti Georgii, Anno Domini 1262. 3. Kalend. Februarii. Data per manus Wylhelmi, & Arnoldi Proto-Notariorum, atque Emmeramni scriptoris.

§. XI.

Tenor
Litera-
rum
Otto-
kari II.

Przemyslaus Ottokarus II. Rex Bohemiæ, iterum ditat Monasterium S. Georgij, & data Privilegia confirmat, Anno 1271.

Tenor Literarum de Verbo ad Verbum est talis.

Ottokarus Dei Gratiâ Rex Bohemiæ, &c. &c.

Cum calamitatis humane conditionem arumnosam solerti mente revolvimus, dum inexorabilis fati necessitatem consideramus, quæ suarum tyrannidem virium exercens in quemlibet, Reges, & Cæsares non cognoscit; dum æterni justitiam Judicis, malis pœnas, bene meritis præmia dispensantem alti speculatione animi contemplamur, expediens fore credimus Regiæ Majestati Deum toto mentis affectu diligere, fideliter colere, sibi in suis actibus complacere, ac tanto subnixius ei præbere devotionis intima famulatum, quantò major obsequendi potentia Regibus suffragatur, & in examine stricti Judicii reddituri sunt strictè de talento Regiminis sibi credito rationem. Hujus igitur

igitur meditationis sollicitate, commoti ratione, qui Divini gratiâ Numinis Regni babenas Boëmiæ, & Provinciarum loca quàm plurimum moderamur, credentes absque dubio firmiter, & sperantes fore inter cetera Deo nimirum placiturum, se Sacro-Sanctam Ecclesiam Matrem Nostram, tam ipsius supereminentia capitis, quàm in ipsorum compage membrorum honorificentia debità veneramur, ad id potissimum direximus aciem mentis nostræ, Ecclesias præcipuè Nostro subjectas Dominio defendere, ac pro se gubernare, & quoties super earum libertatibus Serenitas Nostra requiritur, eis benigniùs annuens, grata munificentia dextera largiatur.

Unde cum ad præsens Domina Juditha Venerabilis Abbatis-
fa Monasterij Sancti Georgij in Praga Nostra Celsitudini humiliter
supplàrit, ut Privilegia immunitatum ipsi Ecclesiæ quæ per Progenito-
rum Nostrorum memoranda dicto Monasterio concesserat, confirmare,
ac renovare Nostrà magnificentia dignaremur.

Juditha
Abba-
tissa S.
Geor-
gij.

Nos autem ipsius petitionibus benignum præstantes assensum, tenore præsentis Privilegii perpetuò valituri scire volumus præsentis ætatis homines, & noscat posteritas futurorum, quòd ea quæ Prædecessores nostri prædicto Monasterio concesserunt, confirmanda duximus ex certa nostra conscientia, & de gratia speciali, videlicet quòd Nos Monasterium ipsum, & homines ipsi Monasterio subditos ab omni Regni Nostri Beneficiariorum Jurisdictionibus eximentes, adstringi volumus coram solius Nostræ præsentia Majestatis. Nec non ab eo quod vulgò dicitur Nochlec, & Narecz, & in præsentia eosdem homines libertatis statuimus, ut si quis ex eisdem hominibus damnatus pœnà plecti debeat capitali, ipsius damnati possessio cedat Ecclesiæ prælibata. Omnis etiam acquisitio, vel proficui emolumentum quæ provenire solent ex istis, vel in istis, Zwod, Narok, & quod vulgò dicitur Hlawa, super omnes homines ubicumque fuerint pertinentes dicto Monasterio volumus, & in ipsius usum Monasterij redigantur. Eisdem etiam Monasterio mulcta, seu collecta Generali cedentibus, & ejusdem accrescat usibus semper, si quando supra ipsius Monasterij homines fuerit dicta mulcta, vel collecta, etiam Generalis.

Ratificantes, & etiam confirmantes, nec non & ab aliis inviolabiliter observari, mandantes Villarum permutationes pro utilitate ipsius Monasterij factas, videlicet: Polepi, Plary, Radczice, Bavorovice,

rovice, loco Craslovice, Vitici, Lubmovici, Podhore cum appendiciis earundem. De Abundanti praterea gratia Nostra in cambium Sylva Hofyn, quam ad Venationum deductiones, & sui usum solatij sit, retinuerat felicis memoriae Dominus Pater Noster Sylvas Rohozni, & Budinecz, dicto Monasterio tradidimus, & assignavimus perpetuo possidendas.

Areas quoque in Piesek, quas in Suburbio Pragensi cum aqua, & duabus Insulis sitas Cives ejusdem Civitatis occupant indebite, cum Nova Civitas plantaretur, cum plenitudine favoris Nostri dicto Monasterio restituimus. Redintegrantes ad hac omnia ipsius Monasterij Jura, seu in integrum restituentes eidem quae tempore Prædecessorum Nostrorum prædictum Monasterium habuit per Civitates, & fora Provincialia quocumque modo ipsa habere idem Monasterium deservisset, vel eadem recesserunt ab eodem, videlicet Pragæ nonum forum. Lutomericz in thelonio nonam septimanam. Uzt in thelonio nonam septimanam. Slany nonum forum. Domaslicz nonam septimanam. Netholicz nonum forum. Prachaticz nonum forum cum thelonio, ut ipsum Monasterium ipsa Jura sine contradictionis alicujus repagulo teneat, & possideat pacifice, sicut unquam aliquo tempore tenuit, & possedit. Si quis autem in tantam temeritatis audaciam proruperit, ut hujusmodi nostra Confirmationis, seu renovationis tenorem infringere, seu aliter quam deceat interpretari præsumpserit, in decem libras auri multa nomine condemnatur. Quarum medietatem nostro Fisco persolvat, aliam verò medietatem dicti Monasterij Abbatisa pro singulo scilicet articulo singillatim. Ad cujus rei memoriam, & istius Confirmationis, seu Renovationis Nostrae cautelam, & robur perpetuo valituram præfens privilegium fieri, & sigillis Majestatis Nostrae jussimus communiri.

Actum Pragæ, anno 1271. Septimo decimo Kalend: Novembris. Coronationis nostrae, anno decimo. Datum per manus Magistri Petri Venerabilis Wissebradensis Præpositi, Cancellarij Nostri, anno, & die prædictis, quinta decima Indictionis.

Hæc omnia confirmavit deinde filius Ottokari Wenceslaus Rex, Anno 1288.

§. XII.

§. XII.

B. Cunegundis Abbatisa S. Georgij, Filia Bohemie Regis Ottokari II. certa Bona Monasterij permutavit pro Pago Luzecz propè Rudnicz, A. 1305.

Hic Pagus Luzecz est jam à Monasterio abalienatus, quem possidet nunc Princeps de Lobkowicz.

Literæ hujus permutationis B. Cunegundis de verbo ad verbum sic sonant.

Noverint Universi presentes Literas inspecturi.

Quod Nos CUNEGUNDIS Abbatisa Sancti Georgij in Castro Pragensi Felicis memoriae Domini Ottokari Illustris quondam Regis Bohemie filia, Anna Priorissa, Prizbka Custrix, totiusque Sororum Conventus dicti Monasterij prospicientes diligentius, & advertentes perspicaciter, quod Bona, quæ providus vir Golda habet in villa dicta Luzecz, cujus nos etiam partem habemus, Monasterio Nostro prædicto habendo, bona eadem propter eorum vicinitatem multò utiliora erunt, & esse poterunt, quàm bona ipsius Monasterij, quæ remotè sunt ab eo. Et propter hoc considerantes attentè, quod Bona dicti Nostri Monasterii, videlicet: Zaborstie, & Wirben, in Bozinensi, & Welenowy, Kerlcz, Paczyewa, & Przedvoricze in Prachensi Provinciis, minùs utiles sunt dicto Monasterio, tum propter longam eorum distantiam, tum etiam quia earundem villarum defensionem, & procurationem non sine magnis laboribus, & sumptibus intendere possumus, nec tamen aliqua, vel modica potest Nobis de ipsis utilitas provenire, ac volentes propterea dicti Nostri Monasterii conditionem facere meliorem, habito super hoc cum Amicis, & promotoribus dicti Monasterij nostri diligenti consilio, & tractatu, ac sufficienti deliberatione præmissa, de communi omnium Nostrum consensu, & unanimi voluntate, accedente etiam ad hoc Magnifici Domini Wenceslai, Bohemie, & Polonia Regis, Patroni dicti Monasterij, & Venerabilis in Christo Patris Domini Joannis Pragensis Episcopi, loci Diocesani consensu,

Tenor
Literarum
B.
Cunegundis.

senſu, talem permutationis contractum inivimus, & fecimus cum Golda predicto, quod ipſe Golda de requiſitione, voluntate, conſilio, & conſenſu Domina Margaretæ Uxoris, & Margaretæ ſororis, ac heredum ſuorum, Bona qua habet in predicta villa Luzecz, cum Jure Patronatus Eccleſiæ, ac naulo ſuper Wlthavam in eodem Luzecz, & campo, qui vulgariter: Cobyle Pole appellatur, & cum omnibus juribus, & pertinentiis ſuis, titulo permutationis pro villis Monasterij predicti ſuperius nominatis, Nobis, & Monasterio Noſtro predicto, dedit, tradidit, aſignavit, & ceſſit liberè de eiſdem, ita quod ad Nos, & Monasterium Noſtrum predictum, jure proprietatis, & hereditario in perpetuum debeant pertinere. Nos etiam predictam villam Zaborſie cum Jure Patronatus Eccleſiæ, ac munitione ibidem, nec non alias præfati Monasterij Noſtri villas ſuperius nominatas cum hominibus, agris cultis, & incultis, campis, & ſpecialiter campo qui vulgariter: Cobyle Pole dicitur, ſylvis, nemoribus, montibus planis, venationibus, piſcationibus, pratis, paſcuis, aquis, aquarumque decurſibus, molendinis, judicijs, libertatibus, & alijs omnibus Juribus, utilitatibus, & pertinentijs, ad Villas ipſas ſpectantibus, dicto Goldæ, additis etiam ipſi Goldæ ad hoc quinquaginta Marcis denariorum groſſorum Pragenſium, ſexaginta pro Marca computando, in permutationem pro dictis bonis ſuis in dicta villa Luzecz, dedimus, tradidimus, & aſignavimus, ac ceſſimus liberè de eiſdem, ut ipſe Golda, & heredes ſui, villas ipſas cum omnibus, & ſingulis ſuis pertinentiis ſupradictis habeant, teneant, & poſſideant in perpetuum jure hereditario, & de ipſis tanquam de re ſua ordinent, diſponant, & faciant quidquid eorum placuerit voluntati.

In cujus rei teſtimonium præſentibus literis ſigilla prædictorum, Regis, & Episcoporum, tam Nos Abbatiffa, & Conventus, quam Golda predicti, procuravimus appendi, & ipſas literas noſtris, videlicet Abbatiffa, & Conventus ſigillis fecimus communiri.

Actum, & datum Praga, anno Domini, 1305. in die Beati Andree, Indictione quarta.

Approbatio factæ permutationis.
Nos autem Wenceslaus Dei gratiâ Bohemiæ, & Polonia Rex, ac Joannes Pragenſis Episcopus. predicti cognoscentes de certo, quod commutatio predicta non eſt nociva Monasterio predicto, ſed potiùs utilis, & proſcua, ipſam ratam habemus, & gratam, ac ei noſtrum benigne præbemus

præbemus aſſenſum, præſentibus literis Noſtra ſigilla apponi facientes in teſtimonium omnium prædictorum. Actum, & datum loco, Anno, die, & Indictione præmiſſis. Regnorum Noſtrorum, videlicet Regis predicti Anno primo, Pontificatus verò Noſtri Episcoporum predicti Anno quarto.

§. XIII.

Eadem B. Cunegundis Abbatiffa, Regis Bohemiæ Ottokari II. Filia, de tribus Bonis fecit pro Monialibus, & Canonicis ad S. Georgium Fundationem, Anno 1321.

Cunegundis Dei Gratiâ Abbatiffa Monasterij Sanctimonialium S. Georgij in Caſtro Pragenſi omnibus in perpetuum.

Aterna felicitatis agnoscentes, nos eò gratioſius, & perfectius poſſe beari, & potiri ſolatio, quod Eleemoſynarum, qua delictorum extinctiva Divino cenſentur oraculo, de Noſtris perſonalibus duntaxat, & licite proprijs, perſonis pijs, & devotis Eccleſiaſticis, ac Divinis gundis. Tenor Literarum B. Cunegundis.
mancipatis Miniſtris, æternis temporibus, Annis ſingulis, jugi ævo hujus ſæculi, largitio facta foret, qua omnipotentis Dei miſericordiam, pro noſtris reatibus, orationum frequentia invocent, implorent, & ſedulo deprecantur. Sanè cum Sereniſſimus Dominus Dominus Wenceslaus Senior, Bohemiæ, & Polonia Rex, Germanus Noſter Chariſſimus, attendens, & conſiderans, nos non poſſe ſecundum ſtatùs noſtri decentiam de Monasterij ipſius proventibus commodè ſuſtentari, Nobis etiam ſuſtentionis noſtræ ſubſidium, Civitatem ſuam Jewiczka in Moravia ſitam, cum villis, & alijs ejus pertinentijs uniſverſis, ad vitæ Noſtræ tempora contuliſſet: poſt hoc dum ipſam Civitatem cum ſuis pertinentijs antedictis de Jure collationis, & proviſionis hujusmodi haberemus, Sereniſſimus Dominus Noſter, Dominus Joannes Bohemiæ, & Polonia Rex, ac Lucemburg: Comes, ad quem Regni Bohemiæ ſucceſſio

succesio est deducta, volens, & desiderans Civitatem predictam cum prefatis suis pertinentijs habere, & sue potestatis dominio applicare, ac à Nobis Jus predictum quod nobis competeat, in ipsis exsolvere Jus hujusmodi, cum bona nostra voluntate emit à Nobis pro sexcentis Marcis grossorum denariorum Pragensium, deputans, & assignans nobis ipsas sexcentas Marcas apud Nobilem virum Burhardum de Czimburch, qui sibi eas solvere tenebatur. Ipse autem Burhardus non habens, nec valens nobis solvere pecuniam prænominatam, taliter pro ipsius pecunia solutione ordinavit nobiscum, quod pro hujusmodi summa pecunie, villas ad eum Jure Patrimonij pertinentes, Strzemyelicz, Swanowicz, & Haczky, nobis vendidit, & venditionis titulo tradidit, ac cessit liberè de eisdem ad habendum, & possidendum eas, Jure hereditario, & in perpetuum, & ut de ipsis, & in vita, & in morte faceremus, & possemus facere velle nostrum Jus omne, quod in villis ipsis habebat, & sibi competeat, aut competere poterat, à se abdicans, & omnem proprietatem ad ipsum pertinentem, in eis in nos plenè transferens, nostræq; dispositioni omnino relinquens.

Nos autem grato considerantes animo, quod in officijs charitatis primo loco illis teneamur obnoxij, à quibus nos cognoscimus beneficia recepisse spiritualia, & temporalia, quæ à predicto Monasterio Sancti Georgij, cui permittente Domino presidemus, recepimus, recensentes beneficia ipsa sibi volentes eà quæ possumus liberalitate rependere, villas ipsas: Strzemyelicz, Swanowicz, & Haczky ipse Monasterio Sancti Georgij, de consensu, & voluntate predicti Domini Nostri, Domini Joannis, Bohemæ, & Poloniæ Regis, ac Comitum Lucemburg: conferimus Jure hereditario, & in perpetuum, cum omnibus suis Juribus, utilitatibus, & pertinentijs universis, volentes, & disponentes, quod quilibet Abbatissa dicti Monasterij Sancti Georgij quæ pro tempore fuerit, predictas Villas: Strzemyelicz, Swanowicz, & Haczky, pleno jure possideat, & manuteneat, ipsaque Abbatissa, quæ pro tempore fuerit, infra scriptos Anniversarios, & Memoriales dies annuos ordine infra scripto teneatur perpetuò, & debeat observare.

Primum siquidem, in festo Sanctæ, & Individuæ Trinitatis primâ vespere bibitio consueta, Canonicis dicti Monasterij Nostri Sancti Georgij ministratur. Item in festo quo officium de corpore Christi

agitur,

agitur, in prima Vespera, dictis Canonicis bibitio ministratur, & duabus Sanctimonialibus dicti Monasterij Sancti Georgij panis albus, & vinum ministratur. Item in Conceptione Sanctæ Mariæ, bibitio Canonicis, & duabus Sanctimonialibus dicti Monasterij fiat prandium, sicut in Nativitate ipsius Beatæ Virginis fieri consuevit.

Item, in festo Sanctæ Mariæ Magdalene Canonicis bibitio, & refectorium, & duabus Sanctimonialibus eodem modo sicut in summis solemnitatibus fieri consuevit, ministratur.

Item Paschatis, tres scutellæ ad consecrandum cum placentis magnis, & alijs pertinentijs ministrantur. Quarum unam Abbatissa, pro se, pro Conventu, & familia recipiat. Secunda, sororibus Sanctimonialibus ad Sanctum Franciscum mittetur. Tertia, inter egenos, & pauperes extoto dividatur.

Item, in Anniversario Nostro, Canonicis bibitio, refectorium ministrantur, & alia omnia, tam in officio Divino, quàm in refectioibus fiant solemniter, sicut in Anniversario Fundatorum Nostri Monasterij fieri consuevit. Item provideatur, ut Lampas quæ in nocte ardere consueverat, perpetuò in die ardoris lumen nullatenus evanescat. Item, Custrici, seu Custodi Ecclesiæ, una sexagena grossorum denariorum Pragensium annis singulis perpetuò ministratur. Item, Camerariæ, quæ conservat mensalia, viginti denarii grossi monete Pragensis, annis singulis perpetuò ministrantur.

Invocantes Patrem misericordie, & Deum totius consolationis, quatenus juxta suarum bonitatum infinitarum abundantiam, & exuberantiam omnibus, & singulis Nostræ Collationis, & dispositionis predictæ, devotis observationibus, & fidelibus promotoribus in ultimo necessitatis eorum articulo misericorditer adesse dignaretur, & omnium suorum peccatorum reatus, gratiosius relaxare.

In evidentiâ igitur, & robur firmitatis omnium, & singulorum premissorum collationi, & dispositioni Nostræ predictis, in testimonium adhibuimus Charissimam Neptem Nostram Dominam Elisabeth, Bohemæ, & Poloniæ Reginam, Venerabilem Joannem Wissebradensis Ecclesiæ Prepositum, Regni Bohemæ Cancellarium, & Honorabilem Virum Magistrum Ulricum de Pabienicz (fuit is ex Illustrissima familia Woraczickiorum, ex qua familia anno 1704. Illustrissimus Dominus Dominus Franciscus Helfrydus Woraczicki, de Pa-

bienicz, Dominus in Proseck, & Mislów, p. t. Judicij Cameratici Assessor, ab Augustissimo Imperatore LEOPOLDO I. ad Statum Comitum est elevatus, & promotus) Doctorem Decretorum, Pragensis Ecclesie Scholasticum, Administratorem Episcopatus Pragensis in spiritualibus, quorum etiam sigillis has Nostra collationis, & dispositionis literas, Nostro, & Conventus Nostri Sigillis Sigillatas procuravimus roborari, & Nos Elisabeth Dei gratia Regina, Joannes eadem gratia Prapositus, & Cancellarius, & Magister Ulricus Scholasticus, & Administrator predicti, ad devotam instantiam, & requisitionem Illustris Domine Cunegundis Abbatissae predictae in testimonium, & singulorum predictorum omnium, presentes literas Sigillorum Nostrorum muniminibus fecimus communiri. Datum Pragae, Anno Millesimo, trecentesimo, vigesimo primo, XIII. Kalendas Decembris.

§. XIV.

Burhardus de Cimburch appromittit Monasterio S. Georgij, quod velit defendere bona praedicta Monasterio vendita.

Tenor
Literarum
A. 1320.

Nos Burhardus de Cimburch, Albertus, & Jescó de Podycus, tenore presentium recognoscimus, & fatemur, Inclyta, ac Religiosa Domina Cunegundi Abbatissae S. Georgij in Castro Pragensi, pro se, & suo Monasterio villas Nostras, videlicet: Strzemyelicz, ubi etiam est Ecclesia, Swanowicze, & Haczky, cum agris, sylvis, rubetis, pratis, pascuis, aquis, aquarumque decursibus, & universis suis pertinentijs, legitime, & rationabiliter pro sexcentis Marcis gravis ponderis, Jure hereditario vendidisse, per praedictam Abbatissam, & suum Monasterium Jure proprietatis perpetuo possidendas, promittentes bona fide ipsi Domina Abbatissae, vel ea non existente, ejus Monasterio dictas Villas secundum Jura terra, a quolibet homine eas impetente, vel volente impetere, disgregare. Quod si non faceremus, tunc volumus a spontanea voluntate, & hac nos obligamus ex nunc, quod Camerarius, Sudarius, & Beneficiarii in Bohemia, vel in Moravia qui tunc fuerint, cum per Dominam Abbatissam, vel Camerarium Monasterij praedicti

requisiti

requisiti fuerint, ipsi Domina Abbatissae, vel praedicto Monasterio pro quingentis Marcis, & sexaginta quatuor grossos denariorum Pragensium pro Marca computando, Bona nostra in Podyeus, vel si in eisdem deficeret, alia omnia nostra bona in Bohemia, vel in Moravia ad hoc sufficientia possidenda per eam, & Monasterium praedictum Jure hereditario debeant, & possint licite absque omni Juris strepitu assignare, & de possessione eam, vel Monasterium praedictum potentes facere eorundem.

Testes autem qui his omnibus interfuerunt, sunt: Venerabilis Dominus Joannes Wissebradensis Prapositus, Regni Bohemiae Cancellarius, Dominus Alberonis summus ejusdem Regni Camerarius, Dominus Henricus de Lippa, Dominus Ulricus de Rziczano ejusdem Regni Judex, sive Sudarius, Joannes Notarius Terra, Dominus Ulricus dictus Pfluch, ejusdem Regni Subcamerarius, Dominus Woczko de Krawarz, & Dominus Plichta de Adlar. In cujus rei testimonium praesens scriptum confectum est, & nostrorum Sigillorum, ac supradictorum testium munimine roboratum. Actum, & Datum Praga, Anno Domini 1320. pridie Kalend. Januarij.

§. XV.

Wenceslaus hujus Nominis II. Rex Bohemiae VI. coronatus, propter certos a se, & a Patre suo Przemyslao Ottokaro a Monasterio S. Georgij ablatos pagos, eidem in recompensam tradit Pagum Welenicz, & Podmokl, cum Jure Patronatus, Anno Domini 1305.

6. Idus Junij, quo Anno etiam obiit.

Tenor Literarum est iste de verbo ad verbum.

Nos Wenceslaus Dei Gratiâ Bohemiae, & Poloniae Rex.

Notum facimus universis, presentes literas inspecturis, quod quia Monasterio Monialium Sancti Georgij in Castro Nostro Pragensi, II. villam

Tenor
Literarum
Wenceslai
II.

villam Zelunicie, & partem Villæ in Knowicz, quas Civitati Nostræ Slany applicavimus, abstulimus, & villas Horky, Benowicz, & Nowakowicz, quas felicitis recordationis Dominus Ottokarus Rex Bohemia, Charissimus Pater Noster, olim eidem Monasterio abstulit, & Civitati Nostræ Clatoviæ applicavit, eidem Monasterio in recompensam, & in permutationem Bonorum ipsorum, Villam Nostram Welenicz juxta Podyebrad sitam, & duodecim Laneos, & medium in Podmokl, censerimus, & donamus, & volumus, ut Monasterium ipsum Villam, ac cum Jure Patronatus Ecclesiæ in ipsa Villa Podmokl, Jure Proprietatis, & in perpetuum tenere debeat, & habere.

Et licet bona prædicta Monasterio ipsi per Nos, & per prædictum Patrem Nostrum ablata, plus valeant, quàm præfata bona quæ Monasterio prædicto in permutationem dedimus pro eisdem, Monasterium tamen ipsum permutatione ipsâ contentum est, & ipsam gratam habet, & vult habere ob Nostram reverentiam, & amorem.

In cujus rei testimonium præsentibus literas fieri, & sigillis Majestatis Nostræ jussimus communiri. Datum Pragæ, Anno Domini 1305. 6. Idus Junij. Indictione tertiâ. Anno Regnorum Nostrorum Bohemiæ Nono. Poloniæ verò quinto.

§. XVI.

Wenceslaus hujus Nominis III. prius Hungariæ, deinde Rex Bohemiæ, eandem prænominatam recompensam confirmat Anno Domini 1305. 3. Nonas Novembris. Deinde idem Rex Wenceslaus occisus est

Olomucij Anno 1306. 4. Augusti.

Tenor Literarum est iste :

Tenor Literarum Wenceslai III. Regis Bohemiæ.
Nos Wenceslaus Dei Gratiâ Bohemiæ, & Poloniæ Rex.

Fatemur tenore præsentium Universis, quod felicitis memoriæ Dominus Wenceslaus Bohemiæ, & Poloniæ Rex, Pater Noster Charissimus,

simus, pro villa Zelunicie, & parte ville Knowicz, quas Monasterio Monialium Sancti Georgij in Castro Pragensi abstulit, & Civitati Slany applicavit, & Villas Horky, Benowicz, & Novakowicz quas felicitis etiam recordationis dictus Ottokarus Rex Bohemia ipse Pater mei Pater, & Avus noster, olim eidem Monasterio abstulit, & Civitati Clatoviæ applicavit, ipsi Monasterio in compensam, & permutationem Bonorum ipsorum, villam Welenicz juxta Podiebrad sitam, & duodecim laneos, & medium in villa Podmokl, Jure proprietatis, & in perpetuum tenere debeat, & habere. Quæ quidem Bona Monasterio ipsi, per ipsos Patrem, & Avum Nostros ablata, licet plus valeant, quàm præfata Bona, quæ Monasterio eidem ipse Pater Noster in permutationem contulit pro eisdem, Monasterium tamen ipsum, permutatione ipsâ contentum esse voluit, ob ipsius Patris Nostri reverentiam, & honorem, prout hæc omnia in Privilegijs ipsius Patris Nostri Monasterio ipsi dato super hoc continentur. Quapropter Nos qui ipsius Patris Nostri inherere vestigijs semper cupimus, ut debemus, permutationem prædictam prout per prædictum Patrem Nostrum Monasterio ipsi facta est, ratam habemus, & eam tenore præsentium confirmamus. In cujus rei testimonium præsentibus literas fieri, & Sigillis Majestatis Nostræ jussimus communiri.

Datum Praga per manus Magistri Petri Proto-Notarij Nostri Pragensis Præpositi. Anno Domini 1305. 3. Nonas Novembris. Indictione quartâ. Regnorum Nostrorum Anno primo.

§. XVII.

§. XVII.

Joannes Rex Bohemiae, confirmat omnes Libertates, Gratias, & Privilegia Monasterio S. Georgij, Anno 1335.

Tenor Literarum de verbo ad verbum est iste.

Tenor
Literarum
Joannis
Regis
Bohemiae.

Joannes Dei Gratiâ Bohemiae Rex, Lucemburgensis Comes, Devotis Nostris sincerè dilectis, Sophiae Abbatisse, totique Conventui Sanctimonialium Monasterij Beati Georgij in Castro Pragensi gratiam Regiam, & Sponso Christo accensis lampadibus obviam dare.

Oblata Nobis pro parte Vestra, & Monasterij Vestri humilis petitio continebat, quod cum Monasterium Vestrum à primæva sui Fundatione hætenus multis, variisque Privilegijs, immunitatibus, & gratijs per Romanos, ac alios Pontifices, nec non per Christianissimos Principes, Bohemia Reges Prædecessores Nostros felicissimos dotatum existit, Vos, & Vestrum Monasterium in ipsis Libertatibus, & gratijs dignaremur gratiosius conservare. Nos itaque volentes Votis Vestris libenter annuere, animadvertentèsque quod personas Ecclesiasticas, & præsertim Deo dicatas fœminas, quæ spretis hujus sæculi vanitatibus, & illecebris sub velo Monastico vitam ducentes Apostolicam, Christo Domino legerunt famulari, decet Regis Clementiam in suis magnificè confovere juribus, quatenus libertati dedita virtutum Domino libera, liberius valeant laudes promere jugiter gratas; Vos, & Monasterium Vestrum in omnibus, & singulis Juribus, Privilegijs, libertatibus, beneficijs, & commodis vestris volumus, & tenemur manu tenere ob reverentiam Beatissimi Georgij Martyris, & gloriosissimè conservare usque hodie, & Monasterium Vestrum, Bona, possessiones, & homines ipsius in Nostram, & Regia Majestatis gratiam, & protectionem assumimus

specialem,

specialem, decernentes, ac edito perpetuo statuentes, ut Tu Sophia Abbatisa, & Successores Tua Canonice post Te ingredientés, sola, & unita in ipso Monasterio Domina sis, regeque, & dispensare valeatis, & non alius Officialis, Factor, Negotiator, Gestor, Procurator, vel etiam persona, quovis alio vocabulo, seu nomine nuncupata.

Tuque, & postera tua dispositionem ipsius Monasterij plenam, plenissimam habeatis, Officiales, & Factores in eo ponendo, instituendo, destituendo, cassando, & permutando, prout Tua, & ipsarum discretioni videbitur melius convenire.

Statuimus etiam, & credimus consonum æquitati, quod si aliquis aliquas actiones, & causas adversum Te Sophia, vel Successores Tuas intentare, seu movere voluerit, vobiscum coram ordinario vestro, aut alias competente Judice Ecclesiastico, super eis curet in judicio experiri, Tu etiam, & ipse, etsi evocari vos contingat, non tenebimini alibi aliquallyter respondere.

Ceterum nulli fidelium, & subditorum Nostrorum liceat homines Monasterij Vestri in causam alibi trahere, vel ad aliud judicium coram aliquocunque judice quomodolibet evocare, sed tantummodò coram Te Abbatisa, vel Successoribus Tuis veniat justitiam recepturus. Verum si Te, & ipsas in exhibitione justitiæ negligentes fortasse, vel remissas fore contingat, ex tunc coram Nobis, & Successoribus Nostris, & non aliàs poterunt de justitiâ conveniri. Indicamus itaque Provinciarum digito Successoribus Nostris, & rogamus, Authoritate mandantes universis, & singulis omnibus Nobilibus, Officialibus, & Burgravij Nostris presentibus, & qui per tempora fuerint, quatenus Vos, & Vestrum Monasterium, Bona, & homines contra hujusmodi Nostræ indulgentiæ gratiam non debeant aliquallyter molestare, nec molestari per quempiam permittant.

Indignationem Nostram, & pœnas in ipsis Vestris contentas Privilegijs, & alias gravissimas pro motu Regio infligendas, si secus fecerint se noverint irremissibiliter incursum. Harum serie, & Testimonio literarum, quibus Nostrum Sigillum duximus appendendi. Datum Praga in festo Sancti Francisci. Anno Domini 1335. Indictione quintâ.

G

§. XVIII.

§. XVIII.

Carolus IV. Rex Bohemiæ, & Imperator, suscipit Monasterium S. Georgij cum omnibus in suam protectionem Anno Domini 1348.

Tenor Literarum est iste.

Tenor
Litera-
rum
Caroli
IV. Im-
perato-
ris.

Carolus Dei Gratiâ Romanorum Rex semper Augustus, & Bohemiæ Rex, Universis præsentibus literas inspecturis, Salutem, & præsentibus fidem dare.

Decet Magnificentiam Regiam jugiter operari, per quod liberalitas Principis debeat apparere, ad ea tamen quæ statum felicem libertatis Ecclesiasticæ, ac Religiosarum personarum pacis, & quietis pulchritudinem respiciunt, tantò uberius, & specialius intendimus, quantò Nostrum altius erexit præ cæteris Principibus solum cælestis providentia Redemptoris.

Sanè pro parte Religiosarum personarum Agnetis Abbatissæ, totiusque Conventus Monasterij Sancti Georgij in Nostro Castro Pragensi, Nostræ fuit per Honorabilem Busconem Præpositum dicti Monasterij Celsitudini humiliter supplicatum, ut Nos dictum Monasterium, ac ipsos, Abbatissam, & Conventum cum suis pertinentiis in Nostrâ speciali protectione, & tuitione recipere dignaremur.

Nos verò prædictarum Religiosarum devotis supplicationibus benignius inclinati, præfatum Monasterium, Abbatissam, & Conventum, Capellanos, Clericos, & ceteros familiarum, ac homines, & fœminas ipsorum, unâ cum omnibus, & singulis domibus, curtis, possessionibus, ac cæteris bonis mobilibus, & immobilibus quibuscunque ad dictum Monasterium, & ipsos, Abbatissam, & Conventum pertinentibus quovis modo in Nostrâ Celsitudinis protectione, & tuitione præsentium recipimus, & admittimus speciali. Omnibus, & singulis Burgravij, Baronibus, Nobilibus, & Officialibus Regni Nostri mandantes,

dantes, & firmiter inbibentes, nè quis ipsorum dictum Monasterium, Abbatissam, & Conventum, Capellanos, Clericos, familiares, homines, & fœminas, domos, curtas, possessiones, & bona cætera dicti Monasterij, & ad ipsum spectantia quovis modo contra hujusmodi protectionis, & tuitionis Nostræ tenorem impedire, offendere, seu molestare præsumat. Imò Universi, & singuli ipsorum, prædictum Monasterium, ac Abbatissam, & Conventum una cum cæteris familiaribus, & alijs hominibus, possessionibus, & Bonis omnibus, & singulis dicti Monasterij habeant, pro Nostrâ Majestatis reverentia commendatos. Si quis verò contrarium fecerit, quod absit, ultra indignationem Nostræ culminis, quam ab hoc se noverit incursum Quadraginta Marcas argenti puri, Nostro, & Regni Nostri Boëmæ fisco componat, ipsarum videlicet, Curie Nostræ, & Successorum Nostrorum Bohemia Regum medietatem, & reliquam partis injuriam irremissibiliter applicandas. In quorum omnium testimonium, & ad certitudinem plenioris præsentis fieri jussimus, & Nostræ Majestatis Sigilli appensione muniri. Datum Praga, Anno Domini 1348. Indictione primâ. Kalend. Maij. Regnorum Nostrorum Anno secundo.

Carolus IV. Romanus Cæsar, & simul Rex Bohemiæ adjecit Antistitibus, seu Abbatissis titulum etiam Principalem, ut quælibet Abbatissa, etsi ortu non esset, esset tamen ob dignitatem Princeps, eò quod Regum uxores in publica Regni palatii cum Archi-Episcopo Pragensi, ipsa etiam sub corona minutiore, unâ coronaret. Tales Coronatrices de Nomine, & stemmate reperies in Serie Abbatissarum hoc capite.

§. XXX.

G 2

§. XIX.

§. XIX.

Wladislaus IV. Rex Bohemiae dat facultatem Monasterio S. Georgij bona exsolvendi, redimendi, commutandi, & vendendi in emolumentum Monasterij, Anno 1485.

Tenor Literarum Boëmico idiomate est iste de verbo ad verbum.

Tenor
Litera-
rum
Wladis-
lai IV.
Regis
Bohe-
mia.

**My Wladislaw BŮží Milosti Král
Český/ Markrabě Moravský/ Lu-
cemburské/ a Slezské Kníže.**

Znamugem timto Listem všem/ gažž nás žádostně prosyla
Welebná Abbatyše Kláštera Swatého Giřj na Zradě
Pražském s Konwentem svým/ abychom své povolenj ráčili
dāti/ kdybykoli mohla sama s svým Konwentem/ anebo šrze
toho Žboží toho Kláštera/ kterej gsau wzástawě/ a zwláště
Šrebenice/ a to co k tomu přísluší/ y také jiné wšedko/ cožkoli
wěk k tomuž Klášteru přísluší/ a nebo příslušelo/ aby mohla wy-
platiti/ a zase k swrchu gmenowanému Klášteru připogiti.

Gegžžto žádost hodnau/ slusnau/ a potřebnau toho Klášte-
ra znamenawše/ y gsauce w tom k prosbě gegj/ y toho Konwen-
tu milostiwě naklonění s dobrým rozmyslem/ a Raddau wěr-
ných/ mocj Králowškau swolili sme/ a timto Listem swolugem/
povolenj nasse Králowške k tomu dáwagice/ aby ona wš dotče-
ná Kunfa Abbatyše Kláštera Swatého Giřj na Zradě Praž-
ském s Konwentem svým/ y také wšedny budaucj po nj plnau
moc/ a prawo gměly/ aby mohly wyplacowati Žboží toho Klá-
štera/ buďto od Duchownjch/ neb od Swětšých/ sami šrze se/
a neb šrze někoho jiného/ kdejby se mohly kdy čeho doptati/ be-
ze wšedch překážek wšedch Lidj. A tuto milost zwláště přitom
tyž

tyž Abbatyši nynějšj/ y budaucj/ a tomuž Konwentu Kláštes-
ra Swatého Giřj na Zradě Pražském činje/ dáwagice powole-
nj nasse/ y plnau moc/ aby mohla k tomuž Klášteru/ a Žadušj
až do pěti Set Kop Grosšw Českých platu dědičného/ a neb Ko-
mornjho příkaupiti/ buďto společně/ neb rozdielně na wšedky časy
budaucj/ kdyby z to mohly býti/ tu moc jim dáwagice/ aby jim
to Dežkami zapsáno bylo/ kdyby koliwěk toho žádaly/ a potřeba
byla.

Také gestli žeby kdy chtěly gaž Žboží měniti/ a neb prodá-
ti pro wžitek Klášterský aby toho plnau moc/ a prawo měly/ při-
kazugice wětšj/ y menšj Auřednjškau Desť Zemšých/ y gi-
njm všem Poddaným Nášj/ abyšte též často gmenowané
Kunce Abbatyši Kláštera Swatého Giřj na Zradě Pražském/
a Konwentu tomu/ y všem budaucj po nich k tomu všem spra-
wedlnostem skutečně dopomahali. Žnagice wtom wůli/ a rozká-
zanj nasse/ žádné překážky gj wtom nečinje/ než pomocni/ a rad-
dni abyšte gj byli pod wwarowanjm hněwu/ a těžké nemilosti
nassj. Tomu na swědomj Pečet nassj Králowškau kázali sme
přiwěsyti k tomuto Listu. Dán na Zradě Pražském w Neděli
před Swatým Janem Křtitelem Bžj. Léta Bžjho Tisícjho/
čtyřstého/ osmdesátého pátého/ Králowštwj Nášeho Léta Čtr-
nátého.

§. XX.

§. XX.

Regina Maria Cæsaris Maximiliani filia, Ludovici Regis Bohemæ Wladislai IV. filij conjux, accipit Monasterium S. Georgij sub suam protectionem. Anno Domini, 1523.

Tenor Literarum de verbo ad verbum est iste.

Tenor
Litera-
rum
Reginæ
Mariæ.
Nos Maria, Dei Gratiâ Hungariæ, Dalma-
tiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ &c. Regina, Si-
lesïæ, & Lucemburgensis Dux, Marchioque
Moraviæ, &c.

Memoria commendamus Tenore presentium significantes quibus expedit universis, quod Nos tum ad nonnullorum fidelium Nostrorum supplicationem Nobis propterea factam, tum verò ex proprio Nostro motu, & singulari devotione, quam erga Divum Georgium Martyrem sub cujus nomine, & titulo Monasterium in Arce Regia Pragensi fundatum existit, gerimus, & habemus, volentes, ut Venerabilis, ac Religiosa Domina Barbara de Schellenberg Abbatissa moderna, futuraq; Abbatissa Sanctimonialium Ordinis Sancti Benedicti, cum eisdem Sororibus suis in eodem Monasterio degentes, quietius, commodiusque Deo Altissimo famulari possint: easdem simul cum predicto Monasterio, colonis rebusque, & bonis ipsarum mobilibus, & immobilibus justis scilicet, & legitimis cum consensu, & beneplacita voluntate Serenissimi Domini Regis Ludovici &c. Domini, & Mariti Nostri Charissimi sub cujus patrocínio antea fuerant, in Nostram Reginalem accepimus protectionem, & tutelam specialem, imò recipimus, & assumimus, & ab omni aliorum protectione, & tutela sub qua antea qualitercunque fuissent, eximimus, concedentes eisdem ut predictis omnibus Bonis ipsarum ad predictum Monasterium pertinentibus liberè, & pacificè uti, & ea possidere sub Nostra speciali protectione possint, & valeant. Ubi verò à quibusdam im-

petitoribus,

petitoribus, vel in Bonis, vel in Privilegijs suis impedirentur, & inquietarentur, solum ad Majestatem Nostram Patronam ipsarum specialem, in absentia autem Nostra, ad eum quem in suum protectorem elegerint, refugium habeant. Ad quem eligendi vigore presentium dedimus, damusque eisdem facultatem, & auctoritatem plenam. Cui quidem Protectori pro tempore constituto, harum serie firmiter mandamus, ut in presentia Nostra prefatas Sanctimoniales in universis predictis earum bonis, & rebus temporarijs, mobilibus, & immobilibus, nec non Privilegijs justis, & legitimis contra quoslibet impetitores, & violentos perturbatores tueri, & protegere, ac indemniter manutenere, tuerique, & protegi facere debeat, Majestatis Nostræ in persona, atque auctoritate presentibus eidem in hac parte ad plenum concessa, & justitiâ mediante, ut hoc peracto eadem Sanctimoniales à curis mundanis, & externis molestationibus expedita, & vacua, attentius Deo Optimo Maximo servire possint, presentes autem literas Nostras, quas in robur, & testimonium præmissorum perpetuum, Secreto, & authentico Sigillo Nostro communiri fecimus, manûque nostrâ propriâ subscripsimus, post earum lecturam reddi semper volumus presentanti.

Datum in predicta Arce - Pragensi, XX. Februarij. Anno Domini, Millesimo, quingentesimo, vigesimo tertio. Felicis verò Coronationis Nostræ in Hungaria secundo, in Bohemia verò Regnis Nostris predictis &c. primo Anno.

Maria Regina, &c.

§. XXI.

§. XXI.

Ferdinandus I. *Imperator, & Rex Boëmiæ,*
pro ablata parte agri ad Monasterium Sancti Georgij
spectante, & Pragæ Horto Cæsareo conjuncta, in recom-
pensam, Monasterio assignat unum Vas vini
annuè dandum. Anno 1538.

Tenor Literarum Boëmico idiomate, sonat ità de verbo
 ad verbum.

Tenor
 Litera-
 rum
 Ferdi-
 nandi I.

Ny Serdynand BŮŹi Milosti Křimský
 Král po všedky časy rozmnožitel
 Křisse/ a Vherstý/ Čestý/ Dalmát-
 ský/ Charwatstý Král/ Infant h w
 Sysspanyi/ Arcy=Kníže Rakauské/ a
 Margkrabě Morawstý / Lucem-
 bursté/ a Slezské Kníže/ a Lužický
 Margkrabě/ rč.

Oznamujem timto Listem všem/ gaž s me časů předešlého
 kdy s me Zahradu našy nowau dělati dáti počali/ negaty
 kus dědiny k Klášteru Swatého Gíř na Zradě Pražském příslu-
 šegjcy k dotčené Zahradě wzyti/ a připogiti ráčili.

A nechťce aby toho Abbatysse nynějšy/ y budaucy s Kon-
 wentem swým nadepsaného Kláštera Swatého Gíř škodny by-
 ti gměly/ Ráčíme jim za ten vžitek kterým gsau toho kusu dědiny
 ročně vžiti mohly/ giž každý rok od Datum Listu tohoto našeho
 počnauce Sud Wyna Swydnického z Perkwrchu našeho Praž-
 ského dáwati.

A timto

A timto Listem našym jim to připowidati ráčíme/ že jim
 ten Sud Wyna z Perkwrchu našeho Pražského každý Rok žžize-
 ne Raddy Komory našy w Královstwj Čestém ninějšy/ neb
 budaucy na místě našem dáwati/ a spravowati magj/ a powine-
 ni budau. Tomu na swědomj Sekret náš Královstý k Listu
 tomuto gsme přiwěsyti rozkázali. Dán na Zradě našem Praž-
 ském w Středu po Tědéli Postnj/ genž slowě Oculi. Léta od
 Narozenj Syna Božjho/ Tisycyho/ pětistého/ třicátého osmého/
 a Královstwj našyho Křimského osmého/ a ginjch dwaná-
 ctého.

SENDMANO.

Ferdinandus I. *Imperator, & Rex Boëmiæ*
Anno 1537. confirmat Monasterio S. Georgij Privile-
gium Wladislai Regis Boëmiæ datum. Cujus
Confirmationis Tenor est iste.

Wir Ferdinand von Gottes Gnaden Röm.
 Kaysers/ zu allen Zeiten Mehrer des Reichs/ zu
 Hungarn/ Böhheim/ Dalmatien/ Croatien Kö-
 nig/ Infant in Hispanien/ Erz-Herzog in Oester-
 reich/ Marggraf in Mähren/ Fürst zu Lützel-
 burg und Schlesien/ und Marggraf zu Lausnitz.

Eben hiemit Jedermanniglich zu wissen/ daß vor Unsere
 Königliche Person (die Ehrwürdige/ Andächtige/ Unsere
 Liebe Getreue/ Barbara von Schellenberg und Kost) vorge-
 treten/ und einigen Brieff von dem Durchlauchtigsten Fürsten
 und Herrn Wladislao Böhheimischen König/ Unserem Vorfahr-
 ern seligster Gedächtnus/ (welcher obgedachtem Kloster und

H

Convent

Convent S. Georgij etwelche Gnaden und Privilegien gethan) Uns vorgezeuget/ Uns derentwillen als ihren König und Herrn sambt dero Convent gehorsam und andächtig gebethen/ damit Wir ihnen des Königs Wladislai habende Privilegia confirmiren wolten/ welche von Wort zu Wort also in sich lauten.

Wir Wladislaus &c. Welches/ Ihr/ und des ganzen Convents billigmäßig nothwendiges Begehren Wir erkennend seynd/ dero/ und des obgedachten Convents gehorsamer Bitte/ in Gnaden bewogen/ auch mit gutem Bedacht und Rath Unserer Getreuen haben auß Königlichen Gnaden dahin verwilligen/ und mit diesem Unseren Königs-Brieff dahin verwilligen/ damit sie obgedachte Kunke Abtissin/ des Closters S. Georgij ob dem Königl. Prager Schloß/ samt ihren Convent, und allen künftigen Jungfrauen die völlige Macht und Gewalt und Gerechtigkeit haben mögen und können/ alle Closter-Güter/ es sey von den Geistlichen oder Weltlichen/ sie selbstn durch sich oder aber durch jemand andern/ wo oder wann sie einige Sach erfragen möchten/ ohne einzige menschliche Verhinderung/ auszulösen; befehlend/ darbey den groß und kleinen Land-Zaffels Officirern/ auch allen Uns Unterthanen/ damit ihr der oft-ernannten Kunke Abtissin des Closters S. Georgij samt ihren ganzen Convent ihren Gerechtigkeiten würcklich behülfflich seyn sollet/ ihr dero selben nicht einige Verhinderung verursachen/ sondern mit Hülff und Rath verhülfflich seyn/ dieses bey Verlust Unserer Gnad/ und schwerer Ungnad. Zur Zeugnuß dessen/ geben auff Unsern Königlichen Prager-Schloß den Montag vor S. Joannis des Taufers/ Anno Domini tausend/vierhundert/fünff und achtzigsten/ unserer Regierung des vierzehenden.

Zu welcher Bitte Wir wohlgeneigt mit unseren gewissen Vorwissen/ wohlbedacht auß habender Königlichen Macht allhie in Böhme/ haben Wir diesen obgedachten Majestäts-Brieff/

Brieff/ welcher in sich des Königs Begnadungen begreiffet/ hiemit confirmiret. Derohalben befehlen Wir 2c. Geben auff Unserm Prager Schloß/ den Dienstag vor S. Georgio, Anno Domini eintausend/ fünffhundert/ sieben und dreyßig.

*Rudolphus II. Imperator, & Rex Bohemiae,
1581. confirmat Privilegia Monasterij
S. Georgij.*

Wir Rudolff von Gottes Gnaden/ erwählter Röm. Kayser/ Vermehrer des Reichs/ zu Hungarn/ Dalmatien/ Boheim/ Croatien/ König/ Erz-Herzog zu Oesterreich/ Marggraf in Mähren/ Fürst zu Lüzelsburg und Schlesien/ und Marggraf zu Lausnitz 2c.

Nun hie allen zu wissen/ wie daß vor Unsere Königliche Person/ die Ehrwürdige Judith Ebenstahlerin von Ebenstahl/ Abtissin bey S. Georgij ob dem Prager Schloß/ in Gott Andächtige/ Unsere Liebe/ vorgetreten/ und Uns einige Confirmation, des weyland Durchläuchtigsten Fürsten und Herrn Ferdinandi, zu Hungarn und Boheim König/ Unseres allerliebsten Herren Groß-Vatters seligsten Andenkens/ (begreifend in sich die Majestät und Begnadungen Wladislai Königs in Boheim/ in welchen er gemeldtem Closter und Convent S. Georgij etwelche Gnaden erwiesen) vorgezeiget/ Uns samt ihrem Convent demüthigst als ihren König und Herren bitzend/ damit Wir ihnen obgesagtes Privilegium gnädiglich bekräftigen wollen/ welches von Wort zu Wort also lauten thut.

WIR Ferdinand &c. Wir Wladislaus &c. Zu welchen obbenannter Abtiffin und Convent des Closters S. Georgij Begehren Wir wohlgeneigt mit Unserm guten und Vornwissen/ auß Königlichcr Macht allhie in Böhmen/ ihnen/ alle obgedachte in Gnaden ertheilte Privilegia, welche in des Königs Wladislai begrieffen und confirmiret seyn/ ebener Gestalt mit diesem Unserm Brief in allen Clausulen/ Punkten/ Articulen und Worten/ wie dieselbe auffgesetzt lauten/ bekräftigen/ und wollen deme damit gedachten/ Judith Ebenstahlerin 2c. Deme zu Zeugnuß 2c. Geben in Unserm Prager Schloß den Mittwoch nach der Auftheilung der heiligen Aposteln/ Anno Domini eintausend / fünffhundert/ ein und achtzig.

Matthias Imperator & Rex Bohemiæ, Anno 1614. confirmat Privilegia Monasterij S. Georgij.

Wir Matthias von Gottes Gnaden/ erwählter Röm. Käyser / zu allen Zeiten Mehrer des Reichs/ zu Hungarn/ Böhheim/ Dalmatien/ Croatien/ König/ Erz-Hertzog in Oesterreich/ Marggraf in Mähren/ Fürst zu Lüzelsburg und Schlesien / und Marggraf zu Lausnitz/ 2c.

Eben mit diesem Jedermänniglich zu wissen / daß Wir von der Ehrwürdigen / Sophia Albinin von Helffenburg/ Abtiffin/ Priorin, und dem ganzen Convent des Closters S. Georgij ob dem Prager Schloß/ Unsern Lieben/ demüthigst gebethen worden / damit Wir ihnen/ die unten angesetzte von Unsern seel. 2c. Andenckens / Römischen Käyser, und Königen in Böhheim ertheilte Gnadens-Brieffe/ Majestäten und Begnadungen

dungen erneuern und bekräftigen wollen. Welche von Wort zu Wort lauten lassen.

In Nomine Sanctæ & Individuæ Trinitatis, Amen.

Nos Ottokarus &c.

Wollen deme also und gänzlichen/ damit bey diesen allen was diese Brieff/ Majestät und Begnadungen in sich halten/ von Jedermänniglich unverbrüchlich gehalten werde. Und über dieses noch/ thun Wir diesem Closter S. Georgij zu seiner grösserer Erhebung diese besondere Ehrbezeugung/ damit weder jetzt noch auff künfftige Zeiten/ keiner nach uns kommen/ der Böhheimischer König/ weder keine Abtiffin mit ihrem Convent die Macht und Gewalt haben solle/ auch nur das geringste/ sowohl von Dörffern/ Höffen/ als der Statt Trebnitz mit keiner ersinnlicher Weise zu verkauffen/ verpfänden oder veralieniren; sofern aber etwas verkauffet oder verpfändet würde/ soll selbes null und gar ungültig seyn: es soll alles was diesem Closter jeziger Zeit zugehöret und zugehören könnte/ völlig und unveränderlich auff ewige Zeiten verbleiben/ dergestalten wie es in der Landes-Ordnung Q. XI. vom Capitel des Prager Schlosses mit mehrern aufweist. Derowegen befehlen Wir 2c. Geben in Unserer Statt Linz/ den Montag nach dem Sonntag Judica in der Fasten/ das ist den 17. Tag Martij, Anno von der Geburth des Sohns Gottes/ Unsern Röm. Reichs anderten/ Hungarischen des sechsten/ und Böhheimischen des dritten.

Ferdi-

Ferdinandus II. Imperator & Rex Bohemiae,

A. 1628. confirmat Privilegia Monasterij S. Georgij.

Wir Ferdinand der Andere von Gottes Gnaden / erwählter Röm. Käyser / zu allen Zeiten Mehrer des Reichs / zu Hungarn / Böhheim / Dalmatien / Croatien König / Erz-Hertzog in Oesterreich / Marggraf in Mähren / Fürst zu Lüzelsburg und Schlesien / und Marggraf zu Laupniz ꝛc.

Geben mit diesem Unserm Brieff Jedermänniglich zu wissen / daß Wir von der Ehrwürdigen Sophia Albinin von Helfsburg Abtissin und Priorin und dem ganzen Convent des Closters S. Georgij, ob dem Prager Schloß / Unsern Lieben / demüthigst gebethen worden / damit Wir alle Fundations-Brieff / Majestäten / Privilegia und Begnadungen / welche von Unsern Vorfahrern seligsten Gedächtnus als Röm. Käysern / Böhheimischen Königen und Königinnen diesem Closter ertheilet / und durch den Allerdurchlauchtigsten Fürsten und Herrn Matthiam als Röm. Käyser / Hungarischen und Böhheimischen König Unsern allerliebsten Herrn Vettern und Vattern mit absonderlicher Majestät unterm dato Statt Linz / den Montag nach dem Sonntag in der Fasten so genennt wird Judica, das ist den 27. Tag Monaths Martij, Anno nach der Geburth des Sohns Gottes eintausend / sechshundert / und vierzehn / von Wort zu Wort Lobwürdig begnadet / verneuert / confirmirt / ihnen auch allernädigst bestätigen wollen. Weilen Wir dann dero obbenannten Abtissin / Priorin, und des ganzen Convents demüthigstem Begehren allernädigst geneigt / und die gemeldte Fundations sich ganz und unversehrt befinden / als haben Wir mit Unserm

Unserm Vorwissen / Wohlbedacht / auch mit Rath Unsern Lieben Getreuen / und mit Königlicher Macht hie in Böhmen / vorgedachte Fundations-Brieffe / Majestäten / Privilegia und Begnadungen in allen / wie sie lauten und gesetzet seyn / in allen Punkten / Clausulen / Articulen / als wann dieselbe allhie von Wort zu Wort eingelegt und einverschrieben wären / allernädigst gelobet / verneuret und confirmirt / und mit diesem Unserm Brieff kräftig / mächtig / loben und confirmiren wollen / gänzlich / damit alles was in diesen Briefen / Majestät und Begnadungen begrieffen wird und jedermänniglich erkannt / gehalten und unverbrüchlich verhalten werde.

Derowegen befehlen Wir allen Inwohnern und Unsern Unterthanen auß allen vier Ständen dieses Unsers Erb-Königreichs Böhheims jetzigen und künftigen Unsern Lieben Getreuen / damit ihr obbenannter Abtissin / Priorin samt dem ganzen Convent des Closters S. Georgij, bey diesen unsern gelobten und confirmirten Privilegijs ohne einige Verwirrung jetzt und auff künftige ewige Zeiten erhalten / ihnen keine Verhinderung thun / noch einigen Menschen dergleichen zu thun zulassen wollet / und dieses unter Vermeidung Unserer Käyserlichen und Königlichen Ungnad und Zorns / wie auch Unserer nachkommenden Königen in Böhmen. Deme zu Urkund / haben Wir zu diesem Brieffe Unser Käyserlich und Königlich Insiegel anzuhengen gädigst befohlen. Geben ob dem Prager Schloß / am Montag der Gedächtnus S. Valentini, das ist den 14. Tag des Monaths Februarij Anno 1628. Unsers Römischen Reichs des neunten / Hungarischen des zehenden / und des Böhmisches des eylfften.

§. XXII.

§. XXII.

*Monasterium S. Georgij Sanctimonialium
Ordinis Sancti Benedicti, à Summis Romanis Pontifici-
bus amatum, maximis gratijs, & Privilegijs exornatum.*

*Eugenius III. Romanus Pontifex, qui in Pontifica-
tu vixit ab Anno Domini 1145. usque ad Annum 1153.
Monasterium S. Georgij in Sedis Apostolicæ suscipit pro-
tectionem, omniâque Regum Privilegia Mona-
sterio data confirmat.*

Tenor Literarum de verbo ad verbum est iste.

Tenor
Litera-
rum
Papæ
Eugenij
3. Anno
1145. Eugenius Episcopus Servus Servorum Dei.

*Dilectis in Christo filiabus, Abbatissa Sancti Georgij, ejusdem Soro-
ribus, tam presentibus, quàm futuris, Regularem vitam profes-
sis in perpetuum. Religiosis desideriis dignum est facilem præbere as-
sensum, ut fidelis devotio celerem sortiatur effectum. Eapropter, dile-
cta in Domino filia, pro his quæ de Religione, & honestate Vestra per Ve-
nerabilem Fratrem Nostrum Henricum Moraviensem Episcopum,
Religiosum, & honestum virum intelleximus, preces ipsius pro vobis
paternâ benignitate admittimus, & Beati Georgij Ecclesiam, quæ in
Pragensi Civitate sita est, in qua postpositis secularibus, & mundi il-
lecebris pro celestis Regni desiderio inclusa, Divino vacatis servitio,
sub Beati Petri, & Nostra protectione suscipimus, & presentis scripti
Privilegio communimus; statuentes, ut quascunque possessiones, quacun-
que Bona ex dono, vel concessione Nobilis Viri Wladislai Boëmorum
Ducis in presentiarum justè, & Canonice possidetis, aut in futurum
concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione
fidelium, seu alijs justis modis Deo propitio poteritis adipisci, firma
Vobis, Vestrisque succedentibus, & inlibata permaneant.*

Decernimus

*Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ec-
clesiam temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas
retinere, minuere, aut aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia in-
tegra conserventur, Vestris, & aliorum, pro quorum gubernatione, &
sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salvâ Sedis
Apostolicæ Auctoritate, & Pragensis Episcopi Canonica justitiâ. Si
qua igitur in futurum Ecclesiastica, secularisque persona hanc Nostræ
concessionis paginam sciens temerè contra eam venire, & inclusionem,
vel quietem Vestram perturbare tentaverit, secundo, tertioque com-
monita, si non satisfactione congruâ emendaverit, potestatis, honoris-
que sui dignitate careat, reâque se Divino judicio existere de perpetua
iniquitate cognoscat, & à Sacratissimo corpore, & sanguine Christi,
& Domini Redemptoris Nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in ex-
tremo examine districta ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco
justa faventibus, sit pax Domini Nostri Jesu Christi, & hic fructus
bonæ actionis percipiat, & apud dilectum judicem præmia æterna pa-
cis inveniat.*

§. XXIII.

Idem Romanus Pontifex Eugenius III. consolatur mœstas Sanctimoniales ad S. Georgium singulari Epistolâ, Anno 1151. Ob obitum Henrici Zdik Episcopi Olomucensis, qui Monasterio S. Georgij libertates, & immunitates procuravit, & illud sibi protegendum, ornandum, & in virtute promovendum suscepit, Parthenonique à Sacris Confessionibus fuit.

Tenor Epistolæ de verbo ad Verbum est iste.

Tenor
Literarum
Eugenij
III. An.
1151.

Eugenius Episcopus Servus Servorum Dei.
Dilectis in Christo filiabus, Abbatissæ Sancti Georgij, & ejus Sororibus, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Obitus Venerabilis Fratris Nostri Henrici bonæ memoriæ Moraviensis Episcopi, benigni Patroni, & benefactoris Vestri, animum nostrum plurimum contristavit. Cujus nimirum commendabilis vita Nobis gaudium, & vobis in vestris necessitatibus opportunum solatium conferebat. Contrà consolationem in eo recipere possumus, quia miseria temporali subtractus, ad æternam beatitudinem est translatus. Inter hac autem illud omnino debemus intendere, ut si quid ei carnalis pulveris adhaferit, miserante Domino relaxetur, & ipse pro nobis apud Condito rem nostrum familiariùs intercedat. Majora quippe de ipso auxilia, majora solatia modò speranda sunt, quàm cùm vobiscum corporali præsentia morabatur.

Nos verò Anima ipsius inter Missarum solemniam immemores esse non possumus, nec debemus, qui non solum dum viveret, Apostolica Sedi, ac Nobis devotus extitit, & suis nos xenijs visitavit, sed positus in extremis, illa idonea ornamenta, quæ per instructas, & perfectas manus Vestras ad altaris ministerium studiosius operari fecit, pia Nobis

cum

cum devotione obtulit, & ad Nos deferri præcepit. Quæ Nos benignitate debitâ suscipientes, & pro ejus Anima Divinam Majestatem attentius exoramus, & de labore, & exercitio Vestro Vobis omnimodas gratiarum actiones referimus, monentes Vos, ut in proposito Professionis Vestre, juxta mandatum, & doctrinam prædicti Patris Vestri attentius perduretis, quatenus intervenientibus Beatorum Petri, & Pauli meritis ad æternam beatitudinis gaudia, largiente Domino feliciter pervenire possitis. Datum Ferentini XVII. Kalend. Maji.

§. XXIV.

Romanus Pontifex Gregorius IX. qui in Pontificatu vixit ab Anno Domini 1227. usque ad Annum 1241. confirmat Anno 1233. Monasterio S. Georgij omnia bona inferiùs posita, & specificata. Itèm idem dat facultatem, ut libera persona possint ad Monasterium suscipi, post factam Professionem sine licentia Abbatissæ non possint ad alium locum transire. Itèm idem, quòd Capellanorum ordinatio debeat ab Episcopo Diocæsano, sicuti & Benedictiones Monialium fieri. Itèm, quòd si Generale Interdictum Terra foret, liceret eisdem Abbatissæ, & Monialibus clausis januis, Excommunicatis, & Interdictis exclusis, non pulsatis Campanis, suppressâ voce Officia Divina celebrare, dummodo causam non dedissent Interdicto. Itèm dedit facultatem, Decimas, & possessiones ad jus Ecclesiarum earum spectantes, quæ à Lacis detinebantur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinebant revocandi. Itèm dedit facultatem, ut Monasterio prædicto nulla præficeretur in Abbatissam, nisi quam Sorores communi consensu, vel Sororum major pars, & Consilij sanioris, secundum Deum, & Beati Benedicti Regulam providissent eligendam, &c.

Tenor Literarum Apostolicarum est in hunc sensum.

Pudentibus Virginibus, quæ sub habitu Religionis accensis lampadibus per opera Sanctitatis se jugiter preparant obviam ire Sponso, Papæ Sedes Apostolica debet patrocinium impertiri, nè forte cujuslibet te-

Tenor
Literarum
Papæ
Grego-
rij IX.
meritatis

meritatis incurfus, aut eas à proposito revocet, aut quod absit, robur Sacra Religionis infringat; & propterea supplicationibus Abbatisse, & Monialium Sancti Georgij Pragensis, in quo Divino estis obsequio mancipata, sub Beati Petri, & ejusdem Sedis Apostolica protectione etiam suscipimus, Nostrique scripti privilegio similiter communimus, statuentes inprimis, ut Ordo Monasticus, qui secundum Deum, & Beati Benedicti Regulam in dicto Monasterio institutus esse dignoscebatur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quasque possessiones, & bona, quæ idem Monasterium nunc justè, & Canonice possidet, aut in futurum ex Pontificum concessione, Regum, vel Principum Largitione, fidelium oblatione, seu alijs justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma eidem Monasterio, & illibata permaneant. Præsertim infra scripta: Locus in quo prædictum Monasterium situm est, cum omnibus suis pertinentiis: Tinech, Natwinice, Suchidol, Kamik, Lichucewez, Nutomici, Gradec, Guscinech, Refe, Okori, Knesivsy, Selunici, Knovizi, Goloufi, Prestavlici, Wirbna, Tufetin, Otwoici, Ownec, Boymieci, Brzeneci, Neradici, Breseni, Cirnkow, Dufnici, Zvemizlici, Boranovici, Ztrescov, Zteztlci, Behowici, Criwawes, Repeici, Radejovici, Ozlinici, Ulgrinewes, Borek, Kirnaz, Psari, Solopisci, Dudlepci, Dufnici, Nalucove, Nanewidi, Mocropfi, Leteh, Motul, Zabehlici, Kosur, Lubessow, Krascani, Goreluci, Regleh, Otmecci, Bwiczili, Lublin, Bezeb, Bniscicicz, Wlawcze, Stradomici, & Bratronici, Villa cum pertinentiis earundem.

In Provincia Litomericensi: Trebenici, Hodowlici, Glupoglawi, Welemin, Padlesin, Boztefici, Polepi, Scirewici, Wranzko, Hwalowicich, & Borecz, Villa cum pertinentiis suis. Nonum forum, & tres hospites, ac telonium in Litomericz. Nonum forum, & telonium in Ustc. Nonum forum in Satecz.

In Provincia Melnicensi. Nebusel, Viesz, Gornfici, Ninchow, Horuski, & Hawrutici, Villa cum pertinentiis suis.

In Provincia Gauranski: Cobelnici, Kanin, Opoleli, Ofcek, Oldrifi, Odrepfi, Vinarci, Sadowi, Knienici, & Knenici, villa cum pertinentiis suis. Nonum forum in Melnik.

In Provincia Netolicensi: Nonum forum, & telonium in Prachaticz: Bavorovici, Karlovici, Malefici, Veistimira, Westi, Radcici,

Radcici, Pogorovici, Stroncovici, Lufna, villa cum pertinentiis suis.

In Provincia Prahnenfi. Velenove, Kirlsci Kneunetici, Zamlinone, Vilskovici, Makarow, Bratronici, Napasciowe, Scevitinsko, & Cegkovici, villa cum pertinentiis suis.

In Provincia Plznenfi. Nonum telonium Domasilici, Gvinaz, Napteunce, Oresicich, Benovici, Whorkach, Nowakowici, Sizenkovici, Tinci, Dudlebe, Obitci, Bnifici, villa cum pertinentiis suis.

In Provincia Bozensi: Nogradisci, Zagoru, Napoli, Podrubli, Huzinec, Drabiniec, Kuclichi, Luscovicz, Naztessowe, & Neresstri, villa cum pertinentiis suis. Circa Sylvam de Kletec unus homo, qui vulgariter Dufnik nuncupatur.

In Provincia Pragensi: Veltesè, Blas, Gorefovich, Gobsovicich, Plichove, Ozluchove, Tefine, Trebusicich, Knuvici, Pebreh, Selevicici, Urtanas, Scribicich, Gemniceh, Podetovicich, Braptronicich, Lotusi, Celevici, Scar, Trismeugetz, Hindribo-Ugez, Hindrichovici, Cretes, Grabina, Cladorubci, Novosedli, Setehorici, Nemcici, Zagorcici, & Volenici, Villarum Decima, Libertates quoque, & exemptiones secularium exactio-num, quæ Zwod, Naroch, Glava, Nochleh, & Narez, vulgariter nuncupantur, à Clara memoria Wenceslao Rege Bohemia Monasterio prædicto concessæ, & aliæ possessiones cum pratis, vineis, terris, nemoribus, usuagijs, & pascuis in Bosco, & plano, in aquis, & molendinis, in vijs, & semitis, & omnibus alijs libertatibus, & immunitatibus suis, salvâ super Decimis moderatione Concilij Generalis.

Statuens præterea idem Gregorius IX. ut Abbatisse, & Moniales Monasterij hujusmodi de novalibus suis, quæ proprijs manibus, aut sumptibus colebant, & de quibus aliquis eatenus non perceperat, vel de nutrimentis animalium suorum nullus ab eis Decimas exigere, & extorquere præsumeret. Quodque liceret eis personas liberas, & absolutas, à sæculo fugientes, ad Conversionem recipere, & eas absque contradictione aliqua retinere.

Nullique post factam in dicto Monasterio professionem fas esset sine Abbatisse suæ licentia de eodem loco nisi arctioris Religionis obtentu discedere, discedentem verò absque communium

communium literarum Abbatissæ, & Monialium cautione nullus auderet retinere.

Ad hæc, quod si Generale Interdictum Terræ foret, liceret eisdem Abbatissæ, & Monialibus, clausis januis, excommunicatis, & interdictis exclusis, non pulsatis campanis, suppressâ voce Officia Divina celebrare, dummodo causam non dedissent Interdicto.

Volens insuper idem *Gregorius Papa*, quod Benedictiones Monialium, & ordinationes Capellanorum earum, qui ad Sacros Ordines forent promovendi, ab Episcopo Dioecesano sine pravitate aliqua eis exhiberentur.

Quodque Decimas, & possessiones ad jus Ecclesiarum earum spectantes, quæ à Laicis detinebantur, redimendi, & legitime liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinebant revocandi libera esset eis facultas, Monasterio autem prædicto nulla præficeretur in *Abbatissam*, nisi quam Sorores communi consensu, vel Sororum major pars, & consilij sanioris, secundum Deum, & *Beati Benedicti* Regulam providissent eligendam.

Et denique idem *Gregorius*, paci, & tranquillitati earum paternâ sollicitudine providere volens, prohibuit, ut infra clausuram locorum, & grangiarum earum, nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem fundere, hominem temerè capere, vel interficere, seu violentiam auderet exercere, & ad extremum omnes libertates, & immunitates à Prædecessoribus suis Romanis Pontificibus dicto Monasterio concessas, nec non libertates, & exemptiones sæcularium exactio- num à Regibus, & Principibus, & alijs fidelibus rationabiliter ei indultas, Apostolicâ auctoritate confirmavit, & sui scripti privilegio communivit.

Decernens etiam, ut nulli omnino hominum liceret prædictum Monasterium temerè perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, imminuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed ut omnia integra conservarentur, earum, pro quarum gubernatione, & sustentatione concessa erant, usibus omnimodis profutura, Salvâ Sedis Apostolicæ prædictæ
auctoritate,

authoritate, & Episcopi Dioecesani Canonicâ justitiâ. Cavens idcirco, quod si quæ in futurum Ecclesiastica, sæcularisque persona, contra suæ Constitutionis paginam hujusmodi sciens temerè venire tentaret, secundò, tertioque commonita, nisi reatum suum congruâ satisfactione corrigeret, potestatis, honorisque sui careret dignitate, reamque se Divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognosceretur, & à Sacratissimo Corpore, & sanguine Dei, & Domini Nostri JESU Christi Redemptoris Nostri aliena fieret, atque in extremo examine districtæ subjaceret ultioni.

§. XXV.

Innocentius Papa hujus Nominis IV. qui in Pontificatu vixit ab Anno Domini 1243. usque ad Annum 1254. concessit Ecclesiæ S. Georgij in Castro Pragensi, Indulgentias pro Anniversario die Dedicationis ipsius, & Festivitate ejusdem S. Martyris Georgij.

Tenor Literarum est iste.

Innocentius IV. Episcopus, Servus Servorum Dei. Universis Christi Fidelibus præfentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Tenor
Literarum
Papæ
Inno-
centij
IV.

*V*ita perennis gloria, quâ mira benignitas Conditoris omnium beatam coronat aciem civium supernorum, & redemptis pretio sanguinis fufis de pretioso corpore Redemptoris meritum debet acquiri virtute, inter qua illud esse prægrande dignoscitur, quod ubique Majestas Altissimi, sed præcipue in Sanctorum Ecclesijs collaudetur.

Rogamus itaque Universitatem Vestram, & hortamur in Domino, in remissionem Vobis peccaminum injungentes, quatenus ad Monasterium S. Georgij Martyris Prag. Ordinis S. Benedicti imploraturi à
Domino

*Domino veniam delictorum in humilitate Spiritus accedatis. Nos enim ut Christi fideles quasi per premia salubriter ad merita invite-
mus, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli
Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus verè pœnitentibus, &
confessis, qui ad dictum Monasterium in Anniversario die Dedicatio-
nis ipsius, & festivitate ejusdem Martyris accesserint, annuatim qua-
draginta dies de injuncta sibi pœnitentia misericorditer relaxamus.
Datum Lugduni 8. Idus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno octavo.*

§. XXVI.

**Urbanus IV. Papa, omnes libertates, & ex-
emptiones Monasterio Sancti Georgij à Regibus concessas
confirmat. Vixit Urbanus IV. in Pontificatu ab Anno
Domini 1261. usque ad Annum 1264.**

Tenor Literarum est iste.

Tenor Literarum Urbani IV. **Urbanus Episcopus, Servus Servorum Dei.**

Dilectis in Christo Filiabus, Abbatissæ, & Conventui Monasterij
Sancti Georgij in Castro Pragensi, Ordinis Sancti Benedicti, Sa-
lutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cùm à Nobis petitur quod justum est, & honestum, tam vigor
aquitatis, quàm ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officij
Nostri ad debitum perducatur effectum. Exhibita siquidem Nobis Ve-
stra petitio continebat, quòd clare memoriæ Wenceslaus Rex Bohemia
nonnullas libertates, & exemptiones secularium exactionum Mona-
sterio Vestro, & ejus hominibus Regiâ liberalitate concessit, prout in
patentibus literis ejus consecutis exinde, ac suo sigillo signatis plenius di-
citur contineri. Nos itaque Vestris supplicationibus inclinati, conces-
sionem hujusmodi, sicut piè, ac providè facta est, ratam, & firmam
habentes, eam auctoritate Apostolica confirmamus, & presentis scri-
pti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc
paginam Nostræ Confirmationis infringere, vel ei ausu temerario con-
trairè.

*trahere. Si quis autem hac attentare presumpserit, indignationem
Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se
noverit incursum. Datum Viterbij 5. Calend. Maji, Pontificatus
Nostri Anno primo.*

§. XXVII.

**Benedictus Papa, hujus Nominis XII. qui
in Pontificatu vixit ab Anno 1334. usque ad Annum
1341. constituit Abbatem Monasterij Offecensis Ordinis Ci-
sterciensis, judicem supra quendam Albertum de Mie-
cholup Armigerum Pragensem injurium Mona-
sterij Sancti Georgij.**

Tenor Literarum est iste.

Benedictus Episcopus, Servus Servorum Dei.

Tenor
Litera-
rum
Papæ
Benedi-
cti XII.

Dilecto Filio Abbati Monasterij in Offek, Pragensis Diœcesis, Salu-
tem, & Apostolicam Benedictionem.

Conquestæ sunt Nobis Dilecta in Christo filia, Abbatissa, & Con-
ventus Monasterij S. Georgij in Castro Pragensi Ordinis S. Benedicti,
quòd Albertus de Miecholup miles, Pragensis Diœcesis, super qui-
busdam pecuniarum summis, & rebus alijs, injuriatur eisdem.

Ideo discretionis Tue per Apostolica scripta mandamus, quatenus
partibus convocatis audias causam, & appellatione remotâ debito fine
decidas, faciens quod decreveris per censuram Ecclesiasticam firmiter
observari. Testes autem qui fuerint nominati, si se gratiâ, odio, vel
timore subtraxerint, censurâ simili, appellatione cessante compellas ve-
ritati testimonium perhibere. Datum Avion. 10. Calend. Julij, Pon-
tificatus Nostri Anno tertio.

K

§. XXVIII.

§. XXVIII.

*Statuta, & Constitutiones, quæ sunt datæ
Ordini S. Benedicti, comprehendunt solos Religiosos, &
non Moniales, sicut volebat comprehendere eas Visitator
Ordinis. Sed irritum id fecit idem Papa
Benedictus XII.*

Tenor Literarum est iste.

Tenor
Litera-
rum
Papæ
Benedi-
cti XII.

**Benedictus Episcopus, Servus Servorum
Dei.**

Dilectis Filijs, Abbati Aula Regia Prag. Diœcesis, & Præposito Zde-
raziensi prope Pragam, per Præpositum soliti gubernari, Mona-
steriorum, ac Scholastico Ecclesia Prag. Salutem, & Apostolicam Be-
nedictionem.

Sua Nobis Dilecta in Christo filia, Abbatissa, & Conventus Mo-
nasterij S. Georgij in Castro Pragensi, Ordinis S. Benedicti, petitione
monstrârunt, quod cum Przedborius Abbas Monasterij Brzew-
noviensis extra Pragam, ejusdem Ordinis, asserens se Visitatorem
Monasteriorum dicti Ordinis in Civitate, & Diœces. Pragens. consi-
stentium Auctoritate Apostolicâ constitutum, & habere faciendi ob-
servari Constitutiones super statu Monasteriorum, Abbatum, & Mo-
nachorum dicti Ordinis dudum à Nobis editas specialem à Sede Aposto-
lica potestatem, ad Monasterium prædictum Sancti Georgij se confe-
rens, omnes Constitutiones hujusmodi fecisset eisdem Abbatissa, & Con-
ventui legi, & etiam publicari, easque requisivisset, ut Constitutiones
easdem servare deberent. Ex parte prædictarum Abbatissa, & Con-
ventus fuit coram eodem Abbate excipiendo propositum, quod cum
prædictæ Constitutiones dumtaxat super statu Monasteriorum, Abba-
tum, & Monachorum dicti Ordinis factæ fuissent, & de Abbatissa, ac
Monialibus Monasteriorum dicti Ordinis nulla in iisdem Constitutioni-
bus mentio facta foret, nec aliàs eadem Constitutiones ad Abbatissas,
& Mo-

& Moniales prædicti Ordinis, earumque Monasteria se extenderent,
sicut ex tenore dictarum Constitutionum liquido apparebat, præfata
Abbatissa, & Conventus Sancti Georgij ad observandum Constitutio-
nes easdem minime tenebantur, & ad id compelli de jure non poterant,
nec debebant, & quia prædictus Abbas eas super hæc audire contra ju-
stitiam denegavit, pro parte dictarum Abbatissa, & Conventus San-
cti Georgij, exinde sentientium indebitè se gravari, ad eandem Sedem
existit appellatum.

Quocirca Discretionis Vestrae per Apostolica scripta mandamus,
quatenus vocatis qui fuerint evocandi, & auditis hinc inde propositis,
quod justum fuerit, appellatione remotâ decernatis, facientes quod de-
creveritis, per Censuram Ecclesiasticam firmiter observari. Testes
autem qui fuerint nominati, si se gratiâ, odio, vel timore subtraxe-
rint, censurâ simili, appellatione cessante, agatis veritati testimonium
perhibere. Quod si non omnes his exequendis potueritis interesse, duo
Vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Avion. 6. Kalend. No-
vembri. Pontificatus Nostri Anno quarto.

Præterea Notandum est, quod Virgines S. Georgij habue-
runt ex suo Ordine Confessores, (ut erat Anno 1408. Frater
Martinus Professus Ordinis Sancti Benedicti in Insula,) quod
Privilegio immutatum est. Ità P. Balbinus Volum. 8. Erectio-
num, fol. 140.

Item Clemens Papa, hujus Nominis VI. qui in Pontificatu
vixit ab anno 1342. usque ad annum 1352. confirmavit anno
sui Pontificatus octavo, omnes libertates, & immunitates à
Prædecessoribus suis Romanis Pontificibus, sive per Privilegia,
seu alias indulgentias Sanctimonialibus ad S. Georgium, & earum
Monasterio concessas, nec non libertates, & exemptiones sæ-
cularium exactionum à Regibus, & Principibus, & alijs Christi
fidelibus rationabiliter eis indultas, Apostolicâ auctoritate con-
firmavit, & sui scripti patrocinio communivit.

Sancti-
monia-
les ad
S. Geor-
gium
Confes-
sarios
ad libi-
tum
possunt
sibi eli-
gere.
Cle-
mens
Papa
VI.
confir-
mat
omnia
Privile-
gia suo-
rum
Ante-
cesso-
rum, &
Regum.

§. XXIX.

Varij casus, eventus, & infortunia Monasterij S. Georgij in Castro Pragensi enumerantur.

Wrat-
islaus
aëdificat
tem-
plum S.
Georgij
in Ca-
stro
Pra-
genfi.

A Nno 912. *Wratisslaus* Princeps Bohemiæ, promovendæ magis, atque magis in Bohemia Religionis Christianæ cupidus, in monte, qui tum *Suillus* vocabatur, & in quo *Lipsum S. buffa* quondam domum ligneam tantum, deinde *Mnata* Princeps, subveſto Lapide Arcem peramplam erexerant: quam hodièque ædibus Sacris, & profanis ſpectatiſſimam cernimus: templum in honorem *Divi Georgij* Martyris, ad inſtar illius, quod *Ratisbonæ* eidem Sancto dicatum aliquando viderat, fundamenta jecit, adhibitæque operariorum ſingulari diligentia, ſequenti æſtate abſolvit, Eccleſiamque Collegiatam in Bohemia primam, & Vetuſtiſſimam ibi erexit, & ad eam Canonicos introduxit, prout fuſè ex antiquiſſimo Monasterij *Sancti Georgij* archivo hoc capite, §. I. probavi.

Wrat-
islaus
moritur
Anno
916.
ſecun-
dum
Peſſi-
nam,
926.

Fundator hujus Eccleſiæ *S. Georgij Wratisslaus* Boëmiæ Dux, Pater *S. Wenceslai* piè in Domino obiit, ſecundum Hagekum anno 916. ſed ſecundum alios ſcriptores, anno 926. Nam is adhuc vixit, & anno 919. cum *Henrico Imperatore*, cognomento *Aucepe*, propter *Misnia* partem, tunc *Delmantiam* dictam, à Majoribus ſuis poſſeſſam, & à Germanis vi extortam, bellum geſſit. Et iterum anno 924. cum quadringentis equitibus, ipſi auxiliatum adverſus *Hungaros* accurrit. Obiit ergo *Wratisslaus*, anno 926. 13. Februarij.

Ita *Thomas Peſſina* in Gloria Metropolitanæ Eccleſiæ, fol. 130. cui contradicit *Balbinus* in Bohemia Sancta, fol. 8. & ait mortuum eſſe, anno 916.

Wrat-
islaus in
Eccleſia
S. Geor-
gij ſe-
pelitur.

Primus ad *Divi Georgij*, non tantum Ducum, ſed Chriſtianorum etiam, ſepelitur *Wratisslaus*, Parentibus Sanctiſſimis *Borziwojo*, & *S. Ludmilla* Martyre genitus.

Cui hoc Epitaphium apponit, & docet juxta *Balbinum*, *Pontanum*, *Paprocium*, *Weleslavinam*, *Wratisslaum* fuiſſe mortuum anno

anno 916. *P. Georgius Crugerius*, S. J. in ſuis ſacris pulveribus, 13. Februarij.

*Miraris, rude marmor, homo, nec celte dolatum,
Quod celebre incluſi nec quoque nomen habet?
Sic Veteres ſoluère: his planè moribus, intus
Conſimilem tumulum Wratisslaus habet.
Principis è vita nihilominus accipe pauca,
Quæ velut incisâ proderet arte lapis.
Hujus ad arbitrium, bona ſæpius orbita Sortis,
Continuit faciles, fallere vota, rotas.
Unà etiam terræ Bojemidis arva beârunt,
Candida, cum pura Relligione, fides.
Indulſit ſed multa toro! hinc uxoris audit:
Excusât titulos aſt pietatis opus.
Hoc etenim fecit, ſtygio Jove pectore pulſo,
Ut faceret ſervam, te *Drabomira*, Deo.
Sed luſiſti omnem thalami ſocia impia amorem,
Præque favore viri, *Marsque*, *Venusque*, fuit.
Gaudia turbârunt, veſanæ conjugis ergo
Et dolus, & veris, mens inimica, ſacris.
Quid volumus? terris nulla eſt ſincera voluptas,
Quæ dolci paſcit nectare, pungit apis.*

Wrat-
islaus
Epi-
taphi-
um.

Anno ergo 916. mortuo *Wratisslao*, & in Eccleſia *Sancti Georgij* in Caſtro Pragenſi ſepulto, *Drabomira*, *Wratisslai* uxor, quoddam filij, *Wenceslaus*, & *Boleslaus* per ætatem non dum eſſent gerendæ Reipublicæ idonei, primoribus gentis non ſatis providè aſſentientibus, regimen ſœmina gentilis ſuſcepit: quod à cædibus Chriſtianorum clàm, & palàm per ſuos ſatellites factis, ſacrarumque ædium demolitione, uti *Teynenſis*, *S. Joannis Baptiſta* in Arce Pragenſi, & *S. Georgij* auſpicata eſt, ac templum *Teynenſe*,

Drabo-
mira
Tem-
plum S.
Georgij
exurit.

nense; ac Divi *Georgij*, nullo respectu mariti sui Ducis *Wratislai* ibidem sepulti habito, & vicinum illi Divo *Joanni Baptista* dicatum, succendi iussit, anno Domini 919.

S. Ludmilla occiditur, & quoque socrum suam, Borzivoij conthoralem, mulierum pietissimam, quod illam Christianorum Sacra studio ingenti promovere, atque ideo Nepotem suum Wenceslaum ad capeffenda ed citius Principatus gubernacula, totque malis finem imponendum, assidue hortari non ignoraret, tollere de medio constituerit: quod etiam ausu nefario, crudelique, anno 920. perfecit per Proceres Ethnicos Tuman, & Kuman, in Arce sua Tetinensi, qui intempesta nocte in cubile irrumpentes, eam orantem elisis faucibus velo capitis suffocârunt, & alliso ejus ad saxum capite sanguinem profuderunt, & occiderunt.

Annum Passionis *S. Ludmilla* refert *Balbinus*, 927. Verius tamen & probabilius ipse censet cum *Hagek* & *Weleslavo*, annum 920. 16. Septembris.

S. Ludmilla sepelitur Tetini in Coemeterio Ecclesiæ. Sepulta est anno 920. *S. Ludmilla Tetini* ad *S. Catharina* Ecclesiam in coemeterio. Et ex eo tempore (scribit *Wenceslaus Hagecius* ad annum 922.) quod *S. Ludmilla Tetini* sit condita, *Tellurem* illam Coemeterij, nullius omnino quantumvis pij, & Christiani hominis, nè infantis quidem, cadaver tolerare, quin altero mox die ejiciat, & inopertum relinquat, ideoque ad *S. Michaëlem Tetini*, non ad *S. Catharinam Tetinenses* humari: probatum id sæpius, & à se cognitum, cum sexennio Ecclesijs illis præfuerit. Hæc *Hagecius*. Quod venerationi *S. Ludmilla* cælitus datum, & humum SS. Martyris corpore quodammodo præconsecratam, cætera corpora dedignari putandum est. Idque cum *Hagecio* omnis retrò sensit antiquitas. Imò ego à fide dignissimis audiui, quod ante paucos annos cujusdam Domini infans in Coemeterio *S. Catharina*, in quo olim sepultum fuit corpus *Sanctæ Ludmilla* Martyris, sepultus, alterâ die corpus illius extra sepulchrum sit inventum, & deinde ad Ecclesiam *S. Michaëlis* sepultum.

Anno

Anno 929. secundum *Thomam Peßina* in Gloria Metropolitane Ecclesiæ, Radio III. fol. 137. verius secundum *Hagecium*, & alios, anno 922. cum jam templum *Sancti Georgij* in Arce Pragensi, incendio deformatum denuò instauratum esset, *Wenceslaus* Avia suæ *S. Ludmilla* recordatus, corpus ejus *Tetini*, in cæmeterio *Sanctæ Catharina* tumulatum, *Pragam* transferri constituit. Itaque suos Presbyteros, & sæculares, quibus præ cæteris fidebat, unâ cum *Paulo* Presbytero, olim *S. Ludmilla* Capellano, mox ed misit, ut is ostenderet locum, in quo humatum esset corpus *S. Ludmilla*. Qui ostenso loco, & egestâ terrâ, tumulum quidem totum corruptum, putrefactumque, sed corpus integerrimum suavissimo fragrans odore (tametsi biennio, & amplius in loco injurijs cœli exposito jacuisset) invenerunt. Quo viso omnes læti exclamârunt: *Sit Dominus Deus ex hoc dono in excelsis aternum benedictus*. Et deponentes illud ad altare *Sanctæ Catharina*, Presbyteri sacra celebrârunt, & omnes congaudebant. Divinis absolutis illud ad currum posuerunt, & *Pragam* advectum, in templo primum *S. Matthai*, quod paulò ante suam mortem extrui fecit filius *Borzivogij Spitibnevus* dictus, (ubi nunc est domus ad aureum globum dicta,) deinde *S. Georgij*, publicè omnibus etiam infidelibus spectandum iussu *Wenceslai* exposuerunt; unde commoti gentiles non pauci, religionem Christianam amplexi sunt. Magna postmodum solemnitate, nec minori Christianorum qui aderant gaudio, sacrum corpus in eodem templo *Sancti Georgij* fuit conditum, ubi hodièque piè asservatur.

Vitam *S. Ludmilla* scripserunt permulti. Primus, *Christannus* Divæ pronepos. Itèm, *Nicolaus Salius*, S. J. *Joannes Bonifacius*, S. J. Hispanus in Historia Virginali, *Surius*, *Georgius Ferus*, S. J. qui consulantur, & legantur. Ego hic solum unum miraculum de velo *S. Ludmilla* exscribo ex *Wenceslao Hagecio*.

Anno 1100. in Coenobio *Windelmuth* appellato, cum Antistita Sacrarum Virginum novum templum extruxisset, & ab Episcopo dedicari, & consecrari impetrasset, isque Reliquias sacras, (ut mos est) impositurus ad Aram ascenderet, inter alia lipsana sacra, Abbatissa partem Veli Episcopo porrexit: quærit

Transfertur corpus S. Ludmilla Tetino Pragæ ad templum S. Georgij.

quærit Episcopus, quales istæ essent Reliquiæ? respondit Abbatissa: partem esse *Veli*, quod *Sancta Ludmilla* gestasset: Tum Episcopus: *Abi*, inquit, & *abstine* ab ejus *Sanctitate* predicanda. *Bona hac vetula requiescat in pace.* Hic Abbatissa: *ô Venerabilis Pater*, ait, *scito mira Deum Sancta hujus meritis patrare, ac patrâsse.* Hoc Velum quasi pretiosum donum mihi à quodam Sancto Viro ex *Bohemia* missum est. Tum Episcopus: *multos ut video tu Sanctos habes.* Simul in prunas, quæ fortè ad Cæremonias sacras peragendas erant in promptu, velum hoc conjicit: res mira! protinus ignis velum hoc sacrum corripuit, sed tam innoxie, ut & arderet, & non consumeretur: extractum ex igne rursus ut antè candidum, & integrum apparuit.

Secuta omnium spectantium admiratio, & Episcopus flexo genu cum lacrymis culpam deprecans, miraculum, & sanctimoniam Divæ *Ludmille* prædicare coepit, ac denique in Altare cum cæteris Sanctorum Reliquiis reverenter hoc velum imposuit. Hactenus *Wenceslai Hagecij* Canonici Vetro-Boleslavienſis narratio. Qui plura cupit, Vitam Sanctæ hujus legat, inveniet majora.

Borzi-
vogij
ossa ad
Eccle-
siam S.
Georgij
transfe-
runtur.
Anno Domini 910. piè in Domino obiit Princeps Boëmiæ *Borzivogius*, anno ætatis suæ septuagesimo quinto, vel septimo, ut habet *Weleslav*. in Genealog. Ducum Bohemiæ, & in novo templo Sancti *Michaëlis Archangeli* inter Arcem, & oppidum *Tetinum* à se ædificato, tumulatur.

Cujus ossa successu temporis indè levata, & in Ecclesia *S. Georgij* in Castro Pragenſi intrà Altare, quod est in medio, sacrarum instar Reliquiarum recondita esse perhibent. Ità *P. Crugerius* in *M. S. syllabo Sanct. & Beator. Bohemia.*

Boles-
laus
Pius, in
Ecclesia
S. Ge-
orgij
sepeli-
tur.
Anno Domini 999. Dux Boëmiæ *Boleslaus Pius*, frater *B. Milade*, seu *Mlade*, primæ ad *S. Georgium* Abbatissæ, piè in Domino obiit, sepultus in templo *S. Georgij*, atque super ejus monumentum, Ara erecta est, in qua prout ad Sanctorum corpora aliàs solet, Sacrificium Missæ offertur, fuitque ibi à sæculis pluribus nomen ejus cum titulo *Beati*, sepulchro inscriptum. Hic demum Boëmiam plenè Christo subjecit, veramque pietatem ubique plantavit, morisque illius inprimis auctor fuit,

fuit, ut cruces ad sacram columnam passim juxta vias collocarentur. Ità in *vestigio Pie Boëmiæ Venerabilis P. Chanowsky S. J.*

Annò Domini 1039. *Boleslai Pij* prænominati pronepos, Dux Boëmiæ *Brzetislaus*, (cui scriptores domestici, ob singularem animi virtutem, & fortitudinem, *Achillis Boëmici* nomen attribuunt,) cum ab expeditione Polonica *Pragam* gloriosus rediisset, transtulit ex templo *Gneznensi* corpora SS. *Adalberti*, *Gaudentij* juxta carnem *S. Adalberti* fratris, uti & *Quinque Fratrum* quondam in *Polonia* Martyrizatorum, & eodem Annò prænominatò in Ecclesiam *S. Viti* *Pragæ* in pervigilio *S. Bartholomæi Apostoli* intulit. Vide *Crugerium* in *Sacris Pulveribus* ad 23. Augusti, *Dubravium*, *Weleslavinam*, &c.

Fuissimus etiam est in hac Translatione *Wenceslaus Hagek* ^{Hagek} ad An-
ad Annum 1039. fol. 114. & sequentibus. Ex quo minimè ^{ad An-}
prætereundum est illud speciale notandum, quoniam *Sancti* ^{num}
Adalberti corpus, qui *Gaudentij*, qui reliquorum *Quinque Fra-* ^{1039.}
trum ossa tulisse memorentur. Hos nominatim exprimit præ-
citato loco Hagecius: *Brzetislaus Princeps*, *Severus Episcopus*, ^{Abba-}
Princeps Abbatissa S. Georgij, & *Procopius Sazaviensis Abbas*, nunc ^{tissa S.}
Regni Boëmiæ Patronus, tulerunt primo loco Sanctum corpus *Adal-* ^{Geor-}
berti. Post eum *Metropolitani*, & *Vetro-Boleslavienses quatuor* ^{gij, cum}
Archi-Prasbyteri *Beatum Gaudentium*: Tertiò sequebantur *Helinan-* ^{Duce,}
dus Ostroviensis, *Miroslaus Brzevnoviensis*, *Clemens Rupensis*, *Abba-* ^{Episco-}
tes: & alij *Pralati* portantes corpora SS. *Quinque Fratrum*. Hæc ^{po, Ab-}
citatus Hagecius. ^{bate Sa-}

Annò Domini 1055. 4 Idus Januarij piè in Domino obiit ^{depor-}
Dux Boëmiæ *Brzetislaus*, cui ejus natu major filius *Spitibnevus* ^{tat Sa-}
in regimine successit, à puero statim hominibus Germanis in- ^{crum}
festissimus, tum verò adeptâ nocendi quoque potestate, adeò ^{corpus}
in illos implacabilis, ut contra sententiam virorum Primorum, ^{S. Adal-}
exemplum intolens detestantium edictum proponeret, quo ^{berti.}
intrà triduum *Germani* omnes è *Boëmia* pellebantur. Ac nè ^{Spiti-}
respicere personas, *Matremque* suam *Juditham*, *Ottonis Candidi*, ^{hnevus}
Comitis Rheni filiam, quam Parens *Brzetislaus* ex Monasterio ^{Dux}
Ratisbonensi, (secundum *Hagecium*, Anno Domini 1026.) ab- ^{Boë-}
stulerat, raptamque in Matrimonium duxerat, ab alijs secer- ^{miæ,}
sam ^{Ma-}
nere ^{trem,}
batif-
sam

S. Georgij Germanas Boëmiâ pellit. nere videretur, illam quoque in *Germaniam*, salvis rebus suis reverti jubet.

Restabat Virgo Vestalis Divo *Georgio* in Arce Pragensi consecrata, loci *Abbatissa*, Nobilibus in Germania Parentibus orta, Comitis *Braunoviensis* filia, quæ Religione se tutam existimans, abitum ex *Boëmia* etiam post edictum dissimulabat. Hic ille atrâ bile percitus, denunciari protinûs *Abbatissæ* jubet: *Nisi ante noctem canobio egressa fuerit, nihil post hæc illi adversus imperium Principis, aut flammeum, aut velum profuturum.*

Causam tam intemperantis denunciationis, ex hac offensa adfert *Hagecius* obortam.

Muro cingendam Arcem *Brzetislaus* conduxerat, metiri-que se præsentem spatium illius jusserat, cum *Spitibnevus* filius, etiam tum adolescentulus adesset. Metienti *Clybanus* proximè *Cænobium* obviam fuit, qui cursum funiculi à via detorquebat, quoniam Parens furno parci injunxerat. Quo paulum progresso *Spitibnevus* subsistens, *Clybanum* invadit, illumque vi suâ demolitur, his præterea verbis insultans: *Non amplius Germana hæc Sanctimonialis, tostus ex hoc Clybano edet placentas.* Ad quæ illa commota: *Videte, inquit, robustum Boëmum, quam strenuum facinus designavit, fictilem unus solus fornaculam diruit, quam vix tres validissimi Juvenes Germani perturbassent, dignus scilicet ob hanc victoriam coronâ triumphali.*

Arriserat dicenti *Judith* Mater, quæ tum præstò fuit, & perinde atque illa *Abbatissa* filium offenderat.

Ad gubernacula Regni deindè mortuo Patre *Brzetislao* assumptus *Spitibnevus*, & secundum avitum morem ad Ecclesiam *Sancti Georgii* deductus, curavit ad se advocari loci *Abbatissam*, cui ante se stanti dixit: nunc tempus opportuniùs est, ut decantetur *Te Deum Laudamus*, & compulsiùs campanæ, quòd *Abbatissa Sancti Georgii* ex Regno Bohemiæ expelletur, nunc vir robustus expugnabit Urbem, & redimetur coronâ triumphali. Et mox curavit *Abbatissam* ad carrum imponi, & ex *Bohemia* ad confinia *Bavariæ* evehi, & liberam quòd ire ulterius vellet, dimitti.

Judith

Judith à filio contempta, *Petro Regi Hungariæ*, nuper ab incolis Regno pulso nupsit, ac post ejus obitum in *Moraviam* se ad alios suos filios contulit, pietati, & religioni ibi dedita. Hujus pietatis ejus, hoc est monumentum, quod nunc *Lucense Cænobium* appellant, insigne opibus, juxta *Znoymam* situm, sed id suo post tempore ædificatum. Obijt *Judith*, anno 1059. Ita *Dubravius*, libro 8.

Anno Domini 1142. *Wladislao Wladislai I.* Ducis filio regnante, bellum civile exortum est, hostili irruptione *Cunradi II.* Marchionis *Moraviæ* in *Bohemiam*, & domesticarum seditionum incremento haud contemnendum: quod præter alias publicas calamitates, & multis illata ingentia damna, etiam Ecclesiæ Cathedrali *S. Viti Praga* accidit summè perniciosum. Cum enim *Cunradus* prostrato *Wladislai* exercitu, *Pragam*, Urbem primò majorem, deindè Minorem oppugnandam frustra suscepisset, famâ postmodum adventantis *Wladislao* in auxilium Cæsarei militis territus, obsidionem solvere, inque tutiora se se maturè recipere coactus fuit: nè tamen absque maleficio aliquo insigniori abscederet, Urbem, & Arcem sagittis igneis peti jussit. Quidam maleficus *Bacz* nomine, igneam sagittam in testum Ecclesiæ *S. Viti* ejaculatus est, testumque accendit, ex quo incendio tota Ecclesia parietinis tantum superstantibus, cum imaginibus, aris, statuis, aliisque supellectili, cum libris, privilegijs, & scriptis conflagravit. Templum *S. Georgij* non tantum conflagravit, sed etiam ex vehementia ignis totum corruit, totumque exustum est *Sanctimonialium Monasterium* una cum omnibus cellis.

Id videntes *Sanctimoniales*, in tantam ab igne consternationem venerunt, ut sui quoque, nèdum rerum aliarum oblitæ, projectis flammeis, & velis, nè agnoscerentur ex Arce profugerunt ad montem *Petrinum* Arci proximum, & ibi flentes, & lachrymantes humi sederunt numero septuaginta quinque. Indè surgentes, ad ripam *Vultavia* perexerunt ad Ecclesiam *S. Joannis*, in qua horas Canonicas diu, noctuque peregerunt, & non procul inde domum sibi erexerunt, & ædificârunt.

L 2

Non

In com-
busta
Ecclesia
S. Geor-
gij no-
ctu ap-
parebat
flamma
ad cœ-
lum a-
scen-
dens, &
in illa
Angeli-
ci Spiri-
tus.
Corpus
S. Lud-
millæ
incor-
ruptum
inter
rudera
inven-
tum.
Ecclesia
S. Geor-
gij nova
ædifica-
tur.
Sangui-
nis pro-
digio-
sus pro-
fluxus ē
Cruci-
fixo ad
D. Ge-
orgiū.
Sunt
qui
hunc
ipsum
appro-
priet
D. Vito
in Me-
tropo-
litana.

Non longo post tempore, vigiles quidam, piscatores mul-
ti, & alij pauperes Mechanici, qui noctu laborârunt, acceffe-
runt Sanctimoniales, eis annuntiantes, quod noctu videant
ignem ex combusto Monasterio *S. Georgij* prodeuntem, usque
ad cœlum ascendentem, & Angelicos spiritus in hac flamma
comparentes. Quæ combustam Ecclesiam *S. Georgij* auditis his
acceperunt, & Murariorum Magistrum, nomine *Werwerium*
rogârunt, ut is sub ruderibus corpus *Sanctæ Ludmillæ* quærat.

Qui etiam divinâ dispositione illud integrum, & incorru-
ptum invenit, & invento id Sanctimonialibus indicavit.

Quæ lætæ ex hoc nuntio, id Episcopo Moraviæ *Henrico*
retulerunt, & iterum Novam Ecclesiam *S. Georgij* ædificârunt,
in qua corpus *S. Ludmillæ* postmodum collocârunt. Hæc *Hagecius*
ad Annum 1142. *Pessina, Dubravius, &c.*

Anno 1216. *B. Andreas* Episcopus Pragensis Vir Sanctis-
simus, de Summi Pontificis, cui charissimus erat, licentia, *quin-*
que Sanctorum Martyrum, S. Adalberti Fratrum uterinorum Sacra
corpora, summâ veneratione, totiusque cleri, ac populi Pra-
gensis supplicatione, *Libicio* Pragam transtulit, ac in Ecclesia
S. Georgij in Arce-Pragensi in ipsum altare veluti Martyres in-
clusit.

Anno Domini 1255. 13. Junij *Praga* profluxit sanguis de
pede lignei Crucifixi in Ecclesia *S. Georgij* apud Benedictinas
Sacras Virgines, *Pomneno* Judice Regis Bohemiæ adorante sa-
lutiferum signum.

Huic simile longè post, nempe anno Domini 1283. con-
tigit. Sed & nunc, ita postea, sudores hujusmodi prodigiosi,
nihil lætum protenderunt. Nam ab hoc signo, simultas inter
Przemyslaum Regem, & Regni Proceres cum noxis multis
erupit. *Comani*, Gens idolis additissima, & moribus unâ
ferocissima, *Austriam, & Moraviam*, pro more barbarorum, fer-
ro, & flammâ, miserè vastaverunt.

Hic porro idem Crucifixus, antè ipsam Albo montensem
stragem sudâsse tertio ubertim, circumferebatur, non tamen
infra in Ecclesia, sed Choro Sacrarum Virginum, in quem à
centum aliquot annis translatus est.

Et

Et erat cur? quia Catholicorum exercitus, nisi Deus è
cœlo peculiariter succurrisset suis auxilijs, non habebat unde
magnoperè triumphos speraret, sed cladem propè timeret.

Sudore illo prodigioso provocatæ Virgines, suis quoque
precibus ad victoriam illam aliquid proinde contulisse cen-
dæ sunt. Cæterum de illis duabus superioribus vicibus M. S.
Jaroslau in supplemento Cosmæ, adnotavit. Ex eo fide inte-
gerimâ erui veritatem. Hæc *Georgius Crugerius*, S. J. ad 13. Junij.

Anno Domini 1283. visa sunt stillicidia manantis sangui-
nis, de pede lignei *Crucifixi*, ad tumbam *S. Ludmillæ*, in Eccle-
sia *D. Georgij* collocati. Et quia secundum, tertiumque stilla-
verant, tracta res est in portentum, in sequentis enormis cu-
juspian calamitatis. Neque aberraverant à vero suspicaces.
Excepit paulo post *Bobemiam*, ut tum loquebantur, caristia,
hoc est sterilitas insolita, inde fames, inde pestis, Hierosolymi-
tanis paria supervenerunt.

Pars propè tertia hominum absumpta est: Matres etiam
apud nos, interfectis liberis vescebantur.

Crucifixus porro tot malorum, prodigioso illo sudore de-
nunciator, hodièque vel in odeo Monialium venerationi ea-
rundem expositus est, vel in *Metropolitana* prostat in sacello,
per quod Choralistæ suum Chorum conscendunt. Utrique
enim loco fama suffragatur. Hæc *P. Georgius Crugerius* S. J. ad
15. Januarij.

Anno Domini 1431. (secundum *P. Bobuslaum Balbinum*
S. J. in Boemia Sancta, fol. 147. & secundum *Hagecium* anno
1421.) Mense Junio, *Borzka*, seu *Ursula Czenkonis de Wartem-*
berg Burggravii supremi Soror Antistita Parthenonis S. Georgij in
Castro Pragensi, ad Senaculum Antiquæ Urbis Pragensis, ad
profana subellia ab Altaribus, ad opifices sordidissimos Prin-
ceps foemina, *Principis titulo* ornata evocatur: quærit *Joannes*
Apostata Monachus: velintne *Pragensium Articulis*, (quos scilicet
hæresis dictaverat,) subscribere cum suis Sacris Virginibus?
sin ita? *Parthenoni* omnia tuta fore, & pacata: sin recuset,
omnia malè illi eventura. *Borzka* in maximorum Procerum
familia genita, animo præsentī conditionem paucissimis verbis
recusat: tur.

Cruci-
fixus in
Ecclesia
S. Ge-
orgij
stillat
prodi-
giosè
sangui-
nem:
quod
osten-
tum
præit
calami-
tatem.
Abba-
tissa S.
Georgij
cum
Monia-
libus
nolens
quatu-
or Pra-
gensium
articulis
subscri-
bere, ex
mona-
stério,
& Re-
gno
pellun-
tur.

recusat : ergò illi exilium in pervigilium *S. Joannis Baptista* decernunt : mittunt *Capitanei Pragenses*, qui deducerent satellites hæresi corruptissimos : *Borzkam* triginta Sacratæ Vestales sequebantur, per frequentissima *parvæ Urbis* loca ducuntur, compita omnia vociferationibus hæreticorum, & petulantissimis scurrilibus, & impudicissimis, (quod Virginitati tormentum maximum,) vocibus personabant : in *Ponte*, qui *magnam*, & *parvam Pragam* conjungit in summum venere discrimen : erat quibusdam animus dare præcípites in *Muldavam*, restitère prudentiores civium, rixa, ac propè jam pugna fuit, tandem pars sanior, & mitior vicit : ad *Sanctam Annam Virginum Sancti Dominici canobium* adducunt : huc enim ex cæteris quoque Cœnobijis Virgines compulerant mitiores hæretici, numero amplius trecentas quinquaginta.

Post varias consultationes hæreticorum, generis claritudo (nam pleræque *Procerum*, & *Nobilium* nurus erant,) mortis periculo innocuas animulas exemit.

Borzka cum suis prima, sed pecunijs, rebúsque omnibus spoliata, in exilium, deinde & cæteræ paulatim, nè furens plebs sentiret, dimittuntur, quas procul Patriâ exulatum in alienas terras ad sui Instituti Sorores abiisse, traditum est. *Hæc citatus P. Balbinus S. J.*

Hagecius ad annum Domini præcitatum, 1421. à *M. Laurentio Brzezina* Hæretico, qui secutus est *Hussi* placita, & errores, deceptus, *Borzkam* Articulis Hæreticorum subscribere voluisse narrat. Sed eum tum ipsumet Hæretici, ut *Theobaldus in Hussiticis*, tum ipsum exilium, quod irrogatum est, luculentè refellit. Si enim subscripsisset ? cur ejecta est ? profectò nullam hæretici causam adferre potuissent.

Borzka ergo *Wartembergica* Antistita *Parthenonis Georgiani Prage*, virilis animi Virgo, cum *Pragensium articulis* subscribere nollet, pulsa est è clauastro, ac deinde cum Virginibus suis omnibus in exilium est deportata.

Annò Domini 1436. *Sigismundus* Cæsar, & Rex Boëmiæ, in exilium actis Sanctimonialibus ab Hæreticis, (ut suprà dictum) oppignoravit, & transcripsit Domino *Joanni Kaplirz de Sulewicz*,

Sulewicz, ob præstita sibi fidelia servitia, bona ad Monasterium *na Mo-*
Sancti Georgij, scilicet : *Trzebeniczium oppidum*, *Chodowliczum*,
Opohlawy / Welemin, Collolec, Syrzewice. *nafterij*
S. Ge-

Item : *Dubez*, ad Præposituram *Litomericensem*, & *Srbez* ad *Mielnicensem* Præposituram, spectantia, cum censibus, fructibus juribus omnibus ad prænominatum Oppidum, & prænominatos pagos spectantibus, pro mille sexagenis grossorum *Pragensium* argenteorum, & bonorum, probatorumque. Indulsitque Imperator, ut prænominatus Dominus *Joannes Kaplirz* his bonis, & successores utantur, donec iterum pro prædicta summa ab Imperatore, successoribus Regibus, vel Monialibus redimantur.

Annò Domini 1541. exusta est *Arx Pragensis* cum templo *Tem-*
Metropolitano S. Viti, Omnium Sanctorum, & Sancti Georgij, cum *plum S.*
turribus, & Clauastro Sanctimonialium. Vide meam historiam *Geor-*
de Gloria Pragensi. *gij, cum*
Monasterio

Annò Domini 1542. Abbatissa *S. Georgij Barbara de Sselm-*
berg, (fors ad restaurandum Anno præcedenti exustum Mo-
nasterium,) oppignoravit pro centum sexagenis grossorum *Abba-*
Pragensium duos Pagos, scilicet : *Czynieticze, & Radiegiowicze* *tissa S.*
ad Monasterium spectantes, Domino *Joanni Zapsky, de Zaap*, *Georgij*
& in *Dobrzegiowicz*, idque factum cum consensu Regio. *oppi-*
gnorat

Annò Domini 1552. Imperator *Ferdinandus I.* licentiam dedit, & Regio Diplomate licentiam confirmavit, ut valeant, & possint, *Oswaldus Smaucz*, Regiæ Cameræ Argentæ, & *Mat-*
thæus Czynler, Regius Chyrurgus, ambo simul sibi domum ædificare suis proprijs medijs penes Monasterium *S. Georgij*, & hu-
jus culinam, in loco deserto. Hæc tamen conditione, si Rex, vel illius Successores, vel Loci *Abbatissa* hoc spatio pro sua utilitate, & comodo imposterum uti vellent, eam domum pro expensa in eam summa redimere possent, & prænominati domus hujus possessores, vel eorum successores, domum hanc *Regi*, vel *Abbatissa* cedere debeant.

Annò Domini 1570. hanc prædictam licentiam confirmavit Imperator *Maximilianus II.* & Rex Boëmiæ, & Regio diplomate indulgit, quòd *Oswaldus Smaucz* medietatem hujus domus

Abbatissa S. Georgij noluit subscribere articulis Pragensium, & ideo ipsa cum suis Monialibus in exilium missa. Oppignoratur bo-

Templum S. Georgij, cum Monasterio exurit. Abbatissa S. Georgij oppignorat duos pagos cum omnibus utilitatibus, & juribus.

domus à *Matthæo Czirler* potuerit emere, conditione tamen prædictâ.

Annô Domini 1571. idem Imperator *Maximilianus II.* admittit *Jacobo Nastrany*, ut sibi ædificet domum in fundo Monasterij *S. Georgij*, in loco deserto penes *Capellam S. Joannis*, detque annuum censum, octo grossorum Monasterio, certâ suprà dictâ conditione.

Annô Domini 1573. Imperator *Maximilianus II.* dedit potestatem Domino *Joachimo Novobradsky de Kolowrat*, ut exolvere possit pagos ad Monasterium spectantes.

Nebuziely, pro 690. Sexagenis *Zalezlycze*, pro 650. Sexagenis iisque utantur ad tres vitas, id est vivente ipso Domino *Joachimo*, ejus uxore, & filio suo *Joanne*.

Hanc licentiam utendi prænominatis pagis extendit ad quatuor vitas, prænominato Domino *Joanni Kolowrat Novobradky*, suorum quatuor successorum *Matthias Imperator*, Annô Domini 1612.

Annô Domini 1606. Principissæ ad *S. Georgium Sophia Albinca de Helfsenburg* rebellârunt cives *Trzebenicenses*, ei in nullo voluerunt obedire, vineas pro oblata solutione excolere, Parrocho decimas dare noluerunt, claves illi ab Ecclesia acceperunt, illum ab ingressu Ecclesiæ excluderunt. De qua rebellionem vide §. sequentem in serie Abbatissarum.

§. XXX.

Nomina quarundam Abbatissarum, & Principissarum ad S. Georgium recitantur.

Milada, seu *Mlada* prima Abbatissa *S. Georgij*. **B**Eata *Milada*, vel *Mlada* Boëmiae Ducis *Boleslai Savi* filia, soror *Boleslai Pij*, *S. Wenceslai*, & *B. Przibislava Neptis*, latinis literis, ac deinde Sacrarum Scripturarum notitiâ ad sæculi miraculum in *Ratisbonensi Parthenone* exulta, virginitate, & Religionem conspicua, ubi cognovit *Ottonis Caesaris* autoritate, ac Majestate Romæ pacata esse omnia, certumque tandem, & legitimum

legitimum exstare Pontificem, mortuo Patre *Boleslao Sævo*, à fratre *Boleslao Pio* impetrat, ut sibi *Romam* liceat adire, & diu jam in Bohemia desideratum Episcopum à Sede Apostolica impetrare. *Romam* igitur veniens, in hospitium *Sanctimonialium Ordinis Sancti Benedicti* se contulit, longè enim, latèque illius Ordinis laus tunc diffusâ erat, multique Religiosi tam ex virili, quam ex muliebri sexu, nomina in illum dabant.

Sed nec *Mlada*, seu *Milada* dare suum nomen diutius morata est, quàm ut edisceret ea, quæ ante Ordinis Professionem ediscenda fuerant. Instante die quo Virgo Nobilissima flammeo velari à Pontifice debuit, venit ad tempus in templum *Joannes* hujus nominis XIII. Pontifex Romanus, qui sibi ultrò velandi illam munus desumpserat. Et cum enuntiare nomen *Milada* tanquam barbarum nequivisset, vocabulô id *Mariae* permutavit, *Mariæque* indè ab omnibus, quæ prius *Milada*, vocabatur. Consecrata est *Roma* inter *S. Benedicti Vestales*, anno Domini 971.

Hæc ipsissima *Milada* à Romano Pontifice Bohemis Episcopum impetravit, & sibi Abbatialem dignitatem, & pedum. Ac *Pragam* reversâ, *Cænobium Virgineum ad S. Georgium in Castro Pragensi*, ex sua Principali hæreditate fundavit, dotavit, ejusque Cænobij primam Antistitam, (*Abbatissam* vocant) egit. Et Fratri suo *Boleslao Pio*, Diploma Pontificium obtulit, quod idem Joannes Pontifex nominandi *Pragæ* Præsulis, seu Episcopi potestatem faciebat. Diploma vide superius §. VI. fol. 27. Anno Domini 994. 8. Februarij hæc *Pragensis* Episcopatus, Romæ *Impetratrix*, & *Parthenonis Georgiani Fundatrix*, sanctè in Domino obiit, & ad coelum evolavit, sepultaque est in eodem Monasterio in *Sacello S. Annæ*.

Post mortem *B. Milada* in Abbatissam Monasterij *S. Georgij* electa est *Elisabetha* ex Illustrissimo Stemmata Dominorum *Quersfurtensum*, à quibus Comites *Mansfeldenses* suam deducunt Originem. Ità *Elias Reusnerus* in *Operis Genealogici Auctario* pag. 45.

Hujus Abbatissæ *Elisabethæ* frater erat *S. Bruno*, prius *Canonicus Magdeburgensis*; deinde factus *Monachus Benedictinus*, tandem

M

dem

Romæ intrat ordinem S. Benedicti, & velatur à Romano Pontifice.

Impetrat Bohemis Episcopum, sibi, & suis Successoribus Abbatissis pedum. Mors B. Miladæ.

Elisabetha de Quersfurt.

dem *Archi-Episcopus*, & in Prussia Martyr, de quo ita scribit Paulus Langius Monachus Bozaviensis Ordinis S. Benedicti in Chronico Citizenſi: *S. Bruno Natione Saxo, ex illustri Baronum de Querffurt proſapia genitus, educatusque in Monasterio Magdeburgensi sub Adalberti curâ, & Magistro Archi-Episcopo Magdeburgensi, crevit in Religionis probatiſſima, & eximia virum Sanctimonia.*

Petrus Cratepolius lib de SS. Germaniæ: *S. Brunonem Martyrem* ex illustri Saxonum Ducum familia ortum scribit. Est *Querffurtum* inter *Salam, Unstrutum, Ravam* amnes, sita ditio, quæ peculiare olim Comites habuit, nunc *Mansfeldia* conjuncta est: sed ex *Querffurtensibus* genus ducunt, qui *Mansfeldiam* tenent Clarissimi Comites.

Trithemius lib. 3. de viris illustribus Ord. S. Benedicti cap. 230, prædicat eum moribus, & conversatione Sanctissimum, doctrinâ quoque, & scientiâ Scripturarum valdè præclarum.

Idem *Trithemius* ita scribit: Prodiit dein duodecimo anno post professionem in Ord. Benedict. Sanctis suis è Latebris *Bruno*, S. Adalberti Martyris Episcopi Pragensis, ut reor, trophæis potissimum excitatus: statuitque & ipse gentilium terras adire, vel Christo eos lucraturus, vel Martyrij comparaturus triumphum: neque eam tamen suo nutu aggressus est expeditionem, sed Romano primum Pontifici coram consilia aperuit sua: qui fausta apprecatus, censuit Episcopali ornandum dignitate, & Pallium, quo consecratus insigniretur, dedit. Detulit id secum in Germaniam *Bruno*, & probante quæ moliebatur *S. Henrico* Rege, *Merseburgi* consecratus est à *Taginone* quarto Magdeburgensis Ecclesiæ Archi-Episcopo, quem *Reineccius*, & alij *Tagmonem* appellant, *Krantzius*: *Dogonem*. *Bucelinus*: *Dadonem*. *Dageni*: *Dudonem*. *Paulus Langius*: *Dagenonem*.

Martyrologium Romanum 15. Octobris hæc de ipso habet: In Prussia *S. Brunonis Episcopi* Ruthenorum, & Martyris, qui Evangelium in ea Regione prædicans, ab impiis tentus, manibus, pedibusque præcis capite truncatus est, annò 1008. Plura de eo vide apud *Bollandum*. 14. Februarii.

Elisabetha

Elisabetha ergo de *Querffurt*, videns fratrem suum *Brunonem* factum esse Religiosum Ordinis S. Benedicti, exemplum ejus secuta, & ipsa *Parthenonem S. Georgij* intravit, habitum, & Regulam S. Benedicti suscepit, & mortuâ *B. Miladâ* in Abbatissam ad *Sanctum Georgium* est electa, quam dignitatem ante *Elisabetha*, (ut *S. Henrico* Imperium, & *Brunoni Elisabetha* Fratris Episcopatum) prædixit *S. Wolfgangus* Ratisbonensis Episcopus, ut in ejus vita, & Breviarij lectionibus habetur.

Annò Domini 1055. Abbatissam *S. Georgij* (nomen ignotum, & ab *Hagecio* non ponitur,) ex *Comite Braumoviensi* in *Bavaria* natam, eò quod *Germana* esset, Dux *Boëmiæ Spilibnevus* ex *Boëmia* abegit, & despotice in *Bavariam* remisit. Vide fusè hujus capitis, §. XXIX. suprâ fol. 82.

B. Agnes Wladislai II. Regis *Boëmiæ* filia, *S. Agnetis Przemyslai Ottokari I.* filia Ordinis S. Francisci Amita, Soror *Przemyslai Ottogari I.* ex *Getrude* Sancti *Leopoldi* Marchionis Austriæ filia, primum *Doxanæ* inter Virgines Norbertinas Religiosam vitam egit, quod Monasterium Mater ejus *Getrudis* extruxerat. Deinde Rege *Przemyslao Ottokaro I.* fratre agente, *B. Agnes* ad *S. Georgij* Parthenonem Benedictinum regendum translata, ibidem Abbatissa facta est. Hæc à fratre suo *Przemyslao Ottokaro I.* pro se, & suo Coenobio *S. Georgij* quædam beneficia, & Privilegia procuravit, & obtinuit. De quibus vide hujus capitis, §. VII. VIII. & IX. Quò Annò obierit, in nullo Authore deprehendi, & legi. Solùm diem obitus Calendarium Georgianum habet ita: 7. Junij, Obijt pia, & beata memoria *Agnes Abbatissa*, Restauratrix Ecclesiæ *S. Georgij Praga*, Congregationis *Nostre* Soror Professa, quæ nobis bona multa contulit. Sepulta est in Monasterio *S. Georgij* in sacello *Sanctæ Annæ* prope corpus *B. Miladæ*, in quo sacello sæpe luminaria conspici referuntur. Ità in *Vestigio pia Boëmiæ*.

Juditha Abbatissa *S. Georgij*, annò Domini 1271. obtinuit à Rege *Bohemie Ottokaro II.* pro Monasterio suo multas gratias, & Privilegia, subditos enim Monasterij exemit à Jurisdictionibus Beneficiariorum, bona ad mortem condemnatorum Monasterio attribuit, permutationes Villarum in utilitatem

M 2

tem

tem Monasterij confirmavit, telonia in diversis Civitatibus concessit. Vide hujus capituli, §. XI. Hæc *Juditha* in Abbatissam *S. Georgij* est consecrata, annô 1264. 18. Kalend. Septembris, vixit adhuc annô 1288.

B. Cunegundis
dis Abbatissa.

B. Cunegundis Antistita *S. Georgij*, nata est Patre *Ottokaro II.* bellicosissimo, ad extremum infelici Rege, Matre *Cunegunda Rosislai Bulgarorum Regis filia*, Soror fuit *Wenceslai II.* piissimi Regis, ab ineunte ætate puella nihil nisi Deum, & Divina spectabat: occiso Patre, nata libertatem Deo sese devovendi, anno 1278. cum alijs 14. Leſtissimis, & Nobilissimis Virginibus, *S. Agnetem* Avi sui *Wenceslai I.* Regis Bohemiæ Sororem imitata, *Parthenonem S. Clarae ad Salvatorem* in Antiqua Urbe Pragensi (nunc ad *S. Agnetem* dictum) ingressa est. Sed post annos duodecim ad Fratris sui in *Regnum Poloniae* jura firmanda, Papâ annuente coacta, *Masovia Duci* in conjugem datur: Duce marito viduata, sub Annum Christi 1302. 22. Julij Deo sese restituit, neque tamen prius illud *S. Clarae* Claustrum repetijt, sed *Fratre* Optimo apud Pontificem agente *Sancti Georgij Parthenonem* subivit, ac post editam rursus Professionem, cum vitæ Sanctissimis exemplis cæteris præluceret, perpetuôque tenore vitæ omnes virtutum, & Sanctimonix partes impleret, communi virginum sententiâ, etsi prius in conjugio vixerat, *Antistita* creatur anno 1305. Omnia apud Fratrem Regem poterat, ideoque amplissimis Privilegijs, Gratijs, favoribus, Cœnobium suum permuniri, locupletari etiam ditionibus, (quæ suprà in Bullis Regum attuli) procuravit, ut *Mater*, & altera Cœnobij *Fundatrix* appellari possit. Vide suprà, §. XII. & XIII. XIV. XV. Obijt piè, & sanctè, anno Christi 1321. 13. Februarij, ut habet *Beneficius*. Corpus demortuæ, altiore Regium in modum Mausolæo, intra ambitum clauſtri, in peculiari *Sacello B. Virginis* conditum jacet. Hæc *P. Balbinus* in Boemia Sancta, fol. 76.

Mors B.
Cunegundis.

Sophia
de Pietichwost
Abbatissa.

Sophia de Pietichwost, successit *B. Cunegundi*, & eâ mortuâ, Abbatissa Cœnobij *S. Georgij* facta est, de qua hæc habet *Lupacius* in M. S. *Erat reparatrix ejusdem Monasterij ex vetustate collapsi, & ignis*

ignis incendio consumpti: speculum Religionis, auctrix bonorum, & temporalium hæreditatum. Verbo: specialis Benefactrix Conventus.

Hæc Regnante Abbatissa *Sophia*, anno Christi 1328. *Drslaus Czernin*, *Henrici Czernin* ejus nominis IV. filius, Præpositus Ecclesiæ Metropolitanæ Pragensis, donavit villam dictam *Donczicz* Monasterio *S. Georgij* hæreditariè possidendam, hac conditione, ut eandem villam nomine Monasterij *Domina Margaretha* relicta vidua *Petri de Lubyenyewes*, Sanctimonialis, cum autoritate Abbatissæ, & consensu totius Conventus, ad vitam suam pacificè possideat, & teneat cum omnibus fructibus. Diebus tamen vitæ suæ *Domina Margaretha* tenebatur dare Conventui novem Sexagenas, & filix suæ *Agneti* itidem Moniali quinque sexagenas ad dies vitæ.

Sub hac 1325. in *S. Francisci* Pragæ decrevit *Joannes Rex* Boemiæ, ut omnia Privilegia, & immunitates Monasterio *S. Georgij* à Pontificibus, & alijs Principibus concessæ in suo robore permaneant. II. Ut solæ Abbatissæ potestatem habeant suos Officiales reformandi, & super subditos dominandi. III. Si aliquæ causæ, vel actiones adversus Abbatissam motæ fuerint, ut coram Judice Ecclesiastico id fiat, & alibi respondere non teneatur. Si autem coram Abbatissa convenire non possent, ad Regem actio devolvatur.

Anno 1328. sub eadem Abbatissa *Sophia* Capellanus *Sancti Georgij*, legavit prædium in villa, seu pago *Otwogecz* situm, quod emit à discretis viris *Theodorico*, & *Luderio* fratribus, cum omnibus pertinentijs pro remedio animæ suæ, & parentum suorum Ecclesiæ *S. Georgij*.

Anno 1328. sub eadem Abbatissa *Sophia*, Nobilis Vir *Dominus Bobuslaus de Budimicz* villam suam in *Mradicz* cum omnibus juribus, & pertinentijs suis, ob suorum, & progenitorum ejus remedium peccatorum, Monasterio *S. Georgij* contulit.

Tenor Literarum prædictæ Abbatissæ est de verbo ad verbum talis.

Nos

Tenor
Litera-
rum
Abba-
tissæ
Sophiæ
de Pieti-
chwost.

NOs Sophia Divinâ providentiâ Abbatissa, Catharina Priorissa, Ludca castrix, totûsque Conventus Monasterij Sancti Georgij in Castro Pragensi Ordinis Sancti Benedicti.

Notum facimus universis presentes literas inspecturis, quod cum Nobilis Vir Dominus Bohuslaus de Budinicz, bona sua propria, videlicet villam in Mradicz, cum omnibus, juribus, & pertinentiis suis, ob suorum, & progenitorum ejus remedium peccatorum, nostro Monasterio conferre disponeret, & à Nobis loco eorundem bonorum alia Nostri Monasterij equivalentia bona ad vitæ suæ tempora tenendi plurimum annuente sibi Divinâ Clementiâ affectaret, aliter tamen nullatenus eandem donationem dicto nostro Monasterio facere voluit, nisi domum Domini Hostyslai nostri Monasterij Præpositi, quam habet in majori Pragensi Civitate, sibi dari ad vitæ suæ tempora procuraremus.

Qui quidem Hostyslaus Præpositus prædictus cupiens de Nostri Monasterij intendere utilitate, & profectu, & nè idem Nobilis per hoc suam voluntatem, & tam pium affectum forsitan imminueret, cessit Nobis de sua domo memorata, donando Nobis eandem, per Nos, & Nostrium Monasterium, cum Juribus, & pertinentiis suis perpetuò, & hereditariè possidendam; & pro ea quemadmodum à Nobis petivit, ipsum Dominum Hostyslaum Præpositum à solutione censûs quatuor Marcarum, quas Nobis singulis annis de hereditate Nostri Mochol solvere tenetur, liberum facimus ad tempora vitæ suæ. Insuper promittimus, & nos obligamus, prout postulavit à Nobis, in Passione S. Ludmillæ prandium, seu refecturium Canonicis Nostri, sicut in Festo Beati Georgij consuetum est, annis singulis tempore vitæ ipsius Hostyslai, & in perpetuum ministrare. In Anniversario quoque ipsius Domini Hostyslai, Canonicis, & Vicariis Canonicorum nostrorum prædictorum cum vigiliis canendis, & Missa Defunctorum, novem grossos, quos presentes inter se dividunt, ut in alijs distributionibus fieri consuevit, & unum grossum ad Offertorium, campanatoribus unum grossum, & pro pane pauperibus dabimus unum grossum, & Conventui mediam sexagenam grossorum. Ità quod in sero ipsius, Vicarij vigiliis cantabunt, & Conventus noster leget, & in crastino

crastino Conventus Missam cantabit cum Canonicis, vel Vicariis, & Presbytero qui vocatur: Provincialis. Præterea promisit prædictus Dominus Hostyslaus, ut prædictum prandium in festo prædicto dandum melius ministraretur, mediam sexagenam in subsidium tribuere quoad vixerit annis singulis, non quod pro eadem media sexagena grossorum tantum fiat, sed alia ad hoc necessaria de nostris sumptibus apponantur, & post vitam suam omnia de nostris sumptibus ministrantur.

In quorum omnium testimonium, & robur perpetuò valiturum, presentes literas fieri, & sigillorum nostrorum, videlicet Abbatia, & Conventus munimine fecimus roborari. Datum, & Actum in prædicto Nostro Monasterio, Anno Domini 1328. Kalend. Julij.

Anno Domini 1335. sub eadem Abbatissa Sophia, Joannes Lucemburgicus, Rex Boëmiæ confirmavit omnes libertates gratias, & Privilegia Monasterio Sancti Georgij. Vide Regium diploma hujus capituli, §. XVII.

Obijt Sophia de Pietichwost Abbatissa, anno Domini 1345. De hac plura vide §. V. fol. 16.

Mors
Sophiæ
Abba-
tissæ.
Agnes
de
Wrzy-
eszow
Abba-
tissa S.
Georgij,
facta
prima
Princi-
pissa.

Mortuâ Sophiæ de Pietichwost, in Abbatissam electa est Agnes de Wrzyeszow. Sub regimine hujus Abbatissæ, anno 1348. Carolus IV. Imperator, & Rex Boëmiæ suscipit Monasterium S. Georgij cum omnibus in suam protectionem, omnibusque demandat, ut prædictum Monasterium, Abbatissam, & Conventum unâ cum cæteris familiaribus, aliis hominibus, possessionibus, & bonis omnibus, & singulis dicti Monasterij habeant ob Regiam, & Cælareæ Majestatis reverentiam commendatos. Contrafacientibus imponit multam quadraginta Marcarum argenti puri, mediam fisco Regio, & alteram prædicto Monasterio deponendam, vide Bullam præcit. §. 18.

Idem Carolus IV. Imperator hæc regnante Abbatissâ Agnete de Wrzyeszow adjecit Abbatissæ Sancti Georgij titulum etiam Principalem, ut quælibet Abbatissa, etsi ortu non esset, esset tamen ob dignitatem Princeps, eò quod Regum uxores in publica Regni panegyri, cum Archi-Episcopo Pragensi, ipsa etiam sub corona minutiore unâ coronaret.

Et

Et hæc prima erat Principissa *S. Georgij* nominata, quæ etiam confirmavit hominibus Pagi *Welenicz* ad Monasterium *S. Georgij* spectantibus Privilegia antè data ab Abbatissis, quæ ipsis erant combusta in Civitate Nimburgensi. Facta est confirmatio Privilegiorum, anno 1347.

Anno 1348. Literæ à Rege Bohemiæ *Carolo IV.* datæ sub *Agnete* Abbatissa exhibent, quòd Abbatissa cum Conventu, Capellanis, & utriusque sexûs familia, sub protectionem Regis pertineat.

Mortuâ *Agnete de Wrzyesszow*, electa est in Abbatissam, & Principissam *Margaretha*. Cui anno Domini 1360. & Monasterio *S. Georgij* legavit quidam Reverendus Dominus *Ottiko* dictus, Altaris *S. Jodoci* Altarista, decem sexagenas grossorum denariorum Pragensium.

Anno Domini 1361. hæc *Margaretha* Principissa elocavit sub certo censu villam *Manonicz* cuidam armigero *Alberto de Malikowicz* per quinque annos possidendam.

Mortuâ *Margarethâ*, in Principissam *S. Georgij* electa est *Elisabetha Kolowratiana*. Hæc anno Domini 1367. in die *S. Thoma* Apostoli, cum consensu Conventûs permutavit certas villas pro *Nepolisti* cum Nobili viro Domino *Henslino de Turgow*, & incolis Villæ *Nepolisti*, ac hæredibus, & successoribus eorum, viginti septem Laneos, & tria jugera majoris mensuræ, quilibet Laneus septuaginta jugera capiens, & septem cum dimidio Laneos, & septem jugera minoris mensuræ per sexaginta quatuor jugera continentes, cum areis, pratis, pascuis, communitatibus, libertatibus, pertinentiis, ac juribus suis universis ad jus Thevtonicum, & Emphitevticum, quod vulgari-
ter *Purchrecht* nuncupatur, per ipsos, & hæredes eorum possidendos approbavit, ratificavit, innovavit, & confirmavit. Ità tamen, ut homines, possessores Laneorum prædictorum, de quolibet Laneo majoris mensuræ, per centum, & sedecim grossos in duobus terminis divisim, scilicet *S. Georgij*, & *Sancti Galli*, Monasterio *S. Georgij* dare, &olvere teneantur.

Eadem Principissa, anno Domini 1370. in die Ascensionis, cum consensu Conventûs, Villam *Podmohl*, cum duobus laneis

laneis liberis, & taberna, Lanione, pistore, & fabro etiam liberis, & duobus alijs laneis emphitevticis, qui vulgariter *Purchrecht* dicuntur cum suis juribus, & pertinentiis suis universis elocavit sub certo censu, dicto *Blabuto*, & *Matthia de Luzecz*, & hæredibus, & successoribus eorum.

Sub hac Principissa *Elisabetha Kolowratiana*, per arbitros pro Monasterio *S. Georgij* assignati sunt census septem sexagenarum ex villa *Dubrawicz*. Deindè, anno 1375. hanc villam cum omnibus pertinentiis cessit *Matthias de Turn* Civis Majoris Civitatis Pragensis, Abbatissæ, & Canonicis *Sancti Georgij*. De hac Principissa *Elisabetha* plura vide hujus capituli, §. V. & hæc fuit soror germana *Hofislai*, Decani Sacensis, Curie Archi-Episcopalis Pragensis Officialis, Decretorum Doctoris. Hujus Principissæ literæ reperiuntur ab anno 1363. 1367. 1368. 1370. 1375. 1386.

N. Abbatissa *S. Georgij* innocenter deposita est A. 1386. à M. S. Rege *Wenceslao ignavo*, hinc Romam perrexit, & appellavit, & ibi obiit.

Post hujus mortem, in Principissam *S. Georgij* electa est *Cunegundis Kolowratowna*, ex Illustrissimo Stemmata *Kolowratowum* oriunda, & anno Domini 1387. in Abbatissam, & Principissam benedicta.

Hæc Principissa, annò 5. Benedictionis suæ Abbatissæ, id est anno 1392. cum consensu Regis Boëmiæ *Wenceslai*, emit bona pro Monasterio *S. Georgij*, & *Pietantijs* Sororum in villa *Czenyeticz* à Nobili Viro Domino *Gyntramo de Rziczaz* quinque sexagenas, 32. gross. pro 55. sexagenis. Et in villa *Swemy* sic unam curiam cum aratura censuali, in exitu Villæ ad antiquam *Boleslaviam* in manu, & parte dextra sitam à Nobili Viro Domino *Paulo de Genstein* Fratre Germano *Joannis Baronis de Genstein* Archi-Episcopi Pragensis, Cardinalis, Episcopi Misnensis, tres sexagenas, triginta gross. Pragens. denariorum censûs annui in perpetuum pro quadraginta sexag. grossorum prædictorum justo emptionis titulo emit, & comparavit cum pleno dominio.

Obijt annò 1401. ut testatur Sepulchralis Lapis in Ecclesia.

N

Hâc

Catharina
Principissa S.
Georgij.

Hâc mortuâ, in Principissam *S. Georgij* electa est *Catharina*. Quæ instigatione Divinâ instructa, quomodo æterna pro cælestibus, & temporalia pro æternis commercari posset, summa diligentia præcogitavit, & sic maturâ deliberatione, ac Sororum coætanearum suarum sano præhabito consilio, duas sexagenas, cum 44. grossi. denariorum Pragensium annui, & perpetui censûs de propria substantia procuravit, & comparavit pro se, & Monasterio *Sancti Georgij* post mortem suam. Videlicet *Wruticz* villa in duabus curijs rusticalibus centum grossos. Et in villa *Nebuzel*, in, & super curia fervili, quæ vulgariter *Wáprawa* dicitur cujusdam *Thoma*, 64. grossi. denariorum prædictorum. Quas singulis annis tollendas in suis terminis juxta cæterorum censuum pecunias sic distribui optavit.

Primum quidem in Anniversario suo, videlicet, die, & festo *S. Lamberti*, quem tunc adhuc ignoravit, vel in quamcunque diem incideret, tunc ipso die, Abbatissæ quæ pro tunc fuerit, 4. grossos. Virginibus Sanctimonialibus Monasterij *S. Georgij* cuilibet, 2. grossos. Vicarijs dicti Monasterij, 9. grossos. Matronis, 2. grossos. Campanatoribus, 2. grossos. Residuam verò partem, quæ superfuerit pro Missa ipso die lecta, & Eleëmofyna dari, & distribui optavit.

Obijt
Catharina
Romæ.

Quibus omnibus sic ordinatis, & dispositis, sed nondum ad finem plenè deductis, & perductis, nec literis roboratis, seu confirmatis prædicta Domina *Catharina* diem suum Romæ clausit extremum.

Anna
de
Sfamb-
berg
Principissa S.
Georgij.

Mortuâ Romæ *Catharina*, in Abbatissam, & Principissam *Sancti Georgij* successit *Anna de Sfamb-berg*, quæ Foundationem Antecessoris suæ *Catharina* factam approbavit, ratificavit, & confirmavit, annò 1406. Litteræ confirmatoriæ, & approbationis sic sonant.

Nos ANNA miseratione Divinâ Abbatissa, Monasterij prædicti tanquam votorum bene inceptorum pia promotrix, cupientes succedentibus, Nos etiam cordiale, ac fidele præbere exemplum, ut bene disposita non arceant, ac cassent, sed potius disordinata, & non dum ad effectum perducta augeant, & ad melius perducant, prædictam ipsius Domina *Catharina* ordinationem, ac censuum prædictorum in

Anni-

Anniversario ejus distributionem futura memorie reducimus, ratificamus, approbamus, & confirmamus per omnia.

Cujus quidem Anniversarii diem ponimus in festo superius expresso, & ut præmissa ipsius Domina *Catharina* Prædecessoris meæ ordinatio, & dispositio in futurum teneatur, & inviolabiliter observetur, Reverendissimo in Christo Patri, & Domino Domino *Zbynkoni* Dei gratiâ Archi-Episcopo Pragensi, Apostolica Sedis Legato, aut ipsius Dominis Vicarijs in Spiritualibus Generalibus humiliter, & devotè supplicamus, quatenus præscriptam ipsius Domina *Catharina* ordinationem, & dispositionem benigne, & gratiosè approbare, ratificare, auctorizare, & auctoritate ordinariâ confirmare, census quoque præscriptorum usu superius disposito annectere, unire, applicare, inviscerare, & incorporare, ipsosque census Juris Ecclesiastici, & non mundani, decerni, reputari dignarentur, prout ad ipsorum officium jure disponente dignoscitur spectare.

In cujus rei Testimonium Sigilla Nostra, videlicet *Annæ* Abbatissæ, & Conventus Monasterij *S. Georgij* sunt apposita. Datum in Nostro Monasterio, Annò Domini 1406. die 6. Julij.

Foundationem hanc confirmavit Archi-Episcopi Vicarius Generalis in hæc Verba.

Nos quoque *Adam de Nezeticz* Decretorum Doctor, Archi-Diaco-
nus *Gradicensis* in Ecclesia Pragensi, Reverendissimi in Christo Patris, hujus
& Domini Domini *Zbynkonis*, Dei gratiâ Archi-Episcopi Pragensis, Funda-
Apostolica Sedis Legati, Vicarius in Spiritualibus, considerantes dona-
tionem, & dispositionem ante dictas, ac omnia, & singula superius
descripta ex Zelo devotionis procedere, & facta in remedium animæ
salutare. Ideò supplicationibus Nobis pro parte Religiosæ Domicellæ
Annæ Abbatissæ Monasterij *Sancti Georgij* ante dicti, tamque justis, ra-
tionabilibus, & Juri consonis favore annuentes, præscriptas donatio-
nem, & dispositionem in omnibus ipsarum punctis, clausulis, conditio-
nibus, & articulis per omnia prout superius sunt descripta, approba-
mus, invisceramus, auctorizamur, & auctoritate ordinariâ in Dei no-
mine presentibus confirmamus, præscriptosque census dicto Monasterio
perpetuò annectimus, unimus, invisceramus, & incorporamus, ac de
cetero, & in antea Juris Ecclesiastici decernimus reputari. Ità ta-
men, quod dicti census in usus communes committantur, ut per hoc pro-
prietati

prietati Religiosis specialiter prohibita via praecludatur. Cum autem dicti census perceptio ad Abbatissam quæ pro tempore fuerit, debeat spectare, & pertinere, volumus quod quacunq[ue] Abbatissa pro tempore exitus præscripti censum die Anniversarij præscripti in usus communes Monialium dicti Monasterij expendere neglexerit, aut non curaverit, quod mox ipso die Anniversarij elapso in sententiam suspensionis ab ingressu Ecclesiæ incidat ipso facto, quæ per Dominos Vicarios in Spiritualibus dicti Archi-Episcopi Pragensis pro tempore existentes poterit relaxari, satisfactione debitâ præmissâ.

In cujus rei testimonium Sigillum Vicariatûs Archi-Episcopi Pragensis presentibus duximus appendendum. Datum Prage, Annô Domini 1406. 9. Mensis Julij.

Annô 1409. Eadem Abbatissa, & Principissa Anna, cum consensu Conventûs permutavit cum Monasterio Strahoviensi, & loci illius Abbate Petro, villam Ugiezdecz dictam, ad Monasterium S. Georgij spectantem, quæ villa sita est versùs Weronam, seu Beraunam, prope villam Horzelicz, pro villa Podmokl dicta, prope Civitatem Miesiecz situatam, ad Monasterium Strahoviense olim spectante, cum omnibus agris, pratis, pascuis, paludibus, aquæ decursibus, & pertinentijs universis, cum consensu Regis Wenceslai, & Zbykonis Archi-Episcopi.

Annô 1414. Eadem Anna Abbatissa cum consensu Conventûs vendidit villam Monasterij Borzanowicz dictam, cum hominibus ibidem residentibus, ac curia cum duobus aratris, sylvis, pratis, lupuleto, taberna, & censibus, atque alijs omnibus ad curiam pertinentibus pleno dominio, Famosis Nicolao de Czezelicz, & Elzcha uxori ejus ad vitæ ipsorum tempora, amborum duntaxat, & non ultrâ, pro ducentis, & quadraginta sexagenis grossorum, ut illis mortuis, omnia iterum ad Monasterium revertantur.

Mortuâ Anna, in Abbatissam, & Principissam electa est Borzka, seu Barbara Czenkonis de Wartemberg sup[er]mi Burgravij soror, quæ ad Curiam Antiquæ Urbis Pragensis vocata, ut Articulis Pragensium subscriberet, cum nollet, in exilium missa est cum suis triginta sacratis Vestalibus. De qua S. præfata, & cedenti XXIX. fol. 82.

Verum

Verum hæc cum suis Deo sacratis Virginibus iterum post disturbia Hussitica in Boëmiâ ad Cænobium Sancti Georgij redivit, uti testatur P. Georgius Crugerius, S. J. in suis sacris pulveribus, 4. Maji, ita scribens.

Annô Domini 1437. die S. Floriani Martyris post Hussitica disturbia, pacatis utcumque rebus, ac recepto in Regem Bohemie Sigismundo, legitimi reducti sunt Ecclesiarum Pragensium Pastores. Eadem tempestate Canonici suam Metropolitanam receperunt: in suos Parthenones Vestales Virgines, maximè Georgiane inductæ sunt. Hæc citat. P. Crugerius.

Hæc Principissa coronavit in Reginam Boëmiæ Annam Conjugem Sigismundi Imperatoris, & Boëmiæ Regis.

Mortuâ Borzka, seu Barbara Wartembergica, in Abbatissam, & Principissam S. Georgij est electa Elfska, seu Elisabetha. Hæc annô 1456. elocavit vineam penes Litomerzicium, Septissima dictam, Wanyek de Maroffow, Pecha nominato, qui habitabat Litomerziczij, ut suis sumptibus illam excolat, & quartam partem vini det Monasterio. Et hæc elocatio facta est solum ad dies vitæ prænominati Wanyek. Eadem in vigilia S. Andrea Apostoli, ea omnia Jura, Libertates, & Privilegia Weleniczensibus ab Agnete de Wrzyessczow Abbatissa, annô 1347. de novo confirmata, iterum illis innovavit, & confirmavit, anno 1458. certis tamen conditionibus, & solutionibus Monasterio annuè præstandis. Scilicet, ut ex quolibet laneo, (erant ibi lanei viginti,) singulis annis octuaginta quatuor grossos denariorum Pragensium solvere, & dare Monasterio prædicto teneantur, medietatem ad festum S. Georgij, & alteram medietatem ad festum S. Galli, nomine censûs. Insuper de quolibet laneo ad Nativitatem Domini, quatuor pullos. Item de quolibet laneo tria prandia teneantur annuè dare Procuratori Monasterij, vel quicumque ex nomine ipsius Monasterij ad judicium venerit. Obijt annô 1461. ut testatur ejus lapis Sepulchralis in Sacello S. Annæ.

Mortuâ Elfska, seu Elisabetha, in Abbatissam, & Principissam S. Georgii electa est Anna, strenui viri Domini Wenceslai Monasterij S. Georgij Capitanei filia, quæ unâ cum Domino suo Parente, pissa

Sancti
Georgij.

Parente, Priorissâ, cæterisque Sanctimonialibus, annô Domini 1464. prima die Augusti admissa est ad Confraternitatem, & Confæderationem *Sacri Ordinis Seraphici*, à Patre *Bonaventura de Bavaria* ejusdem Ordinis Seraphici in Provincijs Austriæ, Poloniæ, Styriæ, Moraviæ, Silesiæ, &c. Fratrum de Observantia Vicario Generali, ut sint participes Misæ, orationum, suffragiorum, Officiorum Divinorum, jejuniorum, abstinentiarum, disciplinarum, peregrinationum, inspirationum, prædicationum, lectionum, meditationum, contemplationum, observantiarum, & aliorum omnium spiritualium bonorum, quæ per Fratres, & Religiosos Sancti Francisci de Observantia in Provincijs prædictis degentes operantur. Si verò Abbatissâ, Priorissâ, vel aliqua Sanctimonialis *S. Georgij* è vivis decesserit, & mors illius Capitulo Franciscanorum nuntiata fuerit, ut pro anima illius defunctæ fiat officium prout fit pro anima alicujus fratris Franciscani per totum ordinem. Datum ad *S. Ambrosium Neo-Pragæ*, annô Domini 1464. 1. Augusti.

Annô 1476. eadem *Anna* Abbatissâ elocavit vineam ante portam *Bruska* dictam, Domino *Martino de Dobronina* Scribæ Tabularum Regni, sub certo annuo censu ad dies vitæ illius.

Cunegundis
Abbatissâ.

Mortuâ *Annâ*, in Abbatissâ, & Principissâ *S. Georgij* electa est *Cunegundis*. Hæc annô 1485. à *Wladislao IV.* Rege Boëmiæ Majestates obtinuit, quod potuerit omnia bona Monasterij *S. Georgij* oppignorata, distracta, & vendita, præsertim *Trzebenicium*, &c. redimere, & exsolvere, sinè ullius contradictione.

Confirmavit hoc Ferdinandus I. annô 1537. sub Principissâ *Barbara de Sfelenberg, & Kost*.

Barbara
de Sfe-
lenberg,
& Kost
Abbatissâ.

Mortuâ *Cunegunde*, in Abbatissâ, & Principissâ *S. Georgij* electa est *Barbara de Sfelenberg*, celeberrimâ sed nunc jam penitus extinctâ, Aprugneorum certorum Procerum lineâ oriunda Baronissâ. Hæc Principissâ coronavit Annam Boëmiæ Reginam. Sub hac Principissâ recepit Maria Regina Boëmiæ annô 1523. 20. Februarij, Abbatissâ, & totum Conventum *S. Georgij* in suam protectionem. Hæc revocato ad vigorem suum

suum *Caroli IV.* indulto, quod à *Ziškianis* disturbijs exoleverat, denuò, cum *Stanislao Turzone Olomucensi Episcopo*, (vacante Sede Archi-Episcopali Pragensi,) *Anna* Reginæ Bohemiæ imposuit coronam, annô Domini 1527. postridie post festum *S. Matthiæ Apostoli*. *Anna* erat *Ferdinandi I.* conjunx, quæ *Ferdinando I.* coronam Bohemiæ jure naturæ, permodum dotis attulerat.

Coronatus est eodem annô 1527. 6. Calend. Martij, id est 24. Februarij, Sacrâ *D. Matthiæ* die *Ferdinandus I.* in Regem Boëmiæ in Metropolitana ad *D. Vitum Ecclesia*, à *Stanislao Turzone Olomucensi Episcopo* juxta ejusdem Cæsaris privilegium. Unâ Regi Coronam imposuit *Petrus Rosenbergius*, quia tum erat suæ Domûs Major, seu Gubernator: unâ *Zdenko Leo, Baro de Blatna, & Rozmital* eandem tenuit: quia supremus Regni Bohemiæ Burggravius audijt. Illi recens *Wladislai Regis* privilegium favit prærogativam: ad hunc ab antiquo, id est, ab ævo Carolino, usus, consuetudoque cæremoniæ, nullo contradicente, advertit.

Item A. 1537. sub hac *Ferdinandus I.* confirmavit omnia Privilegia, immunitates, gratias in Privilegio Regis *Wladislai* contentas, statuens, ut Abbatissâ in suo conventu penes gratias, & possessiones ab universis conservetur nunc, & in perpetuum.

Item A. 1538. post emanatum decretum statuit Rex *Ferdinandus I.* ut locò partis campi pro horto Regio assumpti Monasterio *S. Georgij* quovis anno in perpetuum unum Vas vini detur, locò cujus defactò præfatum Monasterium ad festa Natalitia, 14. sexagenas Misnenses accipit.

Annô 1542. Sabbathi post festum *S. Stanislai*, eadem Principissâ *Barbara de Sfelenberg, & Kost*, pro 100. sexagenis grossor. Pragensi. oppignoravit Domino *Joanni Zapisky de Zaap, & Dobrzegiewicz*, duos pagos Monasterij *Czinieticze, & Radiegiowicze* cum consensu Regis pro necessitate Regia.

Mortuâ *Barbara de Sfelenberg, & Kost*, in Abbatissâ, & Principissâ *S. Georgij* successit *Ludmilla de Blyzowa*, quæ erat de Blyzowa Ordinis Equestris. Hæc post incendium, & rebellionem A. 1553. curavit

Principissa S. Georgij.

curavit fenestras Ecclesiæ, duas Campanas, aliquot cellas pro habitatione Virginum, casulas, & dalmaticas, reparavit villas, calicem exsolvit, sicuti & villam *Statenicze* pro 500. sexagenis, &c. Hæc annô 1557. die Sabbathi post Festum *S. Georgij*, privilegium dedit *Bartoni*, seu *Bartholomao*, ut secundum privilegia suorum Antecessorum in Archivo Monasterij ingrossata, villam post mortem sui parentis *Joannis Mutina* in *Prześlawk* possideat cum horto, campis, popina, & liberè cerevisiam epocilandam ubi vult, accipiat, sale m emat, & pro libitu suo vendat, sicuti & frumentum. Quod & *Ferdinandus I.* confirmavit prænominatô Annô.

Annô 1558. Eadem Principissa *Ludmilla de Blyzowa*, exsolvit prænominatos duos pagos *Czinieticze*, & *Radiegiowicze* quos Principissa prænominata *Barbara de Sfelmsberg*, & *Kost* oppignoravit Domino *Joanni Zapisky de Zaap*.

Annô 1560. Eadem Principissa *Ludmilla de Blyzowa* assignavit in *Trzebenicz* certa loca civibus pro excolendis agris sub certo censu Monasterio *S. Georgij* pendendo.

Mortuâ *Ludmilla de Blyzowa* successit annô 1562. *Apollonia de Chwatlina*, Ordinis Equestris, sed brevi obiit.

Mortuâ *Apollonia de Chwatlina*, in Abbatisam, & Principissam *S. Georgij* successit *Dorothea Przedborka de Radesin*, quæ cum consensu Conventus licentiavit, ut in fundo vacuo Monasterij ædificet sibi domum Dominus *Hanusius Sskorlar* Cancellista Cameræ Regiæ, annô 1564. Annuè Monasterio debebat ille, & hæredes illius dare decem grossos Pragenses. Quinque ad festum *S. Georgij*, & quinque ad festum *S. Galli*. Confirmavit *Maximillianus II.* Imperator præcitâtô annô 1564.

Mortuâ *Dorothea Przedborka de Radesin*, in Abbatisam, & Principissam *S. Georgij* successit *Dorothea de Krumlov*, Hæc Annô 1572. cum consensu Conventus vendidit popinam cum agris, quæ devoluta est Monasterio post mortem *Brozj* cautionis in pago *Kameyk* cum robotis, & censibus, qui antiquitus affixi erant huic popinæ, scilicet: *Marco Naprawn*, *Martha* ejus uxori, & hæredibus, pro 300. sexagenis.

Mortuâ

Mortuâ *Dorothea de Krumlov*, successit in Abbatisam, & Principissam *S. Georgij* *Juditha Eibensstoleriana de Eibensstol.* Hæc Principissa annô 1581. die Mercurij post divisionem SS. Apostolorum, à *Rudolpho II.* Imperatore, & Rege Bohemiæ obtinuit, ut possêt redimere, & exsolvere bona Monasterij oppignorata, vendita, distracta, & alienata. Idem Imperator confirmavit omnia Privilegia à *Ferdinando I.* & *Wladislao* concessa.

Annô 1588. eadem Principissa erexit molendinum in pago ad Monasterium spectante *Statenicze* dicto, & contractum fecit cum Venerabili Patre Priore Monasterij *S. Thomæ* Micro-Pragæ, Patre *Martino Switansky de Bochow* circa quasdam fossas, per quas aqua deduci debebat ad prædictum molendinum in fundo Monasterij *S. Thomæ*, & æquivalens dedit subdito Monasterij *S. Thomæ* *Georgio Weczas*, pro illo loco prati, per quod fossa pro decurrenda ad molendinum aqua fieri debebat. Contractus hic factus est, annô 1588. die Lunæ post Christi Ascensionem.

Sub hac Principissa annô 1589. *Rudolphus II.* Imperator decrevit, ut Abbatisæ Monasterij *S. Georgij* Jus Patronatus super Monasterium *Sancti Spiritus* in Antiqua Urbe cum omnibus appertinentijs habeant, ut Ecclesia *S. Spiritus* sit Ecclesia Parochialis Catholicorum Civium, utque Abbatisæ Georgianæ illi Parochum, & Sacellatum ab Archi-Episcopo Pragensi approbatum præficient, & sustentent.

Annô 1591. eadem Principissa dedit Titulum mensæ Gregorio Columbo *Gonna Wiceno Styro*, cujus propositum advertit, qui ei fidem fecit, & sanctè appromisit, se in Sacro Ordine, & ministerio constantem, & Catholicum fore Præsbyterum, nec quidquam quod Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, seu legitimis œcumenicis Concilijs adversaretur, præsumere, instituere, & facere, gerereque velit.

Idebque Nos (scribit in suis literis Abbatisa *Juditha*) etiam Ecclesiæ Orthodoxæ necessitatem ponderantes, suis humillimis precibus favorabiliter annuendo prænominato Gregorio Titulum mensæ, seu provisionis ad Diva *Ludmilla* altare, seu Capellanatus in Monasterij Nostri

Nostri Ecclesia, harum vigore literarum, cum Conventus Nostri consensu gratiosè contulimus, annò 1591. 9. Martij.

Annò 1594. eadem dedit pascua in sylvis communitati *Weleminovienfi*, ut ex illis solvant Monasterio annuè viginti sex sexagenas, & octodecim grossos in perpetuum.

Sub hujus Regimine erecta est in Ecclesia *Sancti Spiritus* Congregatio pro Animabus Purgatorij, quæ etiam in prædicta Ecclesia speciale Altare erexit, & Confratribus, & Sororibus hujus Confraternitatis locum sepulturæ concessit.

Ex M.
S. Mo-
nasterij
S. Geor-
gij.

Annò Domini 1574. vergente ad interitum tam in Spiritualibus, quam temporalibus Monasterio Sanctimonialium *S. Georgij*, Perillustis Dominus *Josue ab Eybensstol*, à servitijs *Rudolphi II.* Regis Boëmiæ, hæc considerans, cum nonnullis Aulicis Regijs, id ipsum Regiæ Majestati insinuavit, rogans ut huic Sacræ Domui subveniretur, nè planè intereat, dans informationem se habere Sororem Sancti-Monialium nomine *Juditham* in Monasterio *Frauenthalenfi* Ordinis Cisterciensis degentem, & in Officio Abbatissæ per plures annos constitutam, humillimè supplicans, ut eam indè Regiò mandatò suò levet, & Monasterio *S. Georgij* pro Abbatissâ præponat, quod & factum fuit. Nam pro ea expetita Præ-Nobilis, ac Religiosa Virgo *Dorothea Naimanka à Neimanticz* Soror præfati Monasterij *S. Georgij* sub *Regula S. Patris Benedicti*, cum nonnullis honestissimis personis utriusque sexus fuerat, quibus se adjunxit Perillustis Dominus *Josue*, habens secum Rescriptum Regium, ut extraderetur. Secundum quod levata, intrà breve tempus appulit. Desuper statim à Celsissimo *Archi-Episcopo Pragensi Antonio* in Abbatissam Monasterij *S. Georgij* confirmata fuit. Cum autem dicta Virgo *Juditha* fuisset Ordinis *S. Bernardi*, sic cum scitu, & licentia Celsissimi *Archi-Episcopi* ordinem suum mutans, habitum, & Regulam *Sancti Patris Benedicti* assumpsit: dein intrà aliquod tempus ab Eodem *Archi-Episcopo* Coronâ Monasterij in Principissam coronata, & peditu roborata fuit.

Sub illius adventum, in Monasterio *S. Georgij* non fuere nisi tres Sacræ, & quidem in *Albo Velo* Virgines, quas dein Celsissima Princeps *Juditha*, nigrò *Velò* donavit. Optimè, & lauda-

Juditha
prius in
Mona-
sterio
Frauen-
thalenfi
Ordinis
Cister-
ciensis.
Vocatur
pro Ab-
batissâ
ad S.
Geor-
gium
Pra-
gam.

laudabilissimè Monasterium rexit, & à potiori erexit, nam pro tunc non nisi unicum cubiculum pro se, & Virginibus invenit, quod ægrè ferens, in persona ad Imperatorem ivit, & pro restitutione Dormitorij, & Ambituum, in quibus diversi Mechanici laborabant, supplicavit.

Cui Sacra Cæsarea Majestas benignè annuit. Ad cujus mandatum statim Ambitus, & Dormitorium evacuatum fuit. Dein pro possibili suo omnia melioravit, tam in Spiritualibus, quam temporalibus observatrix ferventissima.

Pro se, & Virginibus Cubicula, pro Sacellano domestico, & familia habitationem, unâ cum Culina ædificavit, & sic Monasterium restauravit, quod postea sensim plures Virgines ad Deo serviendum, & se illi devovendum advenerint. Binis vicibus perexit ad Imperatorem in persona *Viennam*, comitantibus se semper duabus Virginibus, & petita sua feliciter obtinuit. Reverfa, debita exsolvit, villas, & alia à Monasterio alienata magno labore, & difficultate recuperavit, & multa pro bono Monasterij sustinuit, erga subditos, & pauperes benigna, & larga fuit, optimèque vitam suam finivit, anno 1600. 1. Aprilis. Regiminis sui anno 26. Postquam ad Sacrum Ordinem suscepisset, & vestivisset Virgines 13. & Velò nigrò donasset 13.

Mortuâ *Judithâ Eybensstolerianâ de Eybensstol*, in Abbatissam, & Principissam *S. Georgij* successit *Sophia Albinka de Helffenburg*. annò 1600. Huic optimæ Principissæ annò 1606. rebellârunt *Cives Trzebenicenses*, prout ipsæ illorum Reversales testantur Bohemico idiomate datæ, quæ in hunc ferè sensum sonant Latine.

Nos Primas, Viri Consulares, Seniores Communitatis, Literæ Judex, & Syndicus, (nomina illorum hic consultò omitto,) & tota Communitas Oppidi *Trzebenicensis*, nullò excepto, subditi Celsissimæ Principissæ Domine *Sophiæ Albinæ de Helffenburg*, Abbatissæ, & Conventus Monasterij *S. Georgij* in Castro *Pragensi*.

Notum facimus hisce literis, & Reversalibus Nostris palam coram omnibus, præsertim illis quorum interest, quòd

Mori-
tur Ju-
ditha
Princi-
pissa.
Sophia
Albinka
de Helf-
fenburg.

Annō præteritō, scilicet 1606. Augustissimo Imperatori contra prænominatam Principissam, & Abbatissam, & Conventum Monasterij *S. Georgij* Dominas nostras, suam, & in multis Articulis supplicam porrexerimus, & informaverimus, quod Celsissima Principissa, & Abbatissa, Domina nostra cum suo Conventu nos contra Privilegia nostra in multis aggravet, affligat, solutiones nunquam antehac præstitas excogitet, multas imponat, &c. Imò cum secundum nostra Privilegia, & libertates, secundum aliarum Civitatum in Regno Boëmiae nos regere & gerere consuetudines debeamus, quod illa cum Conventu suo, Officiali Monasterij, nos contra ipsam vehementer affligat, ad ingentes expensas, volens eas manutenere, & defendere, nos inducat. Ea autem (coram Cæsareis Commissariis quaternis vicibus comparentes,) quæ contra Principissam Dominam Nostram, & Conventum porreximus, probare non potuimus, imò Celsissima Principissa coram Dominis Commissariis vehementer contra nos conquesta fuit, quod falsè ipsam in multis apud Suam Sacram Cæsaream Majestatem in vilipendium, & odium ipsius personæ accusaverimus, quæ probare contra ipsam non potuimus, imò ad multiplicia mandata ipsius, in Monasterio nos sistere noluerimus, & recusaverimus, alijs citatis comparere inhibuerimus, contra ipsius mandatum, & voluntatem aliorum Dominorum subditos, & extraneos inter nos pro civibus receperimus, in agris rusticanis contra ipsius mandatum frumentum seminaverimus, frumentum, contra recessum, & mandatum Sacræ Cæsareæ Majestatis nobis vendicaverimus, & si quis nobis id inhibuit, jaculationibus ipsi minati fuimus, cum bombardis, & hastis excurrerimus, frumentum custodiverimus, & armatâ manu defenderimus, vineas Monasterij pro solutione excolere noluerimus, contributiones secundum velle nostrum Civibus imposuerimus, ad Monasterium eas extradere recusaverimus, Quæstoribus sinè literis confessionis quantum quis possideat? ipsis extradiderimus, ex vinis epocilatis secundum velle nostrum confessi fuimus, juramentum desuper facere noluerimus, Parocho nostro, nec Registeria Decimarum, nec deci-

mas

mas dare voluerimus, verberibus ipsum tractare minati fuimus, portam Ecclesiæ occluserimus, ipsum ab ingressu ipsius excluferimus, Principissam, & Conventum non pro nostris Superioribus, sed tantum pro nostris administratoribus respexerimus, pupillos, & viduas secundum nostrum velle ad matrimonia contrahenda coegerimus, ubi voluimus, debita contraxerimus, & in multis rebus alijs diversis, magnam inobedientiam contra Principissam exhibuerimus. Quæ omnia Celsissima Principissa contra nos probare intendit, prout ipsius literæ, & supplicatio contra nos porrecta attestatur.

Unde nos agnoscentes nostram culpam, quam in Celsissimam Dominam nostram, à Deo ordinatam commisimus, quod graviter ipsam læserimus, & in offensam, & justam ipsius iram inciderimus, non valentes probare quæ falsè contra ipsam porreximus, nec volentes ulterius cum Celsissima litigare, & majora mala super nos inducere, suppliciter Celsissimam Principissam rogavimus, & Dominorum Commissariorum Regionum auxilium imploravimus, ut pro nobis apud Celsissimam intercedere dignarentur, nè Celsissima contra nos juridicè ulterius agat, sed gratiosè nostras contra se, ex ignorantia, & ex instinctu aliquorum malignorum hominum commissas culpas ignoscat, & poenas quas pro his excessibus promeriti sumus, ex Christiana, & Spirituali Charitate parcat.

Quæ etiam Celsissima Principissa ad interpositionem, & intercessionem Regionum Dominorum Commissariorum nobis culpas, & poenas gratiosè ignovit, hanc tamen conditione, ut nos imposterum, & futuris temporibus erga Celsissimam Principissam, & Conventum, veluti obedientes subditos geramus, ipsam pro Domina nostra agnoscamus, omnem reverentiam, & subjectionem præstemus, mandatis ipsius pareamus, & à similibus excessibus, & rebellionibus imposterum desistamus. Quod pro nobis, & Successoribus nostris fieri hiis reversalibus attestamur, & promittimus.

Si quid verò contra egerimus, subjicimus nos, & Successores nostros in omnem poenam subeundam paratos. Et has reversales propriâ nostrâ conscientia, scitu, & voluntate extradidimus

didimus Celsissimæ Principissæ, & Venerabili Conventui, & subscripsimus, sigillumque nostri Oppidi *Trzebenicensis* appressimus, & pro majori fide, & robore sigillis Vetero - Neo - & Micro - Pragensium Urbium communiri fecimus, & extradidimus Pragæ, annò 1608. 13. Decembris.

Sophia
Albin-
ka de-
scribi-
tur.

Hujus *Sophiæ Albinæ ab Helffenburg*, Pater fuit *Thomas Albinus de Helffenburg*, qui deinde mortuâ suâ conjuge Sacros Ordines suscepit, & post mortem *Joannis Grodeczky* Episcopi Olomucensis, in Episcopum Olomucensem electus fuit, annò 1574.

Obijt multis adversitatibus afflictus, annò 1575. ut patet ex subscriptione sub effigie illius in Residentia Episcopali Olomucensi existente, quæ sic sonat: *Thomas Albinus nihilo fuit in Regiminis diuturnitate Antecessore suo fortunatior, quando brevior etiam quam ipse spatio temporis, unò nimirum circiter Annò duntaxat Episcopatu præfuit, profuturus plurimum concredito sibi gregi, sedulus, indefessusque Pastor, nisi immodicis, quibus præter modum discruciabatur curis, citò consumptus fuisset, & vivendi finem fecisset, Annò Christi 1575. in Cathedrali est humatus.*

Epitaphium supra ejus sepulchrum est tale: *Annò 1575. decimâ die Martij obiit Reverendissimus in Christo Pater, Dominus Dominus Thomas Albinus Episcopus Olomucensis hic sepultus. Cujus anima Deo vivat, &c.*

Sophia ergo à suo Domino Parente *Thoma Albino*, & postea factò Olomucensi Episcopo, post mortem matris suæ, data fuit ad Monasterium *Tisnovicense Ordinis Cisterciensis in Moravia*, habens annos ætatis 7. vel 9. in quo permansit usque ad annum ætatis 21.

Deinde à suo Domino Fratre *Wenceslao Albino de Helffenburg*, Ecclesiæ Metropolitanæ Pragensis Canonico, & Archidiacono, Vetero - Boleslaviensi Præposito, qui deinde annò 1604. electus est in Decanum *Wissehradensem*, & obiit 1606. sepultus *Wissehradi*, inde levata, ad Monasterium *S. Georgij*, habens annos 22. posita fuit. Vestita anno 1586. in Epiphania Domini, fecit Professionem 1587. fuit velata à Celsissimo Principe *Martino Archi-Episcopo* Pragensi 1588. In Priorissam constituta 1592. à toto Venerabili Conventu in Abbatissam electa

electa annò 1600. die 15. Augusti, à Celsissimo Principe *Archi-Episcopo* Pragensi, dicto *Zbynko Berka* in dignitate sua confirmata, & sequenti annò 1601. in festo SS. Trinitatis in præsentia magnæ Nobilitatis, Principali coronâ, & peditibus ditata.

Sub regimine illius *Cives Trebnicenses* (ut visum est supra) se Regimini Monasterij subdere detestabant, cum quibus magnas actiones, & labores subiit, & sub Regimen adduxit. *Villem Borzanovicz*, unâ cum villa *Sedlicze*, ante multos annos, ob necessitates Monasterij à piæ memoriæ Celsissima Principe, & Abbatissa *Monasterij S. Georgij Ludmilla de Blyzowa*, pro trecentis sexagenis oppignoratas, iterum tantâ summâ exsolvit, & Monasterio appropriavit.

Multa alia pro commoditate Monasterij coëmit, ambitum lapide sterni, Chorum ampliari, Ecclesiam dealbari curavit.

Annò 1614. die 17. Martij Augustissimus Imperator *Matthias* ad requisitionem Principissæ ad *S. Georgium Sophiæ Albinæ de Helffenburg*, omnia Privilegia Monasterij hujus integra, & authentica reperta confirmavit, & roboravit, & insuper novò rescripto sancivit, nè ullus ex succedentibus Regibus, vel etiam Abbatissis vel minimam partem bonorum Monasterij divendere, oppignorare, vel alienare audeat, & si secus fieret, id nullius roboris esse debeat, &c. ut in Originali latius patet, cujus datum est, ut supra Linczj.

Hæc Principissa *Sophia Albinica* duas Reginas Boëmiæ coronavit. Primam Annam Augustissimi Imperatoris *Mathiæ* Conjugem. Alteram *Eleonoram* Augustissimi *Ferdinandi II.* uxorem, *Vincentij Ducis Mantuæ* filiam, annò 1627. 21. Novembris. Et ad Inthronizationem *Archi-Episcopi* Pragensis per humanissimas literas invitata fuit quæ ita sonant.

Sophia
Princi-
pissa
corona-
vit du-
as Re-
ginas
Boë-
miæ.

Denen Hoch und Wohl- Ehrwürdigen in
Gott-Andächtigen und uns in Christo geliebten
Jungfrauen Sophia Albinen von Helffenburg / Ab-
tissin und dem ganzen Convent S. Georgij ob dem
Königlichen Pragerischen Schloß zu Händen.

Carolus von Gottes Gnaden Erz- Bischoff
zu Prag Fürst/ des Heil. Apostolischen Stuhls
Legat / Ihro Kayserlichen Majestät Rath.

Unsern Geiſtlichen Gruß bevor. 2c. Nebst Wünschung
von Gott dem Allmächtigen/ langwieriger Gesundheit/
ich alles Gutes und Ersprießliches Euch Hoch- und Wohl-
Ehrwürdigen/ Andächtigen/ und uns in Christo Vielgeliebten.
Nachdem wir auß Göttlichen Willen von Ihro Kayserlichen
Majestät/ als unseren allergnädigsten Herren/ zu dieser Wür-
digkeit und Erz-Bischöffen zu Prag seynd erwählet/ wie auch
von Ihro Päpstlichen Heiligkeit/ die Confirmation, und das
Pallium überschicket worden; Als haben Wir beschlossen un-
sere Consecration und Coronation (wills Gott den 7. Tag
Oktobris, welcher wird seyn der erste Sonntag nach der Ge-
dächtnuß Sancti Francisci,) allhier zu Prag/ zu vollziehen;
derenthalben Euch freundlich ersuchen/ Ihr wollet Uns/ und
dieser Würdigkeit zu Ehren/ an gemeldten Tag unsere Coro-
nation ziehren helfen. Wir werden nicht unterlassen Euch dies-
ses mildesten Freundschaft zu vergelten erwarten Euer Ant-
wort. 2c. Hiemit wolle die Göttliche Gnade mit euch allen
verbleiben. Datum zu Prag in unserem Erz- Bischöflichen
Hauß den 25. Septembris. Annô 1607.

Carolus.

Multa

Multa adversa in Regimine suo perpeſſa fuit; nam duran-
te anno 1619. omnia bona Monasterij à Rebellibus alienata,
postea iterum à Sua Cæsarea Majestate, obtentâ felici victoriâ
in *Albo Monte*, & Pragâ ab hostibus liberatâ, recuperavit, restau-
ravit, & melioravit. Laboribus plurimis fatigata, feliciter vi-
tam suam clauſit annô 1630. 16. Decembris, ætatis suæ annô
67. Regiminis 29. Religionis 43. postquam vestivisset 14.
Virgines, & Sacro Velo ornâſſet 8.

Mortuâ *Sophiâ Albinkâ de Helffenburg*, annô Domini 1631. ^{Regina}
13. Januarij in Abbatissam Monasterij *S. Georgij* electa, & ab ^{Dadju-}
Eminentissimo Cardinale, & Archi- Episcopo Pragensi *ab Har-* ^{sowa}
rach confirmata fuit Venerabilis Virgo *Regina Dadjusowa de Ky-* ^{Princi-}
renberg, deinde anno 1635. die 24. Aprilis ab eodem, præ-
sentibus plurimis magnæ dignitatis personis coronata, pedum
suscepit. Duos pagos, nimirum *Zelezicze*, & *Nebuzel* cum
omnibus appertinentijs à Principissa Saxonie, quæ plurimis
annis oppignorata habuit, cum magna difficultate exsolvit.

Multas difficultates, & timores à militari populo perpeſ-
sa fuit. Demum laboribus exhausta, & curis plurimis pro bo-
no Monasterij fatigata, adhortans suas filias Spirituales ad Cha-
ritatem, & unanimatem, rogânsque ut suorum monitorum
recordarentur, & amore se prosequerentur, obdormivit in
Domino, annô 1636. die 29. Junij, postquam præfuisset an-
nis 5. & sex mensibus; in sacro ordine exstitisset annis 36. &
vestiisset Virgines 4. ad Professionem admisisset 4. & sacro
Velo decorâſſet 2.

Annô Domini 1636. die 26. Julij, electa, & confirmata Anna
in Abbatissam fuerat Venerabilis Virgo *Anna Ursula Rathauzka* ^{Ursula}
à Lilienfeld, postquam Magistram Novitiarum annis septem, ^{Rathau-}
& Priorissam Annis duobus antehac laudabiliter egisset. Quæ ^{zka}
annô eodem, die Mensis Novembris 10. ab Illustrissimo, ac ^{Princi-}
Reverendissimo Domino Suffraganeo Pragensi *Simone Brosio*
de Hornstein, in præsentia multarum Nobilium utriusque sexûs
personarum coronata fuit, & pedum Abbatiale gestandum ac-
cepit.

P

Hæc

Hæc renovationem Statutorum, & reformationem Ordinis obtinuit, & conservandam introduxit. Curis, & sollicitudinibus ferè infinitis à Deo visitata, tandem beatè fatis cessit annò 1641. Ætatis suæ annò 43. Regiminis annò quartò, & medio. Religionis 25. mensè uno. Obdormivit mensè Decembri die 16. Vestivit Virgines 13. ad emittendam Professionem admisit 14. velavit 7.

Justina
Anna
Ettlin
de Ro-
senfels. Annò Domini 1642. die 21. Januarij, in Officium Abbatissæ Monasterij S. Georgij electa fuit Venerabilis Virgo *Justina Anna Ettlin à Rosenfels*, & à Reverendissimo Domino Officiali Ecclesiæ Metropolitanæ Pragensis *Andrea Kokr*, in concursu magnæ Nobilitatis confirmata. Quam deinde annò currente, die 10. Julij, Eminentissimus Dominus *Cardinalis ab Harrach*, Archi-Episcopus Pragensis Coronâ Principali coronavit, & pedum tradidit.

Fuit hæc Princeps à Deo singulari prudentiâ, eloquentiâ, & affabilitate ditata, & tam sublimioribus, quàm inferioris Status hominibus valdè chara. Regimen eo tempore suscepit, quo omnia Bona Monasterij destructa, & expilata fuere, ita ut non habuerit unde Venerabiles Virgines sustentaret, & aleret, cum non nisi duos grossos Boëmicos pecuniæ reperiret: Dein tamen auxiliante Deo, à diversis magnæ Dignitatis, & pietatis hominibus adjuncta, unâ cum cæteris Virginibus subsistere potuit, & Bona Monasterij aliquantulum restauravit.

Annò Regiminis illius Sexto, hoc est annò 1648. dum ab incursum Svecico Pragam irruente Monasterium nefariè expilari tentaretur, illa audacter in Deum confidens, illi obviam processit, suâ prudenti eloquentiâ sopivit, & quidem ita, ut postea in maximis periculis ab eodem Monasterium defensum fuerit, neque aliquod nocumentum passum sit.

Hæc pro Coronatione Reginae Boëmiæ *Eleonora* invitata fuit sequentibus literis.

Der

Der Hochwürdigsten Fürstin und Jungfrauen Justina Anna Ettlingerin von Rosenfels / Abtissin des Fürstlichen Closters Sancti Georgij ob dem Königlichen Prager Schloß.

Ihro Majestät Römischer Kayser wie auch zu Hungarn und Böhheim König / unser allergnädigster Herr / der Hochwürdigsten Fürstin / und Jungfrauen Annae Ettlingerin von Rosenfels / Fürstin / Abtissin des Closters bey S. Georgij ob dem Königlichen Prager Schloß zu wissen / wie es auch Ihro Fürstlichen Gnaden schon zuvor durch die Publicirte Patenten wird bewußt seyn / daß den Eylfften dieses Monaths die Coronation Ihro Majestät der Kayserin wie auch zu Ungarn Königin soll vorgenommen werden.

Also ist an dem / daß Ihro Fürstliche Gnaden / dem uralten Gebrauch und ertheilten Privilegien nach / sich auch bey solcher Coronation finden lassen / und was Ihr dem uralten Gebrauch nach gebühret / von ihrer Person darbey verrichte.

Deshalben werden Ihro Fürstliche Gnaden sich den ob-ernannten Tag in die Kirchen St. Veits / mit Ihren zweien Closter-Jungfrauen / auffß zeitlichste verfügen / und alldorten ihr gebühliches Amt zu verrichten wissen.

Wessentwegen Ihro Kayserliche Majestät werden der Fürstlichen Abtissin mit Kayserlichen und Königlichen Gnaden jederzeit gewogen bleiben.

Decretum per Imperatoriam Regiamque Majestatem in Consilio Bohemico Pragæ die 7. Mensis Septembris, Annò Domini 1656.

Johann Hartwig Graff von Rostiz.

Daniel Pachta.

Annô 1656. 11. Septembris, in Reginam Bohemiæ coronavit *Eleonoram* Augustissimi Imperatoris *Ferdinandi III.* Conjugem, quæ in recognitionem, & memoriam, pulchram auro textam togam Monasterio, unâ cum domo vicina, in qua Supremus Regni Scriba habitare assolebat, donavit; ad quam etiam à duobus Assessöribus ad Tabulas Regni introducta fuit. Obtinuit etiam post Monasterium plateam, aurifabrorum dictam, à degentibus in illa diversis hominibus domos coëmit, & ædificium Monasterij ampliare coëpit, & in subsidium à sua Cæsarea Majestate, 2000. flor. accepit.

Villam *Borzanovicz* restauravit, braxatorium in *Statenicz* ædificavit, & vineam post portam Strahoviensem, quam longo tempore Comites *de Martinicz* tenebant, iterum exsolvit. Sacellum *S. Nicolai.* sub majori Altari ante obrutum expurgari fecit, cryptam pro sepeliendis Virginibus, quæ antehac hinc indè in Ecclesia inter alios homines sepeliebantur: in Choro in majori Altari tabernaculum pro *Dolorosa Beatissima Matre* fieri curavit. Altare Sanctorum *Trium Regum* sub Regimine illius ab Illustrissima Comitissa *Anna Slavatianna*, nata *Michniana*, prout defacto cernitur, exstructum fuit.

Sub Regimine ejusdem annô 1657. alteram Professionem fecit, elapsis à Professione 50. annis, Venerabilis Virgo *Rosina Preklówna à Prokstorff*, quæ ultra 23. annos Priorissa fuit. Dein laboribus, & curis fessa, in morbum incidens, quarto die ante obitum suum, Venerabilem Virginem *Catharinam Schmidianam* Priorissam constituit, quæ illi postea successit. Tertio die ante mortem curavit se in Ecclesiam deportari, & ibi quatuor Virgines vestivit, & quatuor velavit.

Post hoc dies vitæ suæ clausit, annô 1659. die 12. Februarij, ætatis suæ annô 50. Regiminis, 17. Religionis, 29. Corpus ejus tribus diebus ante Majus Altare quievit. Primum, Requiem pro illa Eminentissimus Dominus Cardinalis ab *Harrach*, Alterum, Illustrissimus Dominus *Suffraganeus*. Tertium, Reverendissimus Dominus *Sebastianus Zbraslawsky de Swattowa*, deinde Decanus Metropolitanæ Ecclesiæ, & Eminentissimi Cardinalis ab *Harrach*, Archi-Episcopi Pragensis Officialis,

Officialis, & Vicarius Generalis habuit. Vestivit Virgines 17. ad Professionem admisit, 16. velari fecit 10.

Annô Domini 1659. die 17. Martij, in Abbatissam electa *Catharina Frebonia Schmidiana à Sternfeld.* ^{Catharina Frebonia Schmidiana.} Electioni interfuit Illustrissimus Dominus *Suffraganeus*, & Reverendissimus Dominus *Sebastianus Zbraslawsky*, Ecclesiæ Metropolitanæ Canonicus. Hæc antehac per aliquot Annos Magistram Novitiarum, & Priorissam egit, in quo posterius nominato officio tam prudenter, & ferventer jura Monasterij defendebat, ut volentibus, nescio quo jure? sæcularibus Dominis Cameram Defunctæ Principis *Justina*, in qua optima quæque reposita erant, obsigillare, potenter restiterit, libertatem Monasterij propugnaverit, & vicerit, neque illos electioni futuræ, uti contra consuetudinem intendebant, adesse passa sit.

Deinde eodem annô, die 24. Aprilis, ab Eminentissimo Cardinale ab *Harrach* Archi-Episcopo Pragensi, in præsentia Excellentissimorum DD. Rectorum Locumtenentium, & aliarum de Statu utriusque Sexus Personarum, pedo, & coronâ ornata fuit. Officium suum zelosè, & laudabiliter egit, filias suas Spirituales ad devotionem, & alia exercitia Spiritualia stimulat, ad frequentiore Communionem adduxit, & lectionem Spiritualem instituit, quæ hodie dum observari ad nutum solent.

Hæc adhuc Conventualis existens, magnâ devotione erga *Beatam Miladam* ferebatur, & multas noctes ad sepulchrum ejus in oratione impendebat, cui præfata Beata semel comparuit, & eam Abbatissam fore prædixit.

Alio tempore ei in somno revelavit, & conquesta fuit, quod rupto ejus sepulchrali lapide, pars super eam ceciderit: quod etiam post viginti Annos in veritate repertum fuit, nam ejus tumulò apertô, & corpore levatô, pars lapidis super ejus ossa jacens reperta fuit.

Donis singularibus à Deo dotata, & in omnibus valde cauta, inchoatum jam ædificium aliquot cellis auxit, Bona Monasterij melioravit, & in meliorem ordinem multa redegit.

Domos

Dōmos aliquot, sicut & vineam penēs *Trebnitium*, *mons Virginicus* dictam, Monasterio appropriavit. A multis, & frequentibus morbis vexata, nihil Spiritualium exercitiorum, & laborum Monasterij intermisit, ad bonam mortem se longo tempore disposuit, ex mandato sui Confessarij vitam suam conscribere debuit, & inter preces suarum filiarum animam Deo reddidit. Annō 1662. die 13. Junij, annō ætatis, 53. Regiminis annō tertio, mense tertio, Religionis 35. mense semialtero.

Primas Exequias celebravit Eminentissimus Cardinalis ab *Harrach*, alteras Illustrissimus Dominus *Suffraganeus Josephus*, tertias Reverendissimus Dominus *Sebastianus Zbraslawsky*. Vestivit Virgines tres, ad Professionem admisit quatuor.

Annō 1662. die 1. Augusti, unanimi Venerabilium Virginum consensu, in dignitatem Abbatissæ assumpta fuit in Monasterio *S. Georgij* Venerabilis Virgo *Elisabetha Euphrosina Kestneriana de Frauenberg*, & in Officio suo confirmata ab Eminentissimo Cardinale ab *Harrach*. Electioni interfuere, Reverendissimus Dominus *Mattheus Ferdinandus à Bilenberg*, Prælati tunc temporis *Sancti Nicolai* in Urbe Antiqua Ordinis Sancti Benedicti, deinde annō 1669. factus Archi-Episcopus Pragensis.

Quæ eodem annō 1662. die 10. Septembris, ab eodem Eminentissimo Cardinale in corona Regiorum Locumtenentium, & aliarum Nobilium personarum, Coronam Principalem, & pedum Abbatiale suscepit.

Primō annō sui Novitiatus, magnum, & periculosum morbum sustinuit, & per novem dies in deliquio jacuit, magis pro mortua, quam viva habita fuit. Cui tunc *S. Catharina* Virgo, & Martyr comparuit, quia eam devotissime coluit, & in omni necessitate suum refugium habuit: cui etiam revelavit, quod aliquando circa tempus ubi *Commemoratio Fidelium Animarum* celebratur, ex hoc mundo migrabit, quod etiam illa in extremo suo agone cæteris Virginibus significavit, & quod ante festum *S. Catharinæ* morietur, dixit, prout & factum fuit.

Fuit illa antehac in diversis obedientijs, uti Infirmariæ, Magistræ Novitiarum, & Priorissæ constituta, ubique bono exemplo præluxit.

Annō

Annō 1663. consurgente immanissimo hoste Turcâ in Christianitatem, eaque in maximo periculo consistente, ordinavit, ut à suis Virginibus Litanie Lauretanæ, & Corona Beatissimæ Virginis quotidie persolveretur, quod usque hodie observatur. Erat valdè humilis, & erga infirmas suas filias charitativa, quibus sæpe lectulos sternebat, & alia obsequia præstabat, pauperibus largas Eleemosynas dabat, quam populus alteram *Elisabetham* dictitabat. Magnam partem Monasterij, nempe Refectorium inferius, & superius aliquot cellas, & cellaria ædificavit. Ad *S. Spiritum* in Urbe Antiqua tectum fere totum super Ecclesiam fieri, & intrinsecè Ecclesiam dealbari, & renovari magnis expensis curavit, pariter pauperes Ecclesias in Bonis Monasterij reparari, pulchris imaginibus exornari, ut *Insigne*, & Nomen ejus exhibet voluit, quibus ipsa multa paramenta proprijs manibus præparavit. Nova Breviaria Ordinis, quibus defacto Virgines utuntur, emit, quæ ad requisitionem illius Illustrissimus Dominus Suffraganeus *Joannes Baptista Barsfortus* in Choro Venerabilibus Virginibus cum benedictione distribuit.

Bona Monasterij etiam auxit; nam annō 1666. emit Vineam, & pomarium cum duabus domunculis penēs alteram Vineam post portam Strahoviensem à Domino *Wilhelmo Dirix à Bruck*, pro nongentis Florenis.

Itē annō 1671. Villam *Przebog*, quæ ante multos Annos vendita, à Domino *Henrico Krumpoch* Cive Novæ Civitatis Pragensis tenebatur: Itē fundum prope braxatorium in *State-nicz* cum aliquot casis à PP. Augustinianis ad *S. Thomam* in parva Civitate 700. Sexagenis, iterum Monasterio suo appropriavit, quod totum etiam antehac ad Monasterium spectavit.

Vineam in Nova Civitate post parentes ejus Monasterium etiam hæreditavit. Cruces plurimas, & persecutiones sustinuit, de quibus scribere supersedeo; foris, & domi afflicta, Romam ad suam Sanctitatem *Clementem Nonum* appellavit, Privilegia, & Jura Monasterij confirmari petijt, feliciter obtinuit, & pro æterna memoria Monasterio suo reliquit.

Deinde

Deinde morbis plurimis exhausta, extremâ unctione, quam ipsâ petijt, & alijs Sacramentis provisa, diem obitus sui prædixit, & ex humilitate nè in crypta inter alias Abbatissas, sed ante *Altare S. Catharine* sepeliretur, nullæque Conciones supra ipsam haberentur, desideravit, & obtinuit.

Annô 1671. die 1. Novembris feliciter in Domino obdormivit, ut prædictum illi fuit. Annô ætatis suæ 51. Regiminis 9. mense 3. Religionis 30. Post obitum ejus per triduum Exequiæ solemnes celebrabantur. Vestivit Virgines 14. Velari permisit 11.

Anna Mech-
tildis
Schen-
weiss-
na.
Annô 1671. die 29. Novembris assumpta in Abbatissam Monasterij *S. Georgij* fuit Venerabilis Virgo *Anna Mechtildis Schenweissana ab Eckstein*. Electioni illius interfuit Celsissimus Princeps, & Archi-Episcopus Pragensis, Dominus *Matthæus Ferdinandus à Bilenberg*, cum nonnullis Prælati Arcenibus, & Reverendissimo Domino Abbate à *S. Nicolao Ordinis S. Benedicti*, ad hoc negotium secum assumptis.

Sequenti annô 1672. ab eodem Celsissimo in præsentia magnæ Nobilitatis cum Cæremonijs consuetis coronata fuit, & Pedom accepit. Hæc villam *Statenicz*, mille sexcentis à Monasterio, nescitur quomodo alienatam, ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Episcopo Regino-Hradecensi *Joanne Friderico de Tallmberg* de novo 10000. flor. emit. Monasterium antiquum ruinam minitans dirui, & de novo cum Refectorio, Dormitorio, & duabus partibus retrò ad plateam ædificavit, turres pariter ruinas ædificavit, quod multa millia constitit.

Annô 1673. etiam præter alia, *Sacellum S. Anna* per eam ex integro renovatum, & stratum fuit, ubi etiam lapides sepulchrales ante majus Altare propter æqualitatem transpositi sunt, sicut & lapis sepulchralis super sepulchrum *Agnetis* consanguineæ *Ottokari*, de qua dicebatur, quod quicumque in peccato mortali constitutus super hunc lapidem calcavit, immediate sudare cœpit, transpositus est, corpus autem in loco immotum permanfit.

Eodem

Eodem annô 9. Septembris, præter spem omnium, corpus, seu ossa *B. Milade* reperta fuere, dum murarij renovantes *Sacellum S. Anna*, inopinatè super sepulchrum ejus percutientes foramen fecissent, quod timore pleni Venerabilibus Virginibus insinuârunt, quæ cum magno gaudio accurrerunt, accensam candelam per funiculum demittentes, omnia ossa conjuncta, habitum verò totaliter consumptum nihilominus conjunctum repperunt.

Desuper totum lapidem levare curârunt, ad quod planè hâc die adveniens Augustissimus Imperator *Leopoldus I.* tunc viduus, ut Monasterium *S. Georgij* visitare dignaretur, humilimè requisitus, sâtescit petitioni, & comparuit, statimque ad præfatum Sepulchrum deductus, illud honorificavit; quod alterâ vice Pragam veniens, & Monasterium visitans, ipse narravit.

Post biduum, vel triduum, magno honore, & veneratione, per Confessarium illarum Patrem *Better S. J.* ossa Sanctæ hujus levata, & in cistula munda reposita mansere, usque dum *Sacellum S. Anna* ad suam perfectionem venisset. Deinde Annô 1675. Feriâ tertiâ Paschatis ante Vesperas à Celsissima Principe *Anna Mechtilde Schenweissana*, Venerabile Virgine Priorissa *Justina Dorneriana*, & alijs Virginibus Senioribus, processionaliter cum maxima devotione cantantibus Litanias *Lauretanas*, & alias pias cantilenas Boëmicas, accensis candelis, hic pretiosus thesaurus Matris, & Fundatricis suæ, ad locum in sinistro latere Altaris in muro præparatum deportatus, & depositus fuit, ossa Sacra in alba taffeta involuta sunt, & hodie dum cernuntur: qui ejus opem implorant, magna cum consolatione experiuntur.

Fuit autem hæc Sancta inventa sine tumba in crypta fornicata jacens, & sub capite excavatum lapidem per modum canalis habens, qui illi deinde rursus suppositus est: Velum capiti illius sic adhæsit, ac si illi accrevisset, quod illi etiam tectum alio novo relictum est. Pars funiculi à Rosario jam putridi in manibus hæsit, de granis autem Rosarij nec unicum repertum fuit.

Q

postea

postea autem propter magnum humorem Sacelli post longum tempus ruptus fuit.

Pars lapidis modò ad caput Sanctæ jacentis in pectore illius jacens reperta fuit, de quo hæc Sancta jam pridem (ut superius annotatum est) sibi devotæ Venerabili Virgini *Catharina Schmidiana* tunc Sacristanæ ad sepulchrum ejus oranti, & obdormienti comparens dixit, quòd sibi lapis ad pectus ceciderit: Itè quòd sit aliquando *Principissa* futura, prædixit: Deum quòd post aliquod tempus, tunc nimirum quando *Principissa* hujus Monasterij, & *Episcopus* in initiali Litera Nominum convenient, ex hoc loco levabitur; quæ visio ex integro verificata fuisse videtur; nam omnia evenerunt: Præfata Virgo *Catharina* fuit dein *Principissa*; *B. Milada*, tempore *Matthæi*, & *Principissæ Mechtildis*, quorum nomina in Litera M. conveniunt, & inchoantur, feliciter inventa, & elevata fuit; præterea & lapis ille in pectore illius jacuit.

Secundo die post inventionem Corporis *B. Milada*, & elevationem lapidis ejus sepulchralis, summo manè una Religiosa Virgo, (nomen ejus hic taceo,) deorsum descendit, & unum dentem ex ore illius eximens, eum apud se inter cæteras Reliquias portare intendit, sequenti statim nocte in somno hanc *Beatam* ante se stantem, & vacuitatem inter dentes monstrantem, simul se ob præsumptionem commissam arguentem conspexit, unde maximo horrore perculsa, statim altero manè iterum ad *Sepulchrum* descendit, & dentem ad locum suum reverenter reposuit, cum proposito, se amplius quid simile nunquam præsumpturam, causam sui horroris nunquam patefacere voluit.

Eodem tempore aliæ duæ Religiosæ personæ de hac Beata discursum longiorem formârunt, inter quem uni (cujus nomen pariter silentio premo,) aliquod dubium incidit, utrùm hæc ossa illius, vel alicujus alterius essent. Secundò: utrùm tantâ sanctitate prout spargitur, clareret? sequente Vespere persolutis suis precibus cubitum concessit, obdormienti se tres horrendi dæmones monstrârunt, & collum illius apprehendentes eam suffocare parârunt; ex parte etiam conspexit unam Reli-

Religiosam mediæ staturæ in nigro habitu Virginem; inter angustias constituta, nullo modò, licèt Sanctissima Nomina *JESU*, & *MARIÆ* invocaret, ab his spiritibus liberari potuit, usque dum ultimò ex parte stans Virgo illam allocuta fuisset, & dixisset, (arguendo eam quòd de suis Reliquijs dubitaret, & quòd nomen *Sancta* mereretur, credere nollet) ut sequentia verba proferret: *Sancta Milada ora pro me*. His prolatis statim ab illis infernalibus spectris liberata fuit: desuper evigilans, longo tempore dolores colli sensit, ità ut illud invertere nequiverit.

Narravit hæc illa ipsa in confusionem sui sæpius, dicens non fuisse somnium, sed veram pœnam Dei ob suam incredulitatem immissam, & ab illo tempore nîl simile præsumens, se devotam erga hanc Beatam futuram appromisit.

Grassante peste Pragæ 1679. licèt subditi ex Bonis victualia pro Monasterio advehentes infecti fuissent, & familiæ Monasterij curiosæ suos carbunculos monstrassent, & insuper palandos dedissent, nulla tamen Virgo Religiosa, neque ulla persona ex familia ex speciali tutela Dei infecta fuit, omnibus in vivis permanentibus.

Eodem tempore Augustissimus Imperator *Leopoldus I.* Pragæ appulit, & illo die ante festum *S. Martini* jejunium in pane, & aqua servandum constituit, & ipse etiam unà cum sua Aula servavit, quod & omnes Virgines Sacræ observârunt, & expertæ sunt, quòd quicunque eo die jejunârunt, à peste liberati sint.

Annò 1680. in Festo *S. Apollonia* Augustissimus Imperator *Leopoldus I.* Monasterium *S. Georgij* visitavit, solemnitati interfuit, & etiam prandium in Refectorio Virginum unà cum viduata Imperatrice *Eleonora*, & altera, sua conjuge, &c. sumpsit, quod *Principissa* Monasterij benedicere debuit.

Sumpto prandio Augustissimus Monasterium consideravit, & absolutis Vesperis, appromissis suis gratijs, discessit.

Annò 1682. Ecclesia *S. Joannis in Nautenitz*, & annò 1684. Ecclesia *S. Clementis* in *Hradecz* ex integro reparari & restaurari, debuerant, & ad requisitionem *Principissæ* à Reverendissimo

Domino Officiale, & Decano Metropolitano *Wenceslao Bilek à Bilenberg* Aquâ Gregorianâ benedictæ sunt.

Annô 1686. Ecclesia *S. Nicolai* in *Zaleslicz* ab aquis ruinata, cum consensu Venerabilis Consistorij in alio loco ædificata nova fuit sumptibus Monasterij, quam Reverendissimus Dominus *Tobias Becker* Canonicus Metropolitane Ecclesiæ, dein Episcopus Regino-Hradecensis benedixit.

Sub Regimine hujus Principissæ totum majus Altare in Ecclesia *S. Georgij* erectum fuit, quod 1200. flor. constitit, Ecclesia foris, & intus dealbata, fornix reparatus non parum etiam constitit.

Multas persecutiones, maximè post incendium illud annô 1689. 21. Julij à Gallis causatam, ob Judæos tulit; conflagram per illud incendium Ecclesiam *Sancti Spiritus* in Antiqua Urbe Pragensi restauravit, & morbis fatigata, placidè in Domino obdormivit annô 1691. 21. Septembris, ætatis suæ annô 63. Religionis, 49. Menſe, 9. Velavit Virgines 7. vestivit, 11.

Franci-
sca He-
lena Py-
eronin
de Gal-
liano.

Francisca Helena Pyeronin de Galliano, electa est 28. Octobris annô 1691. Coronata, 25. Novembris. Hæc in honorem Magnæ Matris *Sanctæ Annæ*, supra villam *Brzezan*, in monte, pulcherrimum & satis amplum Sacellum, (quod ut ab igne tantò magis securius esset,) ex mero lapide extrui fecit, adeò ut ipsum testum nil ligni in se contineat. Dotavit illud, & apparamentis tam de auro, quàm argento, sicut & alijs ad Missæ Sacrificium necessarijs copiosè providit, & cum consensu Reverendissimi Consistorij Pragensis, in administrationem proximo Parocho *Wodolcensi* dedit.

Ad quod Sacellum magnus populi est concursus, & ibidem Divina, præter tertiam hebdomadam, etiam frequentiora, imò quasi continua habentur. Prædictum hoc Sacellum annô 1707. die 21. Augusti, Reverendissimus & Illustrissimus DD. *Vitus* Sacri Candidissimi & Canonici Ordinis Præmonstratensis Abbas in *Monte Sion*, Suffraganeus Pragensis ritu solenni consecravit, unà cum tribus Altaribus. In cujus memoriam Tabula pendet, in qua sequentia formalia exarata sunt.

Ad

Ad perpetuam Rei Memoriam. Celsissima *Francisca Helena Pyeronin de Galliano* Dei Gratiâ Principissâ & Abbatissâ Regij Antiquissimi Monasterij *Sancti Georgij* in Castro Pragensi, hoc Sacellum in Honorem Magnæ Matris *Sanctæ Annæ* erigi fecit. Quod demum Annô Millesimo Septingentesimo Septimo, die 21. Mensis Augusti, Reverendissimus & Illustrissimus Dominus Dominus *Vitus* Dei & Apostolicæ Sedis Gratiâ Episcopus Hieropolitanus, Suffraganeus Pragensis, Sacri Canonici & Exempti Ordinis Præmonstratensis Prælatus, Regiarum Ecclesiarum Montis Sion & Milovycensis Abbas, & per Provincias Cæsareas Ordinis prædicti Visitator Generalis ac Perpetuus, Sacræ Cæsareæ Regiæque Majestatis Consiliarius, in Honorem Ejusdem *Sanctæ Annæ* unà cum Majori & duobus Lateralibus Altaribus *Sancti Isidori* & *Sancti Joannis Nepomuceni Martyris*, Ritu Solemni Consecravit, & pro Anniversario die Dedicationis in futurum Diem Dominicum Festum *Sancti Bartholomæi* Apostoli immediatè sequentem determinavit.

Villam *Brzezan* nuncupatam unà cum Residentia Dominicali, horreis, & ovili totaliter exustam reædificavit. Cum consensu suæ Sacræ Cæsareæ, Regiæque Majestatis, Dominium in Districu *Litomericensi* situm, & *Czyskowitz* nuncupatum, emit. Sub ejusdem Regimine annô 1711. coepit non tantum ejus Titulatura: *DEI GRATIA PRINCIPISSA*, verum etiam Jurisdictio difficultari & disputari, quòd illegitimo utatur Titulo, jus Cancellariæ respectu Librorum fundalium, & Præsidium in judicando sibi arroget, non minus, quòd Libri fundales, sibi subiecto Judici extradendi essent. Nè igitur tantum præjudicium huic antiquissimo & Celeberrimo Monasterio, & omnibus Principissabus nascatur, proinde ad Suam Majestatem post deplorandum obitum Augustissimi & Inviçissimi Cæsaris *Josephi I.* Regentem Augustissimam DD. Matrem *Eleonoram Magdalenam Theresiam* recurrit, & penès Privilegia à tot Pontificibus, Cæsaribus, Regibusque, ac Ducibus largita, & confirmata clementissimè manu teneri petijt; atuditâ igitur Regia Locumtenentiâ, & dato desuper arbitramento, eodem annô 1711. die 9. Octobris ad eosdem DD. Regios Locumtenentes hac in causa

causa decisio emanavit, & die 27. Octobris feliciter appulit. Quartâ Novembris verò à sæpe dicta Regia Locumtenentia intimata fuit, & quidem quoad passum *Primum*. Quòd multum memorata Principissa Judicijs suis tam respectu Jurisdictionis ad *S. Spiritum*, quam etiam in *Augezd* ipsa vel in persona, vel per suum Juratum *Cancellaria Directorem* præsidere, & salvâ *Appellatione*, sententias ferre possit, non minùs libri fundales & oeconomici quòd semper in *Cancellaria Principissa* manere debeant.

Itè confirmatus est ejusdem *Cancellaria Director*, & quòd Titulaturam *Principisse* attinet DEI GRATIA, quòd hac in parte nullo incompetenti Titulo utatur, agnitum. Et tandem ultimò huic decisione & illud additum est, quòd *Principissa* penes suam Jurisdictionem, quam in suprâ dicta Judicia & possessionatos illorum habet, manu tenenda sit, donec aliud ratione omnium similium Jurisdictionum ab Augustissimo suo filio *Carolo* statutum fuerit; quam decisionem felicissimè redux Augustissimus *Carolus*, sicut & omnia alia, quæ altè fata Augustissima Domina Domina Mater gessit, per gratiosissimum 1. Februarij 1712. emanatum, & Regijs DD. Locumtenentibus, 6. Februarij ejusdem anni insinuatam Rescriptum integraliter approbavit.

Eadem Celsissima, plurimis annis inter monasterium & Reverendissimum sempèrque fidele Capitulum Metropolitanum ad D. Vitum in puncto administrationis Sacramentorum & Sepulturæ, sicut & aliquarum ex Bono Monasterij *Stateniz* & villa Dominicali, Parocho Capitulari in *Aunietiz* præstandarum decimarum, durantem differentiam feliciter pacificavit, & cum mox memorato Reverendissimo sempèrque fideli Capitulo convênit, quòd nimirum Capellano Monasterij Jus administrationis Sacramentorum & Sepulturæ in totum tractum Monasterij, & eidem unitorum ædificiorum, ab ipso primo atrio, usque ad residentiam Capitularem, & omnes ibidem habitantes, sicut & in universam familiam Monasterij etiam in clausura existentem competere debeat, econtrâ Jurisdictioni Spirituali SS. Ecclesiæ Metropolitanæ, omnes aliæ, & separatæ, verum

verum sub fundalem Jurisdictionem monasterij spectantes domus, sicut & ædificium supra Capellanium (si ibidem in solo victu habitantes essent, & ad ipsos extra clausuram accessus daretur,) sub Jurisdictionem Spiritualem mox dictæ Ecclesiæ Metropolitanæ ut spectent; non minùs ex Bono *Stateniz*, Ecclesiæ *Aunieticensi*, & septem vaccis ferreis consuetus census, & decimarum nomine sex modij filiginis, & tantundem tritici ut pendantur. Hæc transactio facta est 20. Maji, 1715. & ad

instantiam Celsissimæ, à Reverendissimo Consistorio

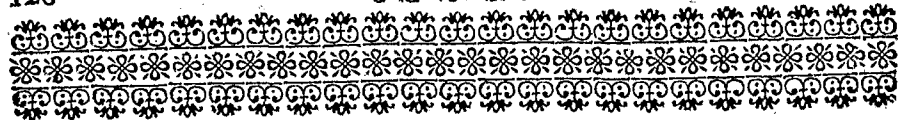
19. Julij, ejusdem anni, ratificata, & libro

transactionum sub Lit. C. fol. 100.

& seqq. ingrossata reperitur.

NOMI-

NOMINA VENERABILIUM

ET

RELIGIOSARUM VIRGINUM ORDINIS S. BENEDICTI

IN

CASTRO PRAGENSI

AD

S. GEORGIUM PROFESSARUM.

I. FRANCISCA HELENA PYERONIN DE GAL-
LIANO, PRINCIPISSA.

II. Anna Sabina Bruschin de Neyenberg, Priorissa.

III. Rosina Schindlin de Hirschfeld, Subpriorissa.

IV. Victoria Benikin de Petersdorff.

V. Anna

V. Anna Secunda Glæsselin.

VI. Ignatia Martinin de Pograd.

VII. Emiliana Schæbelin.

VIII. Magdalena Peiferin.

IX. Abundantia Bukowskin de Hustirzan.

X. Maria Flavia Koliatin.

XI. Patientia Tischerin.

XII. Xaveria Mülwenzlin.

XIII. Mechtildis Schräterin.

XIV. Maximiliana Miesizkin de Weischkow.

XV. Aloysia de Widman.

XVI. Isidora Raudnizkin de Brezniz.

XVII. Alexia Zwikerin de Dofsberg.

XVIII. Innocentia Audrzkin de Audriz.

XIX. Georgia Mathesin.

XX. Maria Constantia Comitissa de Butler.

XXI. Anna Rosalia Bekin de Riksa.

XXII. Wenceslaa de Priß.

XXIII. Laurentia Grassantin.

XXIV. Francisca Cajetana Dalducin della Cassa.

XXV. Cordula Stadlerin de Wolfersgrün.

XXVI. Emerentiana Albrechtin.

XXVII. Anna Jacobina Kalcherin.

XXVIII. Rosa Maria Oßendorfin.

XXIX. Joachima Plotin de Konarzin.

XXX. Maria Vitalia Winklerin.

XXXI. Maria Gabriela Warlikin de Bubna.

XXXII. Josepha Archangela Comitissa Hodicin de
Wollframiz.

R

XXXIII.

- XXXIII. Gertrudis Tannerin.
 XXXIV. Anna Scholastica Paulerin de Honburg.
 XXXV. Maria Benedicta Aulikin.
 XXXVI. Maria Milada de Kautsch.

LAICÆ SORORES.

- XXXVII. Euphrosina Horskin.
 XXXVIII. Marina Nosigin.
 XXXIX. Maria Anna Kinlin.
 XL. Gregoria Kushelin.
 XLI. Anna Maria Hauberin.
 XLII. Liboria Sweigin.

HISTO-

HISTORIA

De Cœnobio Sacrarum Virgi-
 num Ordinis
S. BENEDICTI
Vetero - Pragæ,
S. SPIRITUS
 appellato.

§. I.

*Monasterium Vetero-Pragæ pro Sacris Vir-
 ginibus Ordinis Sancti Benedicti, S. Spiritûs appel-
 latum edificatur, fundatur, & dotatur.*

Nnô 1346. Nobile inprimis Virginum Sa-
 crarum Ordinis Sancti Benedicti Cœnobium (quod
 Sancti Spiritûs, seu *ad Misericordiam Dei* appellâ-
 runt;) maximis opibus, & censibus, (præcipue
 Villâ dobré pole/ &c.) in *Veteri Urbe Pragensi* fundavit privatus
 homo

homo Civis Pragensis, *Nicolaus Rokczanerus* nomine; (cujus posterius, de *Obors* appellari maluerunt.) Titulus Coenobio datus est: *Ad Misericordiam Dei, ad quam* (ut litterae Fundationis loquuntur,) *indefinenter debemus recurrere, flagitantes, ut suos misericordes oculos ad Nos convertat, in die illa tremenda, cum de hoc exilio adire sempiternam vitam nos continget.* Datum Praga Annò 1346. feriâ IV. post Dominicam: *Oculi mei semper.*

Fundatione, & dotatione pro prænominato Monasterio à *Nicolao Rokczanero* factâ, cum idem *Nicolaus* è vivis discesserit, executorem testamenti sui constituit *Joannem Episcopum Olomucensem*, qui testatoris voluntatem adimplevit, & de pecunijs testatoris relictis, Monasterium Sanctimonialium *Ordinis Sancti Benedicti* sub vocabulo *Misericordia Domini in majore Urbe Pragensi* fundavit, pariter & dotavit, & subsequenter idem Episcopus pro animæ suæ remedio, & augmento Monasterij prælibati, ut ipse dicti Monasterij proprius Fundator etiam existeret, nonnulla de bonis suis ad eum ratione personæ suæ spectantibus, Abbatissæ, Monialibus, & Monasterio donavit.

Plurimos *Nicolaus Rokczanerus* habebat cognatos, Patruelles, fratres, filios, qui omnes uno animo, unâque sententiâ, præsertim filius *Franciscus* (secundus Fundator meritò dicendus,) post mortem *Nicolai* fundationem hanc auxere plurimum, ut infra patebit.

§. II.

§. II.

Carolus IV. Imperator, & Bohemiæ Rex, confirmavit Annò 1348. Regio suo diplomate Fundationem, & Dotationem, Monasterij Sancti Spiritus, seu ad Misericordiam Dei dicti. Hujus diplomatis hæc formalia sunt verba.

Carolus Dei Gratiâ Romanorum Rex Tenor diplomatis Caroli IV.
semper Augustus, & Bohemiæ Rex, omnibus
in perpetuum.

*E*tsi Majestas Regnantium per gloriosorum operum exercitia gloriosius decoretur, potissimè tamen eos convenit illis operibus operam præbere sollicitam, quæ pro gloria Divini nominis, & cultus ejus augmento, piâ devotione fidelium instaurantur, ad quæ promovenda tantò nos ampliùs agnoscimus obligatos, quantò celsioris disponente Domino conscendimus apicem dignitatis. Cum igitur bonæ memoriæ *Nicolaus Rokczanerus*, quondam Civis noster Pragensis aliquantisper ante mortem suam, locum aliquem Religiosum Domino inspirante proposuisset instituire proprijs sumptibus, & dotare pro salute, & suorum remedio peccatorum, & postmodum infirmitate gravi, in qua etiam vitam finivit, præventus, tam salubre, tamque pium non valens propositum consummare, condidit Testamentum, in quo Venerabilem *Joannem Episcopum Olomucensem*, Principem, & Avunculum Nostrum dilectum, sua constituit executorem voluntatis ultimæ Principalem ante mortem, & in morte inter alia specialiter dicti negotij curam, & executionem committens eidem.

Cumque idem Episcopus ipso *Nicolao* universa carnis viam ingressò post plures tractatus Nobiscum super hoc habitos, qualiter? cum qua forma? prædictum Sanctum ipsius quondam *Nicolai* propositum perficeret: Tandem de Nostris consilio, & consensu, illa area platea Judæorum in Civitate Nostra Pragensi præfata contigua, in qua idem *Nicolaus*

In area plateæ Judæorum ædificata.

tur Mo- Nicolaus personaliter propositum suum hujusmodi consummare decre-
nasteri- verat, ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, & Sacratissime Vir-
um S. ginis Maria Genitricis Domini nostri Jesu Christi, Monasterium San-
Spiri- ctimonialium Ordinis Sancti Benedicti erexerit, fundaverit, & no-
tus. mine ipsius Nicolai construxerit, Titulum sibi, & nomen imponens :
Con- Ad Misericordiam Dei.

sense- Ad hoc etiam Venerabilis Arnesti Pragensis Archi - Episcopi,
runt ad Principis Nostri dilecti, nec non Senioris, & Fratrum Cruciferorum
hanc Monasterij fundatorem quorum limites area prefata consistit, expresso accedente consensu.

Archi- Cui quidem Monasterio villa Lubodersicz, quam ipse Nico-
Episco- laus ad hoc ante mortem suam vivâ voce deputavit, per ipsum Epi-
pus scopum nomine dotis est cum suis pertinentijs omnibus assignata, & ci-
Pragen- tra quinquaginta sexagen. grossor. Pragens. redditus annui, quos Meyn-
sis, & linus frater ipsius Nicolai in morte sua legavit in pios usus pro suorum
Præpo- convertendos remedio peccatorum, per filios, & heredes, ac executo-
situs. res Testamenti ejusdem Meynlini fuerunt. Ac etiam villa Přisud /
Sanctæ per antecedentem Episcopum de pecunia, quam ipse Nicolaus pro con-
Crucis. summatione saepe dicti negotij reliquerat, comparata per ipsum Episco-
Assi- pum cum omnibus pertinentijs ejus, fuit eidem Monasterio dotis nomi-
gnatur ne assignata.

Villa: Predictus quoque Episcopus, prænominati Nicolai Principalis Fun-
Lubo- datoris volens esse in hujusmodi Fundatione Collega, ejusdemque Mo-
dersicz. nasterij unâ cum ipso perpetuo censeri Fundator, pro peccatorum suo-
Con- rum remedio, & memoriali perpetuo, Curiam suam in saepe dicta Ci-
currit vitate Nostra ad portam Sancti Benedicti sitam eidem Monasterio con-
ad hanc tulit, & donavit in usus ejusdem, ut ipse disposuit, conducendam.

Nicolai Pateat inspectores presentium universis, tam presentibus, quam
Rok- futuris, quod erectio, fundatio, & dotatio ante dicti Monasterij, ac
czaneri reddituum, & bonorum predictorum eidem assignatio de Nostis pro-
frater, cesserunt voluntate omnimoda, consilio, ut præmittitur, & consensu.

Meynli- Quas etiam Autoritate Regiâ de certa scientia, tenore presen-
nus di- tium approbamus, presenti Constitutione in perpetuum valiturâ. Eâ-
ctus. dem Autoritate Regiâ statuentes, ut memoratum Monasterium, quod
Com- in Nostram, & Successorum Nostrorum Regum Bohemia specialem pro-
paratur tectionem recipimus, in semetipso, & personis, limitibus, possessioni-
etiam bus,
pro hac fundatone,

bus, bonis, villis, & incolis, & universis ejus pertinentijs, qua in præ- villa :
sentiarum obtinet, & in futurum Deo propitio, jussu titulo quocun- Přisud
dicta.
que ipsum contigerit obtinere, ubique locorum omni immunitate, & Joannes
exemptione prefatâ gaudeant, & fruantur, ac plenissimâ libertate, Episco-
pus O-
ac nominatim omnibus Privilegijs, Gratijs, & Indultis, quæ, & quas lomucensis
Monasterio Nostro Sanctimonialium Pustomirz Ordinis Sancti Bene- fuit
dicti Olomucensis Diocesis olim Illustris Joannes Boëmia Rex Genitor confun-
noster dilectus contulit, & Nos literis nostris contulimus, perpetuo per- dator
fruatur. Monasterij

Ut autem libertas hujusmodi abundantius exuberet, & eidem S. Spi-
Monasterio peramplius Nostra Celsitudinis appareat gratiam affuisse, ritus,
ipsum Monasterium, Abbatissam, & Moniales ipsius, ab omnibus, & cui do-
singulis contributionibus, dacijs, exactionibus, aut subsidijs, quibuscun- navit
que censeantur nominibus, quas, & quæ cetera Monasteria per Regnum domum
Bohemia sita, Regibus Boëmia facere consueverunt, totaliter eximi suam
mus, & liberamus, ac perpetuis temporibus liberum esse decernimus, Pragæ
& exemptum, ac liberam, & exemptam.

Concedimus insuper Abbatissa, & Monialibus ipsis, de Nostra mu- Bene-
nificencia Majestatis, ac sub obventu gratie Nostræ districtè manda- dicti.
mus, ut nulli Nostrorum Officialium, Capitanei, Camerarij, Ministra- Caroli
les, Barones, Nobiles, Zudarij, Judices Provinciales, vel simplices, IV. con-
seu cujuscunque potestatis Nostræ Rectores exstiterint, in dicti Mona- sensu
sterij Curijs, villis, oppidis, allodijs, & in omnibus bonis ejus alijs ha- facta est
bitis, vel habendis, alicujus forum Judicij, pro quacunque causa, quan- erectio,
tumcunque magni criminis fuerit, videlicet homicidij, furti, stupri, & fun-
incendij, spolijs, vel cujuslibet alterius flagitij, sibi contra presens sta- datio
tutum nostrum attrabant aliquialiter, vel usurpent. Monasterij
Sancti
Spiri-
tus.

Volumus etiam, ut Abbatissa predicta, & ejus Officiales in omni- Carolus
bus bonis, & possessionibus suis de omni causa facultatem habeant ma- IV. ma-
gnu liberâ judicandi: ipsis ex Nostra plenitudine gratie concedentes, ut gnas
si quid unquam homicidij, vel alterius nefandi criminis in hereditate confert
Monasterij predicti subortum fuerit, de hoc primò coram Abbatissa Monasterio
præfatis & Judicibus, per actores tantummodò justitia requiratur. S. Spi-
ritus.
Qui si ad evictionem, vel decisionem causæ negligentes, vel insuffici-
entes exstiterint, ex tunc talis casus discussio Abbatissæ ab actoribus
deferatur, ut sine debito mediante justitiâ decidatur.

Quod

Quod si Abbatissa ad hoc determinandum etiam inexperta, tarda, vel malitiosa, (quod absit) extiterit, & per testimonium fide dignum probatum hoc fuerit, hujus litis contestatio, & causa determinatio, ad examen tantum nostra, & Successorum Nostrorum, vel Archi-Episcopi qui est, & qui pro tempore fuerit, presentia pertinebit. Quod videlicet aut coram Nobis, aut coram Archi-Episcopo respondere velint, optionem Abbatissae duximus, & arbitrio relinquendum. Ità tamen quod quidcunque coram Nobis, vel Archi-Episcopo, vel Iudice per Nos, aut per Archi-Episcopum super hoc specialiter delegato satisfactionis exinde profluxerit, totum in usus Abbatissae, & Monialium convertatur.

Eidem etiam Abbatissae, & Monialibus ex abundantia nostri favoris liberaliter indulgemus, ut homines earum per Zudarios, ac alios praemissos quoscunque Officiales, & Iudices nostros, ad aliquod iudicium potestatis nostrae, & specialiter quod Zuda vulgariter appellatur, nunquam trahi debeant, & possint.

Quod si ad forum alicujus iudicii, siue secularis, siue spiritualis, contra modum praemissi processus ducti, vel tracti fuerint, vel coacti, licet etiam causam maximam mediante, ab eodem penitus sint exempti, & adversam partem ipsis in expensis, & damnis quas, & quae taliter vocati fecerint, & pertulerint, pro presentia condemnamus; volentes etiam, & de speciali gratia concedentes, ut homines praefati Monasterij pro quacunque causa in Civitatibus, oppidis, villis, & alijs locis Nobis, vel alijs quibuscunque subjectis occupari, arrestari, vel impignorari non debeant, nec possint aliquammodo, seu gravari, nisi iustitia super tali causa coram Abbatissa, vel ejus Officialibus ordine quo supra primitus requisita, & recusata, vel malitiose pertractata, de quo constare debet expresse, vel nisi forte aliquis de hominibus ipsius Monasterij in aliquo scelere, siue furto facto fuerit deprehensus.

Eo enim casu, in loco delicti commissi, talis reus iudicari debet, culpis, & emendis omnibus, quas inciderit, Abbatissa, & Monialium usus, ut praemittitur, integraliter applicandis.

Adjicientes expresse, quod Administratio, & dispositio Bonorum, & rerum ipsius Monasterij, in potestate, & manibus Abbatissae, & Monialium esse debeat, & nequaquam vendicari per Fundatores Monasterij, vel contra liberam earum voluntatem aliquammodo occupari.

Quod

Quod etiam Monasterium, & bona ejus omnia, tam presentia, quam futura per Archi-Episcopum Pragensem, cui Monasterium ipsum, sicut & alia Ordinis Sancti Benedicti Monasteria per Dioecesim suam sita in Spiritualibus subesse dignoscitur, ab injurijs, gravaminibus quorumlibet, protegi volumus affectu paterno: Ità etiam, quod si Successores Reges Bohemiae, vel alter quispiam praemissas libertates minuere in aliquo, vel infringere attentaret, pro eo tanquam pro libertatum Pragensis Ecclesiae conservatione Archi-Episcopus ipse viriliter stare debeat, & constanter.

Nec tamen Archi-Episcopus ipse, vel Fundatores sapè dicti Monasterij, aut alter quicunque, ipsi Monasterio sub specie defensionis, vel alia quavis occasione ullam inferre queant offensam.

In quo si secus fieret, ad Nos, & Successores Nostros debeat haberi recursus.

Praemissas itaque, Exemptionem, & libertationem, ac Gratias ipsi Monasterio, nec non Abbatissae, & Monialibus, caterisque personis, hominibus, & bonis ejus praedictis, presentibus videlicet, & futuris, per Nos, & Successores Nostros Reges Bohemiae promittimus bonam fide perpetuis temporibus inviolabiliter observari.

Demum omnia bona, Baronum, vel Civium, aut aliorum, quae praefata Moniales ad Monasterium suum donationis, vel emptionis, seu legationis titulo obtinuerint, vel contraxerint, siue in Civitatibus, villis, Oppidis, curijs, Ecclesijs, Sylvis, piscationibus, pratis, campis, siue in alijs quibuscunque rebus, & proventibus habeantur, cuncta ipsis Monialibus, & earum posteris, bona hujusmodi cum omnibus utilitatibus, & obventionibus eorundem, ad usus Abbatissae, & Monialium, & Monasterij praedicti, eis in perpetuum conferimus jure hereditario, ab omni servitute, & onere semper libera, ut praedicitur, possidenda.

Quam donationem, & libertationem ad omnes Posteriores Nostros extendi volumus in his scriptis, adjicientes nihilominus, quod praedictum Monasterium cum omnibus suis tam rebus, quam personis, omni, & maxima libertatis perpetuis temporibus frui debeat gratiam, & gaudere, quae per Nos, siue Praedecessores Nostros unquam in Regno Bohemiae cuiquam dignoscitur esse facta.

Ad quam libertatis gratiam, ipsum presentibus de certa scientia confirmamus. Mandantes universis fidelibus Nostris Baronibus, Nobilibus,

S

bilibus, vassallis, clientibus, Burggravijs, Justiciarijs, Villicis, Judicibus juratis, & civibus, ceterisque Officialibus Nostris, & subditis qui sunt, & qui pro tempore fuerint, quibuscunque censeantur nominibus, & cujuscunque dignitatis, conditionis, aut status existant, & sub obtentu gratiæ Nostræ firmiter, & districtè, nè quocunque colore quasto, directè, vel indirectè, Exemptionem, & libertationem præmissas præsumant infringere, vel ante dictum Monasterium personas vel bona ejus quacunque contra tenorem earum in aliquo molestare, prout indignationem Regiam, & districtam evitare voluerint ultionem.

Si quid autem contra præmissa, vel ipsorum aliquod, in præjudicium sæpe dicti Monasterij Abbatissæ, Monialium, personarum, vel bonorum ejus per quempiam contigerit attemptari, hoc totum ex tunc, prout ex nunc irritum esse decernimus, & inane.

In cujus rei perpetuæ firmitatis vigorem, & nè super præmissis, vel ipsorum aliquo ullum imposterum per quempiam possit dubium suboriri, præsentis literas fieri, & Nostræ Majestatis Sigillo jussimus communiri.

Acta sunt hæc Praga præsentibus Venerabilibus Gerlaco Moguntino, & Arnesto Prag. Ecclesiarum Archi-Episcopis, ac Illustri Rudolpho Duce Saxonia, & Venerabili Ulrico Episcopo Curienti, Principibus Nostris dilectis, devotoque Nostrò Henrico Præposito Prag. Notario Terræ Regni Bohemia, atque fidelibus Nostris Wilhelmo de Landstein Capitaneo Moravia, Andrea de Duba Zudario Prag. Stephano de Sternberg, Jeshkone de Krawarz Camerario Olomucensi, Stephano de Camenicz, Jeshkone de Boskovicz, Wokone de Hohenstein, & aliis pluribus fide dignis.

Datum Annò, Millesimo, trecentesimo, quadragesimo octavo. Indictione prima, 6. Kalend. Septembris. Regnorum nostrorum tertio.

§. III.

§. III.

Clemens VI. Romanus Pontifex, ad instantiam Caroli IV. Imperatoris, Joannis Episcopi Olomucensis, & Arnesti primi Archi-Episcopi Pragensis, confirmat Annò 1348. fundationem, dotationem, & donationem Monasterij Sancti Spiritus. Tenor Literarum Papalium, & Archi-Episcopi Pragensis Arnesti, de Verbo ad Verbum est talis.

Clemens Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam memoriam.

Is, quæ ad Divini cultus augmentum, Sacrarum Religionis propagationem pie, & laudabiliter facta sunt, Apostolici libenter adjicimus Literarum muniminis firmitatem. Sanè petitio pro parte Venerabilis Fratris ^{rum} Papæ Nostri Joannis Episcopi Olomucensis Nobis exhibita continebat, quod ^{Papæ} Cle- quondam Nicolaus Rokczanerus Civis Pragensis, condens de bonis suis ^{mentis} in sua voluntate ultima Testamentum, inter cetera voluit, & ordi- ^{VI.} navit, quod ad Divini Nominis laudem pro sua, & Parentum suorum animarum salute, de quibusdam tunc expressis, & alijs bonis suis, quidam Religiosus locus per manus ejusdem Episcopi, quem prædicti sui executores constituit testamenti, fundaretur, & etiam dotaretur, & quod hæc, dictò Nicolaò viam universæ carnis ingressò, idem Episcopus tanquam executor Testamenti prædicti, tam de præmissis in eodem Testamento expressis, quam alijs bonis ipsius Testatoris, & per eundem Episcopum de pecunijs Testatoris ejusdem acquisitis, quoddam Monasterium Sanctimonialium Ordinis Sancti Benedicti ad Dei laudem, & sub vocabulo Misericordiæ Domini in Civitate Pragensi fundavit, pariter & dotavit, Abbatissam, & Moniales reddituras ibidem perpetuò Altissimo famulatum, instituens in eodem. Et subsequenter idem Episcopus pro animæ suæ remedio, & augmento Monasterij prælibati, ut ipse dicti Monasterii proprius Fundator etiam existeret, nonnulla

nulla de bonis suis, ad eum ratione personae suae spectantibus, donavit Abbatissae, & Monialibus, ac Monasterio praelibatis; ad haec omnia per eundem Episcopum facta, Venerabilis Fratris Nostri Arnesti Archiepiscopi Pragensis accedentibus licentia, & consensu, prout in patentibus Archiepiscopi praedicti, quas praesentibus inseri fecimus literis, super huiusmodi fundatione, dotatione, & donatione confectis plenius continetur.

Quare praefatus Episcopus Nobis humiliter supplicavit, ut Fundationem, dotationem, & donationem huiusmodi confirmare de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos itaque ipse Episcopus, nec non Charissimi in Christo Filij Nostri Caroli Romanorum, & Bohemiae Regis Illustris, in hac parte supplicationibus inclinati, fundationem, & dotationem, & donationem praedictas ratas, & gratas habentes, illas ex certa scientia confirmamus, & praesentis scripti patrocinio communimus.

Tenor autem dictarum Literarum ejusdem Archiepiscopi est talis.

Tenor
Literarum
Arnesti
Archiepiscopi
Pragensis.

Nos Arnestus Dei, & Apostolicae Sedis Gratiā, Sanctae Pragensis Ecclesiae Archiepiscopus, ad universorum praesentium inspectionem deducimus notitiam, quod Venerabilis in Christo, & Reverendus Dominus Joannes Episcopus Olomucensis, Frater Noster, Nobis significare curavit, quod dudum bone memoriae Nicolaus Rokczanus quondam Civis Majoris Civitatis Pragensis, dum adhuc ageret in humanis, locum aliquem Religiosum, cupiens terrena, & transitoria pro aeternis felici commercio commutare, concepit, & proposuerat, ac omnino in animo suo firmaverat, pro sua, & progenitorum suorum animarum, peccatorumque remedio, & salute construere, & fundare, ipsumque pro suo posse dotare, & ditare. Quod tamen infirmitate, & demum morte praeventus non perfecit, imò nec etiam inchoavit. Nolens tamen ipse Nicolaus, ut sui desiderij proposito frustraretur, vel in aliquo fraudaretur, sed potius executioni mandaretur, licet infirmus corpore, & in lecto agitudinis constitutus, in quo finaliter cursum suae vitae finivit, sanus tamen, & integer mente Testamentum condidit, & ejusdem testamenti executionem dicto Domino Episcopo Olomucensi Fratri Nostro commisit, constituens, & deputans eum principalem, & specialem executorem suae extremae, & ulti-

ma

mae voluntatis, rogans, & deprecans inter cetera eundem Dominum Episcopum, ut praetaxatum suum propositum dudum per ipsum, ut praedicatur conceptum de fundando Monasterio, ac dotando huiusmodi loco Religioso efficaciter adimpleret, legans, & relinquens villam Lubodersicz, ac certas pecunias pro fundatione, & dotatione praedictis.

Quò Testamentò sic per ipsum factò, & conditò, praefatus Nicolaus in Christo cum patribus obdormivit.

Considerans autem praedictus Frater Noster Episcopus Olomucensis, decens & meritorium fore defunctorum pias, & ultimas voluntates solerti, & diligenti studio adimpleri, volensque praedicti quondam Nicolai dispositionem effectui mancipare, petita à Nobis licentia, & auctoritate primitus, & obtenta, Monasterium Sanctimonialium Ordinis Sancti Benedicti in quadam area, seu loco plateae, seu vico Judaeorum contiguo & vicino, in dicta Civitate Pragensi situato, prout etiam ipse testator sic fieri decreverat, & disposuerat, accedente ad hoc felici recordationis Illustrissimae Principis quondam Joannis, tunc Bohemiae Regis conniventia & consensu, fundavit, constituit, & erexit, institutis in eo eadem auctoritate Nostra sibi per Nos in hac parte summariter, & specialiter tradita & concessa, Abbatissam cum Sanctimonialibus, quae in dicto Monasterio sub Regula, & Regulari habitu praedicti Ordinis Sancti Benedicti Omnipotenti Deo devote, & humiliter famulantes Divinum Officium diurnum videlicet, & nocturnum debent, & debeant decantare, ac eidem Monasterio in dicto officio vigilanter, & fideliter deservire. Nè autem alicujus necessitatis occasio, seu defectus temporalis eas desides faceret, aut robur, quod absit, conversationis infringeret, praesertim cum spiritualia sine temporalibus non subsistant. Idcirco praefatus frater Noster Episcopus Olomucensis executor quondam Nicolai praedicti, bona, seu villas infra scriptas, videlicet: Lubodersicz, quae per ipsum Testatorem pro huiusmodi fundatione relicta fuerat, ut praefertur, & Präisud / quam dictus Dominus Episcopus Olomucensis pro pecunia dicti testatoris emit, & pro eodem Monasterio comparavit pro sustentatione, & usu, ac ad opus dictarum, videlicet Abbatissae, & Monialium cum omnibus pertinentiis earundem, memorato Monasterio jure proprietatis per ipsum Monasterium perpetuis temporibus possidendas, vice, & nomine dicti Testatoris tradidit, contulit, & donavit.

Procu-

Procuravit etiam dictus Dominus Episcopus certos, & annuos redditus, ferè quinquaginta sexagenas per heredes, & executores quondam Meynlini fratris dicti Nicolai Testatoris, quos idem Meynl in morte sua reliquerat, & in pios usus pro suorum remedio peccatorum converti jufferat, mandans ipsos alicui pio, & Religioso loco, seu Cœnobio applicari, prænominato Monasterio perpetua donationis titulò, vel pro usibus, & sustentatione dictarum Abbatissæ, & Monialium, ut prædicitur, quæ nunc sunt, & quæ pro tempore fuerint assignari, per ipsas, & dictum Monasterium perpetuis temporibus similiter possidendas, & tenendas.

Sunt etiam adhuc certa pecunie per dictum Testatorem, videlicet Nicolaum relicta, pro quibus debent majores, & ampliores redditus pro dicto Monasterio, & dictarum Monialium usibus comparari. Sanè volens, & cupiens prelibatus Dominus Episcopus Olomucensis foundationis dicti Monasterij participium obtinere, ac pro Fundatore ipsius unà cum dicto testatore reputari, & censerì, Curiam suam, quam nunc inhabitat in prædicta Civitate Pragensi juxta portam S. Benedicti sitam præfato Monasterio proprietatis jure contulit, & donavit, secundum formam dispositionis ipsius Domini Episcopi, in utilitates evidentes dicti Monasterij perpetuò convertendas.

Ut autem præmissa omnia, & singula, quæ superius sunt expressa, firmâ stabilitate serventur, & robur perpetua obtineant firmitatis, recognoscimus presentibus, & fatemur omnia, & singula ut præfertur, quæ per dictum Fratrem Nostrum Episcopum Olomucensem sunt disposita, ordinata, & facta, de Nostra licentia, & Autoritate, ut est dictum, ac de Nostra voluntate, & scientia processisse ac disposita, facta, & ordinata fuisse, quæ omnia ex superabundanti, & ad cautelam rata, & grata habentes, ipsa presentis scripti patrocinio roboramus, dantes, & concedentes in testimonium præmissarum, presentes nostras literas Sigillorum nostrorum appensione munitas. Datum, & actum Praga Annò Domini 1348. 11. die Mensis Septembris.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Avinion. 14. Kalend. Septembris. Pontificatus nostri Annò nonò.

§. IV.

§. IV.

Literæ Caroli IV. ad Ecclesiam S. Spiritûs
super Posicz, & dobré Pole. Quæ sic sonant.

Carolus Dei Gratiâ Romanorum Rex semper Augustus, & Bohemiæ Rex.

Notum facimus universis, quia dilectus Nobis Nicolaus Rokczanerus Civis Pragensis, quondam Nicolai Rokczaneri filius, juxta nostram dum essemus in minoribus constituti, & clare memoria Illustrium Joannis quondam Bohemia Regis, Genitoris nostri dilecti, nec non Joannis Fratris nostri, tunc Ducis Carinthia, nunc verò Moravia Marchionis deliberatam ordinationem, & mandatum speciale, dilectis nobis Judici, Juratis, & universitati Civium in Curzim ad liberandum hereditatem suam, bonorum suorum in Poschicz, censum annuum sex Marcarum cum uno fertone sexaginta quatuor grossis, pro marca computandis super tota Villa: dobré Pole quæ justò emptionis titulò comparasse dignoscitur, ritè, & rationabiliter assignavit. Et ob hoc dicti Judex, Jurati, & Universitas in Curzim pro se, heredibus, & successoribus suis præfatum Nicolaum, heredes, & successores suos in perpetuum de omnibus contributionibus Bernarum, collectarum, censuum, Steirarum, Lozungarum, subsidiorum, & omnium onerum quibuscunque specialibus nominibus valeant appellari, qui, & quæ dicta Civitati Caurzimensi incubuerunt hæctenus, seu in futurum valebunt incumbere, de bona voluntate, & maturò Seniorum dicti Loci Caurzimensis præcedente consilio liberos dimiserunt, & penitus absolutos renuntiantes, etiam omni actioni, proprietati, juri, & questionì, quibus prædicta in futurum valerent repetere, & omni simpliciter Canonici, seu civilis Juris auxilio, quibus liberatio, & absolutio supradictæ possent in toto; vel in aliqua sui parte aliquatenus impugnari. Revocantes etiam, cassantes, & irritantes omnes literas dictæ Civitatis, si quæ fortassis data, vel dande in lucem prodirent, quibus absolutioni, & liberationi præfatis posset in aliquo derogari. Sicut

cut hac in Noſtri Genitoris, & fratris Noſtri, nec non dictorum civium Caurzimeuſium literis vidimus, & audivimus plenius contineri.

Nos igitur conſideratis multiplicibus ſtudioſis obſequijs, quibus ante dictus Nicolaus Rokczanerus quondam Nicolai Rokczaneri filius fidelis noſter, Celſitudini Noſtræ indefeſſâ promptitudine crebrò complacuit, & in futurum tantò tenebitur placere fidelis, quantò ſe rite proſpexerit ampliori gratiarum munere proſecutum, ſupradictas Noſtras Genitoris, & fratrum Noſtrorum, nec non Civium Caurzimeuſium literas, in omnibus ſuis tenoribus, ſententijs, punctis, & clauſulis de verbo ad verbum prout ſcriptæ ſunt, ac ſi tenores earum præſentibus inſerti conſiſterent, etiam ſi his jure deberet in præſentibus fieri mentio ſpecialis, animò deliberatò, & Procerum Noſtrorum accedente conſiliò, Noſtro, heredum, & ſucceſſorum Noſtrorum Regum Bohemia nomine de dicta Noſtra ſcientia in perſonas dicti Nicolai Rokczaneri heredum, & ſucceſſorum ſuorum in perpetuum approbamus, ratificamus, & de ſolita Regia benignitatis gratiâ confirmamus. Mandantes univerſis, & ſingulis Camerarijs, ſub Camerarijs, Capitaneis, & cateris Officialibus Regni Bohemia nominatim, & expreſſè Judici, Juratis, & Univerſitati in Caurzim, heredibus, & ſucceſſoribus eorum, qui pro tempore fuerint, fidelibus noſtris, nè ſuprà dictos Nicolaum Rokczanerum, heredem, & ſucceſſores ipſius adverſus præſentis noſtræ approbationis, ratificationis, & confirmationis indultum quovis ingenio, ſeu colore quaſitis impediunt, ſeu moleſtent ſub pœna gravioris indignationis Noſtræ, quam qui ſecus attemptare præſumpſerint, ſe cognoſcant graviter incidiffe præſentium ſub noſtræ Majeſtatis Sigillo teſtimonio literarum. Datum Pragæ, Annò 1352.

§. V.

§. V.

Franciſcus de Oborſis, dictus Rokczaner, filius Nicolai Rokczaneri, Monasterij ad Sanctum Spiritum Fundatoris, auget Foundationem ſui Parentis. Annò Domini 1362. Tenor Literarum ejus hic eſt de verbo ad verbum.

AD perpetuam rei memoriam firmitatis, eis ad ſalutem, & ad æterna vita gaudia creditur pervenire, qui perſonas Eccleſiaſticas, quæ Divinis ſunt obſequijs deputata, proſectibus, & commodis libentiùs intendunt, & eis favorem ſuum ſtudent gratioſius impendere. Ego Franciſcus de Oborſis, dictus Rokczaner, ſanè, ac lucidè ad Monasterium Religioſarum, ac in Chriſto Virginum devotarum Donis ad Miſericordiam Domini in Majori Civitate Pragenſi Ordinis Sancti Benedicti clara memoria, à peramantiſſimo Nicolao Patre meo, dicto Rokczaner primitivè fundatum, inſtauratum, & dotatum, ſingularis favoris proſecutionis, devotionis affectum habens, volensque ipſus, ut in Dei laudibus ed vigiliantiùs vacare valeant, aliquo beneficii munere gratioſius prævenire, providà, ac maturà deliberatione, ſanòque conſilio meorum amicorum præbabit, lego, dono, ac deſuto præſatis Virginibus Religioſis ſex ſexagenas groſſorum Pragenſium Denariorum ſuper Curia, & hereditate mea in villa Lybochowicz, & in Majori Civitate Pragenſi in platea Sutorum ſita, ex oppoſito Domus Heinlini dicti Negel, ſuper domibus, & areis plateæ prædictæ ſe ſe indiviſè contingentibus, ſive continuis, & primò ſuper domo, & area Kynczlini Sutoris tres ſexagenas groſſorum, Margaretæ dictæ Kolmeczni, duas ſexagenas groſſorum, & Nicolai dicti Upiſ duas ſexagenas groſſorum Pragenſium denariorum. Et in platea taxillatorum retrò ovium Nobilis Domini Czenkonis de Lipa, ſuper domibus, & areis plateæ jam dictæ etiam ſe ſe indiviſim contingentibus, vel contiguis, & primò ſuper domo, & area Stephani dicti Ruſcholl, dimidiam alteram ſexagenam groſſorum, & unum leporem. Peſlini dicti de Nova domo quinquaginta groſſos, & unum leporem.

T

rem. Henzlini dicti Smelczin, undecim grossos cum tribus parvis, & medio Lepore. Henszlini Wursipave, undecim grossos cum tribus parvis, & medio Lepore. Nicolai, dicti de Longitudinibus, duas sexagenas, & quindecim grossos. Peslini sutoris octuaginta grossos. Stephani duodecim grossos, cum octo parvis pro pullis. Werenheri dicti Plznenlis, duodecim grossos cum octo parvis pro pullis. Henrici Sutoris, duodecim grossos, cum octo parvis pro pullis. Wenceslai, quindecim grossos, & unum grossum pro pullis. Rolitte cujusdam de Cadano dictæ Sselewin, undecim grossos, & unum grossum pro pullis. Alberti dicti: Novi Magistri, unam sexagenam cum uno lepore. Et Petri, unam sexagenam grossorum cum uno lepore, quem censum meum annuum perpetuū, & hereditariē habere dignoscor, cum omni dominio, usu, libertate, & requisitione; hunc censum prædictæ Virgines tenere, possidere debent proprietatis titulo temporibus perpetuis pacificē, & quietē, & nihil mihi, & heredibus, & successoribus meis in prædictis bonis præter collationem Altaris Sancti Spiritus in præfato Monasterio per me primitivē erecti, & Curati, seu Capellanorum in ipso Altari Missas dicentium, resignando; ratione cujus legationis, donationis, ac præfati census, deputationis, prænominatæ Virgines debent, ac perpetuē dare tenebuntur tribus Capellanis viginti sexagenas grossorum denariorum Pragensium pro ipsorum sustentatione, ac in ipso Altari domus prædictæ, ut præmissum est, videlicet per me primitivē curato, & erecto, singulis septimanarum diebus in eodem per tres Missas. Primam de Spiritu Sancto. Secundam de B. Maria perpetua Virgine, & gloriosa. Et tertiam, ac ultimam pro omnibus fidelibus defunctis, absque discontinuatione devotē dicentibus, pro mea, meorumque omnium salute eorum perpetua.

Franciscus Rokczaner curavit altare in templo Sancti Spiritus, & fundavit tres Capellanos, eorumque obligatio describitur.

Quas quidem viginti sexagenas grossorum prælibatæ Virgines inter ipsos Capellanos distribuant tali modo. In primis, illi Capellano, qui primam de Spiritu Sancto tenebit Missam, dent, & assignent septem sexagenas annuatim, de platea Sutorum supra dictorum colligentes. Secundo verò Capellano, Missam de Beata Maria perpetua Virgine, & gloriosa tenenti, similiter septem sexagenas tribuant, de platea taxillariorum jam dicta recipientes. Et Tertio, & ultimo Capellano Missam pro Defunctis legenti, dent sex sexagenas de Villa, &

Curia

Curia in Lybochowicz colligentes. Qui etiam Capellani super pelliceis induti adstare debent in domo supradicti Monasterij, Vesperarum, ac Missarum solemnitatibus totius Anni majorum festivitatum diebus, & nullus horum Capellanorum sine licentia Domine Abbatissæ, vel Præpositi, qui tunc fuerit, de hujusmodi Vesperarum, ac Missarum solemnitatibus se audeat absentare. Si verò aliquis ipsorum non obtentâ licentiâ se absentare præsumpserit, ex tunc in pœnam puniatur sex parvulorum denariorum per ipsum Præpositum pauperibus erogandorum. Nec etiam ipsa Domina Abbatissa, vel Præpositus præfati, ipsis Capellanis licentiam abessendi de hujusmodi Vesperis, & Missarum solemnitatibus petentibus debent aliquialiter denegare. Hoc etiam incluso, quod præfata Virgines lumen cerei ardentis à prima hora, & infra Missarum solemnia, usque post sextam, & à Vesperis usque ad Completorium, & lampadem de olco lini, die, noctuque ardentem sine extinctione perpetuis temporibus debent procurare. Cæterum Domina Abbatissa committo remanentes, seu residuas totius præfati census pecunias, in Anniversarijs piorum Parentum meorum diebus, communi mensæ Virginum applicet, & disponat, ut exinde dictæ Virgines ad diligentiorē dictorum Anniversariorum dierum memoriam, devotius, & plenius obligentur. In cujus testimonium, ac pleniorē roboris firmitatem, sigillum meum, ac etiam sigilla providorum virorum Nicolai Germani mei Rokczaneri, & Udalrici patrui fratris nostri dicti etiam Rokczaneri, præsentibus sunt appensa. Datum Annò 1362. die 26. Mense Februarij.

§. VI.

Conventus Monasterij Sancti Spiritus concedit domum in Antiqua Urbe penes portam S. Benedicti ab Episcopo Olomucensi Joanne Monasterio donatam, Theodorico Episcopo Mindensi ad dies vite ejus, & Servi Henrici inhabitandam, propter præsitas Monasterio huic Gratias. Tenor Literarum Theodorici Episcopi est iste.

De
Theo-
dorico
fusse vi-
de in
Serie
Præpo-
sitorum
Wisse-
hraden-
sium,
in histo-
ria à me
Annò
1700.
edita.
Abba-
tissa ad
S. Spi-
ritum
tunc
erat
Magda-
lena.
Penes
Aulam
Regiam
Vetero-
Pragæ
ad S.
Benedi-
ctum,
erant
Cruci-
geri
Tevto-
nici.

NOS THEODORICUS Dei, & Apostolica Sedis Gratiâ, Mindensis Episcopus, recognoscimus tenore presentium universis, tam presentibus, quam futuris, quod Magdalena Divinâ miseratione Abbatissa, Priorissa, & Conventus Sanctimonialium Monasterij ad Misericordiam Dei, in majori Civitate Pragensi, Ordinis S. Benedicti, sedulâ mente revolventes magnos labores, expensas, & sumptus, quos, & quas pro dicti Monasterij commodis, & profectibus procurandis pertulimus, præcipue pro bonorum, possessionum, reddituum suorum omni confirmatione, quam à Sede Apostolica ipsis per Nos impetrâsse dignoscuntur: ad hoc pluries in Capitulo congregata, tractare cœperunt diligenter, quomodo sumptibus, servitijs, laboribus, expensis nostris ipsis exhibitis, & imposterum exhibendis congruâ satisfactione possent refundere. Cûque hoc post frequentem deliberationem aliter efficere non possent, habito super hoc nobiscum pluries in pleno Capitulo, sano, & maturo nostro consilio, & diligenti tractatu, ac unanimi consensu, nobis præmissam considerationem, Curiam Monasterij sui prope portam S. Benedicti sitam in Civitate Pragensi prædicta cum omnibus suis pertinentijs, quam felicitis recordationis Dominus Joannes quondam Olomucensis Episcopus, dictus & Fundator præfati Monasterij eidem contulit, & donavit, dederunt, & concesserunt liberaliter tenendam, habendam, & inhabitandam per Nos, aut alium, seu alios, prout Nobis placuerit, & pacificè ad vite nostræ tempora possidendam, ac pro eadem comparata pro Nostræ voluntatis beneplacito ordinandam.

Denique

Denique prædictæ, Abbatissa, Priorissa, & Conventus Sanctimonialium Monasterij antè dicti ad Nostrarum presentium instantiam, Henrico dicto Pingui, familiari, & commensali Nostrò dilecto, propter operosas sollicitudines quas in structura prædictæ Curie per ipsum fecisse noscuntur, præhabito consilio, & tractatu diligenti, unanimiter prædictam Curiam cum omnibus pertinentijs suis liberaliter contulerunt, & concesserunt, post mortem nostram, si nobis supervivere continget, tenendam, habendam, & inhabitandam, per eum, vel alium, vel alios, prout sibi placuerit, & pacificè ad vite sue temporis possidendam, & pro eadem ipsa pro sue voluntatis beneplacito ordinandam: volentes quod, cû Nos, & prædictum Henricum ab hac luce migrare contigerit, Nobis extinctis, qui tunc prædicta Curia cum omnibus suis pertinentijs liberè, sine omni impedimento, & contradictione quorumlibet immediatè ad præfatum Monasterium redire debeat, & devolvi.

In cujus rei testimonium presentes fieri fecimus, & Sigilli Nostrî appensione muniri. Datum Praga, Annò Domini 1358. die S. Margarethe Virginis.

§. VII.

Annò 1385. Wenceslaus Romanorum, & Boëmiæ Rex, confirmat Monasterio Sancti Spiritus fundationem, dotationem, possessiones, Jura, & Gratias concessas. Diploma Regium de verbo ad verbum sic sonat.

Wenceslaus Dei Gratiâ Romanorum Rex semper Augustus, & Bohemiæ Rex, ad perpetuam rei memoriam.

Regie dignitatis generosa sublimitas pijs votis supplicantium personarum quarumlibet, illarum præsertim quæ Divinis obsequijs dedicatæ spretæ maritalis viri thoro, illi qui præ filijs hominum speciosus

Henri-
cus di-
ctus
Fayst
id est
pin-
guis,
erat
Ratis-
bonâ
oriun-
dus, de-
inde
Civis
Pragæ
sis.

Diplo-
ma
Wen-
ceslai
Rom.
& Boë-
miæ
Regis.

sus est assidue famulantur, favorabiliter annuens personis eisdem Regia benignitatis gratiam impartitur.

Sanè pro parte Religiosarum Abbatissæ, & Conventus Sanctimonialium Monasterij ad Misericordiam Domini Pragensis devotarum nostrarum dilectarum, Celsitudini nostræ humiliter existit supplicatum, quatenus ipsis literas, & privilegia Serenissimi quondam Caroli Romani Imperatoris, & Boëmia Regis, Genitoris nostri Charissimi, ipsis, & earum Monasterio super fundatione, dotatione, possessionibus, Juribus, gratijs, & libertatibus traditas, & concessas, & signanter omnia contenta in eisdem approbare, ratificare, & confirmare gloriosius dignaremur.

Nos igitur ad supradictarum Abbatissæ, & Conventus humilem supplicationis instantiam, multiplicibus earum devotionis, & virtutum insignijs attentius animati, ut Genitoris nostri prædicti vestigijs feliciter inhaerentes unà cum ipso, largiente Domino, aeternæ salutis participes fieri mereamur, dictas Abbatissæ, Conventui, Successoribus earum, & Monasterio hujusmodi literas, & privilegia, ac etiam alia ipsorum privilegia à Nobis, vel ab alijs super ipsarum Juribus, possessionibus, bonis, villis, & censibus ipsis donata, legata, tradita, vel concessa, quorum possessionem tenent legitimam, specialiter etiam litteram super Bonis Villa Przeboy in omnibus suis clausulis, & sententijs prout scripta sunt, & providè processerunt, approbamus, ratificamus, & presentibus per omnia confirmamus.

Insuper ex munere benevolentiae specialis, & singularis devotionis affectu, quem ad easdem gerimus, bona in Polchicz dudum eisdem donata, seu legata. Item octo Leves Marcas in, & super Civitate Luthemerzicenti eisdem donatas, per Lemblium Notarium quondam Genitoris Nostri.

Item in Villa Holischowicz novem sexagenas censûs cum dimidia per Franciscum Rokczanerum eisdem donatas.

Item decem sexagenas grossorum in Villa Orwogicz pro vestitu earum Sanctimonialium per dictum Franciscum legatas.

Item infra scriptos census Terra Tabulis annotatos pro per prædictas Sanctimoniales, & earum usibus comparatos, in villa videlicet Kokorsow quindecim sexagenas annui censûs. Item infra scriptos census per easdem comparatos apud olim Stephanum Botkonis Civem Pragensem in Villa videlicet Qwicz.

In

In Villa Wrchote, & aratura sua quinque sexagenas grossorum, & novem Halenses.

Item in villa Blahoticz in Curia Chytiewory, & aratura ipsius, quatuor sexagenas censûs.

Item in Villa Zewskur in Curia, & hereditate Pechonis duas sexagenas censûs. Item in Villa Trziebis, in Curia, & aratura Bedrici duas sexagenas. Item in Villa Horzieffovicz in Curia Bohunkonis unam sexagenam. Item in eadem Villa Horzieffovicz in Curia Rusticali unam sexagenam. Item in Villa Knowicz in Curia, & aratura Jeskonis alteram mediam sexagenam.

Item in Villa Zwolenyewsy in aratura Pechonis unam sexagenam. Item in Villa Unhost in Curia, & aratura Michelikonis quondam Camerarij unam Marcam gravem, sexaginta videlicet quatuor grossos, eisdem Abbatissæ, Conventui, successoribus earum, & Monasterio prædicto sub eo jure, & libertate, quibus eadem hætenus possederunt, & possident, approbamus, incorporamus, annectimus, & adjungimus habenda, tenenda, & perpetuè possidenda. Supplentes omnem defectum, si quis ex defectu, vel obscuritate verborum, sententiarum dubietate, vel alio quovis modo compertus fuerit quomodolibet in præmissis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostræ approbationis, ratificationis, confirmationis, incorporationis, annexionis, & suppletionis paginam infringere, vel ei ausu temerario quomodolibet contraire sub indignationis nostræ poena gravissima, presentium sub Regia nostræ Majestatis sigillo testimonio literarum. Datum Praga, Annò Domini 1385. die decimà Mensis Martij. Regnorum nostrorum Annò Bobemia vigesimo secundo, Romanorum verò nono.

S. VIII.

§. VIII.

Moniales ad S. Spiritum vendiderunt Nobili Domino Thimoni de Coldicz Magistro Camera Regiæ suam domum in Parochia Sancti Benedicti prope muros Civitatis Pragensis sitam, & pro pecunia emerunt in villa Myletin certum annuum censum. Quam venditionem, & emptionem Wenceslaus Romanorum, & Boëmiæ Rex hoc Regio decreto confirmavit, Annô Domini 1386. quod sic de verbo ad verbum sonat.

**Wenceslaus Dei Gratiâ Romanorum Rex
semper Augustus, & Bohemiæ Rex.**

Notum facimus tenore presentium universis, quod cum Religiosis Abbatissa, & Conventui Monasterij Sancti Spiritus, vel ad Misericordiam Domini majori Civitate Pragensi de speciali benignitate indulserit Nostra Serenitas, ut videlicet ipsa in recompensatâ Domûs quam sitam in Parochia Sancti Benedicti prope muros Civitatis Pragensis pro nunc obtinebant, quâmq; de nostro beneplacito, & consensu Nobili quondam Thimoni de Coldicz Magistro Camera Nostræ dum viveret pro certa summa pecuniæ vendidisse noscuntur: quatuordecim sexagenas grossorum annui, & perpetui census pro ipsarum Monasterio possent, & valeant comparare, præfata quoque Abbatissa, & Conventus virtute hujusmodi Regij nostri indulti villam Myletin districtus Caurzimensis, in qua sunt quatuordecim sexagena census annui cum suis pertinentijs, legitimo emptionis, & venditionis interveniente contractu pro certa pecuniæ summa emerint, & comparaverint, Majestati nostræ humiliter supplicantes, quatenus ad hujusmodi emptionis, & venditionis contractum, consensum Regium adhibere, ipsumque approbare, ratificare, & confirmare gratiosius dignaremur. Nos igitur precibus dictarum Sanctimonialium gratiosius annuentes, præsertim ad hoc ut ipsa pro Nostro, & Progenitorum No-

strorum

strorum remedio salutarî Omnipotentem Deum eòquidem studiosius, & ferventiùs debeant exorare, non improvidè; neque per errorem, sed animo deliberato, sano fidelium Nostrorum accedente consilio, Regiâ Auctoritate Boëmiæ, & de certa Nostra scientia, ad hujusmodi emptionis, & venditionis contractum, consensum Regium adhibentes, ipsum Regiâ Auctoritate prædictâ approbamus, ratificamus, & tenore presentium gratiosius confirmamus, Villam quoque prædictam cum suis pertinentijs universis, præfatis Abbatissæ, Conventui, & Monasterio unimus, incorporamus, annectimus, & invisceramus, per ipsas, & earum Monasterium ex nunc in antea perpetuis temporibus habendam, tenendam, & pacificè possidendam, omni eo Jure, libertate, modo, & conditione, & formâ, quibus Nostris, & Regni Boëmiæ fidelibus, firmiter, & districtè, quatenus præfatas Abbatissam, & Conventum, ac Monasterium in Villa prædictâ, & pertinentijs suis nullatenus impediunt, nec impedire quempiam patiantur, quin potius ipsas, Jura, hujusmodi Villam manuteneant, protegant fideliter, & defendant, prout gravem Nostra indignationis offensam voluerint arctius evitare, presentium sub Regiâ Nostræ Majestatis Sigillo testimonio literarum. Datum Praga, Anno Domini 1386. die 24. Mensis Octobris. Regnorum Nostrorum Annô Bohemia Vigesimo tertio, Romanorum verò decimo.

§. IX.

Benefactores aliqui Monasterij ad S. Spiritum recensentur.

Quædam Domina Clara, quondam Henslini Freiburgerij de Praga, relicta vidua, donavit Monasterio ad Sanctum Spiritum, seu ad Misericordiam Domini, Villam Præibog, post mortem suam ad illud devolvendam cum omnibus suis pertinentijs.

Donationem hanc Wenceslaus Rex Boëmiæ, & Imperator Confirmavit, Annô 1384. die 25. Mensis Maji, ut eo jure quo cætera bona prædicti Monasterij Moniales possident, illâ post mortem prædictæ Claræ Freiburgerianæ utantur, habeant, & teneant, & intabulari curent.

U

Annô

Annō 1363. die vigesimā Mensis Octobris, Monasterio S. Spiritūs donavit *Franciscus Rokczaner de Obors*, Fundatoris Monasterij filius, septem sexagenas grossor. denarior. Pragens. annui censūs, quas in *Holyssowicz* habuit percipiendas.

Nicolai Rokczaner Fundatoris Monasterij ad S. Spiritum Filius, etiam *Nicolaus* dictus, dedit *Monasterio S. Crucis* Ordinis S. Augustini de poenitentia Beatorum Martyrum, Quinque *Marcas* grossor. denarior. Pragens. perpetui censūs pro areis, & domorum demolitione, pro fabrica Monasterij Sancti Spiritūs ad Monasterium, & Monialium habitatione, & pro utilitatibus ex iisdem provenientibus, seu Jure Parochiali obvenire valentibus, videlicet offertorijs, oblagijs, sumalibus, testamentis, & quibuscunque alijs utilitatibus, cū locus ille, ubi Monasterium S. Spiritūs ædificabatur, spectaverit ad Paræciam Sanctæ Crucis.

Erat tunc Abbatissa ad Sanctum Spiritum *Getrudis*.

Quod has quinque *Marcas* acceperit Monasterium Sanctæ Crucis à *Nicolao Rokczaner filio Nicolai Rokczaner Fundatoris*, & nihil velit amplius à Monialibus petere, subscripserunt *Joannes Senior*, (Præpositus,) nec non *Jenke Prior ad Sanctam Crucem*, totusque Conventus Monasterij S. Crucis Ordinis S. Augustini de poenitentia Beatorum Martyrum in Majori Civitate, annō 1378. proximā feriā secundā post Dominicam Palmarum.

Annō Domini 1391. feriā IV. post festum S. Jacobi Apostoli discretus Vir *Nicolaus Praßic*, (erat Civis Neo-Pragensis, & Pictor,) legavit unam sexagenam grossorum Pragensium censūs annui, & perpetui Religiosæ Virgini Suppriorissæ Monasterij Sancti Spiritūs ad vitæ suæ tempora duntaxat, tandem ad Monasterium pro remedio animæ suæ, & suorum prædecessorum debebat devolvi.

Annō 1391. feriā 4. in die S. Luca Evangeliste, idem discretus Vir *Nicolaus Praßic*, censum suum annuum, & perpetuum, ab omni Civitatis onere solutum, liberum, & exemptum in octo domunculis, & ipsarum areis, quæ habere noscitur, sitis in *Chudobicz* in Arce contra domum *Andreae Suis* per ordinem, Deo dicatis Virginibus Abbatissæ, & Conventui Monasterij

nasterij Sancti Spiritūs, aliàs ad *Misericordiam Domini* in Majori Civitate, Ordinis S. Benedicti, rite, & inviolabiliter vendidit, eo pleno jure sicut ipse solus tenuit. Acta Pragæ in Senatu Pragensi, Annō 1391.

Annō Domini 1392. die S. Bonifacii Episcopi, & Martyris, *Leonardus* Plebanus S. Galli Majoris Civitatis Pragensis, ob remedium animæ suæ unam sexagenam grossorum Pragensium censūs perpetui legavit ad Altare S. Elisabethæ situm in Monasterio Sanctimonialium ad *Misericordiam Domini* in Majori Civitate Pragensi, quod quidem Altare erectum, & dotatum dignoscitur, annuatim cum censu septem sexagenarum grossorum Pragensium, & oneratum septimanatim cum una tantum Missa de *Sancto Spiritu* legenda. Sic quoddam Altarista ipsius Altaris pro tempore constitutus, ratione hujusmodi sexagenæ adjunctæ, & adauctæ, amodo duas Missas, unam de *Spiritu Sancto*, ut præmittitur, & aliam de tempore, prout gratiam habuerit, in dicto Altari legere tenetur, & debebit septimanis singulis perpetuis temporibus duraturis, sub poena unius grossi Pragensis, quam toties incurrere obligatur, quoties in dicta Missa septimanatim negligens fuerit, & remissus. Subscripti testes: *Joannes ad B. Virginem in Lata Curia*, & *Laurentius in Luna Plebanus*.

Qui autem Altaristæ, & Rectores Altaris prænominati S. Elisabethæ fuerint? ex his confirmationibus accipe.

Joannes Pomuk, Decretorum Doctor, Archi-Diaconus *Zacensis*, in Ecclesia Pragensi Vicarius in Spiritualibus Reverendissimi in Christo Patris, & Domini Domini Joannis Pragensis Ecclesie Archi-Episcopi, Apostolica Sedis Legati Generalis. Notum facio tenore presentium universis, quod Nos ad presentationem, & petitionem Nobilis Viri Domini Joannis Senioris de Oborz, in, & ad Altare S. Elisabethæ in Monasterio ad *Misericordiam Domini* Majoris Civitatis Pragensis, per liberam resignationem Domini Leonardi ultimi, & immediati ipsius Altaris Rectoris in manibus nostris factam, per nos receptam, & admisam vacans, in quo prefatus Dominus Joannes Jus Patronatus dignoscitur obtinere, discretum virum Jacobum Conradi de Müldorff Clericum *Salzburgensis* Diocesis, proclamatione præmissa Rectorem legitimum

mun instituiamus, ipsumque de predicto Altari cum omnibus juribus, & proventibus suis investivimus, & presentibus investimus, curam, & administrationem spiritualium, & temporalium similiter commitimus, ipsum ad dictum Altare confirmantes. In cujus rei testimonium presentes literas fieri, & sigilli Vicariatus nostri appensione iussimus communiri. Datum Praga, Annò Domini 1391. die 14. Mensis Augusti. Itè eodem Annò erat Nicolaus de Zebnicz, cui successit Leonardus olim Altarista S. Bartholomaei Ecclesiae Pragensis.

Annò 1396. Discretus Vir Hanuss Sartor dictus Leygeb Civis Pragensis, super domo sua, & ipsius area, quam inhabitavit, sita in platea quâ itur ad S. Ambrosium inter fossatum nostrae Civitatis ex una, & domum Eberhardi pistoris parte ex altera, unam sexagenam grossorum Pragensium censûs annui, & perpetui, devotis Abbatissae, & Conventui Monialium Monasterij ad S. Spiritum legavit.

Annò 1399. Monasterij S. Spiritûs erat Præpositus Stephanus.

Annò 1413. Legavit Dominus Wenceslaus tunc Plebanus in Oticz, olim præcentor Chori Beatæ Mariæ in Ecclesia Pragensi, Monasterio ad S. Spiritum quatuor sexagenas grossorum Pragensium censûs perpetui in Villa Skury, & in Tabulis Regni donationem factam intabulari, inscribere procuravit.

Abbatissa tunc temporis Monasterij ad S. Spiritum erat Margaretha, Priorissa Catharina, Suppriorissa Dorothea, Cantrix Margaretha, Maruska coquinæ Magistra. Obligavit se Conventus, quod velint annuatim Anniversarium pro salute animæ illius celebrare, videlicet in die obitus sui unum Anniversarium cum novem lectionibus, & die sequenti Missam defunctorum cum duabus lectis Missis, similiter decantando prout alijs solitum est fieri Benefactoribus suis; & hoc singulis annis perpetuis temporibus duraturis.

§. X.

§. X.

Cœnobium ad S. Spiritum à Taboritis diruitur. Annò 1420.

Quàm misera fuerit facies in Regno Boëmiæ annò 1419. & annò 1420. præsertim Pragæ in excidio Monasteriorum, Zidek Catholicus author eorum temporum in suo Chronico M. S. affirmat: In una Minore Urbe Pragensi sex ac triginta stetisse templa, quorum pleraque hoc tempore aut flammis deleta sunt, aut etiam manibus virorum, & faminarum dejecta, scilicet Strahovien-
se, Plasseuse, S. Thome Eremitarum Augustinianorum, B. Virginis in pede Pontis Equitum Melitensium &c. Cœnobita ditissima, & S. Maria Magdalena de poenitentia faminarum in Augezd sub Petrino Monte.

Involvit eadem calamitas etiam Vetro-Pragam, nam Monasterium prænominatis annis ab Hussitis destructa sunt templa, & Cœnobita, S. Benedicti Crucigerorum Prutenorum, Sancti Francisci, & S. Barbaræ utrumque Fratrum Minorum S. Francisci, Crucigerorum cum rubea Stella ponè ipsum Pontem Pragensem, &c. inter quæ etiam exustum, destructum, & ex toto eversum est Monasterium ad Sanctum Spiritum Ordinis S. Benedicti, ita ut hîc vix signum, ubi? & quomodo steterit? appareat, remanente tamen Ecclesiâ.

Annò 1499. die Sabbathi ante festum S. Joannis Baptiste erat de nocte magna tempestas Pragæ, & fulmen incussit in turrim Ecclesiae S. Spiritûs, & ejus tectum totum exussit, per cuius unam partem deciduam, multi sunt obruti & occisi. Hagek.

Regnante Rudolpho II. Bohemiæ Rege, & Imperatore, ipsum acceperunt Cives Pragenses Catholici, sub una specie communicantes, conquerentes, quod Praga nullam habeant Catholicam Ecclesiam Parochialem, in qua possent curare baptizari suos infantes, contrahere matrimonia assistente Sacerdote, & Parocho Catholico, sepeliri corpora mortuorum, pe-

Monasterium ad S. Spiritum à Taboritis, Annò 1420. 2. Augusti. diruitur. Turris Ecclesiae S. Spiritûs fulmine tacta, conflagravit. Rudolphus II. tradit Ecclesiam, & tentes

Mona-stium S. Spiritus, & Monasterium S. Spiritus Ordinis Sancti Benedicti in Antiqua Urbe sibi concedi pro Exercitio Catholicæ Religionis, postquam loci Abbatissa è vivis discesserit. Id audiens Abbatissa S. Georgij Juditba Eybenstoleriana de Eybenstol, Regem informavit, quod Monasterium, & Ecclesia Sancti Spiritus ab antiquis temporibus semper fuerit filialis Ecclesia Monasterij Sancti Georgij, & rogavit Regem, ut Monasterium S. Georgij penès sua jura antiqua, & justitiam conservet. Et obligavit se prænominata Abbatissa S. Georgij pro conservanda fide Catholica, quod velit suis sumptibus Sacerdotem Catholicum, pium, & probum alere, qui indies in dicta Ecclesia Sacrum celebraret, & Sacramenta administraret.

Tali autem conditione, ut prædicti Monasterij Sancti Spiritus Bona, Villæ, proventus, & omnia ad illud pertinentia, spectarent impofterum ad Monasterium S. Georgij, & in Ecclesia S. Spiritus habeat Jus Patronatus.

Consensit Rex, & Archi-Episcopus Pragensis Martinus, aliique Regni Proceres. Super quod speciale diploma Rex Rudolphus II. edidit, Annô Domini 1589. Regni sui Bohemiæ, Annô 14. Imperij 15. Hungariæ 18. die Sabbathi post Festum S. Andreæ.

My

My Rudolf Druhý z Boží Milosti wolený Římský Cýsař po wsecky časy Rozmnožitel Říše/ a Vherstý/ Čestý/ Dalmatský/ Charwatský zč. Král/ Arcy=Kníže Rakauské/ Margkrabě Morawské/ Lucemburské a Slezské Kníže/ a Lužický Margkrabě/ zč. zč.

Oznamujem timto Listem wšem/ gažož sau před Nás předstoupili/ Poctiwý a Opatrný M. Měšťané a obywatelé Měst Tassých Pražských/ pod gednau spůsobau přigismagjcy/ wěrný milý/ oznamujc nám w poníženosti/ kterak by žádný Sarcnj a Katolický Kosteł w těchto Městech Tassých Pražských nebyl/ kž by oni mohli své Dítky pokřtiti dáti/ Manželstwo podle nariženi Cyrkwe Swatý Sarákem Katolickým wtworzeno býti/ y také pochowánj swá w Kostełe y na Archowě gmjti se wšsy pokorau Nás přitom prosýce/ abychom ge w tak důležitý potřebě milostj/ a ochranau Tassý Cýsařskau/ zč. neopaušteli/ nýbrž pro wzdělanj a zwelebenj Náboženstwý a Wjry Swatě Katolické/ a ku gich pohodlj gim Bláster v Swatého Ducha řečený Ordinis Sancti Benedicti, a w Starém Městě Pražském ležjcy (poněwadž by Abbatysse téhož Blástera Smrtj časnu z toho Swěta wytkročila) milostiwě propůgčiti/ a z mocnosti Tassý Cýsařský gažožto Král Čestý takowý Bláster Náboženstwý/ & exercitio Catholicæ Religionis, aby w něm na budaucý časy wzdyčny čadný a pobožný y příkladný Katolický Kněz za Saráče chowán byl/ oddati a wysaditi ráčili. A ačkoliw gest Nám Welebná Judyth Eybenstolerowa z Eybenstolu Abbatysse Blástera v Swatého Gíř na Hradě Pražském Nám milá/ s pokorau wznamost wwedla/ že by dotčený Bláster v Swatého Ducha/ Filialis Ecclesia,

lia, nebolizto Cýrkwička Kláštera Swatého Giřj od starodávna byla / a ona po smrti nebošsky Abbatysse pravo a spravedlivost kněmu před gedným každým gměla / snažně a s ponížeností Tās tolikěž prosyc abychom gi a Convent gegi při gich pravě a spravedlnosti gačožo Pán Křestianský a spravedliwy milostiwě zůstaviti ráčili. A wšak gest potomně na předkládání gi učiněná k tomu přistaupila / a dobrowolně se w to wvolila / že by pro wzdelání (gažž dotčeno) Wjry Swaté obecni a Katolické Měšťianům a giným obywatelům Pražským Tāboženstwj Katolické ho takowý Klášter / aby wněm služba Boží každodenně náležitě držána byla / a oni gistý a zwlastnj Sary Kostel mji / a tim se těštyi mohli postaupiti / a nad to weysse na swąg náklad Saráře a Kaplana gim wychowáwati chtěla : wšak tak a na ten způsob aby ona y budaucý Abbatysse a Convent Kláštera Swatého Giřj na tom Kláštere a giž budaucý Saře Pravo nebolizto Jus patronatūs měly / a wesnice / dwory a co by tak wšeci ktemuž Klášteru náleželo a příslušelo w držení a potognym vžíwání / a tak přitom přiwšsem absolutě zůstawena byla.

A protož mēwše Ny tu wšecku wěc w bedliwým a dostatečným s neywyššými Lučedničky Zemskými Králowstwj Tāsseho Czeského Raddami Tāsšými wváženj a milostiwě toho štetjce a žádostiwj gsauce / aby w tak šustny prosbě zpočátku psanj Měšťiané / a ginj Lide w Městěch Pražských / pod gednau způsobau přigimagjcy oslyššani nebyli / takto o tom z mocnosti Tāsšy Cysařské / a gačožo Král Czeský nařizowati ráčime / aby gménowaný Abbatysse v Swatého Giřj nyněššy y budaucý na témž Kláštere Jus patronatūs se wšsemi Statky a Duchody kněmu příslušegjcy mēw by ty koliw byli / a záleželi / nynj y na časy budaucý bez wmenšeni zauplna a docela zůstawal / a Klášter ten od dnešniho dne Měšťianům a ginym Lidem Katolickým w těchto Městěch Pražských za Saru wysazen byl. Tak aby často psaná Abbatysse v Swatého Giřj nyněššy y budaucý powinowana byla / gim Saráře a Kaplana Lidi hodně / pobožně a příkladně ktery by s milostiwau wůli / a wědomjím Tāsšým / od Důstogneho Martina Arcy Biskupa Pražského Raddy Tāsšy wěrného milého nynj též také s milostiwým wědomjím budaucých Tāsšých Králůw Cze-

ských

ských od budaucých Arcy Biskupůw Pražských poddání byli / na swąg náklad náležitě (načemž by šustně přestati a gažž by se o to srownati mohli) wychowati.

Chťce tomu konečně aby při tomto milostiwým nařizenj a takowého Kláštera w Saru wysazenj Měšťiané a ginj Katolický Lide w Městěch Pražských swobodně a bezpečně nynj y w budaucý wěčný časy bez přerušeni zůstaweni a téhož Sarnjho Kostela w vžíwání byli. A protož příkazem wšsem Obywatelům a Poddaným Tāsšým ze wšech Stawůw Králowstwj Tāsseho Czeského nyněššim y budaucým wěrným Tāsšým milým / abyšte mnoho psanau Abbatysse Kláštera Swatého Giřj nyněššy y budaucý též také Měšťiany a obywatel Katolický w Městěch Pražských tolikěž nyněššy y budaucý přitomto milostiwým nařizenj / a wstanowenj Tāssem Cysařským gačožo Krále Czeského / gměli / drželi / a neporuschytdlně nynj y na budaucý wěčný časy zůstawili / a zanechali / žádných gim w tom překážek nečinjce / ani komu ginemu činiti dopauštěgice pod wwtorowanjm hněwu a nemilosti Tāsšy Cysařské / Dědičůw / a budaucých Tāsšých Králůw Czeských. Tomu na Swědomj Pečet Tāsšy Cysařšau k tomu Listu sme přiwěštyi rozkázati ráčili / dan na Hradě Tāssem Pražským w Sobotu po Swatém Ondřeji / Léta Božího Tisycého pětistého osmdesátého dewatého / a Králowstwj Tāsšých Říjmšského Pátnactého / Wheršského Wšinnactého / a Czeského též Pátnactého.

Annô 1689. 21. Julij, in incendio Pragenfi à Gallis causato, etiam conflagravit Ecclesia S. Spiritus, quam iterum Principissa S. Georgij Anna Mechtildis Schenweissiana restauravit.

§. XI.

*In Ecclesia ad S. Spiritum pro Animabus
Purgatorij fundatur Congregatio, & à Summis
Pontificibus confirmatur.*

TEmpore Clementis hujus Nominis VIII. Romani Pontificis, Regnante Augustissimo Imperatore Rudolpho II., Archi-Episcopo Pragensi Zbynkone Berka, per aliquos Catholicos pios, & devotos, in Ecclesia S. Spiritus erecta est Congregatio pro Animabus Purgatorij, consentiente Juditha Eybensstoleriana de Eybensstol Abbatissa S. Georgij, quæ in prædicta Ecclesia speciale Altare erexit, & Confratribus, & Sororibus hujus Congregationis locum sepulturæ concessit.

**Confirmatio Statutorum Confraternitatis
Animarum Christi fidelium.**

PAULUS PP. V.

Ad futuram rei memoriam.

Pias Christi fidelium Confraternitates ad Charitatis, & pietatis opera exercenda Canonice institutas, ut in eorundem piorum operum exercitio magis confoveantur, specialibus favoribus, & gratijs prosequimur, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Officiales, & Confratres, Confraternitatis Animarum Christi fidelium nuncupata in Ecclesia Sancti Spiritus Pragensis, ut asseritur, Canonice instituta, quod ipsi pro felici dictæ Confraternitatis gubernio, & prospera directione nonnulla statuta condiderunt, pro quorum firmitate, & validitate, illa Apostolica nostra Confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos

Nos igitur Officiales, & Confratres prædictos specialibus favoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententijs, Censuris, & pænis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotijs Episcoporum, præpositorum consilio, statuta prædicta, dummodò tamen illa licita sint, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Sacri Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, ità tamen ut Officiales, & Confratres prænominati Nova statuta non condant, neque condita Sede Apostolicà inconsultà reforment, Authoritate Apostolicà, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Novembris, M. DC. XVI. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

S. Card. S. Sufannæ.

H. dela Plume.

§. XII.

Indulgentiæ pro eadem Confraternitate.

PAULUS PP. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum, sicut accepimus, in Ecclesia Sancti Spiritus Civitatis Pragensis, una pia, & devota, utriusque sexus Christi fidelium Confraternitas sub denominatione Animarum Christi fidelium, non tamen pro hominibus unius specialis artis, Canonice instituta existat, cujus Confratres, & Consores, quàm plurima pietatis, & charitatis opera exercere consueverunt.

Nos ut Confraternitas prædicta majora indies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, qui dictam Confraternitatem imposterum ingredientur, die primo ipsorum ingressus, si verè poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam: Nec non tam eisdem, & pro tempore describendis, quàm jam descriptis in dicta Confraternitate Confratribus, & Consores, in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè poenitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltè verè contriti, nomen Jesu ore, si potuerint, sin autem, corde devotè invocaverint, etiam plenariam: Ac eisdem nunc, & pro tempore existentibus Confratribus, & Sororibus, etiam verè poenitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium in festo Pentecostes à primis Vesperis usque ad Occasum Solis festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Insper

Insper dictis Confratribus, & Consores, etiam verè poenitentibus, & Confessis, ac sacra Communione refectis, Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium hujusmodi in Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, ac Annunciationis, & Purificationis Beate Mariæ Virginis festis, nec non Commemorationis omnium fidelium Defunctorum respectivè diebus, à primis similiter Vesperis, usque ad Occasum Solis, dierum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi ut præfertur oraverint, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas:

Quoties verò Missis, & alijs Divinis Officijs in dicta Ecclesia, vel Capella, seu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubi vis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, aut procuraverint, nec non etiam qui corpora Defunctorum tam Confratrum, & Consores dictæ Confraternitatis, quàm aliorum ad Sepulturam Ecclesiasticam associaverint, aut quascunque Processiones de licentia Ordinarij faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum, tam in Processionibus, quàm cum ad infirmos, aut alias ubicunque, & quandocunque pro tempore deferetur, comitati fuerint, aut si impediti, Campana ad id signo dato, semel orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem prædictas pro animabus Defunctorum Confratrum, & Consores prædictorum recitaverint, aut peccatorum aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcunque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum, sexaginta dies de injunctis eis, seu alias, quomodolibet debitis poenitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

Volumus autem, quod si alias Confratribus, & Consores præmissa peragentibus aliqua alia Indulgentia, perpetuè, vel ad tempus non dum elapsam duratura, per Nos concessa fuerit, presentes nulla sint, utque etiam, si dicta Confraternitas alicui Archi-Confraternitati aggregata jam sit, seu imposterum aggregetur, vel quavis aliâ ratione uniatur, seu etiam quomodolibet institutur, priores, & quævis alia litera Apostolica, illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus

prorsus nulle sint. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die primâ Decembris, M. DC. XVI.

Pontificatus Nostri Annò duodecimo.

S. Card. S. Sufannæ.

H. dela Plume.

§. XIII.

Innocentius Papa XI. concedit Indulgentias ad Altare S. Ottilie ad S. Spiritum per septennium.

INNOCENTIUS XI.

Ad futuram rei memoriam.

Omnium saluti paternâ charitate intenti, sacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum anima Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjuta ex Purgatorij pœnis ad eternam salutem per misericordiam perducî valeant. Volentes igitur Ecclesiam Sancti Spiritus Civitatis Pragensis, in qua Confraternitas Mortuorum nuncupata Canonicè instituta existit, & in ea situm Altare S. Ottilie Virginis simili ad præsens privilegio minimè decoratum, hoc speciali dono illustrare, de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut quandocunque Sacerdos aliquis Secularis, vel Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infra illam Octavam, ac feriâ quartâ cujuslibet hebdomada pro anima cujuscunque Confratris, & Confororis dictæ Confraternitatis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad præfatum Altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesia per modum suffragij Indulgentiam consequatur,

sequatur, ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu, ac Beatissimæ Virginis Maria, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à purgatorij pœnis liberetur concedimus, & indulgemus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque; præsentibus ad septennium tantum valituris. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVI. Novembris, M. DC. LXXVIII. Pontificatus Nostri Annò Tertio.

§. XIV.

Compendium Regularum Confraternitatis Omnium Fidelium Defunctorum ad S. Spiritum, quæ sub nullo peccato obligant.

I.

Quoniam omni hebdomadâ die Mercurij, & Veneris in Ecclesia S. Spiritus apud Privilegiatum Altare Sacra pro confederatis defunctis Confratribus, & Confororibus celebrantur, tenentur secundum possibilitatem omnes Confratres, & Conforores Sacro interesse, vel alibi auditum, illud pro Animabus Purgatorij Deo offerre; vel domi, vel in via existentes, *Quinques Pater, Ave Maria, Credo, & Psalmum 129. De profundis, orare.*

Si autem hâc hebdomadariâ devotione, & precibus aliquis nollet se occupare, & ipsi difficile, & onerosum videretur, hic poterit secundum suum libitum, & in recompensationem prædictarum precum, & orationum, annuè curare celebrari duo Sacra pro defunctis Confratribus.

II.

Omnibus quatuor Anni temporibus, item in Commemoratione fidelium Defunctorum manè ad cantatum Requiem, post prandium ad Exhortationem, Processionem, & Benedi-

Benedictionem debent Confratres, & Conforores convenire. In hiemali autem Angaria, quia die *S. Lucia* incidit festum *S. Ottilia*, singularis hujus Confraternitatis Patronæ, Sacrum de festo *S. Ottilia* debet celebrari. Quilibet Sacerdos huic Confraternitati incorporatus debet hâc prænominatâ angariâ hiemali pro defunctis Confratribus, & Confororibus unum Sacrum, & alterum secundum suum libitum quacunque die intrâ annum celebrare.

Qui Sacerdotes non sunt, & sciunt legere, ad festum *S. Ottilia*, septem Psalmos pœnitentiales cum Litanij, vel Rosarium, vel saltèm quinquies *Pater, Ave, Credo*, & Psalmum 129. *De profundis* orare debent.

III.

IN Festo, & solemnitatē *Sancti Spiritus*, & in Festo *Omnium Sanctorum*, Confessionem, & Sacram Communionem offerant pro Animabus Purgatorij.

In Processione in Solemnitatē *Sancti Spiritus*, sicuti etiam infra Octavam *Corporis Christi*, in *Teynensi Ecclesia* compareant Confratres, & Conforores.

IV.

IN funere Confratrum, Confororum, & Benefactorum præsentes orent: Ter *Pater, Ave Maria, Credo*, & Psalmum: *De profundis*, hâc adjectâ clausulâ: *Anima omnium in Christo credentium per misericordiam Dei requiescant in pace, Amen.* Tempore Sacri quilibet Confratrum, & Confororum oret devotè quinquies *Pater noster, Ave Maria, & Credo.*

§. XV.

§. XV.

Hujus Congregationis Confratres aliqui præcipui enumerantur, & quò annò ad Album se inscripserint, annotantur.

Ferdinandus Imperator, & Imperatrix Imperator.
Eleonora, Annò 1628.

Ferdinandus Imperator tunc huic Confraternitati donavit, 50. Imperiales.

Carolus Dux Lotharingie, & Eleonora Regina Poloniae, Duces.
Ducissa Lotharingie.

Item *Leopoldus Dux Lotharingie.*

Zdenko Berka, Archi-Episcopus Pragensis, annò 1597. Archi-Episcopi.
Carolus à Lamberg, Archi-Episcopus Pragensis, annò 1608.

Joannes Lobelius, Archi-Episcopus Pragensis.

Ernestus Adalbertus ab Harrach, Archi-Episcopus Pragensis, annò 1623. Factus deinde Cardinalis, denuò se huic Confraternitati inscripsit, annò 1628.

Joannes Fridericus de Waldstein, Archi-Episcopus Pragensis, 1678.

Joannes Josephus, Archi-Episcopus Pragensis, annò 1696.

Simon Brosius Horsteinius ab Horstein, Præpositus Ecclesie Metropolitanae Pragensis, Archi-Episcopus Trapezuntinus, Prior hujus Congregationis, annò 1595. Episcopi, & Suffraganei.
& alterâ vice se inscripsit, annò 1627.

Y

Joannes

Joannes Dlabovvesky de Longa Villa, S. Metropolitanæ Ecclesiæ Præpositus, postea factus Episcopus Milevitanus, & Archi-Episcoporum Pragensium Suffraganeus, annô 1668.

Thomas Joannes Pessina de Czechorod, Episcopus Samandriensis, & Metropolitanæ Ecclesiæ Decanus, 1678.

Jaroslavus Comes de Sternberg, Episcopus Litomericensis, annô 1678.

Joannes de Miliczin, Episcopus Regino-Hradecensis, Dominus, & Baro de Talmberg, annô 1690.

Franciscus Antonius, Episcopus Exemptæ Ecclesiæ Neostadiensis ex S. R. I. Comitibus de Buchain, annô 1698.

Vitus Abbas Straboviensis, Episcopus Hierapolitanus, Archi-Episcopi Pragensis Joannis Josephi Suffraganeus.

Georgius Bertholdus Pontanus de Preitenberg, S. Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis Præpositus, annô 1598.

M. Martinus Pfeiferus, ab Heisberg, Decanus S. Metropolitanæ Ecclesiæ, Prior hujus Congregationis, qui obiit annô 1604. 18. Martij.

Wenceslaus Udalricus Taubnerus, SS. Theologiæ Doctor, S. Metropolitanæ Ecclesiæ Canonicus, annô 1630.

Joannes Franciscus Rasch, Præpositus Metropolitanæ Ecclesiæ, annô 1644.

Sebastianus Zbraslavsky, S. Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis, & Wissehradensis, & Vetero-Boleslaviensis Canonicus, deinde factus Officialis, & S. M. Ecclesiæ Decanus, annô 1658.

Paulus

Paulus Axlar, SS. Theologiæ Doctor, S. Metropolitanæ Ecclesiæ Canonicus, & Prælatus, annô 1695.

Wenceslaus Bilek à Bilenberg, Officialis Archi-Episcopi Pragensis, S. Metropolitanæ Ecclesiæ Decanus, annô 1696.

Adamus Ignatius Mladota de Solopisk, S. Metropolitanæ Ecclesiæ Decanus, & ad Omnes SS. Præpositus.

Antonius Flamingus, Abbas Aulæ Regiæ Ordinis Cister-Abbatensis Vicarius, & Commissarius Generalis, annô 1597.

Joannes Greiffenfels à Pilsenburg, Abbas Monasterij Sedlicensis, Ordinis Cisterciensis, annô 1628.

Maurus Rauczka, Ordinis S. Benedicti, Abbas ad S. Nicolaum Vetero-Pragæ, annô 1698.

Juditha Eybensstoleriana, ab Eybensstol, Abbatissa, annô 1597.

Anna Maria Justina Etlinka, 1651. deinde facta Principissa.

Sophia Albina de Helffimbark, Principissa, annô 1626.

Anna Mechtildis Schönvejsin de Eckstein, Principissa, annô 1678.

Francisca Helena Pyeroniana de Galliano, Principissa, 1696.

Adamus Gallus Poppl, Dominus de Lobkowicz, 1597. obiit, 1603.

Guilielmus Comes Slavata, Regis Bohemiæ Supremus Cancellarius, annô 1628.

Jaroslavus Borzita Comes à Martinicz, annô 1628.

Y 2

Adamus

Cano-
nici, &
Prælati
Metro-
polita-
næ Ec-
clesiæ
Pragen-
sis.

Abba-
tissæ, &
Princi-
pissæ ad
S. Geor-
gium.

Comi-
tes, &
Baro-
nes
præci-
pui.

Adamus Leopoldus Wratislavi, L. B. de Mitrowicz, S. C. M. Consiliarius, & Districtus Podbrzensis Capitaneus, Dominus in Zduchowicz, annô 1652.

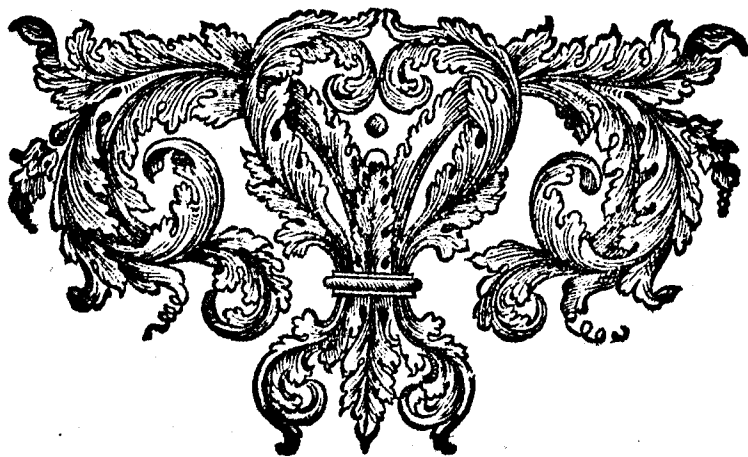
Alefs Ferdinandus Comes Wratislavi de Mitrowicz, S. C. M. Consiliarius, & Præses Camerae, annô 1661.

Franciscus Comes Wratislavi, Ordinis Melitenfis Grandis Prior, annô 1671.

Ferdinandus Franciscus Comes de Wrtby, annô 1700.

Adolphus Comes de Sternberg, annô 1703.

Et centum alij Præcipui Comites, Barones, Comitissæ, & Baronissæ, & alij Confratres supra aliquot milia in Albo Congregationis sunt inscripti.

§. XVI.

§. XVI.

SERIES

Ducissarum, & Reginarum Boëmiae, (quarum Coronandi Jus competit Celsissimæ Principissæ Ordinis Sancti Benedicti ad S. Georgium in Castro Pragensi,) pro Coronide hæc additur.

BORZENA Prima Bohemicæ nationis Principissa, seu Ducissa, gentilis, uxor *Croci*. I.

NIWA Secunda uxor *Croci*, proceræ staturæ, & decoræ formæ, peperit tres filias: *Kassam*, *Tetkam*, & *Libussam*. *Niwa* deinde sepulta est in *Ctinowes*, penes primum Bohemiæ Ducem *Czechum*, qui sineprolibus obiit Annô Domini 661. & penes maritum suum *Crocum*, qui mortuus est Annô Domini 709. ætatis suæ Annô 86. sepulta. II.

LIBUSSA in Ducissam Bohemiæ electa est annô Domini 710. quæ deinde in maritum duxit *Przemyslaum*, annô Domini 722. & ei filium *Nezamyslium* genuit annô Domini 726. obiit *Libussa* annô Domini 735. & ante portam Arcis *Libicz* (proût illa petijt) sepulta. III.

HRUBA, filia *Krasnowij* de *Botowicz*, decorâ facie, post mortem Ducis *Przemyslai*, filio ejus *Nezamyslio* in matrimonium annô Domini 751. data, quæ ei annô 753. peperit filium *Mnatam*, & diversis temporibus tres filias, scilicet: *Libkam*, *Pohogkam*, & *Slawenam*, deinde obiit annô 765. & in sepulchro Ducum ante *Wissebradum* sepulta. IV.

LIDOMIRA, secunda uxor Ducis *Nezamyslij*, filia *Petslawowij* de *Wolan*, ipsi Matrimonio juncta annô Domini 769. V.

Strzezyslawa, filia *Rabnowij* de *Hlagow*, Duci *Mnate* adhuc vivente ejus Parente Duce *Nazamyslio* annô 781. in Matrimonium data, post nuptias sponsæ Parens *Rabno* genero suo *Mnata* multa dona ex auro & argento misit, quibus addidit centum VI.

centum vaccas, centum boves, & multos greges ovium. Quæ deinde annô 783. Duci *Mnata* peperit filium nomine *Wogenum*, & alterum nomine *Smyslibogium* annô 797. qui deinde ætatis suæ annô tertiô mortuus est, & sub *Wissebrado* in loco sepulturæ Ducum, in *Hrobce* sepultus. *Strzezyslawa* erat fæmina prudentissima, quæ aliquo tempore cum decem Virginitibus ex suo gynæceo sexum fæmineum in Regno Boëmiæ rexit, & in monte *Suillo* habitavit, in quo nunc stat Arx Pragensis.

VII. *BANKA*, filia *Kwasonowij* de *Zwolicz*, Duci *Wogeno*, annô 804. in matrimonium data, quæ ipsi annô 806. filium *Krzesomyslum* peperit (qui deinde tanquam primogenitus in Ducalem Sedem Parenti suo *Wogeno* successit,) & annô 807. alterum filium nomine *Wratistlaum* enixa est, (qui deinde Dux *Lucensis*, seu *Zatecensis* factus est,) & annô 813. filiam nomine *Strybam*.

VIII. *LIBUSSKA*, filia *Rodmilij* de *Weleslawicz*, vivente Duce *Wogeno*, annô 827. in matrimonium data est Duci *Krzesomyslio*, quæ ipsi deinde alterô annô filium *Neklan*, & annô 841. in *Wissebrado* alterum filium, nomine *Nebyboſt* peperit. Hi ambo filij *Libusſka*, à *Krzesomyslio* ad Arcem *Radoſtin* pro educatione missi, & cuidam fideli servo, *Swietlo* dicto, unâ cum prædicta Arce sunt concrediti, & extraditi. Ducissa *Libusſka*, è contrâ maritum *Krzesomyslium* humiliter petijt, ut penes ipsam prænominati filij pro educatione in Arce *Wissebradensi* relinquuntur, sed id obtinere non potuit. Quadam die Ducissa *Libusſka*, Ducem maritum suum accessit, eumque humillimè petijt, ut filios suos *Neklan*, & *Nebyboſt* ex Arce *Radoſtin* in Arcem *Wissebradensem* reduci curet, & dixit, se varia somnia præcedentibus noctibus habuisse, addiditque: Si tu ô Dux, & marite charissime, in sequentem annum filios tuos in Arce *Radoſtin* reliqueris, certus esto, quod sanguis tuus, & stemma turpiter perire debet. Dux motus his uxoris suæ precibus, sicuti etiam minis, curavit prænominatos suos filios ex Arce *Radoſtin*, in Arcem *Wissebradensem* adduci, quos *Libusſka* Mater cum summo gaudio suscepit. Nam illo tempore *Neklan* erat ætatis

ætatis suæ annorum quindecim, & *Nebyboſtus* quatuor. Altero mox annô, quidam nomine *Bloboy*, invidiâ, & malitiâ superatus ac victus, nocturnô tempore curavit prænominatam Arcem *Radoſtin* succendi, in qua prænominatus *Swietlo*, cum uxore, prolibus, & familia sua est combustus. Et cùm propter hoc facinus, non voluerit *Bloboy*, coram Duce comparere, voluit ipsum Dux in hac Arce *Radoſtin* expugnare. Videns *Bloboy*, quod Dux appropinquet, fortiter se, cum uxore, & filijs suis in Arce occlusit, Arcem jam iterum ædificatam, denuò accendit, in quo incendio ipse, uxor, & filij perierunt, & qui alijs per ignem nocuit, ipse etiam in illo petijt. Unde ab illo tempore lex in Bohemia lata est, ut incendiarius omnis comburatur. *Libusſka* filius *Nebyboſt* ætatis suæ annô septimô in *Wissebrad* est mortuus, & in sepulchro Ducum sub *Wissebrad* sepultus.

IX. *PONISLAWA*, filia *Bikolij* de *Wolffene*, post mortem *Krzesomyslij*, filio ejus *Neklano* Duci in uxorem à primoribus Regni annô 852. fuit adducta, quæ alterô annô ei peperit filium *Hostivito*, & deinde alterum *Mstibogum*, vel ut alij ipsum vocant *Ctibobum*.

X. *MILOSLAWA*, Virgo pulchra, & decora, *Hroboslai* ex *Dworecz* filia, Duci *Hostivito*, post mortem sui Parentis *Neklani*, annô 873. in uxorem data, quæ ipsi alterô annô peperit filium *Borziwogium*, & deinde plures.

XI. *LUDMILLA*, filia *Slawiboris* Comititis de *Mielnik* adhuc pagani, & *Lidoslawa* filia, *Borziwojo* Bohemorum Principi nupta, *S. Methudium* Magistrum fidei Christianæ accepit, qui eam *Mielnicij* cum Patre, & fratribus sacris aquis abluit. Peperit *Borziwojo* duos filios *Spiribneum*, & *Wratistlaum*. *Ludmilla* jam baptizata, deslere quotidie priorem suam idololatriam coepit, ad verum Deum de genibus diu, noctûque, ad multam diem in Ecclesijs perstitit, & oravit, pauperum curam gessit, à quibus *Mater* appellabatur; virtutes omnes, præcipuè quæ Matronas decent, exercuit, & coluit, contractis dæmonum simulacris (quæ varijs metallis constabant,) quidpiam *ari Corinthio* simile cùm profluxisset, varia indè Templis (præcipuè *Mielnicensi*, & *Boles-*

& *Boleslaviensis*,) donaria misit. Pertæsa deinde res humanas, *Wratislao* filio commendatâ Bohemiæ gente, unâ cum Coniuge, & *Paulo* Sacerdote sene in *Tetinensem* solitudinem se se abdidit, Deo uni serviens, & inhærens. Quomodo deinde ibi Martyrio affecta, mox dicetur.

- XII.** *DRAHOMIRA*, Virgo valde pulchra, filia *Brzoslavij* ex Arce *Luticz*, seu *Zatecensi*, *Wratislao* Duci Bohemiæ Christiano, filio *Borzivogij*, & *B. Ludmilla* annô Domini 907. in Matrimonium data, quæ genuit filium *S. Wenceslaum*, deinde *Boleslaum*, ac postmodum filiam *Przibislavam*. Hæc *Drabomira*, dum nuptura duceretur, promisit Christi fidem, quam postea contempsit. Ex hac viperina Matre genitus est (ut dixi) Sanctissimus filius, velut ex senticeto rosa, *D. Wenceslaus*. Hunc *S. Ludmilla* Avia, adhuc à matre rubentem unâ cum nutrice Christiana *Tetinum* ad se ferri impetravit, & annis ferè decem, (mortuo nuper *Borzivojo* coniuge,) vidua secum habuit, quotidie ad omnem pietatem conformans; dum denique ad *Scholas Budecenses* erudiendus à Patre mitteretur, nova deinde rerum in Principatu mutatio ex morte *Wratislai Principis*: is moriens *Ludmilla* Matri *Bohemiam*, & rem Christianam commendârat; hoc iniquissimè ferens *Drabomira*, foemineâ impotentia, dolens maximè idola sua contemni, & *Ludmilla* studio fidem Christianam longè, latèque propagari, Socrum suam decrevit interficere. Instante exitij die, quem Divinitus prænoverat *Ludmilla*, vocatis clientulis mercedem persolvit, & quod supererat, in pauperes suâ manu distribuit. Remotis deinde arbitrâ, confessione apud *Paulum* peractâ, audito sacro, acceptoque Eucharistiæ viatico, vitæ suæ finem impensè Deo commendat, cum ecce duo à *Drabomira* missi Proceres Ethnici *Tuman*, & *Kuman*, à *Ludmilla* pridie convivio excepti, nocte intempestâ in cubile irrumpunt, & orantem elisis faucibus velo capitis suffocant. *Drabomira* insuper curavit Christianorum templa succendi, Christianos trucidari, & necari, & *Boleslaum* in necem fratris sui *Divi Wenceslai* animare non cessavit, donec ille facturum se iurejurando promississet, & Fratrem occidisset. Et cum tamen non cessaret Christianis esse gravis, brevi mortis genere

genere horribili, dum *Luticium*, seu *Zatecium* per Pragam, & vicum *Poborzelec* dictum pergeret, multâque adhuc in perniciem Christianorum mente volveret, repentino terræ hiatu absorpta periit. Ab hinc mansit locus ille maledictus & execrabilis, & primò sepibus tantum circumdatus, postea columnâ lapideâ, ut tanti prodigij publicum extaret monumentum, signatus.

BRZENA, seu *Bozena*, filia *Krayslavij* de *Stochow*, *Boleslai Savi* uxor, annô Domini 929. primum filium peperit, *Strachiquas* nomine, in cujus lustrico convivio, occisus est *Divus Wenceslaus*, deinde duos filios, scilicet *Boleslaum Pium*, & *Christianum*, qui deinde Monachus factus Ordinis *S. Benedicti*, & filiam *Miladam*, seu *Mariam*, quæ deinde facta est Antistita ad *S. Georgium* Ordinis *S. Benedicti*. Hæc prænominata *Bozena Boleslai* parricidæ conjux à febribus gravibus ad tumulum *Sancti Wenceslai Vetero-Boleslavia* est liberata, nam ei adfuit Martyr eo prorsus habitu, quem vivens gesserat, ut agnosci posset, datâque manu crucem (ut, qui apud Christianos benedicunt, solent) efformat; *Bozena* maximâ significatione honoris gratias agens, febrem amittit. Vide *P. Balbinum* in Epitome rerum Bohem. lib. I. cap. XI. fol. 91.

HEMMA Ducissa, Ducis Boemæ *Boleslai II.* cognomen- **XIV.**
to *Pij* uxor, sanctis moribus mulier, peperit marito suo duos filios, scilicet *Wenceslaum II.* qui febris obiit in sua infantia, & *Boleslaum III.* cognomine *Lenis*, qui deinde Dux Bohemiæ factus est. *Boleslaus II.* dictus, Bohemiæ Princeps, annô 999. 7. Februarij è vivis excessit, postquam duos & triginta annos regnâset; aderat morienti uxor *Hemma*, quæ deinde vidua piè obiit annô Millesimo sexto, & in Ecclesia *S. Viti* in Arce Pragensi sepulta, supra cujus tumulum tale latinis literis inscriptum fuit Epitaphium:

Qua fuit ut gemma, vilis jacet en cinis Hemma,

Dic precor huic anime, da veniam Domine.

CZEMISLAWA uxor Ducis *Boleslai III.* ex qua genuit fi- **XV.**
lios, scilicet: *Jaromirum*, & *Udalricum*.

Z

STRZYZKA,

XVI.

STRZYŻKA, Ducis *Jaromiri* uxor. De qua scribunt Historici, *Dubravius*, *Hagecius*, *Balbinus* in Auctario I. cap. 3. Historiæ S. Montis, fol. 19. annò Domini Millefimò tertio, *Jaromirus* Bohemiæ Princeps, dolò in venatione à *Wrssovicensibus*, occidendis Bohemiæ Principibus natis, captus, denudatur, in pedibus & manibus constringitur, ad quercum alligatur. *Jaromiri* conjux (*Strzyzka* nomine) in thalamo Regio Pragæ relicta, statim post maritum, à *S. Joanne Baptista* aspectabili specie apparente monetur, Principi periculum parari; proinde si saluum esse cuperet, Equites post maritum mitteret, qui laboraturo & periclitaturo de vita, adferrent auxilium, cætera sibi curæ fore. Ducissâ raptis, quæ poterat vestimentis, lectò se ejicit, foemineis clamoribus replet omnia; idem agunt familiares Puellæ, clamor in totam Urbem funditur, cum idem hoc semper *Strzyzka* clamaret. Promptiores ex Aulicis & Pragensibus Equos properè conscendunt; colligitur manipulus fere Equitum quinquaginta, & quò venaturum ivisse Principem suspicabantur, concitato cursu feruntur. Interim Princeps ad arborem alligatus quercinam, à *Wrssovicensibus* sagittatur, & dum eò rerum articulò vitam commendabat suam, *S. Joannem* ad se multa cum luce descendentem videt, qui tela omnia volantia, quæ conjurati mittebant, camelò suo prætentò excepit. Dum sic in vitam Principis ludunt perfidi, eumque mori ex vulneribus credunt, adest inexpectatus *Howora* fidissimus Principi venator, qui per stratagemam, donec advenissent Pragenses, conjuratos *Wrssovicenses* detinuit; illis advenientibus, tredecim *Wrssovicenses* capiuntur, duro carcere clauduntur, Pragæ in Urbis medio capite plestantur, & Princeps liberatur, adoratione præmissâ in equum reponitur, & cum lætitia Pragam ad Conjugem suam *Strzyzkam* reducitur.

XVII.

BOZENA, seu *Beatrix* Principis Bohemiæ *Udalrici* uxor. De qua ita scribit *Dubravius* Historiæ Bohemicæ lib. 7. fol. 47. Annò 1007. *Udalricus* nè absque uxore planè solitarius ageret, initio statim Principatûs, animum ad matrimonium apulit, sed aliquamdiu incertum, undenam conjugem sibi peteret? quandoquidem externa in Germania, in qua magnam ætatis

ætatis partem contrivit, nescio quare non satis placebant gynæcea, & domi nulla talis extabat sponsa, cum qua pro dignitate sponsalia contrahi posse viderentur. Evenit fortè, ut à venatu revertens, in pago *Opuczna* incideret in puellam rustici cujusdam hominis filiam, linteolorum tunc sordes ad fontem eluentem. Hujus specie pellectus, adequitat propius, illamque intuens alloquitur familiaris, ac mox cæco aded carpitur igne, ut nec dignitatem eam, quam sibi paulò antè in consilium de uxore ducenda advocaverat respiciendam, nec quemquam prorsus hominem sibi audiendum putaverit, qui aliter quàm per nuptias hæc puellæ, ignem haustum extinguendum suaderet. Jocatus inter dissuasores, se unâ nocte effecturum, ut quæ heri virgo rustica fuerit, eadem cras fieret Princeps mulier, quoniam Principis uxor eadem gauderet cum marito dignitate. Extra Aulam tamen, impar hoc conjugium sugillatione haud carebat, præsertim in coetu Matronarum nobilium, procaciter ignobilitatem *Beatrixis* incessantium. Sed brevi à nuptijs tempore, *Beatrix* tantum generosæ indolis specimen, tum morum elegantiam & modestiam, tum verborum comitate & civilitate, tum vitam denique castam & pudicam ostendit, ut non in minorem sui admirationem, quàm prius in invidiam, Matronas etiam nobilissimas converterit. Ea primò statim Matrimonij annò filiolum peperit, quem *Helichardus* Pragensis Pontifex, qui in locum *Theodati* cooptatus est, aquis lustravit, tinxitque Chrismate, ac nomine *Brzetislai* tinctum nominavit, ipsò Parente accessione filij aded exhilarato, ut diem lustricum publico convivio, choreis, hastarum concursu, donativo, concelebraverit. Hæc citatus *Dubravius*. Annò 1052. *Bozena*, seu *Beatrix* piissima Matrona, cujus probitatem & pietatem mirificè extollit *Hagecius*, vitam excessit, neque alibi, quàm in amata *Vetero-Boleslaviensi* Ecclesia voluit sepeliri.

JUDITH, seu *Jutba*, *Othonis Alberti* cognomine *Candidi* Co. xviii. mitis, ex Regio sanguine stirpem suam deducens filia, uxor Ducis Boemiæ *Brzetislai*. De cujus Matrimonio ita scribit *P. Balbinus* S. J. in Epitome rerum Bohemicarum libro 3. cap. 1.

fol. 160 *Brzetislaus*, Bohemiae *Achilles* appellatus, cum jam ætas adulta posteritatis curam suaderet, fortè quòd ex ignobili (quanquam honestissima, & pulchritudine, ac moribus Principe dignis, præstantissima) Matrona *Bozena Domarodi* Agricolæ filia genitus, repulsam vicinorum Principum timeret, ipse sibi conjugem quærere, & si aliter negaretur, rapere constituit. Educabatur (ut tum Regiæ Virgines solebant) in *Zwinbrodiensi*, Deo consecratarum Virginum Collegio, prædicta Virgo *Judith*, seu *Jutha*, nobilitate suâ ob mores, ingenium, formamque dignissima, ea ferebatur in primis; hanc *Brzetislaus*, etsi visam nondum, ipsâ difficultate, ut sæpe fit, incensus, sibi quæsivit; obstabant, quicumque obstare poterant; ut agere vetabatur, sponte venturam in manum, spes non erat; quid ageret? triginta fidissimos, juxta & fortissimos juvenes, Procerum Bohemorum filios (quos inter *Paprocus* unum aliquem ex *Hafenburgica* gente fuisse tradit) delegit, in *Bavariam*, conscensis equis feruntur; diu ad aspectum, nedum ad colloquium penetrare licuit; muneribus deinde *Cænobio*, & quibusdam Virginibus, quæ multum poterant, missis, brevi magnus *Cænobij Patronus* habebatur. Fortè ita evenit, ut ad vespertinum officium adolescentiores Virgines, signum campano ære daturæ, in templum descendere juberentur; (ac fortasse proditiōne confectum negotium est;) eam occasionem nactus *Brzetislaus*, Virginem non multum reluctantem rapit, deque templo propere se se ejicit. Fit clamor continuò, Cænobij Satellites concurrunt; quidam (subito & salutari in repentinis periculis consilio) ultimæ portæ catenam ferream, quæ in portis pendere solet, præ tendit; & jam equum cum Virgine conscenderat *Brzetislaus*, strictoque ensē viam sibi per multa impedimenta, & obstantes Satellites faciebat, cum ad catenam grandem illam, & ut ita dicam decumanam pervenit; eam igitur ensē librato tanto impetu percussit, ut mediam divideret; detinebant inrerim Satellitum cæteri, Principis Comites, ac tandem postquam effugisse tutò credere poterant, & ipsi fugæ se tradunt, ac Dominum assequuntur. Ubi primum *Pragam* perventum est, Episcopus *Iſo* legitimo connubio Virginem volentem *Brzetislao* conjunxit.

Raptum

Raptum *Jutha*, Cæsar *Conradus II.* ulcisci statuit, & Boëmiam cum ingenti exercitu invasit; *Jutha* inter acies processit, & pacem fecit. Vide *Dubravium* librò septimò Historiæ Boëmicæ fol. 49. Post hæc & aliquot dies peperit *Jutha* filium *Spitibnaum*, postea *Wratislaum*, *Conradum*, *Jaromirum*, & *Othonem*.

Annò 1055. 10. Januarij, *Brzetislaus* Bohemiæ Dux *Cbrudimij* decessit è vivis, in Testamento *Spitibnaum* Bohemiæ Ducem nominavit; *Wratislao* Olomucensem, *Conrado* Brunensem, *Othoni* Znoymensem Ducatum attribuit, *Jaromirum* natu minimum Episcopum Pragensē post *Severum* designavit, & Civitatem *Regino-Hradecium* cum quibusdam latifundijs adjecit.

Quemadmodum Parens inter filios hæreditatem distribuerat, sic partem quisque suam ab ipso funere adiit, totum autem Bohemiæ Principatum *Spitibnaus* solus possedit, à puero statim hominibus Germanis infestissimus, edictum dedit contra Germanos, ut triduo solum vertant, nè Matre quidem exceptâ. *Judith* ergo à filio contempta, *Petro* Regi Hungariæ, nuper ab incolis Regno pulso denupsit, ac post ejus obitum in Moraviam se ad alios filios contulit, pietati & religioni ibi dedita. Fundavit *Lucensē* Monasterium ad *Znoymam*. Pie obiit annò 1058. vel ut habet *Dubravius*, annò 1059. sepulta in *Lucensi* Monasterio à se ædificato, cujus corpus deinde filius *Spitibnaus* transferri curavit ad Ecclesiam Pragensē *Divi Viti*, & sepeliri penès corpus *Brzetislai*.

ARABONA, WRATISLAO II. prima conjux fuit, Matrona XIX. nobilissima cum prole extincta; altera *Adleta Andrea* Hungariæ Regis filia, ex qua filias duas *Juditham*, & *Ludmillam*, filios duos *Brzetislaum* juniorem & *Wratislaum* qui puer extinctus est, suscepit; tertiam *Swatavam* Calimiri Poloni filiam (quæ prima fuit Regina Bohemiæ, & quatuor filios Regiæ indolis, *Boleslaum*, *Borzivojum*, *Wladislaum*, & *Sobieslaum* viro attulit,) postea duxit. Cæsaris jussu *Engelbertus*, *Gilbertus* vel *Tudertus* *Trevirensis* Archi-Episcopus *Pragam* à Cæsare missus est, qui *Wratislaum* hujus nominis II. in Ecclesia *S. Viti* annò 1086. in Junio in festo *S. Viti*, unâ cum uxore *Swatava* coronavit.

WALPUR.

XX. *WALPURGIS* germana, foemina lectissima, uxor *Conradi I.* filij *Brzetislai*, *Marchionis Moraviae*, Ducis *Brunensis*, & deinde etiam *Znoymensis*, quæ dexteritate sua, & facundiâ marito suo *Conrado* veniam & gratiam impetravit apud Regem *Wratislaum II.* Mortuo *Wratislao II.* Rege primo Boëmiæ in Ducatum Boëmiæ successit *Conradus I.* sed non regnavit nisi VII. Mensibus, & XVII. diebus.

XXI. *LUCRETIA*, seu *Lukarda*, *Alberti Comitis Rheni* filia, vel ut alij scribunt Soror, jam vidua, annô Domini 1094. Matrimonio juncta est *Brzetislao II.* Duci Bohemiæ, primogenito filio Bohemiæ primi Regis *Wratislai II.* qui *Brzetislaus II.* non Parenti *Wratislao*, sed Amico suo *Conrado I.* in Regno successit. *Lucretia*, *Brzetislao II.* genuit duos filios, scilicet *Wladislaum*, & *Wlastislaum*.

XXII. *HELBIRGIS*, seu *Weyrberg*, uxor *Borziwoij II.* Ducis Boëmiæ, quarti filij *Wratislai* Regis, fuit filia *Lipolti* Marchionis Austriæ.

XXIII. Uxor *Wladislai I.* Ducis Bohemiæ (nomen ignoratur) erat filia *Henrici IV.* Cæsaris, & Soror uxoris *Othonis II.* Marchionis Moraviæ, qui ad *Cblumecium* in Bohemia in prælio annô 1126. occubuit.

Wladislaus I. quintus filius primi Bohemiæ Regis *Wratislai* obiit annô 1125. 12. Aprilis, *Cladrubium* ad Cœnobium Beatissimæ Virginis, quod *S. Benedicti* Religiosis filijs extruxerat, devedtus. *Wladislaus I.* Princeps reliquit filium cognominem *Wladislaum II.* (postea Regem Bohemiæ) tum *Henricum*, ex quo *Czerninorum* Illustrissima stirps descendit, denique *Theobaldum*, à quo *Sfwibovij* descendunt, & unicam filiam *Swatavam*.

XXIV. *ADLETA*, *COLMANNI*, seu *Almufij* Hungariæ Regis filia, uxor *Sobieslai I.* Ducis Bohemiæ, filij sexti *Wratislai* Regis Bohemiæ. *Sobieslaus I.* Dux Bohemiæ obiit annô 1140. Mense Martio, Pragam devedtum ejus corpus, & in *Wissehrad* apud Patrem *Wratislaum* Regem tumulatum. *Adleta* uxor, eodem anno Mense octavô post obitum mariti sui *Sobieslai I.* è vivis decessit, penès ipsum in Ecclesia *Wissehradenfi* sepulta. Hæc genuit

genuit filios, scilicet: *Wladislaum*, quem annô 1128. in festo Paschatis de sacro fonte baptismatis levavit Cæsar *Lotharius*, obiit citius hic *Wladislaus*, quàm Parens *Sobieslaus I.*

Itèm genuit filium *Sobieslaum II.* *Udalricum* tertium, cujus deinde uxor erat *Luciana*, filia *Othonis*, cognomine *Divitis*, Marchionis *Misnie*, ac demum tertium filium *Wenceslaum II.* ac filiam *Mariam*, quæ *Leopoldo V.* Marchioni Austriæ *S. Leopoldi* filio nupsit.

GETRUDIS, filia *Conradi III.* Cæsaris prima, uxor Ducis Bohemiæ *Wladislai II.* quæ genuit filios, scilicet: *Fridericum*, *Swatoplucum II.* & *Albertum*, & duas filias, *Helenam*, & *Agnotem*. *Getrudis Doxanense* Monasterium pro Sacris Virginibus Ordinis Præmonstratensis fundavit, obiit annô Domini 1151.

JUDITHA secunda uxor *Wladislai II.* *Ludovici III.* *Thuringiæ Landgravia* filia, Virginibus *S. Benedicti* Cœnobium *Teplicij* ad Thermas excitavit (ubi nunc arx visitur) & ipsum ditissimum. Itèm ædificavit Pontem Pragensem, qui deinde per exundationem aquarum ruptus est. Hæc genuit duos filios, *Przemislaum*, & *Wladislaum III.*

ELISABETHA FRIDERICI Ducis Bohemiæ conjux, *Geisa* Regis Ungariæ filia; hæc *Neo-Praga* penès portam Suillarem in loco qui *Bogistie* dicitur in honorem *S. Joannis Baptista* Templum, domumque ædificavit, quam cum Templo *Rhodijs* Equitibus donavit.

ADELA, vel *Abda* *Othonis* *Divitis* Marchionis *Misnensis* filia, seu (ut habet *Spondanus*, & *Crantzius*, Soror) uxor *Przemyslai Ottokari I.* Regis Bohemiæ uxor, quam *Przemyslaus Ottokarus* repudiavit annô 1199. &

CONSTANTIAM BELÆ III. Ungarorum Regis filiam duxit in uxorem. Hæc erat pia & devota Matrona, quæ *Crucigeros cum rubea Cruce*, in *Hlaupetin* pagum tribus quadrantibus milliaris Pragâ distantem, quem pro ipsis emit, introduxit, & ibi primùm eos fundavit, quos deinde illa eadem Regina Bohemiæ *Constantia*, annô 1233. ad Pagum *Porzicz* (ubi nunc est pars Neo-Urbis Pragensis) transtulit, proque illorum habitatione à Fratibus *S. Mariae Domûs Teutonicorum* in Pago *Porzicz*

Porzicz Villam, cum adjacentē Ecclesia SS. *Petri & Pauli* emit, quam illi postliminiō suis sumptibus ampliārent, & penēs illam Hospitale pro alendis pauperibus ædificārent. Hæc *Constantia* Regina *Przemyslao Ottokaro* Regi marito, quinque proles genuit, scilicet *Wenceslaum* Regem, qui Patri annō 1228. successit, *Przemyslaum* Principem Olomucensem, qui finē hæredibus obiit; *Bozislavum Ulrici Carinthie* Ducis deinde uxorem, & *Agnetem* Cæsaris *Friderici II.* conjugio spreto, *S. Clara* institutum amplexam, & *Annam Henrici Probi* Principis Lignicensis conjugem.

B. Agnes Virgo, Regis *Przemyslai* & Reginae *Constantia* filia, quæ jam ædificaverat Pragæ Monasterium *Sanctæ Agnetis* pro pauperibus Domicellis, & Religiosis Virginibus *Clarissis*, etiam pro Crucigeris cum rubea Stella Pragæ ad pedem Pontis Ecclesiam honori *Spiritus Sancti*, & Hospitale *S. Francisci Seraphici* cum Fratre suo *Wenceslao* Rege Boemæ annō 1234. construxit, & illos ed induxit.

Annō 1235. *Constantia* vidua Regina Bohemiæ, Mater *B. Agnetis*, pro hoc Hospitali *S. Francisci* ad pedem pontis tradidit, & addidit certa Bona, scilicet pagum *Boroticz*, *Rybnik*, non procul Pragâ distantem, cum Ecclesia *S. Stephani*, ubi nunc major, & amplior Neo-Pragæ videtur Ecclesia *S. Stephani*, & hic locus hodie dum vocatur na *Rybnicku* / cum omnibus fundis, sylvis, pratis, rivis, hominibus, & omnibus Juribus, & attinentijs ad ipsos pagos spectantibus, uti & duos alios pagellos *Zupanowicz*, & *Drasseticz*.

Annō 1240. obiit *Constantia* Regina, Hospitalis ad pedem Pontis Pragensis benefactrix, duorum Coenobiorum in Moravia, *Tischnoviensis*, & *Oslovanensis*, in quo Sacræ Virgines Cisterciensis Instituti degebant, Fundatrix. Hæc tumultata est *Tischnovia*.

xxx.

CUNEGUNDIS conjux *Wenceslai I.* Regis Bohemiæ, filij *Przemyslai*, *Ottokari I.* coronata est cum prænominato marito suo *Wenceslao I. Ottokaro Lusco* annō 1228. Pragæ à *Siffrido* Archi-Episcopo Moguntino. Erat *Cunegundis Philippi* Cæsaris Ducis Sueviæ filia, quæ marito suo dotem, scilicet decem millia

millia marcarum argenti pro ea parte *Sueviæ*, quæ jure hæreditario ad eam fuerat devoluta, attulit, & prænominatam summam annō Domini 1235. à *Friderico II.* Cæsare accepit. Obijt *Cunegundis* Regina annō Domini 1248.

MARGARETA Austriaca, ingentis animi foemina, prima xxxi. uxor *Przemyslai Ottokari II.* Regis Bohemiæ gloriosissimi, filij Regis *Wenceslai I.* ob sterilitatem à marito *Przemyslao Ottokaro II.* annō 1261. repudiata est, neque ob id solum, sed quodd, ut ait *Pulkava*, *Treviris* Parthenonem Sacrum Prædicatorij Ordinis post *Henrici Cæsaris* mortem ingressa, cælibem vitam professæ diu fuisset, quod postea cognitum est.

CUNEGUNDAM filiam *Rosilai*, vel *Hosislai* Russiæ Regis xxxii. (*Weleslavinus* habet *Bulgaria Ducis*) Neptem *Bela* Ungariæ Regis, Pontifice annuente, Moguntinō Archi-Episcopō causam prius cognoscente, Rex Bohemiæ *Przemyslaus Ottokarus II.* duxit uxorem. Hanc unā cum Rege, hoc ipso annō 1261. die Natalis Domini, *Wernerus Moguntinus* Archi-Episcopus Pragæ coronavit. Hæc *Cunegunda* marito suo *Przemyslao Ottokaro* peperit filium nomine *Wenceslaum*, qui post Patrem regnavit, filiam *Agnetem*, quæ *Rudolfi I.* Cæsaris filio *Rudolfo* nupsit, ac *Cunegundam*, quæ Christo Virginitatem suam in Coenobio *S. Clara* consecravit, ac postea Rege Fratre *Roma* impetrante, exire coacta, & Duci *Masovia* in conjugem data, plures cum eo suscepit liberos, donec marito mortuō reversa, Pragam in *S. Georgij* Parthenonem concessit, religiosamque vitam denuō amplexa, maxima Antistes, *Abbatissam* illæ vocant, evasit.

Prænominata *Cunegunda* Regina Bohemiæ, secunda conjux Regis Bohemiæ *Przemyslai Ottokari II.* annō 1252. donavit Ecclesiæ *Wissbradensi* Jus Patronatūs in *Budecz* cum omnibus suis attinentijs. Post cædem Regis *Przemyslai Ottokari II.* quæ contigit annō 1278. 26. aut 27. Augusti, *Otto Marchio Brandenburgensis*, *Przemyslai* Regis occisi affinis, parvulum Regem *Wenceslaum*, filium *Przemyslai* Regis, velut captum in Arce *Bezdiezj* cum Matre Regina *Cunegunda* clausit.

Regina *Cunegunda* post occisum suum maritum *Przemyslaum Ottokarum II.* in prælio, vidua, duxit in maritum *Zavistsum*

sum Rosensem de Falckenstein, ex quo peperit filium *Joannem*, qui deinde *Strakona* Grandis Prior est factus; obiit prænominata *Cunegunda*, annô 1285. & Vetero-Pragæ in Ecclesia *S. Francisci* sepulta.

xxxiii.

GUTTA, vel *JUTTA*, seu *BENIGNA* (quidam *Juditham* appellant) *Rudolfi I.* Cæsaris filia, uxor *Wenceslai II.* Regis Bohemiæ, Regis *Przemyslai Ottokari II.* filij uxor, cum marito suo Rege *Wenceslao II.* annô 1297. ab Archi-Episcopis Moguntino *Gerardo*, & Magdeburgenſi *Burchardo* Pragæ coronatur, quæ jam *Wenceslao II.* nupsit annô 1285. Papa *Bonifacius VIII.* concessit, ut quisquis Regem *Wenceslaum II.* & Reginam *Guttam* peccata confiteri audierit, ab omnibus censuris absolvat. Regina *Gutta*, vel *Juditha* brevi post Coronationem eodem mense post 17. dies, 18. Junij, sex prolibus relictis, extinguitur; peperit *Wenceslao II.* filium nomine *Wenceslaum*, filias: *Annam*, *Margaretam*, *Elisabetham*, *Agnetem*, & *Girkam*. Sepulta est Pragæ in Ecclesia *S. Viti*.

xxxiv.

RISCHA, seu *ELISABETHA*, *Przemyslai II.* Poloniæ Regis filia, uxor secunda Regis Boëmæ *Wenceslai II.* cum qua Regnum Poloniæ accepit, & annô 1300. in Polonia, solenni ritu à *Petro Archi-Episcopo Gnesnensi* Rex Poloniæ coronatur.

Annô 1303. *Rischa* per *Henricum de Wr̃bna Wratislaviensem Episcopum*, autoritate Moguntini Archi-Episcopi in Reginam Bohemiæ in Ecclesia Pragenſi coronatur. Mortuo Rege marito *Wenceslao II.* annô 1305. 21. Junij, *Rudolfus Alberti I.* Cæsaris filius, Bohemiæ Rex, Pragæ salutatur annô 1306. & *Elisabetham Wenceslai II.* Regis viduam duxit in uxorem. Sequenti annô ex nimio esu peponum obiit 3. Julij in Castris prænominatus *Rudolfus* maritus *Rischa*, seu *Elisabetha*. Hæc *Brunense* Virginum Cœnobium, quod *Regina* vocant, fundavit, ibique sepulta est annô 1335.

xxxv.

VIOLA Ducis *Tesslinensis Mesconis* filia, *Wenceslao III.* Regi Bohemiæ, Juveni annorum XVIII. *Wenceslai II.* Regis Bohemiæ filio, annô 1306. Matrimonio jungitur; eodem annô *Wenceslaus III.* Rex Bohemiæ *Olomucij* in Domo Decanali à *Thuringo* quodam *Conrado*, vel *Joanne de Potstein*, alijs *Potelslein*,
ficario,

ficario, 4. Augusti confoditur; periit cum hoc Principe, *Przemyslæa* Ducum ac Regum Bohemiæ familia Regnatricis, quæ in Bohemia propè octingentos quinquaginta annos regnavit. *Viola* vidua *Wenceslai III.* Regis, *Petrus de Rosis* duxit in maritum, quæ obiit annô 1317.

ANNA, *Wenceslai II.* Regis Bohemiæ ex *Gutba* filia natu xxxvi. maxima, conjugio jungitur *Henrico Carinthia Ducis*, ad Regnum Bohemiæ annô 1307. vocato, sed annô 1310. extruso.

ELISABETHA, *Wenceslai II.* Regis Bohemiæ filia Ann. 18. xxxvii. (*Pulkava* habet Ann. 16.) annô 1310. *Joanni*, *Henrici VII.* *Lutemburgici* Cæsaris Filio jam desponsatur, & annô 1311. 5. Februarij, *Joannes* & *Elisabetha*, à *Petro* Archi-Episcopo *Moguntino* Pragæ ad *S. Vitum*, summâ omnium Ordinum concordia, & voluntate coronatur.

Annô 1314. in festo *S. Kiliani Elisabetha* Regina peperit *Joanni* Regi filiam nomine *Margaritam*. Annô 1315. 1. Junij alteram filiam *Guttam*, seu *Juditham*. Annô 1316. 14. Maji, filium *Wenceslaum*, qui postea à *Carolo* Gallia Regis *Carolus* est appellatus. Annô 1318. alterum filium *Przemyslaum*.

Annô 1322. in Junio iterum filium tertium *Joannem Henricum*. Annô 1323. *Elisabetha* Regina Bohemiæ ipſo Paschatis die in Bavaria apud filiam *Margaritam Henrico* Duci Bavaro nuptam commorans, gemellas enititur filias, *Annam*, & *Elisabetham*. Hæc *Elisabetha* filia, annô abhinc altero obiit. *Annam Otto* Dux Austriae accepit in uxorem, cui Pater *Znoymensem* Regionem dedit pro dote.

Annô 1330. 29. Septembris, Bohemiam omnem incredibilis luctus complevit: *Elisabetha* enim *Wenceslai II.* Bohemiæ Regis filia, conjux Regis *Joannis*, ætatis suæ annô 39. contabuit, Rege marito in *Carinthia* absente, cui septem proles genuerat. Erat *Elisabetha* Matrōna pietate, prudentiâ, & virili prorsus animo prædita, quæ pro *Bohemis* suis, contra maritum, gentem hanc delere conantem stetit semper, atque etiam bellum gessit, eumque Duce *Wilhelmo Hassenburgio* sæpius profligavit. Habes ejus laudationem in *Chronico Cœnobij Aula Regia*, cujus maxima amatrix, & (nè amore sterili contentam quis existi-

met) altera propè *Fundatrix* fuit, condita honori *Beatissima Virginis Mariae*, augustissimâ & elegantissimâ Basilicâ, novem ædificatis Sacrañs, & Aris omnibus, superiore annò, Regiâ magnificentiâ adornatis. Eadem *Elisabeth* paulò ante mortem, celebrem Parthenonem (*Praga in Augezd*) Virginibus Sacris, *Ordinis Sancti Dominici*, *Olomucio* advocatis, excitavit; cui etiam *Capellam S. Michaëlis* prope *Wissebrad*, ejusque annuos proventus attribuit.

XXXVIII. *BEATRIX BORBONIA* altera conjux *Joannis Regis*, quam duxit annò 1334. quæ annò 1337. Regina Bohemiæ coronata est, & ante Coronationem filium edidit, nomine *Wenceslaum*, qui postea ductâ *Johannâ Joannis III. Brabantia Ducis filia*, *Dux Brabantia* factus est, ut habet *Dubravius*.

XXXIX. *BLANKA*, Soror *Philippi Galliarum Regis*, uxor *Caroli IV. Imperatoris*, & Boëmiæ Regis, solemniter Pragam deducta est annò 1334. quæ filiam peperit annò 1342. nomine *Catharinam*. Annò 1347. 2. Septembris *Carolus IV. Imperator* ab *Arnesto I. Archi-Episcopo Pragensi* in Regem Bohemiæ cum conjuge sua *Blanka* inunctus & coronatus est Pragæ cum summa gloria & pompa, plurimis Imperij Principibus spectantibus.

Annò 1347. 1. Augusti, prima & charissima conjux *Caroli IV. Regina Blanka*, filia *Caroli Valesij Gallia Regis*, è vivis decessit, tumulata Pragæ in Ecclesia *Divi Viti*. Ex ea liberi nati *Carolo: Margarita* primogenita, tum *Catharina*; illa *Ludovico Caroli Ungaria Regis* filio, hæc *Rudolfo Austria Duci* desponsa. Tum *Joannes Marchio Moravia*, qui vitalis non fuit.

XL. *ANNA* (quæ & *Mezela*, & *Agnes* in vetustis Codicibus appellatur) *Rudolfi Palatini ad Rhenum* unica filia, secunda *Caroli IV. uxor*, quam mortuâ primâ uxore *Blankâ* exactis aliquot Mensibus duxit in uxorem. Ex ea genitus primò est *Wenceslaus*, sed is penè infans paulò post Matrem annò 1353. 28. Julij decessit; ipsa Mater annò 1352. 1. Februarij traditur obijisse. Sepulta est Pragæ in Ecclesia *Divi Viti*.

XLI. *ANNA* tertia uxor *Caroli IV. filia* fuit *Bolkonis* vel *Bernardi Ducis Swidnicensis*, eadèmq; Patris hæres unica, quam *Carolus IV. Annò 1353. in Ungariam descendens* duxit conjugem.

gem. Inter pacta Nuptialia, illud cum cura, & sollicitè scriptum & firmatum: ut si Pater sponsæ sinè alijs hæredibus decederet, totus *Swidnicensis Ducatus*, & quidquid ibi esset rerum & Jurium, ad *Coronam Boëmiæ* devolveretur, quod postea contigit.

Hæc *Anna Swidnicensis* uxor tertia *Caroli IV. Annò 1355. 3. Aprilis*, jussu *Innocentij VI. à duobus Cardinalibus Petro Bertrando*, & *Ægidio de Albernotijs*, cum *Carolo IV. Romæ* coronatur. In *Laterano* instructo convivio, Imperij Principes *Carolo* in suo quisque munere ministrarunt; sublatis mensis cum Regina, & universo Exercitu, *Româ* egressus, & prope Urbem in *Cœnobio S. Laurentij* castra metatus confedit. Porro inter *Vexilla Casarea*, & Regia, in Coronationis celebritate, more eorum temporum, Bohemorum quoque Procerum *vexilla* circumlata fuisse, *Benestius de Weitmil Canonicus Pragensis*, qui aderat, testatur, videlicet: *Nicolai Aquilegiensis Patriarcha Bohemicus Leo. Ernesti Archi-Episcopi Equus dimidius. Lippæorum & Bercarum decussatæ Quercus. Pessici de Janowicz, Lupa cum infantibus. Rosa aurea Novodomensium. Sfwihoviorum, Czerniniorum & Slavatarum fluvij; Kolowratæorum rota; Lepores & Leones, & Apri Waldekiorum. Nymphae Rzczaniorum, &c.* Annò 1361. 17. Martij *Anna Swidnicensis, Regina Bohemiæ*, tertia uxor *Caroli IV. Norinberge* filium nomine *Wenceslaum*, Patri postea dissimillimum peperit, qui malè Regnum rexit. Annò 1362. XI. Julij obiit Regina *Anna Swidnicensis* tertia uxor *Caroli IV. in Ecclesia Divi Viti* sepulta.

ELISABETHA BOHUSLAI STETINENSIIUM DUCIS filia, *Kazymiri Poloniae Regis Neptis* ex Sorore; *Benestius* ex filia *Cazymiri* genitam affirmat, quarta Conjux *Caroli IV. quam ad finem anni 1362. duxit conjugem.*

Annò 1363. coronatus est Pragæ in Regem Bohemiæ *Caroli IV. filiulus Wenceslaus* in festo *S. Viti*, tertiâ post die etiam coronâ Bohemiæ coronata est quarta uxor *Caroli IV. prænominata Elisabetha*, à Principissa *S. Georgij Margaretha*. Ad finem anni 1366. *Elisabetha Imperatrix* peperit filiam, nomine *Annam*, quæ deinde in Matrimonium data est Regi Angliæ.

Annò

Annô 1368. 15. Februarij ex *Elisabetta* quarta *Caroli* Conjugis *Sigismundus* (Rex postea & Imperator) nascitur. Cæsar Canonicis X. argenti Marcas donavit, & confestim S. Sigismundi sepulchrum aurô & argentô affabrè contextit. Annô eodem 1368. in festo Omnium Sanctorum, Summus Pontifex Romæ coram Imperatore *Carolo IV.* Missam celebravit, & *Elisabetham* Reginam Boëmiæ jam Pragæ coronatam, Coronâ Cælareâ coronavit.

Annô 1370. 22. Junij *Carolo IV.* ex *Elisabetta* filius natus est nomine *Joannes*.

Annô 1371. Cæsar *Carolus* cum *Carlsteina* in gravem incidisset infirmitatem, *Elisabetta* Imperatrix extremô periculô conterrita, furore quodam conjugalis charitatis, spe in S. *Sigismundum* Martyrem fixa votum concipit, & *Pragam Carlsteinâ* tribus milliaribus toto itinere pedibus suis confecto, ad ejus Sacrum Tumulum accurrit; simul tres ac viginti auri purissimi *Marcas* graves cum dimidia obtulit, ut id aurum capiti S. *Sigismundi* factâ coronâ & ejus effigie circumponeretur; vix votum impleverat, firmus & valens Imperator *Carlsteina* surrexit, ut etiam paulô post ad *Bellum Brandeburgicum* gerendum proficisci potuerit.

Narrat de Imperatrice *Elisabetta Beneficius*, eam corneum quoddam manuum robur habuisse, ungulasque Equorum per ludum discerpere, securium acies, cultros culinarios, & novaculas chartæ instar convolvere, sinè fraude, solis digitorum & articulorum viribus potuisse, idque à se visum Anno præsentis 1371. die *Pasche* in multorum Principum conspectu perfectum, neque tamen unquam ob egregiam animi modestiam, id suâ sponte egisse, nisi à marito Cæsare juberetur. Vide *Hagek* ad Annum 1371.

Annô 1372. 13. Martij natus est *Carolo* ex *Elisabetta* filius itidem *Carolus* appellatus, qui bimulus postea extinctus est.

Annô 1373. peperit Imperatrix *Elisabetta* filiam, nomine *Margaritam*, quæ deinde nupsit Burggravio Norimbergensi.

Annô 1378. 29. Novembris, ætatis annô 63. *Carolus* Imperator, Pater Patriæ Pragæ obiit, & in Ecclesia Metropolitana sepultus est.

Annô

Annô 1393. vidua Imperatrix *Elisabetta*, manens in dotali Civitate *Regino-Hradecij* obiit, Pragæ mortua devesca, & in Ecclesia Metropolitana tumulata.

JOHANNA Alberti Ducis Bavaria & Comititis Hollandia filia, XLIII. data est in Conjugem annô 1369. *Wenceslao*, filio Imperatoris *Caroli IV.* & hoc annô coronata est ab *Joanne Archi-Episcopo & Elisabetha Kolowratiana* Principissa S. *Georgij* in Ecclesia Pragensi.

Hæc fuit pientissima Regina, & sæpius maritum suum *Wenceslaum* Bohemiæ Regem & Imperatorem de acta mala vita correxit, propter quod offensus *Wenceslaus*, curavit advocari Reginæ *Johanna* Confessarium B. *Joannem Nepomucenum*, & cum nollet *Wenceslao* Cæsari, ex arcano illo Sacramento quidquam de Regina innocentissima efferre, in *Muldava* flumine Regis jussu annô 1383. demergitur.

Annô 1387. 1. Januarij (malè *Hagecius* annum sequentem ponit) *Praga* moritur *Johanna* Regina prima Conjugis Cæsaris *Wenceslai*. Non dubium est, Eam quoddam mariti vitam impuram ferre oculis non posset, malè habitam, & animô excruciatam obiisse, cum insuper sterilis à Conjugis haberetur. Sepulta est in Tumulis Regum in *Cænobio Aula-Regensi*.

SOPHIA secunda *Wenceslai* Cæsaris Conjugis, *Joannis Mo-* XLIV. *nachiensis in Bavaria Ducis filia*, Annô 1400. 15. Martij, Pragæ summâ celebritate coronatur, commendant ejus formam & venustatem oris plurimi scriptores. Tradunt ei à confessionibus sacris *Joannem Hus* (postea hæresiarcham) fuisse, cujus ope ille in Regis ac Procerum Gratiâ insinuavit se se. *Hussus Romam* per Cardinalem *Columnensem* ad causam dicendam citatus, ope *Regina Sophia* evasit; hæc namque ab *Hussô* implorata, Nobilitate & Aulicis sibi adjunctis, apud Regem maritum effecit, ut legatione splendidissimâ *Romam* missâ, causam totam sibi committi Rex postulet, quod etiam impetravit. At *Sophia* post Conjugis obitum, qui per apoplexiam contigit in Arce sua *Nova*, prope pagum *Cunradicz* annô 1419. 16. Augusti, & post *Hussij* rogum, annô 1415. quod progressa esset animadvertens, totam se dolori, & poenitentiae dedit.

Dum

Dum annō 1419. die *S. Michaëlis* ingens multitudo in *Campo Crucum* (quā *Benefficiā Pragā* iter est) confluxisset, ex diversis Civitatibus & pagis, imō major numerus ex Pragensibus Urbibus, & ibi sub Utraque communicasset, & ad noctem per Wissehradentem portam Pragā intrasset, paulō ante horum hospitum adventum, Pragæ novum bellum contigit, nam Pragenses Veteris & Novæ Urbis Cives cum Taboritis in minorem Pragā irruerunt, quam *Regina Sophia* Satellites susceperant defendendam; Pragenses victores, equis & armis satellites exuere. Præliō maximō noctu pugnatum est, incensa *Archi-Episcopi Domus*, quam Regij defendebant, Curia, aliæque pulcherrima & sumptuosa ædificia, *Saxonica Domus* in Minore Praga à Pragensibus occupata, quæ totō bellō Hussiticō nunquam eripi Pragensibus potuit, quidquid *Sigismundus* Imperator cum exercitu tot millium tentaret. Addit *Theobaldus*: plateas omnes *Parva partis Pragensis* sanguine natasse, & cadaveribus cæcorum fuisse refertas, Urbis portas in Muldavam abjectas, *Reginam Sophiam* pugnantium clamore nocturno (qui ad milliare & amplius audiebatur) territam, ex Arce *S. Wenceslai* fugisse, & ope *Domini de Rosenberg*, ægrè hostium insidias evadere potuisse. *Regina Sophia* præ annō 1425. in fine Septembris in Ungaria *Presburgi* decessit, in *S. Martini* Ecclesia tumultata. Alij ponunt mortis annum 1428. *Posonii*.

XLV. *MARIA*, *Ludovici Ungariæ & Polonia Regis* filia, *Sigismundo Caroli IV.* secundo filio, annō 1368. 15. Februarij nato, desponsatur annō 1372. ei que Regnum Ungariæ promittitur. Quam *Mariam* deinde annō 1386. duxit in uxorem, & eodem anno in Regem Ungariæ coronatur; jam existens Rex Ungariæ & Bohemiæ, ex ea genuit filiam nomine *Elisabetham*, quæ deinde in Matrimonium data est *Alberto Austriaco*, anno 1421. in festo *S. Francisci Seraphici*. De qua infra; *Maria* Mater *Elisabethæ*, obiit 1402.

XLVI. *BARBARA*, *Hermannii* Comitissæ Ciliensis filia, secunda uxor *Sigismundi* Imperatoris, Bohemiæ, & Ungariæ Regis, in Regnam Bohemiæ Pragæ in Ecclesia *Divi Viti* coronatur à *Philiberto* homine Gallo, Constantiensis Episcopo, Concilij Basileensis Legato,

gato, Administratore Archi-Episcopatus Pragensis, secundum *Hagecium* Annō 1437. die Lunæ in Bacchanalibus. Coronationi huic adfuit *Principissa S. Georgij*, Prælati, Abbates multi, Principes, Comites, Barones, Equites. Peractâ Coronatione, Regina *Barbara*, Regio diademate è Templo *Sancti Viti* in *Aulam Regiam*, (ubi nunc degunt Alumni Archi-Episcopales,) per plateas vecta, magnam vim pecuniæ dispergi curavit. Deinde (teste *Bobemiâ Piâ* lib. 2. fol. 28.) in Comitij, quibus ipsa præfuit, novos Senatores, novumque juramenti modum constituit, illos admonens & rogans, ut tam pauperi, quam diviti iustitiam administrent. Non multō post, in Quadregesima, cum Rex *Sigismundus*, *S. Jacobi* Templum Vetero-Pragæ (ex quo nuper armamentarium fecerant Pragenses,) Religiosis Conventualibus Ordinis *S. Francisci* restituisset, & nonnullos Religiosos Ordines revocasset, & *Philibertus* Episcopus inibi Altaria de novo consecrasset, adfuit huic solennitati Regina *Barbara*.

Sigismundus ob senium sæpius incommodâ valetudine utebatur, ægrotabatque sæpissimè: *Barbara* conjux ambitione regnandi, seu etiam libidine stimulatâ, ad novas nuptias maturè satis animum adjecit, ac primùm *Ulricum Ciliensem* Fratrem suum, Boëmis recommendavit, sed magis Regni Successorem, sibi que magis maritum *Wladislaum* Poloniæ Regem, eumque vivente ægroto marito Rege *Sigismundo* petulanter ambiebat. Id ægrotus Rex *Sigismundus* advertens, Reginam curavit captivari, Frater ejus *Ulricus* fugâ carcerem evasit, & locō *Ulrici* Fratris *Barbara*, *Albertum Austriacum*, *Elisabetha* unicæ suæ filiæ maritum, Statibus Regni Boëmiæ pro Successore Regni Bohemiæ recommendavit. Interim *Sigismundus* Rex, Septuagenarius *Znoime* in Moravia, annō Domini 1437. 9. Decembris, Imperij Romani 26. Ungarici 51. Bohemici à Coronatione sua ann. 17. decessit. Corpus ad sepulchra Regum Ungariorum, ut optaverat, ad *Waradinum* majus devehum est; fuitque sanè mirabile, ut Scriptores notant, spectaculum: post currum Imperatorij funeris, captivam Imperatricem *Barbaram*, velut in triumpho *Waradinum* portari: hæc postea libera dimissa,

missa, *Regino-Hradecium* in dotalem suam Boëmiæ Urbem rediit, & ex Epicuri disciplina impudentissimè vixit.

De ea do ipsa verba *Dubravij Historiæ Boëmicæ* lib. 28. fol. 234. ita scribentis: *Mulier prorsus Sadduceæ, Epicuræque, cum Epicuro enim summum bonum in voluptate credebat, sed tam superos, quàm inferos ridebat. Huic ad lasciviam comprimendam cum à viris, matronisque honestioribus turtur avis proponeretur, quæ marito mortuò iterum nubere nesciret, absterfo omni pudore, solita est respondere: & quid mihi cum ave monticola & solitaria? cur non potiùs columbas & passerès domi ob oculos quotidie obversantes mihi proponitis? quarum avium oscula, & amores nunquam cessant.* *Æneas Sylvius Historiæ Bohemicæ* cap. 59. fol. 193. ita de ipsa scribit: *Apud Gracium, (id est Regino-Hradecium,) Barbara Imperatrix, eà tempestate decedit, inexhausta libidinis mulier, quæ inter concubinas illaudatum ævum publicè agitans, sæpiùs viros petiit, quàm peteretur, neque Christiana, neque alteri cuiquam religioni adstricta, quippe quæ superos, inferosque ullos esse negabat. Ferunt eam ancillas suas sæpè orantes, jejunantesque increpasse, quæ corpus suum frustra macerarent, fictumque Cali Numen placari verbis crederent. Vivendum suaviter, dum vita suppetit, fruendumque voluptatibus. Id tantum homini datum, cujus anima cum corpore simul extinguitur. Somniare, qui alteram vitam sibi promittunt. Congrua moribus sententia!*

Hagecius ad Annum 1451. ita de *Barbara Regina* Bohemiæ, & Imperatrice *Sigismundi* uxore scribit: *Barbara conjux olim Cæsaris Sigismundi, gravi oppressa morbo, monita à Christianis, ut ritus Christianos peragat, illa misera mulier in mente sua per aliquos A catholicos Sacerdotes perturbata, nihil de Deo, nihil de æternitate, & æterna vita, nihil de poenis inferni sensit, nec sub una, nec sub utraque specie communicare voluit, omnia irritis, omnia contempsit, & sic sine ordine & ritu Ecclesiæ Sanctæ, & sine fide, die Dominica ante festum S. Margarethæ (id est 11. Julij) Mielnicij obiit. Funus ipsius M. Joannes Rokyczana cum suis Sacerdotibus usque ad portam Arcis Pragensis comitatus est, Canonici Metropolitana ni volebant corpus ejus in Ecclesia Divi Viti sepelire, sed iust*

su *Georgij Podiebradij*, tunc Regni Gubernatoris cogebantur id facere. Obijt ergo libidinosa mulier *Mielnicij* in Bohemia annò 1451. Pragæ decessit, in Ecclesia *S. Viti* in Sacello *Martiniciorum* condita, quod hodièque in marmore sepulchri legimus.

ELISABETHA, Cæsaris *Sigismundi* unica filia (de qua su. XLVII. periùs est dictum) adhuc octennis, desponsata *Alberto* Duci Austriæ fuit, postea anno 1422. Viennæ nuptias celebravit. *Elisabetha* Regina Bohemiæ & Hungariæ, relictis duabus filiis *Annâ*, & *Elisabethâ*, & *Ladislao* infante posthumo, anno 1442. 24. Septembris decessit. Laudatissima mulier, & in utraque fortuna semper cum laude versata. *Anna* nupta est *Wilhelmo III.* Duci Saxonie.

Elisabetha altera filia *Alberti* & *Elisabethæ* Reginæ, nupsit *Casimiro* Regi Poloniæ. *Albertus* Rex Bohemiæ, maritus *Elisabethæ* Reginæ, mortuus est annò 1439.

MAGDALENA, *Caroli VII.* Franciæ Regis filia, Regi *Juveni Ladislao* filio *Alberti*, & *Elisabethæ* Reginæ, in Regem Bohemiæ anno 1453. Pragæ 28. Octobris coronato, desponsata est anno 1457. sed cum Legati pro ea adferenda Pragâ exivissent, in ipso nuptiarum apparatu, eodem anno 1457. 22. Novembris, vel ut alij volunt 23. Novembris in festo S. Clementis Pragæ cum omnium adstantium lachrymis, 36. ex quo ægro tare coeperat horâ, placidissimè in Aula Regia in Urbis medutullo exspiravit. Corpus illius sepultum est in Metropolitana Ecclesia Divi Viti.

CUNEGUNDA, vel *Catharina* de *Sternberg*, *Jaroslai* (Birgen XLIX. ponit *Smilonis*) de *Sternberg* filia, prima uxor *Georgij Podiebradij* de *Kunstat* tunc adhuc Bohemiæ Gubernatoris, postliminiò Bohemiæ Regis, annò 1458. 7. Maij coronati. Hæc marito suo peperit tres filios. *Boczekonem*, *Victorinum*, & *Henricum* Seniore.

Boczek de Kunstat, *Georgij* Filius, obiit sine prolibus, natus est annò 1442. *Victorinus* *Georgij* Podiebradij filius, *Münsterberge* Dux, natus est annò 1443. factus Dux annò 1463. 20. Februarij. Hic *Victorinus* *Fridericum III.* obiectum Viennæ ma-

nibus suis sublatum extulit ex *Viennensi Burgo*; accepit in præmium sub feudo *Comitatum Catzenelbogen in Hassia*, non procul à Majorum *Comitatu Niddensi*, sed hic *Comitatus* ad hæredes *Victorini* non pervenit; postea ab eodem *Friderico Imperatore Münsterbergæ Dux*, & Imperij Princeps creatus est. Fuit à Patre *Georgio Moravia Capitaneus* constitutus: Militiam *Victorinus* præcipue coluit, & multa feliciter gessit, tandem ad Affinem *Henricum Lippaum Crumlovium in Moravia* annò 1469. Trebicio profectus, ab Hungaris captus, amplius bienniò in libera custodia detentus est, dimissus Patre jam mortuo annò 1472.

Uxor *Victorini* prima fuit *Sophia Baronissa*, quæ ei filiam genuit, quam *Casmiro Tessinensi Principi* dedit uxorem, quæ Mater fuit *Wenceslai Ducis Tessinensis*.

Uxor secunda *Victorini, Casmiri Tessinensis Ducis Soror*, quæ *Victorino* genuit filios duos: *Bartholomæum*, & *Laurentium*. Tertia uxor *Margareta Palæologa* ex stirpe *Imperatorum Græcorum Palæologorum*, quæ ei genuit tres filias, *Apolloniam Vestalem in Parthenone Strzelensi in Silesia*. *Ursulam Vestalem Triburgi in Mifnia* (quæ *Lutheri* tempore unà cum duabus ejusdem Ordinis Virginibus Coenobium reliquit) & *Annam*, quæ puellula elata est.

Victorini tota posteritas in *Bartholomæo*, qui à *Cæsare Maximiliano I.* ad *Wladislaum Regem* Legatus *Viennâ Posonium* descendens annò 1515. 2. Aprilis nave contractâ demeritus est, nullâ prole relicta, defecit.

Victorinus obiit annò 1479. 30. Augusti.

Henricus Senior, Georgij Podiebradij, & Cunegunda, seu Catharina de Sternberg filius, Münsterbergæ, & Oelsna Princeps, Comes Glacensis. Uxor *Henrici Senioris* fuit *Ursula Principis Alberti Marchionis Brandenburgici Electoris filia*, ex qua genuit tres filios, *Albertum, Joannem, & Ludovicum.* *Henrico Seniori* filio *Georgij Podiebradij*, ex Bohemis nonnulli post Patris mortem, Coronam offerebant, at is *Wladislao Regi* suffragium dedit, eumque provexit ad Regnum. Obiit *Henricus Senior* annò 1498. die *S. Joannis Baptista, Glacij* sepultus in Coenobio Franciscanorum, quibus Coenobium & Ecclesiam titulò *S. Georgij* fundaverat: sed

sed cum Coenobium hoc Monachi deseruissent, translata sunt ejus ossa in Ecclesiam Parochialem *Melitensum*, quam hodie, cum eodem jure, habet *Societas Jesu*.

Ursula Principis Alberti Marchionis Brandenburgici Electoris filia, Domini Henrici Senioris, Ducis Münsterbergensis conjux, nata est annò Domini 1450. obiit 1508. 25. Novembris, & in Monasterio Virginum *S. Claræ Wratislaviæ* in ambulacro sepulta fuit.

Cunegunda, seu Catharina prima uxor *Georgij Podiebradij*, præter tres prænominatos filios, marito suo *Georgio*, etiam peperit tres filias: *Catharinam, Zdenam, seu Sidoniam, & Barbaram.* *Catharina* nata est annò 1444. deinde in matrimonium 1458. data *Matthiæ Corvino Regi Ungariæ*, obiit 1464. sine prole.

Zdena, seu Sidonia Alberto Duci Saxonie Friderici filio desponsata novennis ann. 1459. hæc deinde genuit *Georgium & Henricum* filios, Saxonie Duces, obiit annò 1510. 1. Februarij.

Barbara in matrimonium data *Henrico Lippao* Mareschallo Regni Boemie.

JOHANNA LEONISSA de ROZMITAL, secunda uxor Regis Bohemie *Georgij Podiebradij*, in Reginam Bohemie coronata est infesto *S. Stanislai* die lunæ ann. 1458. Pragæ, ab Episcopis Ungaris, à *Matthiæ Rege Ungariæ* Pragam missis. Genuit filium *Hinkonem, seu Henricum Juniozem*, qui deinde factus est *Dux Münsterbergensis.* Obiit annò 1491. 10. Julij, alijs 1492. Et filiam *Ludmillam*, quæ deinde nupsit *Friderico I. Duci Lignicensi.* Obiit annò 1503. alijs ann. 1502.

Obiit *Joanna Leonissa de Rozmital* Regina Bohemie, secunda Boemie Regis *Georgij Podiebradij* uxor, annò 1475. *Mielniczj* die Dominicâ post festum *S. Martini in Novembri*, inde Pragam devecta, & in Ecclesia Metropolitana Divi Viti in Sacello *Sancti Laurentij* sepulta.

Georgius Podiebradius Rex Boemie annò 1471. 22. Martij hydrope, aliisque bello contractis morbis moritur, & Pragæ in Ecclesia Metropolitana Divi Viti tumulatur.

ANNA,

L I. ANNA, JO ANNIS Comitiss Engolismensis, seu de Candale filia, Ludovici XII. Regis Galliae consanguinea, Wladislao Casimiri Regis Poloniae primogenito filio, Regi Bohemiae, & Ungariae desponsatur, quam duxit Buda annò 1502. 6. Martij, (alijs 6. Octobris,) coronata fuit in Ungaria, non in Bohemia, neque apud nos dotem habuit Reginarum.

Annò 1503. 23. Junij, nata est Buda Regi Wladislao ex Anna Regina, filia Elisabeth, quam postea Pater ob memoriam Matris Annam jussit appellari. Annò verò 1506. 24. Junij, (Theobaldus annum 1505. Lupacius 1. Julij, ann. 1506. posuit) Ludovicus Wladislao nascitur, quo ipso in puerperio ann. 1506. 26. Julij, Ludovici, quem genuit eodem annò 1. Maji, obiit, & extincta est. Rex Wladislaus multo tempore eam luxit, neque pullam vestem deponere voluit, donec Ungariae Ordines promississent se Ludovicum infantem Regium coronari passuros.

L II. MARIA PHILIPPI I. Archi-Ducis Austriae, & Regis Hispaniarum filia, & Ferdinandi I. Cæsaris, Ungariae, & Bohemiae Regis Soror, uxor Ludovici Regis Wladislai filij, cui desponsata est Vienna annò 1515. cum qua Ludovicus Rex ætatis suæ annò decimò quintò Buda nuptias celebravit annò 1521.

Annò 1522. in Arce Pragensi in Ecclesia Metropolitana Divi Viti Martyris Maria in Reginam Bohemiae est coronata die Dominicâ ante festa Pentecostalia.

Annò 1523. 18. Januarij, Rex Ludovicus non dedignatus est cum Coniuge sua Maria Prætorium Urbis Vetero-Pragensis subire, in quo apparatus sibi Regio more epulum lætissimus sumpsit, & peractò prandiò in area fori Pragensis Ludicra Equestria, variòsque militares Ludos cum Regina, eadem facilitate spectavit.

Annò 1526. 29. Augusti Ludovicus Rex Boemiae & Ungariae contra Solymannum II. Turcarum Imperatorem bellum gerens, ad Mohaczium in palude perijt. Maria Ludovici conjux, 31. annò vidua fuit, cum fratre suo Carolo V. in Hispaniam & Belgio discessit, ibique obiit.

L III. ANNA WLADISLAI Bohemiae & Ungariae Regis unica filia (antè Elisabeth appellata, idque ipsi nomen in baptismo est datum,

datum, at post mortem Matris, Anna ei nomen Pater imposuit,) nata est 1503. 23. Julij. De ejus ominoso fletu, tum sexennis pupulæ, cum Frater Ludovicus triennis Pragæ coronaretur annò 1509. 11. Martij, vide passim apud Historicos.

Hæc Regina Anna, desponsata est Ferdinando I. Philippi I. Hispaniarum Regis filio, Caroli V. Cæsaris Fratri, annò 1515. Vienna, & copulata Lincij, 1521. & annò 1527. die Lunæ post festum S. Matthiae Apostoli Coronâ Bohemiae in Reginam Pragæ in Ecclesia Divi Viti coronata. Genuit marito quatuor filios, & undecim filias.

Proles
Ferdinandi I.
Regis,
& Imperatoris.

I. Elisabetha primogenita filia nata est Lincij 5. alij 9. Julij, 1526. Hæc Elisabetha nupta fuit Sigismundo II. Augusto Regi Poloniae. Obijt in Polonia Vilna annò 1543. alij 1545. 15. Junij ætatis suæ 18. sinè tribus septimanis, non sinè suspitione sibi porrecti veneni.

II. Maximilianus II. primogenitus Ferdinandi I. & Anna filius, natus est Vienna annò 1525. alij 1527. 1. Augusti. Electus fuit in Regem Bohemiae annò 1549. & Coronatus annò 1562. In Regem Romanorum in præsentia sui Domini Parentis Ferdinandi I. ab Electoribus est electus, duodecim annis laudabiliter Imperium, & Regnum rexit. Obijt Ratisbonæ annò 1576. 12. Octobris, & Pragæ in Ecclesia Metropolitana Divi Viti penès Dominum Parentem suum Ferdinandum I. & Matrem suam Annam sepultus annò 1577. Vixit annos 49. & 72. dies Conjugem habuit Mariam Cæsaris Caroli V. consanguinei sui filiam, quam duxit in uxorem annò 1548. Mense Septembri, ex qua Maximilianus II. genuit novem filios, & sex filias.

III. Anna, Ferdinandi I. & Anna conjugis filia, nata est Pragæ annò 1528. 1. Septembris, alij ponunt, 7. Julij, hæc Anna data est in Conjugem Alberto III. Duci Bavariae annò 1546. cui peperit tres filios, scilicet: Wilhelmum, & Ferdinandum Duces Bavariae, & Ernestum Archi-Episcopum Coloniensem, & filiam Mariam, deinde conjugem Caroli Archi-Ducis Austriae.

IV. Ferdi-

IV. *Ferdinandus II.* filius *Ferdinandi I.* & *Anne* Reginæ, Archi-Dux Austriæ, Comes Habsburgicus & Tyrolis, Landgravius Alsatiae, natus est *Lincij* in Austria annō 1529. 14. Junij. Obijt 1595. Conjux *Ferdinandi II.* erat *Anna Catharina*, nata Ducissa Mantuana, & de Montferrato, de qua infra.

V. *Maria* filia *Ferdinandi I.* & *Anne* Reginæ, nata est Pragæ annō 1530. alij 1531. 15. Maji, fuit deinde uxor *Wilhelmi* Ducis Juliacenſis, quam duxit 1546. obijt annō 1584.

VI. *Magdalena Ferdinandi I.* filia, nata est *Oeniponti*, annō 1532. 14. Augusti, *Hallis* vitam egit cœlibem, obijt 22. Maji, ætatis suæ annō 39.

VII. *Catharina Ferdinandi I.* & *Anne* Reginæ Bohemiæ filia nata est *Vienna* annō 1533. 27. Augusti, deinde fuit primò uxor *Francisci* Ducis Mantuæ, secundò *Sigismundi* Augusti Regis Poloniæ. Obijt annō 1572. secundum alios annō 1577. vixit annis 38. 6. Mensibus, & 6. diebus, sepulta est Pragæ in Ecclesia Metropolitana Divi Viti.

VIII. *Eleonora* filia *Ferdinandi I.* & *Anne* Reginæ, nata est *Vienna* 1534. 28. Novembris, inter quintam, & sextam horam ante meridiem, deinde fuit uxor *Wilhelmi* Ducis Mantuæ, obijt 1594.

IX. *Margaretha* nata est annō 1536. facta Monialis, obijt ann. 1566.

X. *Joannes* filius *Ferdinandi I.* & *Anne* Reginæ, natus est Pragæ annō 1538. 10. Aprilis, & sequenti die inter horrenda tonitrua, & coruscationes in Ecclesia Divi Viti est baptizatus, obijt secundò ætatis suæ annō infans *Oeniponti* 22. Martij, vixit unò annō, & 18. diebus.

XI. *Barbara Ferdinandi I.* & *Anne* Reginæ filia, nata est *Vienna* annō 1539. 30. Aprilis, fuit deinde *Alphonſi II.* Ducis Ferrariæ uxor, obijt annō 1572.

XII. *Carolus II.* *Ferdinandi I.* Cæsaris filius, natus est *Vienna* annō 1540. 3. Junij, fuit deinde Gubernator Styriæ, Corinthiæ, & Carniolæ. Fundavit Universitatem Græcensem. Uxor ipsius erat *Maria Alberti V.* Ducis Baviariæ filia, Obijt annō 1608. Mater quindecim prolium. Maritus illius *Caro-*
lus II.

lus II. obijt Græcij annō 1590. *Caroli II.* & conjugis illius *Mariæ* proles erant istæ.

I. *Carolus V.* posthumus, natus 1590. Episcopus *Wratislaviensis*, & *Brixinensis*, Magister Ordinis Tevtonici, obijt annō 1625.

II. *Maria Magdalena*, nata annō 1589. uxor *Cosmi II.* Magni Ducis Florentiæ, obijt annō 1631. relictis quinque filiis, & quatuor filiabus.

III. *Constantia* nata annō 1588. uxor *Sigismundi III.* Regis Poloniæ, post Sororem suam *Annam* obijt annō 1631. relictis octo filiis, & unâ filiâ.

IV. *Leopoldus V.* natus annō 1586. Titularis Episcopus *Argentinensis* & *Passaviensis*. *Passaviensium* copiarum Ductor annō 1609. Fundator Collegij *Molsheimensis* Societ. Jesu, obijt annō 1632.

V. *Margareta* nata annō 1584. uxor *Philippi III.* Regis Hispaniæ, obijt 1611. reliquit octo proles.

VI. *Maximilianus IV.* *Ernestus* natus annō 1583. obijt, 1616.

VII. *Eleonora* nata annō 1582. Vestalis *Hallis*, obijt annō 1620.

VIII. *Gregoria Maximiliana* nata annō 1681. Sponsa *Philippi III.* Regis Hispaniæ, obijt 1597.

IX. *Carolus* obijt infans.

X. *Ferdinandus II.* Romanorum Imperator, de quo infra.

XI. *Elisabetha* nata annō 1577. obijt annō 1586.

XII. *Catharina Renata*, nata annō 1576. obijt 1595. 29. Junij.

XIII. *Maria Christina*, nata annō 1574. uxor *Sigismundi* Principis Transylvaniæ, sed diremptum est matrimonium, illa obijt 1611. in Parthenone Hallensi 6. Aprilis.

XIV. *Anna* nata 1573. uxor *Sigismundi III.* Regis Poloniæ, obijt 10. Februarij, 1598.

XV. *Ferdinandus* obijt infans. Hæc de prolibus *Caroli II.* filij *Ferdinandi I.* & ejus Conjugis *Mariæ*, *Alberti V.* Ducis Baviariæ filia. Nunc ad alias proles *Ferdinandi I.* progredior.

Nota,
Caroli
II Ar-
chi-Du-
cis Au-
striæ

linea
tota pe-
riit in
alijs, in
solo
Ferdin-
ando
II. pe-
rennat
poste-
ritas.

XIII. *Ursula* filia *Ferdinandi I.* & *Reginæ Annæ*, nata est *Neo-Stadij* post *Viennam* annô 1543. obiit infans 1543.

XIV. *Helena* nata annô 1543. *Hallis Vestalis* obiit 1574.

XV. *Johanna* nata *Pragæ* annô 1547. uxor deinde fuit *Francisci* Ducis *Florentiæ*, obiit annô 1578.

Anna Regina Conjux *Ferdinandi I.* Regis *Bohemiæ*, in *Reginam Bohemiæ à Stanislao Turzone* Episcopo *Olomucensi* (vacante Sede *Archi-Episcopali Pragensi*, & *Barbara de Selenberg*, & *Kost Abbatisa* & *Principissa S. Georgij*) coronata est annô Domini 1527. postridie post festum *S. Matthiæ Apostoli*. *Regina* hæc Conjux *Ferdinandi I.* *Bohemiæ* Regis, & *Cæsaris* fuit amantissima *Nationis Bohemicæ*, quam moriens marito suo recommendavit, obiit annô 1547. in partu, sepulta *Pragæ*.

LIV. *MARIA* *Caroli V.* *Cæsaris* filia, nata annô 1528. *Regina Bohemiæ*, Conjux *Maximiliani II.* filij *Ferdinandi I.* *Maximilianus II.* *Ferdinandi I.* filius, natus est *Viennæ* annô 1527. educatus in *Hispania*, interfuit pluribus bellis. Fuit *Prorex* in *Hispania* 1548. electus *Rex Bohemiæ* annô 1549. Coronatus annô 1562. electus *Romanorum Rex*, & coronatus *Francofurti* annô 1563. & eodem anno *Rex Ungariæ* coronatus *Posonii*. Fuit ab aliquibus electus *Rex Poloniæ* annô 1575. quod ipse contempsit, obiit *Ratisbonæ* annô 1576.

Maria Conjux *Maximiliani II.* attulit marito quindecim proles, obiit in *Hispania* annô 1603. ætatis 75.

I. *Anna Maria* filia primogenita *Maximiliani II.* nata est in *Hispania* annô 1549. 2. *Novembris*, facta deinde annô 1570. uxor *Philippi II.* Regis *Hispaniæ*. Obiit in *Hispania* 1580. 25. *Octobris*. Marito suo peperit quatuor filios, & unam filiam.

II. *Ferdinandus* filius *Maximiliani II.* natus est in *Hispania* annô 1551. 28. *Martij*, obiit altero anno ætatis suæ infans *Viennæ*, 25. *Junij*.

III. *Rudolfus II.* filius *Maximiliani II.* natus est *Viennæ* annô 1552. 18. *Julij*. *Rex Ungariæ* coronatus annô 1572. *Bohemiæ* 1575. 22. *Septembris*. *Romanorum Rex* Coronatus, annô 1575. 1. *Novembris*. In *Cæsarem* promulgatus 1576. 12. *Octobris*, eadem die, quâ *Parens illius Maximilianus II.* obiit; bellum

bellum gessit cum *Turcis* ab anno 1591. continuis annis 15. à fratre suo *Matthia* vehementer afflictus, obiit coelebs 1612.

IV. *Ernestus II.* filius *Maximiliani II.* natus est *Viennæ*, annô 1553. factus est *Gubernator Belgij*. Suscepit *Pragæ aureum vellus* cum *Rudolpho II.* & *Archiduce Carolo*, ab *Archiduce Ferdinando*, annô 1585. 2. *Junij*, obiit 1595.

V. *Elisabettha*, *Maximiliani II.* filia, nata est *Viennæ* annô 1554. 5. *Junij*, facta est uxor *Caroli IX.* Regis *Galliæ*, an. 1570. cum quo non vixit plenè quatuor annis, nam *Carolus IX.* maritus obiit 1574. 30. *Maij*; peperit annô 1572. filiam, quæ infans obiit. Obiit *Elisabettha*, annô 1592.

VI. *Maria*, *Maximiliani* filia, nata est *Viennæ* 1555. 27. *Julij*, obiit infans.

VII. *Matthias*, *Maximiliani II.* filius, natus est *Viennæ*, an. 1557. 24. *Februarij*, factus est deinde *Gubernator Belgij*, postea *Ungariæ*, ubi bis *Turcas* cecidit. *Rex Ungariæ* an. 1608. *Rex Bohemiæ*, ann. 1611. *Romanorum Imperator* Coronatus *Francofurti*, annô 1612. obiit, ann. 1619. 20. *Martij*.

VIII. *Maximilianus III.* *Maximiliani II.* filius, *Archidux Austriæ* natus est *Neo-Stadij* in *Austria* post *Viennam* annô 1558. die 12. *Septembris*, ab aliquibus *Rex Poloniæ* electus, sed captus, & postea dimissus. Fuit *Generalis Magister Ordinis Tevtonici*, obiit annô 1620.

IX. *Albertus VII.* filius *Maximiliani II.* natus est *Neo-Stadij*, in *Austria* annô 1559. 13. *Novembris*, factus est deinde *Cardinalis Tit. S. Crucis*, *Prorex Lusitanæ*, *Archi-Episcopus Tolitanus*, *Gubernator Belgij*, obiit annô 1621.

X. *Wenceslaus*, filius *Maximiliani II.* natus est *Neo-Stadij* in *Austria*, annô 1561. 9. *Martij*, factus est deinde *Eques Melitenis*, obiit in *Hispania*, ann. 1578.

XI. *Fridericus* filius *Maximiliani II.* natus est *Lincij*, annô 1562. 20. *Junij*, obiit infans.

XII. *Maria II.* filia *Maximiliani II.* nata est *Neo-Stadij* in *Austria*, annô 1564. 19. *Februarij*, obiit infans eodem annô *Dominicâ Palmarum*.

XIII. *Carolus, Maximiliani II.* filius, natus est Viennæ, an. 1565. 27. Septembris, obiit infans altero annô, 23. Februarij.

XIV. *Margareta* filia *Maximiliani II.* nata est Viennæ, an. 1567. 25. Januarij, facta Monialis S. Claræ Madriti, obiit ann. 1633. ætatis 66.

XV. *Elconora* filia *Maximiliani II.* nata est annô 1568. obiit Pragæ, & in Ecclesia Metropolitana tumulata, ann. 1579.

Maria Caroli V. Cæsaris filia, uxor *Maximiliani II.* Mater quindécim prænominatarum prolium, ab anno 1576. à 12. Octobris, quo anno illius maritus *Maximilianus II.* obiit, usque ad annum 1603. 24. Februarij, quo vivere desijt in Hispania Madriti, semper laudabilissimam vitam duxit, ordinavitque in morbo constituta, ut post ejus mortem pro anima sua legantur & persolvantur 40000. Sacrificia Missæ. Illud notatu est dignum, quod prænominata *Maria* inter omnes Imperatrices & Reginas fuerit felicissima, & fortunatissima, quæ fortuna nulli à quo mundus stat, adhuc evenit. I. fuit filia Cæsaris Caroli V. II. fuit unius Romani Imperatoris nurus. III. Imperatoris Maximiliani II. uxor. IV. Imperatoris Rudolphi II. Mater.

LV.
Anna
Sexta
Regina
Bohe-
miæ
coro-
natur.

ANNA hujus nominis sexta, Regina Bohemiæ, Archiducis *Ferdinandi* Austriæ & Comitum Tyrolis, & *Anna Maria* Ducissæ Mantuanæ filia, uxor *Matthiæ* Imperatoris, & Ungariæ, Bohemiæque Regis, nata est *Oeniponti* annô 1585. 10. Octobris. Annô 1611. Dominicâ secundâ Adventûs, 4. die Mensis Decembris. *Matthias* Rex Ungariæ, & Bohemiæ nuptias *Viennæ* celebrat cum *Anna* *Ferdinandi* Archiducis (qui *Maximiliani II.* Frater fuit) filia. Annô 1612. die Martis post festum S. Joannis Baptistæ, 26. die Mensis Junij *Francofurti*, *Anna* in Reginam Romanorum ab Electore Moguntino *Joanne Ssweykharto*, Annô 1613. 25. die Mensis Martij in Reginam Ungariæ à Cardinale *Francisco Forgaczio Prespurgi*, annô 1616. 10. Januarij, Dominicâ post festum Trium Regum Pragæ in Ecclesia Metropolitana Divi Viti in Reginam Bohemiæ ab Archiepiscopo Pragensi *Joanne Lobelio*, & Principissâ S. Georgij *Sophia Albinka de Helffenburg* coronatur.

Ritum

Ritum peractæ Coronationis fusè descripsit, & typis editit *Georgius Zawet de Zawetic*, quem compendiosè exscribo.

Postquam *Anna* uxor *Matthiæ* fuisset in Reginam Romanorum *Francofurti* an. 1612. in Reginam Ungariæ 1613. Coronata, *Matthias* Imperator, Ungariæ & Bohemiæ Rex annô 1615. Pragæ Comitum Generalia in Arce Pragensi celebravit, quæ die Sabbathi post festum S. *Hieronymi* sunt terminata, in quibus à Statibus Regni conclusum est, ut annô 1616. die Dominicâ post festum SS. Trium Regum Pragæ in Ecclesia Metropolitana Divi Viti Coronâ Bohemiæ coronetur, ad quam Solemnitatem Regni Proceres, ad peragenda sua officia sunt invitati, sicuti & Regni Prælati. Interim pro Coronatione hac omnia necessaria sunt constituta, & procurata à Supremo Regni Bohemiæ Præfecto Domino *Adamo de Waldstein*, Domino in *Hradek*, *Lowosicz*, & *Hustopeczech*, S. C. Regiæque Majestatis Consiliario, & Camerario. In primis in Ecclesia Metropolitana Divi Viti erectum est ex asseribus theatrum æquale cum Choro per medium templi usque ad Mausolæum Regium, inde deinde aliud theatrum permodum graduum sursum, usque sub Chorum, qui est sub organo, aliud theatrum inter duas templi columnas post Cathedram Concionatoriam, ambo pro Statu Civili, tertium in Choro pro Musicis Cæsareæ Majestatis, pro S. C. M. Aulicis, & Equitibus. Quartum è regione S. C. M. Oratorij pro Gynecæo ex Statu Baronali & Equestri erectum, & tam tertium, quàm quartum, sicuti & Chorus, & medietas templi, usque ad Cathedram albo & rubro panno rectum, chorus, seu Presbyterium circa circum tapetibus argento & auro intextis contextum. Thronus S. C. M. ad sinistram Summi Altaris erectus, & aureis tapetibus, sicuti & thronus Reginæ è regione magni Altaris, quinque ulnis ab Altari distans, argenteis tapetibus contextus. Penès thronum Reginæ collocata fuit humilis sella, tapete sericeo rubro, auro intexto, supra quam se poterat reclinare Regina; penès thronum Reginæ ex parte utraque stabant sellæ argenteis filis textæ pro duobus Episcopis Reginæ assistentibus. Post Sellam Reginæ ex parte dextera stabat adhuc una Sella, tapete rubro aureis

Ritus
Coro-
nationis.

aureis filis texto pro Abbatissa, & Principissa S. Georgij, & post thronum Reginæ penès Abbatissam, & Principissam S. Georgij tres oblongæ sedes, una post alteram collocatæ, tapetibus testæ, pro primariorum Procerum Regni conjugibus. Ex parte hac, quâ erat thronus Cæsaris Matthiæ, sex circiter ulnis erat distans Sedes pro Serenissimo Archiduce Austriæ, Carolo Episcopo Wratislaviensi. Itèm è regione ipsius, erat Sedes posita pro Legatis Hispaniarum, Venetiarum, & Florentiæ, ambæ rubro holoserico testæ.

Approquinquante jam die Coronationis, ante diem in Triurbe Pragenſi tympana resonabant, & populum Pragenſem, ut unusquisque ad sua se sistat vexilla, convocabant. Congregati Cives summo manè, primò Vetero-Pragenſes sub vexillo flavo & nigro, deinde Neo-Pragenſes sub vexillo rubro & albo, Micro-Pragenſes sub vexillo variorum colorum, ad Arcem debito ordine perrexerunt, & se in diversis locis collocârunt in Arce. Congregato ergo prænominato populo, omnes portæ Pragenſes, sicuti & fores templi S. Viti horâ septimâ matutinâ sunt occlusæ.

Hoc tempore etiam congregati sunt DD. Status Regni Bohemiæ ad Regni Cubiculum, & Supremi Regni Proceres ad Boëmicam Cancellariam. Inter quos brevi venit Supremus Regni Burggravius Pragenſis *Dominus Adamus de Sternberg*, Dominus in *Bechina*, *Viridi Monte*, *Libochowicz*, & *Budina*, S. C. M. Consiliarius, & Dominis Statibus intimavit, ut Regni Proceres, & S. C. Majestatis Consiliarij ad Aulam S. C. M. ad Anticameram veniant, alij Domini Status in Equitum cubiculo expectent, & S. C. M. ad templum comitentur. Quod cum fecissent, comitati sunt Cæsarem ad aliquod cubiculum supra Judicium Cameraticum, ubi Cæsar habitum Imperatorium induit, indè in Aulam regressi, comitati sunt ad templum Imperatricem, ultimò sequebantur Regni Proceres, & rectâ ad Sacellum Sancti Wenceslai iverunt. Hos sequebatur solus cum Regimine Supremus Regni Præfetus, *Dominus Adamus de Waldstein*. Post ipsum ivit Imperatrix Regiè vestita per viam albo & rubro panno stratam usque ad Sacellum Divi Wenceslai, ante

ante quod stetit Celsissima Principissa S. Georgij, *Virgo Sophia Albinka de Helffenburg*, cum duabus suis Sancti-Monialibus Virginibus, *Virgine Anna Hrachowcziana* Priorissa Monasterij S. Georgij, & *Rosina Preklowa de Prokorsdorff*, quæ Principissa demississimè Imperatrici manum porrexit, & Imperatrix mox ad Sacellum *S. Wenceslai* (in quo duò Domini Burggravij Carlsteinenses, scilicet *Dominus Matthias Comes de Thurn*, Dominus in *Welisz*, & *Kregen*, & *Dominus Adamus Senior Herzan de Harasowa*, Dominus in *Skalsko*, *Landskrona*, *Landſperg*, *Rubro Hradek*, *Platina*, & *Stolinkach*, S. C. M. Consiliarij, cum Domino Capiteo Arcis Pragenſis, *Domino Dionysio Czernin de Chudenitz*, Domino in *Drabowicz*, & *Chocemyſl* S. C. M. Consiliario, cum *Domino Paulo Pistorio* Decano Carlsteinensi custodientes Coronam Regiam, inclusi erant,) post Supremum Regni Bohemiæ Præfctum ivit. Post Imperatricem mox ad prænominatum Sacellum Divi Wenceslai sola præfata S. Georgij Principissa *Sophia Albinka*, (relictis foris prænominatis duabus Sanctimonialibus) intravit, quam in ordine binæ & binæ sequebantur DD. Procerum Regni Bohemiæ Conjuges, scilicet.

Domina Maria Maximiliana de Sternberg, nata Comitissa de alto Celler, in *Bechina*, & *Budina* &c. Suprema Regni Burggravia.

Domina Johanna Emilia Waldsteinia de Zerotin, in *Hustopeczech*, Suprema Regni Bohemia Præfcta.

Domina Margareta de Talmberg, nata *Trečkiana de Lippa*, in *Ratag*, Supremi Judicis Regni conjux.

Domina Polyxena Lobkowskiana de Pernstein, in *Raudnicz supra Albim*, *Sedlczan*, & *Litomyſl*, Supremi Cancellarij uxor.

Domina Lucia Ottilia Slawatiana de Nova-Domo, in *Straz, Telcz*, Supremi Judicis Aule Regni Bohemia uxor.

Domina Susanna Elisabetha Comitissa de Turn, nata de *Tiffenpach*, in *Kranichsfeld*, & *Sternberg*, Burggravij Carlsteinensis uxor.

Domina Elisabetha de Klenowa, & *Janowicz*, in *Zinkow*, Neo-Castri, & *Brzezina*, Supremi Regni scriba uxor.

Domina Eva Kaplirzia de Slawkowa, in *Neustopowicz*, & *Miliczin*, Burggravij Districtus Regino-Hradecensis axor.

Post

Post introitum prænominatarum Dominarum, mox fuit occlusum Sacellum per Dominum Capitaneum Arcis Pragensis. Imperatrix *Anna* ante Altare flexit, & oravit, & deinde ad Sedem rubrâ holoserico tectam, in medietate Sacelli stantem se posuit. Post Imperatricem etiam flexit & oravit prænominata Abbatisa & Principissa S. Georgij *Sophia Albinka*, deinde Imperatricem sedentem accessit, & ei humilem aggratulationem fecit. Procures Regni Bohemiæ aliquamdiu ante fores Sacelli S. Wenceslai steterunt, deinde intrantes ad Sedem post Sepulchrum S. Wenceslai se posuerunt, & illorum uxores in Sede ante Sancti prænominati Sepulchrum manserunt.

In eodem Sacello S. Wenceslai, secundum avitum & antiquum morem & consuetudinem prænominata Principissa S. Georgij Virgo *Sophia Albinka* Coronam suam consuetam Principalem auream, pretiosis lapidibus, & unionibus ornatam accepit, quam ejus capiti imposuit Suprema Regni Bohemiæ Cancellaria.

Quàm primùm Imperatrix Sacellum S. Wenceslai intravit, mox etiam ex Aula Cæsarea, per prænominatas pergulas ad prænominatam Divi Viti Ecclesiam intravit magna multitudo Aulicorum, Comitum, Baronum, Equitum, post hos omnes Serenissimus Archidux Austriæ *Carolus*, Episcopus Wratislaviensis, quem sequebatur supremus Aulæ Cæsareæ Præfectus, Dominus *Fridericus Comes de Fürstenberg, Hailigenberg, & Werdenberg*, Dominus in *Hauzen, Kyntzgerthal, & Wajtnow*, S. C. M. Intimus Consiliarius & Camerarius, post hunc sequebantur quinque *Feciales*, seu *Herolti*, inprimis solus Austriæ, post illum ambo simul, Ungariæ & Bohemiæ, ultimò itidem duo Cæsarei in suis habitibus, in manibus suis portantes albos bacillos; post *Feciales*, seu *Heroltos* iverunt duo filij prænominati Supremi Regni Præfecti, Domini Comitum de *Fürstenberg*, scilicet Dominus *Wilhelmus* &c. S. C. M. Camerarius, & Consilij Imperialis Director, qui pomum aureum, & ex parte sinistra illius Dominus *Albicus* &c. S. C. M. Camerarius, Sceptrum portavit.

Illos

Illos sequebatur solus Supremus Aulæ Mareschallus, Dominus *Sigismundus de Lozenstein, in Loznsteinlait, & in Sfwenda*, Sac. Cæs. Majest. Consiliarius, Camerarius, supremus Venationum Præfectus in superiori Austria, & Archi-Ducis Austriæ Maximiliani Senioris Camerarius Ensem evaginatum portavit. Post quem perrexit Imperator *Matthias* in Cæsareo Paludamento, & Corona, inter tubarum, & tympanorum sonitum & clangorem, & se ad Thronum suum Cæsareum posuit. In cujus sinistra parte steterunt prænominati *Feciales*, seu *Herolti* cum suis Regalibus. In dextera parte Throni stetit prænominatus supremus Sac. Cæs. Majest. Aulæ Præfectus *Comes de Fürstenberg*, & Sac. Cæs. Majest. Supremus Camerarius, Dominus *Leonbardus Helffrid de Mekau, L. B. de Kreycen*, S. C. Majest. Intimus Consiliarius, & Capitaneus amborum Dominiorum *Forchtenstatskensis, & Eysenstadiensis*. Sacram Cæsaream Majestatem sequebantur Legati: *Hispania, Venetiarum, Florentia*, & hi quoque ad suas sedes se posuerunt.

Quàm primùm Imperator ad Templum venit, mox etiam Archi-Episcopus Pragensis *Joannes Lobelius*, cum alijs Prælatibus ex Sacristia exivit, & per modum Processionis ad Sacellum S. Wenceslai ivit. Ante quos deportata est magna Crux argentea, postmodum duo magna argentea candelabra cum accensis candelis. Post illos sequebatur Clerus, Decani, Præpositi, Abbates, Episcopi, & Metropolitanæ Ecclesiæ Canonici, & alij extranei in ordine suo ibant, scilicet: *Joannes Schmidl*, SS. Theologiæ Doctor, Canonicus Pragensis, Sac. Cæs. Majest. Capellanus. *Georgius* Concionator Metropolitanæ Ecclesiæ. Item *Wenceslaus Egerus Bernharticzky*, Præpositus S. Hippolyti penès Znoymam, qui Missale, seu Pontificale ante Archi-Episcopum tenuit.

Andreas Wenceslaus Sfeferius, Curatus Pontensis, & inibi Commendator.

Georgius Witassck, Curatus Pecowkiensis, *Joannes Haslinger* Sacristanus Ecclesiæ Metropolitanæ. Et hi quatuor inter Clerum Reliquias portarunt, & circa illos sex Cæsarei Ephebi faculas accensas. *Leonardus Kremling, Hieronymus Schönfeld, Cas-*

D d

parus

parus Seldnerus Egrâ, Prior Hospitalis Crucigerorum cum Rubea Stella ad pedem pontis Pragensis, qui Pedum Archi-Episcopale tulit.

Josephus Makarius de Merffeltz, SS. Theologiæ Doctor, & Custos Metropolitanæ Ecclesiæ, & Cæremoniarius. Itèm tres Capellani Archi-Episcopi, *M. Joannes Petrus Seboffowsky*, *Joannes Wagner*, qui Infulam Archi-Episcopo apposuit, & deposuit.

Tobias Steinbach ex Monasterio Strahoviensi. *Blasius Alexius de Waytenpach*, Subdiaconum, *Joannes Sixtus de Lerchenfeld*, Diaconum egit, ambo Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ.

Joannes Ctiborius Kotwa de Freyfeld, Olomucensis, & Brunensis Canonicus, Decanus Smecznenfis. *Zacharias Cruciger*, Decanus Vetero-Boleslaviensis. *Adamus Rudryß*, Præpositus Chotieschoviensis, *Melchior Romanus*, Præpositus Doxanensis.

Simon Klodomaszky, Præpositus S. Margarethæ in Brzewnow. *Daniel Ubru*, Præpositus Litomericensis. *Joannes Chrysostomus Kylian*, Præpositus Vetero-Boleslaviensis.

Wolfgangus Zelender de Prossowicz, Abbas Brzewnoviensis in Braunov, Visitator Ordinis S. Benedicti in Bohemia & Moravia. *Gregorius Link*, Abbas Carlshoviensis. *Fridericus Victorinus*, Abbas Cladrubiensis. *Paulus Martinus Bitowsky*, Abbas Ostroviensis, & ad S. Joannem sub Rupe. *Adamus Benedictus Baworowsky*, Abbas Emauntinus. *Valentinus Augustus Sfenbek*, Abbas Sanctæ Coronæ. *Paulus Fornson* Abbas Alto-Vadenfis. *Casparus Questenberger*, Abbas Strahoviensis. *Andreas Ebersbach* Abbas Teplensis.

Ultimò post prænominatum Clerum, & Prælatos, ivērunt simul *Simon Brosius Horsteinsky de Horstein*, Metropolitanæ Ecclesiæ Præpositus, & *Casparus Arsenius de Radbuzá*, ejusdem Ecclesiæ Metropolitanæ Decanus, quos sequebantur duo Episcopi, scilicet, Episcopus Viennensis, & Neo-Stadiensis Dominus *Melchior Klezl*, S. C. Majest. Intimi Consilij Director, & Episcopus quinque Ecclesiarum, ex Regno Ungariæ. *Joannes Biber*, S. C. Majest. Consiliarius. Post ipsos ultimò sequebatur Celsissimus Princeps, Archi-Episcopus Pragensis *Joannes Lobelius*, Sedis Apostolicæ Legatus. S. C. Majest. Consiliarius, & Crucige-

Crucigerorum cum rubea Stella per Boëmiam, Moraviam, Silesiam, & Poloniam Generalis Magister. Veniens Clerus ante Sacellum S. Wenceslai, statim iterum progressi sunt ad Ecclesiæ majus Altare, & prænominati Proceres, & Regi Locumtenentes accipientes Coronam, Pomum, & Sceptrum de Altari S. Wenceslai, cum his, ante Imperatricem egressi sunt ex Sacello, & ex parte se collocârunt. Archi-Episcopus Pragensis propiùs ad januam Sacelli accedens, supra Imperatricem intrâ januam stantem, hanc dixit orationem:

Omnipotens sempiterne Deus, qui Famulam tuam Annam Regni fastigio dignatus es sublimare, tribue quasumus ei, ut itâ in hujus sæculi cursu, cunctos in omni salute disponat, quatenus à tua veritatis tramite non recedat. Per Jesum &c.

Absolutâ hac oratione, inter tympanorum, & tubarum clangorem, Clerus processit ad majus Altare in ordine, post quos (remanentibus prænominatis duobus Episcopis penès Sacellum Divi Wenceslai) ivit Archi-Episcopus Pragensis, quem duo Presbyteri sequebantur

Post Archi-Episcopum ivit supremus Regni Boëmiæ Scriba Dominus *Joannes de Klenowa, & Janovicz*, Dominus in Zinkov, Neo-Castri & Brzezina, Sac. Cæf. Majest. Consiliarius, & Sceptrum aureum portavit, & penès ipsum ex parte dextera prænominatus Dominus *Adamus Hrzan*, Burggravius Carlsteinensis, ex parte sinistra Dominus *Casparus Kaplirz de Sulevicz*, Dominus in Neustopov, Woticz, & Milczin, Sac. Cæf. Majest. Consiliarius, & Burggravius Districtus Regino-Hradecensis. Hos sequebatur Supremus Regni Judex, Dominus *Georgius de Talmberg*, Dominus in Jankov, & Nemysl, portans aureum pomum. Et penès ipsum in parte dextera Dominus *Wilhelmus Slawata de Chlum, & Kofstumberg*, Dominus in Nova domo, Telcz, Straz, & Bistricz, Sac. Cæf. Majest. Camerarius, supremus Judex Aulæ Regiæ Bohemiæ, & Præfès Cameræ Bohemicæ; in parte sinistra, Dominus *Henricus Matthias Comes de Turn &c.* Burggravius Carlsteinensis. Post ipsos ivit Dominus *Adamus de Sternberg*,

Sternberg, Dominus in *Bechina*, *Libochovicz*, *Budina*, Coronam Regni Bohemiæ portans, & penès ipsum ex parte dextera prænominatus supremus Regni Bohemiæ Præfectus, Dominus *Adamus de Waldstein*, cum Regimine, & ex parte sinistra Supremus Regni Bohemiæ Cancellarius, Dominus *Zdenko de Lobkovicz*, Dominus in *Cblumecz*, *Gistebnicz*, *Raudnicz*, Sac. Cæs. Majest. omnes Consiliarij. Hos sequebatur Imperatrix inter duos prænominatos Episcopos suos Assistentes, in dextera ivit Episcopus *Melchior Klezl*, & alter in sinistra. Post Imperatricem ivit Principissa *S. Georgij Virgo Sophia Albinka*, sola sub Corona, quam sequebantur Dominorum Procerum prænominatæ uxores in ordine binæ & binæ; præcessit has suprema Burggraviana cum suprema Regni Præfecta, & deinde aliæ ordine. Postquam devotum est ad Chorum, & Imperatrix ad suum Thronum genuflexisset, & Proceres Regni Sceptum, Pomum, & Coronam ad summam Aram posuissent, mox Sacra Cæsarea Majestas Imperator habens in capite Coronam, & accipiens ad manum dexteram Pomum aureum, & ad sinistram Sceptum, de Throno suo, sicuti & Imperatrix de suo surrexit, & ad magnum Altare ivit, quam comitabantur prænominati duo Episcopi assistentes; Imperatricem sequebatur Principissa *S. Georgij*, post quam flexit; Imperatrix ex parte dextera, Imperator ex parte sinistra flexit. Imperator ita allocutus est Archi-Episcopum Pragensem: *Reverende Pater, postulamus, ut Consortem nostram, nobis à Deo conjunctam, benedicere, & Coronâ Regali decorare dignemini, ad laudem & gloriam Salvatoris nostri Jesu Christi.*

Abolutâ hac petitione, Imperator iterum ad suum Thronum rediit, & ad illum veniens, Pomum & Sceptum Dominis Comitibus de *Fürstenberg* tradidit. Supra Imperatricem genu flectentem inter duos Episcopos ante summam Aram, post quam flexit Principissa *S. Georgij*, sicuti & flexit totus Clerus, & omnis populus, Archi-Episcopus Litanias de Omnibus Sanctis oravit, & postquam pervenisset ad illos versus, in quibus respondetur: *Te rogamus audi nos.* surrexit, & tenens in manu dextera Baculum Pontificalem, has duas benedictiones clarâ voce

voce supra Imperatricem dixit: *Ut hanc electam in Reginam Coronandam benedicere digneris. Ut hanc electam in Reginam Coronandam benedicere, & conservare digneris.* Respondit Clerus, & alij supra ambos versus: *Te rogamus audi nos.* Post decantatos duos hos versus, iterum genuflexit Archi-Episcopus, donec totas Litanias absolvisset; absolutis Litijs, iterum surrexit, & supra genu flectentem Imperatricem, hanc dixit orationem:

Omnipotens sempiterne Deus, hanc famulam tuam Annam celestibenedictione sanctifica, & quam in adiutorium Regni Reginam eligimus, tua ubique sapientia doceat, & confortet, atque Ecclesia tua fidelem famulam semper agnoscat. Per eundem Dominum &c.

Peractâ hac oratione, prænominatus Archi-Episcopus incepit Præfationem: *Per omnia secula seculorum.* Respondit Chorus: *Amen. Dominus vobiscum.* Chorus: *Et cum spiritu tuo. Sursum corda.* Chorus: *Habemus ad Dominum. Gratias agamus Domino Deo nostro.* Chorus: *Dignum & justum est. Verè dignum & justum est, equum & salutare, nos tibi semper & ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, cunctorum bonorum auctor & distributor, benedictionumque omnium largus infusor, tribue super famulam hanc Reginam Annam benedictionis tue copiam, & quam humana electio sibi præesse gaudet, tua superna benedictionis, & electionis infusio recumulet. Concede ei Domine auctoritatem Regiminis, Consilij magnitudinem, sapientie, prudentie, & intellectus abundantiam, religionis & pietatis custodiam, quatenus mereatur benedici & augmentari in nomine ut Sara, visitari & fecundari ut Rebecca, contra omnia omnium vitiorum muniri monstra ut Judith, in regimine Regni eligi ut Esther, ut quam nititur humana fragilitas benedicere, celestis potius intimi roris repleat infusio: Et quæ à nobis eligitur, & benedicitur in Reginam, à te mereatur obtinere premium æternitatis perpetuæ, & sicut ab hominibus sublimatur in nomine, ita à te sublimetur fide & operatione. Illo eam sapientie tue rore perfunde, quem beatus David in repromissione, & filius ejus Salomon percepit in locupletatione: Sis ei Domine contra cunctorum ictus inimicorum lorica, in adversis galea, in prosperis sapientia, in protectione clipeus sempiternus. Sequatur pacem, diligat charitatem, abstineat ob omni impietate, loquatur justitiam, custodiat veritatem, sit*

fit cultrix justitiæ & pietatis, amatrix Religionis, vigeatque presentis benedictione in hoc ævo annis plurimis, & in sempiterno sine fine æternis, per Christum &c. qui tecum &c.

Peraetis his orationibus, Imperatrix iterum (quam in omni hoc actu Coronationis sequebatur Virgo Principissa S. Georgij) ab Archi-Episcopo deducta est ad suum Thronum, in quo iterum genuflexit. Supra quod statim Cæsarei Musici *Introitum* cecinerunt, sicut & *Kyrie*, & *Et in terra &c.* Epistolam penes Altare cecinit Canonicus Pragensis, Dominus *Blasius Alexius de Waytnbach* agens Subdiaconum. Quando *Alleluja* debebat cantari, musica conticuit, & Imperatrix iterum ab Episcopis prænominatis deducta est ad altare, ubi flexit, & à Principissa S. Georgij pro unctione disponebatur, & ab Archi-Episcopo inprimis oleo consecrato in manu dextra inter juncturas, & deinde inter scapulas ungebatur, dicendo hanc Orationem:

Spiritus Sancti gratia humilitatis nostra officio in te copiosè descendat, ut sicut manibus nostris (licet indignis) oleo materiali oblinita pinguescis exterius: ita ejus invisibili unguine delibata impinguari merearis interiorius, ejusque spiritali unctione perfectissimè semper imbuta, & illicita declinare totà mente & spernere discas & valeas, & utilia anima tua jugiter optare atque operari queas, & opereris auxiliante Domino nostro Jesu Christo, qui cum Patre &c.

Finità hac oratione, Principissa S. Georgij *Sophia*, de corpore Imperatricis hoc consecratum oleum gossipio deterfit; prænominatus Archi-Episcopus stans ante Imperatricem, hanc dixit Orationem:

Deus, qui solus habes immortalitatem, lucemque inhabitas inaccessibilem, cujus providentia in sua dispositione non fallitur, qui fecisti ea, quæ futura sunt, & vocas ea, quæ non sunt, sicut ea, quæ sunt, qui superbus aquo moderamine de principatu dejicis, atque humiles dignanter in sublime provebis, ineffabilem misericordiam tuam supplices exoramus, ut sicut Hester Reginam Israël, causâ salutis de captivitatis suæ compede solutam ad Regis Asveri thalamum, Regni-que sui consortium transire fecisti: ita hanc famulam tuam Annam humilitatis nostræ benedictione, Christiana plebis salutis gratiâ, ad dignam

gnam sublimemque Regis nostri copulam, Regni-que sui participem misericorditer concedas, & ut in regalis fœdere conjugij semper permanens pudica proximam virginittatis palmam continere queat, tibi-que Deo vivo & vero in omnibus, & super omnia jugiter placere desideret, & te inspirante, quæ tibi placita sunt, toto corde perficiat, per Christum Dominum nostrum, Amen.

Peraetâ hac oratione Regina *Anna* post majus Altare, ubi omnia tapetibus erant testâ, & clausâ, comitante ipsam supremo Aulæ Præfecto usque ad cortinas, ivit sub his cortinis Principissa S. Georgij *Sophia*, de corpore Reginæ consecratum oleum plenè tale, & similâ, & gossipio deterfit, & Reginam circa manus, & collum fibulavit, & nooavit; postmodum Regina iterum à duobus Episcopis, præeunte supremo Aulæ Præfecto, ad majus Altare comitata fuit, ante quod genu flexit.

Prænominata Principissa S. Georgij accipiens ab Altari Coronam, eam prænominato supremo Regni Bohemiæ Burggravio porrexerat, & ille illam Archi-Episcopo in manus tradidit, ipse autem supremus Burggravius vertens se ad populum, ita locutus est: Cum Dominus Deus ex sua sancta gratia concedere dignatus est, quod Sac. Cæs. Majest. Romanorum Imperatrix, Ungariæ & Boemiæ Regina, Domina nostra Clementissima, hodie in Reginam Bohemiæ Coronari debeat. Unde Illustrissimas ac Excellentissimas Dominationes Vestras, & Vos tres Dominos Regni Bohemiæ Status, secundum laudabilem antiquam consuetudinem interrogo: An vestra unanimis sit voluntas, ut Regia Majestas Coronetur?

Respondete: quod sit. Et magnus numerus de Statibus respondit: *Est! Est! Est.* Et sic mox Archi-Episcopus, simul cum Principissa S. Georgij, & prænominato Supremo Regni Boemiæ Burggravio, supra caput Reginæ Coronam Regiam imposuerunt, & Archi-Episcopus hanc Orationem dixit:

Accipe Coronam Regalis Excellentia, ut scias te esse consortem Regni, populo-que Dei semper prospere consulas, & quanto plus exaltaris, tanto amplius humilitatem dirigas & custodias in Christo Jesu Domino nostro.

Post

Post impositam Capiti Reginæ Coronam, prænominata Principissâ S. Georgii de Altari accepit aureum Pomum, & Sceptrum; Pomum dedit prænominato Supremo Regni Judici, Sceptrum Supremo Regni Bohemiæ Scribæ, qui ambo hæc Arhi-Episcopo tradiderunt, & ille primum Pomum ad manum sinistram, & Sceptrum ad manum dexteram Reginæ dedit, & hanc orationem dixit:

Accipe Virgam Virtutis, & esto pauperibus misericors, & affabilis, Viduis, Pupillis, & orphanis diligentissimam curam exhibeas, ut Omnipotens Deus augeat tibi gratiam suam, qui vivit & regnat in secula seculorum.

Peraetâ hac Cæremoniâ, Regina sub Corona, gestans in manibus Pomum & Sceptrum, comitata est à duobus Episcopis & se sequente Principissâ S. Georgij ad suum Thronum, in quo stare dignata est. Ad quem Thronum accessit Archi-Episcopus, & genu flexus ad lævum cornu Throni librum posuit, hunc sermonem dixit: Sta, & retine amodò locum tibi à Deo delegatum per auctoritatem Omnipotentis DEI, & per præsentem traditionem nostram, omnium scilicet Episcoporum, cæterorumque servorum Dei: Et quantò Clerum Sacri Altaris propinquiorem prospicis: tantò ei potiore in locis congruis honorem impendere memineris, quatenus mediator Dei & hominum te mediatricem Cleri & plebis in hoc Regali solio confirmet, & in Regno æterno secum regnare faciat JESUS Christus Dominus noster, Rex Regum, & Dominus Dominantium, qui cum Deo Patre &c.

Peraetò hoc sermone, statim Archi-Episcopus adhuc fletens intonavit: *Te Deum laudamus*, quod decantatum est in clangore organi, tympanorum, & tubarum. In Arce Pragensi, sicuti & in alijs omnibus Ecclesijs Triurbis Pragensis decantatum etiam est *Te Deum laudamus* inter pulsùm campanarum, & omnes Deum orârunt pro salute, & incolumitate Reginæ, & tormenta ubique resonabant. Tempore illo Regina tradidit aureum Pomum prænominato Supremo Regni Judici, Sceptrum Supremo Regni Scribæ, qui, sicuti & alij Regni Proceres, & Regij Locumtentes, ad sinistram partem Throni stabant, ipsâ

ipsâ autem Regina genuflexit. Peraetò *Te Deum laudamus*, ad majus Altare Evangelium cecinit Dominus *Joannes Sixtus*, & decantatò Evangelio, Missale ad osculum Sancti Evangelij detulit Episcopus *Klezl* primò Imperatori, deinde Imperatrici, & Reginæ, & ultimò Archi-Duci *Carolo*. Deinde decantatum est *Credo* &c. Sub cantu Offertorij, Regina sub Corona Regia, Eam comitantibus prænominatis duobus Episcopis, & se sequente Principissâ S. Georgij, majus Altare accessit, & Archi-Episcopo aureum nummum obtulit, & ad Altare posuit, & iterum ad suum Thronum redijt. Deinde tam Imperator, quàm Imperatrix & Regina Coronam deposuit, quam levans, Coronam Imperatoris Dominus *Henricus de Limpurk*, S. C. M. Aulicus Consiliarius, & hæreditarius Pocillator; Imperatricis, & Reginæ Supremus Regni Cancellarius cum Principissâ S. Georgij, & ipsâ à parte sinistra Throni tenuit.

Post Offertorium, quando decantatum fuit *Agnus Dei*, pacem osculandam dedit Imperatori, & Imperatrici Episcopus *Klezl*, & secundò reboabant tormenta.

Quando Imperatrix, & Regina volebat communicare, & Sacram Eucharistiam sumere, deducta est à prænominatis duobus Episcopis ad summum Altare, ubi ad tertium gradum Altaris flexit, & communicavit, ante quam album linteum tenuerunt Domini Supremus Regni Burggravius, & Supremus Aulæ Præfectus.

Absolutis in Ecclesia Divinis, & peraetâ feliciter, & pacifice solemni Coronatione, ex prænominata Ecclesia primò Domini Status Regni Bohemiæ, post ipsos S. C. M. Aulici, & inter ipsos in medio tubicines Cæsarei, qui continuò tubis instabant, & tympana pullabant, & ultimò Archi-Dux *Carolus* ivit. Archi-Ducem sequebantur modò prænominatò *Feciales*, sive *Herolti*, post ipsos *Comitis Fürstenberg*, prænominati duo filij penès se cum Pomo aureo, & Sceptro, quos sequebatur Dominus prænominatus *Henricus de Limpurk*, & pulvillum aurò textum, in quo Corona Imperatoria deponebatur, portavit. Post ipsum Dominus Mareschallus Aulicus evaginato Enie, & deinde Sacra Cæsarea Majestas Coronam in capite gestans

Ee

ivit.

ivit. Sacram Cæsaream Majestatem sequebantur prænominati DD. Legati. Post ipsos primò iverunt Regni Bohemiæ Proceres, & Regij Locumtenentes, & ultimò post ipsos Supremus Aulæ Præfectus Regni Bohemiæ cum Regimine, & post illum Imperatrix & Regina, gestans in capite Regiam Coronam, & in manu dextra Sceptrum, in sinistra Pomum, quæ à duobus Episcopis, & se sequente Principissa S. Georgij, usque ad januam Ecclesiæ fuit comitata; indè sola ad Palatium Arcis Pragensis, per novam sub officio Judicij Cameratici erectam pergulam, inter tormentorum, & bombardarum explosiones, pannò albò & rubrò stratam, post Imperatorem primò ad suam Regiam Cameram, quæ penès tabulas Regni erat pretiosis tapetibus exornata, ivit; ubi tam Imperator suum Cæsareum habitum, & Coronam de capite, Pomum, & Sceptrum, quam Regina etiam Coronam, Pomum, & Sceptrum deposuit, & Supremis Regni Proceribus extradidit, & deinde ex hac Regia Camera simul Imperator & Imperatrix iverunt deorsum ad Palatium, & indè ad Judicij Regni cubiculum, in quo convivium debebat celebrari. Ante Reginam deorsum Supremus Regni Scriba Sceptrum, Supremus Judex Pomum aureum & Supremus Regni Cancellarius Coronam Bohemiæ deportarunt, & illa in Tabula Regia in una deaurata pelvi deposuerunt.

Nihilominus & prænominatorum Regni Bohemiæ Procerum uxores, sicuti antea ad Ecclesiam, sic & deinde ex Ecclesia ad Cameram Regiam, & iterum ad Regni cubiculum Imperatricem ad convivium sequebantur, & comitabantur.

Pro hoc Regio Convivio in prænominato cubiculo, præter Tabulam Cæsaream & Regiam, sicut factum est in Coronatione Imperatoris & Regis Bohemiæ *Matthia*, quodd alia undecim mensæ, seu tabulæ pro Supremis Regni Proceribus erant præparatæ, sic & nunc in hac Coronatione Reginæ *Anna* totidem tabulæ pro illorum uxoribus debebant poni, quia autem huic Coronationi non omnes poterant adesse, solum octo erant positæ.

Et

Et cum tempus Convivij appropinquaverit, circa horam primam, Imperator cum Imperatrice ad suam tabulam penès se sub splendidissimo baldachino posuerunt, & ex parte dextra hujus tabulæ Archi-Dux *Carolus*, ex parte sinistra locò hæreditarij Dapiferi Regni Bohemiæ Domini *Joannis Sezima de Sezimowa*, Domini in *Austa*, & *Ausly*, S. C. M. Consiliarij, & Supremi Regni Bohemiæ Camerarij, qui ægrotabat, ipsius Amicus Dominus *Joannes Petrus Sezima de Sezimowa*, & Hæreditarius hujus Regni Pincerna *Joannes de Wartemberg*, Dominus in *Nova Arce*, & *Kameniz*, sicuti & alij Supremi Regni Proceres intervenerunt.

In alijs octo præparatis tabulis, federunt Supremorum Procerum Regni uxores, & Herulæ, quas una quæque Domina sibi selegit, & invitavit.

In hac ergo prima Tabula.

In primo loco sedit uxor Supremi Regni Bohemiæ Burggravij. Post hanc

Domina Elisabetha de Lobkowicz, relicta vidua quondam Domini Christophori de Lobkowicz Supremi Regni Præfecti uxor.

Domina Joanna Sswibowskiana de Slaupna, uxor Domini Theobaldi Sswibowsky de Ryzmberg, & Sswibow, Horazdegowicz. S. C. M. Consiliarij.

Domina Maria Eusebia de Martinicz, nata de Sternberg, uxor Domini Jaroslai de Martinicz, in Smeczna, & Wokorz, S. C. M. Consiliarij, Camerarij, & Aula Regia in Regno Bohemia Mareschalli.

Domina Veronica Kolowratiana de Duba, & Lippa, uxor Domini Heralti Wenceslai Libsteinsky de Kolowrat, in Janowicz, & Zissow, S. C. M. Consiliarij.

Virgo Herula Maximiliana, Comitissa de Fürstenberg.

Virgo Herula Cunegundis Elisabetha de Sternberg.

Herula Ludmilla Wratislaviana de Mitrowicz.

In altera Tabula federunt.

Domina Susanna de Rogendorff, uxor Domini Sigismundi de Losensteyn,

E c 2

Domina

Domina Eva Comitissa de Hobenloë, nata de Waldstein, uxor Domini Comititis de Hobenloë, & Langenburk, Domini Arcis Neo Boleſlaviensis, Cosmonos, & Krulich, S. C. M. belli Conſiliarij, Camerarij.

Domina Barbara Kewenbilleriana, nata Treyſſiana de Kundersdorff, uxor Domini Auguſtini Kewenbiller de Aichlberk, Comititis de Frankenburk &c. Hereditarij Stabuli Præſecti in Carinthia.

Domina Anna Zarubiana de Waldstein, uxor Domini Caroli Senioris Zaruba, de Huſtirzan in Sedcz, & Radim.

Domina Polyxena Sternbergica de Waldstein, uxor Domini Adami Junioris de Sternberg in Patek.

Herula Johanna de Domin.

Herula Catharina de Waldstein, filia quondam Domini Joannis de Waldstein, Supremi Regni Bohemix Camerarij.

Herula Maria de Sternberg, filia Domini Stephani Georgij &c.

In tertia Tabula federunt.

Domina Polyxena Zagicowa de Minkwicz, uxor Domini Joannis Zbinkonis de Hazmburk, in Brozan, S. C. M. Conſiliarij, Appellationum Præſidis in Arce Pragenſi, Supremi Dapiferi Regni Bohemia.

Domina Dorothea de Wrthby, nata de Waldstein, uxor Domini Sezyme de Wrthby, in Wrchowich, Janowicz, & Krzeſſycz, S. C. M. Conſiliarij.

Domina Helena Trnowanska, de Raupowa, uxor Domini Wenceslai Wilhelmi de Raupowa, in Trnowan, & Zitenicz, S. C. M. Conſiliarij & Camerarij.

Domina Maria Benigna Talmberkiana de Lobkowicz, uxor Domini Friderici de Talmberg, S. C. M. Conſiliarij.

Domina Ludmilla Zarubiana de Lobkowicz, relicta vidua, quondam uxor Domini Wenceslai Zaruba de Huſtirzan.

Herula Ludmilla Catharina de Talmberg, filia prænominati Supremi Regni Bohemix Judicis.

Herula Eliška de Duba, filia Domini Caroli de Duba, in Pyſſeli, Swogſſycz, & Zaleſſan, S. C. M. Conſiliarij.

In

In quarta Tabula federunt.

Domina Maria Comitissa de Mansfeld, nata Manrique de Lar, uxor Domini Comititis Brunonis de Mansfeld, S. C. M. Conſiliarij, Camerarij, & Caſarce Guardia Capitanei.

Domina Juſtina Stubenbergeriana, nata de Celtink, uxor Domini Rudolphi de Stubenberg, in Nova Civitate ſupra Metum, hereditarij Pocillatoris Ducatus Styria S. C. M. Camerarij.

Domina Benigna de Lobkowicz, uxor Domini Wilhelmi junioris de Lobkowicz, in Bilina, S. C. M. Conſiliarij.

Domina Helena Krakowska de Kolowrat, nata Strzelowna de Rokycz, uxor Domini Caroli Krakowsky, in Kowanicz.

Domina Euphroſina de Ulma, nata Sſebin de Mittelbibrach, uxor Domini Joannis Ludovici de Ulma, in Marpach, Mittelbibrach, & Superiori Sulmedink &c. S. C. M. Conſiliarij intimi, & Imperij Vice-Cancellarij.

Herula Liduška, Comitissa de Salm, filia quondam Domini Weykbarti, Comititis de Salm in Towaczow, S. C. M. Conſiliarij.

Herula Albertina, Comitissa de Fürſtenberg.

Herula Franciſca, Comitissa de Mansfeld, filia prænominati Domini Brunonis Comititis de Mansfeld.

Herula Joſſka de Kolowrat, filia quondam Domini Wenceslai Buſtiebradſky de Kolowrat.

In quinta Tabula federunt.

Domina Catharina de Wartmberg, nata Comitissa de Mansfeld, relicta vidua poſt mortem Domini Caroli de Wartemberg.

Domina Johanna Pruskowska, nata de Sulewicz, uxor Domini Udalrici Deſiderij Pruskowsky de Pruskowa, Vetero-Caſtri, ſeu na Starých Zradech, S. C. M. Camerarij.

Domina Anna Sybilla, Comitissa de Mansfeld, nata de Wartemberg, relicta vidua poſt mortem Domini Erneſti Comititis de Mansfeld.

Domina Eliſabetha de Kolowrat, nata de Lobkowicz, uxor Domini Henrici de Kolowrat, in Zichowicz, Sac. Caſ. Majeſt. Conſiliarij, Urbis Neo-Pragenſis Capitanei, & Archi-Ducis Austria Alberti Camerarij.

Domina

Domina Dorothea de Rziczau, nata de Sulewicz, uxor Domini Joannis Litwini de Rziczau in Horzowicz, S. C. M. Consiliarij.

Domina Maria Slawatiana, nata de Waldstein, uxor Domini Joachimi Slawata de Chlum & Kofsmberk, in Hluboczerp, Austria Archi Ducis Leopoldi Camerarij.

Domina Anna Maria de Lobkowicz, in Beszkowicz, & Kost.

Herula Elisabetha de Martinicz, filia Domini Jaroslai de Martinicz &c.

Herula Elisabetha, & Herula Catharina de Wartemberg, filia, suprâ nominati Domini Caroli de Wartemberg.

In sexta Tabula federunt.

Domina Elisabetha de Limburk, nata Comitissa de Erpach, uxor prænominati Domini Henrici de Limpurk.

Domina Barbara de Polbaym, nata de Prandek, uxor Domini Cunradi de Polbaym, S. C. M. Aulicæ Camerae Praesidis, & Imperialis Aula Consiliarij.

Domina Agnes de Herbrstein, vidua, nata de Kragku.

Herula Eva Regina, & Herula Regina Christina de Losenstein, filia prænominati Domini Marechalli Aulicæ.

Herula Elisabetha Teyffliana.

Herula Maria Elisabetha de Polbaym, prænominati Domini Praesidis Camerae Aulicæ filia.

Herula Regina Elisabetha, & Herula Johanna Ursula sorores de Koncyn.

In septima Tabula federunt.

Domina Mariana Czerniniana de Swarowa, uxor Domini Hermannii Czernin de Chudenicz, in Nebilow, S. C. M. Consiliarij, Archi Ducis Austriae Ferdinandi Camerarij, & Vetero-Pragensis Capitanei.

Domina Anna Czerniniana de Chudenicz, uxor prænominati Domini Dionysij Czernin &c.

Domina Maruška Suchomatska de Horzowicz, uxor Domini Petri Suchomatsky.

Domina

Domina Eliška Kokorzowcziana de Ssenfeld, uxor Domini Adamii Georgij Kokorzowecz de Kokorzowa, in Zluticz, Sstiablaw, & Prohorz.

Domina Elizabetha Zdarska, nata Berkiana de Duba, & Lipa, uxor Domini Joannis Georgij Zdarsky de Zdar, in Kladno, & Augzd.

Domina Anna Rabowa, nata Korzenskiana de Terešow, uxor Domini Zachariae Koba de Kybnan, S. C. M. Consiliarij, & Burggravijs Arcis Pragensis.

Domina Elisabetha Bukowanska, nata Smrczkowna, de Mnich, uxor Domini Joannis Bukowansky Pinthy de Bukowan, in Bukowan, Krašowicz, Vice-Scribe Regni Bohemia.

Herula Benigna de Klenowa, & Janowicz.

In octava Tabula federunt.

Domina Salomena Gerštorffiana de Reybicz, uxor Domini Udalrici Gerštorffi de Gerštorff, & Malšwicz, in magno Wošow, & Šskrzipli, S. C. M. Consiliarij, & Procuratoris Regni Bohemia.

Domina Helena Gerštorffiana, nata Manšwicziana de Armrejt, uxor Domini Nicolai Gerštorffij, in magno Horkach, e Rokytal, S. C. M. Consiliarij, Supremi Capitanei omnium Bonorum Regis in Regno Boemia, & Capitanei Comitatus Glacensis.

Domina Eva Czerniniana de Pabienic, uxor Domini Humperti Czernin de Chudenicz, in Przicz, Vice-Camerarij Regni Bohemia.

Domina Eva Pietipeska de Audrže, relicta vidua post Dominum Joannem Albertum Pietipesky.

Herula Elisabetha de Wřezowicz.

Herula Ludmilla Audrčka de Audrže.

Herula Elisabetha Gerštorffka de Gerštorff, & de Malšwicz.

Herula Elisabetha de Biela.

Aliæ tabulæ in alijs Arcis cubiculis pro Supremis Regni Proceribus &c. paratæ erant. Populo in area stanti datum est vas vini &c. Abolutô conviviô Imperator & Imperatrix, ante quos Insignia portabantur Regia, comitantibus Regni Proceribus, eorûmqû uxoribus ad aulas suas redierunt. Regalia postmodum reportata sunt in Arcem Carlsteinensem.

Sed

Sed jam iterum ad Reginam *Annam* prænominatam redeamus.

Annô 1614. *Boëmo-Budovicij*, Augustissima Imperatrix *Anna*, Regina Boëmiæ, Cæsaris *Matthiæ* Conjux, incepit PP. Capucinis Monasterium, & Ecclesiam in honorem *S. Annæ* ædificare. Annô 1618. 14. Decembris, *Anna Matthiæ* Cælaris Conjux Viennæ in Domino obiit, & *Matthias* Cæsar ibidem 1619. 20. Martij.

LVI
Prima
uxor
Ferdinandi
II.

MARIA ANNA, *Wilhelmi Ducis Bavarie* filia, nata est 1574. deinde facta prima conjux *Ferdinandi II.* Caroli II. Filij. an. 1578. nati, in Regem Bohemiæ 1617. Ungariæ 1518. in Imperatorem Romanorum *Frankfurti* 1619. coronati.

Annô 1617. Imperator *Matthias*, non habens ullam Prolem, de Successore ex Familia sua deligendo cogitat, Comitâque Regni cogit, electus est (non tamen sine controversijs) *Ferdinandus* Archi-Dux Austriæ, & ab Archi-Episcopo Pragenfi *Joanne Lobelio* annô 1617. 29. Junij coronatus. *Ferdinandus II.* cecidit *Fridericum V. Palatinum* annô 1620. æmulum suum, & alterum *Gabrielem Betlemum* Principem Transylvaniæ, & *Georgium Fridericum* Marchionem Durlacensem, & Ducem *Christianum*, Ducem Brunsvicensem, & Mansfeldium annô 1622. & rusticos Austriæ 1625. & *Christianum IV. Daniæ* Regem 1626. humiliavit *Carolus de Nevers* Ducem Mantuæ 1630. fugatus ipse à Rege Sveciæ *Gustavo Adolpho* ad Lipsiam 1631. prælium cum eodem Rege ad Lutzen commisit 1632. in quo Rex Sveciæ periit. Iterum cæsus est à Duce Luneburgensi an. 1633. obtinuit ingentem victoriam ad Nördlingam annô 1634. obiit annô 1637.

Ferdinandus II. Imperator, & Rex Bohemiæ, ex prima Conjuge prænominata *Maria Anna*, *Wilhelmi Ducis Bavarie* filia, genuit sex proles; quarum hæc sunt nomina.
I. *Christina* obiit puellula, nata 1601. 25. Maji.

Ferdinandus II.
Imperatoris,
& Regis
proles.

II. *Joannes Carolus* natus annô 1605. 1. Novembris, obiit 1619. 16. Decembris.

III. *Fer-*

III. *Ferdinandus III.* Ernestus, natus 1608. deinde Rex Ungariæ 1625. Rex Bohemiæ 1627. Romanorum Rex 1636. coronatus Ratisbonæ. Obijt annô 1657. 2. Aprilis.

IV. *Maria Anna* nata 1610. uxor Maximiliani I. Bavarie Ducis. Obijt 1665. 28. Septembris.

V. *Cacilia Renata*, nata annô 1611. uxor deinde *Wladislai IV.* Regis Poloniæ, obiit 1644. 13. Martij, ejus maritus 1648. 10. Maji.

VI. *Leopoldus VI. Wilhelmus*, natus 1614. deinde Episcopus Argentinensis, Passaviensis, Halberstadiensis, Olomucensis, Magister Generalis Ordinis Tevtonici, Gubernator Belgij ab anno 1646. usque ad ann. 1656. obiit 1662. 20. Novemb.

Maria Anna *Wilhelmi Ducis Bavarie* filia, nata 1574. 18. Decembris nata, *Ferdinando II.* matrimoniô juncta 1600. 23. Aprilis, prima uxor, mater sex prolium obiit 1616. 8. Mart.

ELEONORA VINCENTII Mantuæ Ducis filia, secunda conjux *Ferdinandi II.* in matrimonium ei data annô 1622. 4. Februarij, coronata est in Reginam Bohemiæ annô 1627. 21. Novembris in Metropolitana Divi Viti Ecclesia ab Archi-Episcopo Pragenfi *Ernesto Adalberto* Cardinale ab Harrach, & Principissa *S. Georgij Sophia Albinka de Helffenburg*. Obijt hæc Regina annô 1655. 27. Junij. Imperator *Ferdinandus II.* 15. Februarij 1637. piè in Domino Viennæ obiit, ætatis suæ ann. 59.

LVII.
Secunda
uxor
Ferdinandi II.

MARIA PHILIPPI III. Regis Hispaniæ filia, desponsata est 1630. *Ferdinando III.* *Ferdinandi II.* filio, annô 1608. nato, Regi Ungariæ 1625. Regi Bohemiæ 1627. Coronato, quicum *Maria* prænominata nuptias celebravit Viennæ ad initium anni 1631. quæ *Ferdinando III.* marito suo genuit sequentes proles, quarum hæc sunt nomina.

LVIII.
Prima
uxor
Ferdinandi III.

I. *Ferdinandus IV. Franciscus*, natus annô 1633. 8. Septembris, Rex Bohemiæ 1646. 5. Augusti, Ungariæ 1647. 16. Junij Romanorum Rex Ratisbonæ an. 1653. 24. Maji electus, item Ratisbonæ eodem annô 1653. 8. Junij coronatus. Obijt in variolis annô 1654. 9. Julij, fundavit Collegium Swidnicense PP. Societ.

FF

II. *Ma-*

II. *Maria Anna* nata 1634. 22. Decembris, deinde *Philippi IV.* Regis Hispaniæ uxor annò 1649. 8. Novembris, qui obiit annò 1665. 17. Septembris.

III. *Philippus Augustinus*, natus 1637. 15. Julij, obiit 1639. 29. Junij.

IV. *Maximilianus Thomas*, natus 1638. 20. Decembris, obiit 1639. 6. Julij.

V. *Leopoldus I. Ignatius, Franciscus, Balthasar, Josephus, Felicianus*, natus annò 1640. 9. Junij, deinde Rex Ungariæ 1655. 27. Junij, Rex Bohemiæ 1656. 14. Septembris, Romanorum Imperator 18. Julij electus, & 5. Augusti annò 1658. Francofurti coronatus.

Obiit *Maria Philippi III.* Regis Hispaniæ filia, prima conjux *Ferdinandi III.* Regina Bohemiæ annò 1646. 13. Maji.

LIX. *MARIA LEOPOLDINA*, *Leopoldi V.* Tirolensis, & Archiducis Austriæ filia, uxor secunda Imperatoris *Ferdinandi III.* ei nupta annò 1648. 2. Julij. *Maria Leopoldina*, secunda uxor Imperatoris *Ferdinandi III.* peperit filiolum nomine *Ferdinandum Carolum Josephum*, annò 1649. 8. Augusti, alij 19. Augusti. Mater *Maria Leopoldina* post partum eadem die obiit. *Carolus Josephus* ejus filius deinde factus est Episcopus Passaviensis & Olomucensis, Magister Generalis Tevtonici Ordinis, obiit annò 1664. 27. Januarij Linczij.

LX. *ELEONORA*, *Caroli II.* Ducis Mantuani filia, nata est annò 1629. 18. Novembris, in matrimonium data pro tertia uxore *Ferdinando III.* annò 1651. 30. Aprilis. Annò 1653. 4. Augusti prænominata *Eleonora* in Imperatricem Romanorum Augustæ 1653. 4. Augusti est coronata, annò 1656. 11. Septembris, in Regnam Bohemiæ ab Archi-Episcopo Prageni *Ernesto Adalberto Cardinale ab Harrach*, Principissa *S. Georgij Justina Anna Ettlin de Rosenfels*, & Supremo Regni Burggravio Coronata, quæ Regina in recognitionem, & memoriam, pulchram auro textam togam Monasterio *S. Georgij* unâ cum domo vicina, in qua Supremus Regni Scriba habitare assolebat, donavit.

Ferdi-

Ferdinandus III. cum *Eleonora Caroli II.* Ducis Mantuani filia, cum sua tertia uxore genuit proles sequentes, quarum hæc sunt nomina:

Ferdinandi III.
Proles ex tertia Con-
juge.

I. *Theresa Maria Josepha*, obiit infans 1653. nata annò 1652. 26. Martij.

II. *Serenissima Archi-Ducissa Eleonora Maria*, nata 1653. 21. Maji nupsit primò Regi Poloniæ *Michaëli*, secundò *Serenissimo Duci Lotharingiæ Carolo Leopoldo* annò 1678. ex qua *Leopoldus*, & *Carolus* Duces Lotharingiæ, cæteræque proles.

III. *Serenissima Archi-Ducissa Maria Anna Josepha*, nata annò 1654. nupta annò 1678. *Joanni Wilhelmo Comiti Palatino Duci Juliacensi*.

IV. *Ferdinandus Aloysius Josephus*, natus est an. 1657. 11. Februarij, obiit 1658. 11. Februarij.

Ferdinandus III. Imperator, maritus prænominatæ Imperatricis *Eleonore Caroli II.* Ducis Mantuani filia, obiit 1657. 2. Aprilis, post cujus mortem Imperatrix *Eleonora* vidua usque ad mortem permanfit.

MARGARETHA, Infans Hispaniæ, prima uxor *Leopoldi I.* Imperatoris, nata est in Hispania annò 1651. 11. Julij. Nuptias habuit cum *Leopoldo I.* Imperatore annò 1666. 12. Decembris. Ex ea natæ sunt proles sequentes.

LXI.
Prima
uxor
Leopoldi I.

I. *Ferdinandus* natus annò 1667. obiit annò sequenti.

II. *Maria Antonia Josepha*, nata annò 1669. 18. Januarij, deinde nupsit *Serenissimo Duci & Electori Baviaræ Emanueli*, & postquam 28. Octobris annò 1692. feliciter Hæredem Baviaræ enixa, eodem annò 24. Decembris, in Vigilia Nativitatis Domini, horâ quasi sextâ vespertina, post annos vitæ exactos 23. Menses 11. dies 6. animam Deo placidissime reddidit insignibus virtutibus pretiosam.

III. *Maria, Antonia, Josephæ, Benedictæ, Rosalia, Petronilla*, filia Imperatricis, *Margarethæ*, & *Leopoldi I.* Imperatoris, nata est *Vienne* annò 1669. die 18. Januarij. Data deinde in Matrimonium *Serenissimo Duci, & Electori Baviaræ Emanueli* 1685. in Baptismate prænominatæ *Archi-Ducissæ Mariæ, Antonie, Josephæ,*

pha, adfuit Comes Hungaricus *Lipai*, qui contestando suum erga *Domum Austriacam* affectum, hunc composuit versum:

Est Leopoldula, quæ Leopoldulus esse debebat.

Prænominata *Maria Antonia Josepha* obiit 1674. 24 Decembris.

IV. N. natus est Archi-Dux Austriæ annô 1670. 20. Februar: qui vix mediâ horâ supervixit, & post Baptismum acceptum obiit, deportatusque in tumulum Cæsareum *Vienna* ad Ecclesiam PP. Capucinatorum die 21. Februarij.

V. Ex eadem Imperatrice *Margaretha*, Imperatori *Leopoldo I.* nata est Archi-Ducissa *Anna, Josepha, Antonia, Apollonia, Scholastica*, annô 1672. 9. Februarij, obiit eodem annô 1672. die 23. Februarij.

Imperatrix *Margaretha*, Infans Hispaniæ, prima uxor Imperatoris *Leopoldi I.* obiit *Vienna* annô 1673. 12. Martij. Quæ post mortem aperta, inventa est, in utero suo quatuor Mensibus imprægnata gestasse Archi-Duculum. Hæc 15. Martij tumulata est in Cæsarea crypta ad PP. Capucinos *Vienna*.

LXII. *CLAUDIA FELICITAS*, *Ferdinandi Caroli* Archi-Ducis Austriæ, & Comitissæ Tyrolis, & *Anna* filiæ *Cosmæ II.* Magni Ducis Florentiæ filia, an. 1653. 20. Maji nata, secunda uxor *Leopoldi I.* Imperatoris, quam duxit *Gracij* annô 1673. 15. Octobris. Ex hac natæ sunt proles.

I. *Anna Maria Josepha* nata 1674. 11. Septembris, obiit infans eodem annô 22. Decembris.

II. *Maria, Josepha, Clementia, Anna, Gabrielis, Antonia, Francisca, Dominica, Theresia, Eva, Placida*, nata est an. 1675. 11. Octobris, obiit an. 1676. 11. Julij, sepulta *Vienna* in Ecclesia PP. Capucinatorum in Cæsarea Crypta. 13. Julij.

Claudia Felicitas Imperatrix, secunda uxor Imperatoris *Leopoldi*, ætatis suæ an. vix 25. an. 1676. 8. Aprilis *Vienna* obiit, sepulta apud PP. Capucinos *Vienna*.

Mortuâ Imperatrice *Claudia Felicitate*, quidam argutus Poëta, hoc *Anagrammate* adhortatus est ad alias nuptias Imperatorem *Leopoldum I.*

Quàm

Quàm primùm Cæsar duxisti *CLAUDIAM*, id ipsum

Jam voluit nomen dicere: *DUC ALIAM*.

ELEONORA MAGDALENA THERESIA, Philippi *Wilhelmi* LXIII. Ducis Neoburgensis senior filia, tertia uxor Imperatoris *Leopoldi I.* hæc nata est annô Domini 1655. 6. Januarij. Matrimonio juncta *Leopoldo I.* Imperatori, annô 1676. Ex qua genuit di I. sequentes proles.

I. *Josephum, Jacobum, Ignatium, Joannem, Antonium, Eustachium*, Proles *Leopoldi I.* ex III. Matrimonio. qui natus est an. 1678. 26. Julij, in Regem Hungariæ Coronatus an. 1687. 9. Decembr. in Regem Romanorum, an. 1690. 26. Januarij, suscepit Regimen Imperij statim post mortem Augustissimi sui Parentis *Leopoldi I.* qui *Viennæ* obiit an. 1705. 5. Maji.

II. *Mariam, Elisabetham, Luciam, Theresiam, Josepham*, quæ nata est annô 1680. 13. Septembris, hæc gnara est multarum linguarum, & solidarum disciplinarum, & proprijs manibus conscripsit, & doctè composuit totam *Chronologiam cum Tabellis*; quod opus quidem Augustissimo Imperatori *Leopoldo I.* Domino suo Parenti præsentavit, sed hætenus, ut typis edatur, non admisit.

III. *Leopoldum, Josephum, Wilhelmum, Antonium, Franciscum, Erasmus*, qui natus est annô Domini 1682. 12. Junij. Obijt an. 1684. 3. Augusti.

IV. *Mariam, Annam, Josepham, Antoniam, Reginam*, quæ nata est an. 1683. 7. Septembris. Et annô 1708. Regi *Portugalliæ Joanni V.* in matrimonium data, quæ ipsi annô 1712. Infantem peperit.

V. *Mariam Theresiam, Josepham, Antoniam, Xaveriam*, quæ nata est an. 1684. 22. Augusti, obiit an. 1696.

VI. *Carolus, Franciscus, Josephus, Wenceslaus, Balthasarem, Joannem, Antonium, Ignatium*, qui natus est an. 1685. 1. Octob. Cui an. 1703. pientissimæ memoriæ Dominus Pater Augustissimus Imperator *Leopoldus I.* Regnum Hispaniæ tradidit. Qui deinde annô 1711. post obitum Augustissimi Domini Fratris sui Imperatoris *Josephi*, Thronum Cæsareum conscendit.

VII. *Mariam Josepham Collettam, Antoniam*, quæ nata est annô 1687. 6. Martij, obiit an. 1702. VIII. Ma-

VIII. *Mariam Magdalenam Josepham Antoniam Gabrielem*, quæ nata est ann. 1689. 26. Martij,

IX. *Mariam, Margaretam, Magdalenam, Gabrielem, Josepham, Antoniam*, quæ nata est an. 1690. 22. Julij obiit a. 1691. 22. April.

Augustissimus Imperator *Leopoldus I.* prænominatarum trium Conjugum Conjux, & Archi-Ducum & Archi-Ducissarum Parens obiit *Vienna* 1705. 5. Maji, tertio quadrante ad IV. pomeridianam, postquam vixisset 64. an: 10. mensibus, 3. Septimanis, quinque diebus; Regiminis Imperij annis 47. Hungariæ 50. Bohemiæ 40.

LXIV. *WILHELMINA AMALIA*, Ducis *Joannis Friderici Brunsvicensis*, & *Luneburgensis* filia, nata 1673. 26. April. potiori parte in *Gallia*, & ultimo *Modenæ* apud suam Dominam Sororem educata, in Matrimonium data est *Vienna* *Josepho I.* tunc Romanorum Regi, Imperatoris *Leopoldi I.* filio an: 1699. 24. Febr. Ex qua genitæ sunt sequentes III. Proles.

I. *Maria, Josepha, Benedicta, Antonia, Theresia, Xaveria, Philippina*, quæ nata est an. 1699. 8. Decembris.

II. *Leopoldus Josephus Joannes, Xaverius Philippus*, natus annô 1700. 28. Octobris, & iterum cum summo luctu totius Domûs Austriacæ denatus annô 1701.

III. *Maria, Amalia, Josepha, Antonia, Theresia, Cordula*, nata annô 1701. 22. Octobris.

Augustissimus Imperator *Josephus I.* Imperatricis *Wilhelmina Amalia* maritus, trium prænominatarum Archi-Ducum Parens, obiit *Vienna* in variolis ann. 1711. 17. Aprilis ætatis suæ an. 33.

LXV. *ELISABETHA CHRISTINA*, *Ludovici Rudolphi* Ducis *Brunsvicensis & Luneburgensis*, & *Christina Lovisa* natæ Principissæ de *Oetting* filia, nata annô 1691. 28. Augusti, desponsata est annô 1707. 23. Aprilis per Augustissimum Imperatorem *Josephum I.* ad *Hitzingensem* B.V.M. penes *Viennam* *Carolo* Archi-Duci, tunc Regi Hispaniæ, nunc Regnanti Romanorum Imperatori, quæ deinde an. 1707. 1. Augusti *Barcelonam in Hispania* solenniter est introducta, quam tribus diebus prius *Carolus* tunc adhuc tantum Rex Hispaniarum, in loco, quo illa ex Navi descendit, visitavit.

Spes

Spes tamen Principis ex Augustissima
tot annis dubia, millies optare fecit
subditos hæreditarios.

SPES Ô RAPTA ORBĪ TANDEM A VREA SÆCLA RE VOLVE!

Qui

Demum exoratus à Superis Anno prædicto,
1716. 13. Aprilis, ad universi applausum nascitur,
Nominibus Sanctorum insignitus:

LEOPOLDUS,
JOANNES, JOSEPHUS,
ANTONIUS, FRANCISCUS DE
PAULA, HERMENEGILDUS,
RUDOLPHUS, IGNATIUS,
BALTHASAR.

Eja aspiratam miserunt Sidera prolem,

In nostra exspirant vivida vota preces!

Conceptio prospera partum emisit Masculum.

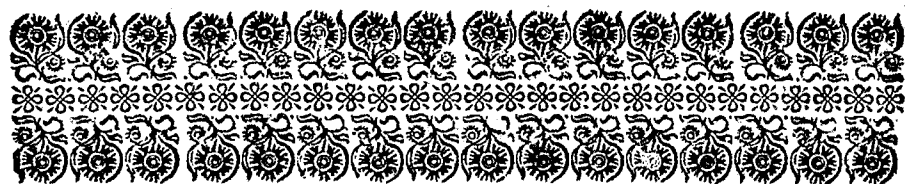
Principium felix fini respondit amoris,

Hic medium ad Mundi Jubila finis erit.

Votum Regnorum omnium.

Nestoreos transcede dies ô auree Princeps!

Servari ille dabit, qui dedit esse Tibi.

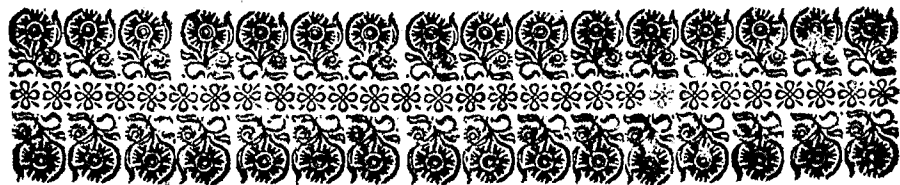
CENSURA.

Judico Historiam antiquissimi
Monasterij S. Georgij in Castro
Pragenfi, posse Typis mandari.

FERDINANDUS SIEGHARD,
S. J. Facult. Philos. p. t. De-
canus.

IMPRIMATUR
WENCESLAUS NEÜMAN
DE PUCHHOLTZ.
p. t. Rector.

I N D E X.

*Rerum memorabilium, quæ in hac Histo-
ria continentur.*

A.

IN Arce Pragenfi Ecclesia S. Georgij Martyris ædificatur. Fol. 3.
penès quam primitus erant Canonici Ecclesiastici, fol. 4. & sequen-
tibus De illorum foundationibus, fol. 14. & seqq. ad illam Monia-
les Ordinis S. Benedicti introducuntur, fol. 24. & 25.

Abbatissa ad S. Georgium.

- I. B. Milada, fol. 24. 25. & seqq. Itèm, 88. 89. Comparuit Vene-
rabili Virgini Catharinæ Freboniæ Schmidianæ, fol. 117. 122.
Itèm alijs duabus Virginibus, fol. 122. Corpus illius invenitur,
fol. 121.
- II. Elifabetha de Querffurt, fol. 89.
- III. N. Germana, è Boëmia ejicitur, fol. 81. & 91.
- IV. B. Agnes Wladislai II. Regis Boëmiæ filia, fol. 29. 30. 32. 91.
- V. Cunegundis Ottokari II. filia, fol. 34. 92.
- VI. Juditha, fol. 37. 91.
- VII. Sophia de Pietichwost, fol. 92. 93. 94. 95.

Principissa deinde ad S. Georgium.

- I. Agnes de Wrzyesczow, facta ex Abbatissa Principissa, fol. 95.
- II. Principissa Margaretha, fol. 96.
- III. Elifabetha Kolowratiana, fol. 97.
- IV. N. Principissa S. Georgij innocenter deposita est Annò 1386. à
Rege Wenceslao Ignavo. Hinc Romam perrexit, & appella-
vit, & ibi obiit, fol. 97.
- V. Cunegundis Kolowratowna, fol. 97.
- VI. Catharina, fol. 98.
- VII. Anna de Sfemberg, fol. 98.
- VIII. Borzka, seu Barbara de Wartemberg, fol. 86. 100.
- IX. Elfska, seu Elifabetha, fol. 101.
- X. Anna, fol. 101. & 102.
- XI. Cunegundis, fol. 102.
- XII. Barbara de Sfelenberg, & Kost, fol. 102. 103.

G g

XIII. Lud.

XIII. Ludmilla de Blyzowa, fol. 103. 104.
 XIV. Dorothea Przedborka de Radessin, fol. 104.
 XV. Dorothea de Krumlovia, fol. 104.
 XVI. Juditha Eibensstoleriana de Eibensstol, fol. 105. 106. 107.
 XVII. Sophia Albinka de Helffenburg, fol. 107. & seqq.
 XVIII. Regina Dadiusowa, fol. 113.
 XIX. Anna Ursula Rathauzka, fol. 113.
 XX. Justina Anna Ettlin de Rosenfels, fol. 114. & seqq.
 XXI. Catharina Frebonia Schmidiana, fol. 117.
 XXII. Elifabetha Euphrosyna Kestneriana de Fraunberg, fol. 120.
 121. 122. 123.
 XXIII. Anna Mechtildis Schenweissiana, fol. 120. 121. 122. 123.
 XXIV. Moderna Regnans Principissa Francisca Helena Pyeronin de Galliano, fol. 124. 125. 126.
 S. Annæ Sacellum ad S. Georgium in Arce Pragensi reparatur, & ibi Corpus B. Miladæ invenitur, fol. 121.
 Arabona I. uxor Wratislai II. secunda Adleta, fol. 181.
 Adleta Ducissa Boëmiæ, fol. 182.
 Adela, vel Abda, Regina Bohemiæ, uxor Przemyslai Ottokari I. fol. 183.
 B. Agnes Regina Constantiæ filia, fol. 184.
 Anna Regina Boëmiæ, fol. 187.
 Anna II. Conjux Caroli IV. fol. 188.
 Anna III. Uxor Caroli IV. fol. 188.
 Anna Wladislai Regis Uxor, fol. 198.
 Anna Ferdinandi I. Regis & Imperatoris Uxor: illorum Proles, fol. 199.
 Anna Matthiæ Imperatoris & Regis Conjux, fol. 204. & seqq.

B.

Barbara II. uxor Sigismundi Imperatoris & Regis, fol. 192.
 Beatrix Borbonia Regina Bohemiæ II. Conjux Regis Joannis, fol. 188.
 Blanka uxor Caroli IV. Imperatoris, fol. 188.
 Banka Ducissa Boëmiæ, fol. 174.
 Borzena I. Croci Bohemiæ Ducis uxor, fol. 173.
 Bozena, seu Beatrix Ducissa Bohemiæ, fol. 178.
 Brzena, seu Bozena, fol. 177.
 Boleslai sævi uxor Bozena, fol. 177.
 Boleslai II. Pij, uxor Hemma, fol. 177.
 Boleslai III. uxor Czemislawa, fol. 177.
 Brzetislai Ducis Boëmiæ uxor Judith, fol. 179.
 Borzivogij uxor Ludmilla, fol. 175.
 Borzivogij Ossa ex Terin ad Ecclesiam S. Georgij Pragam transferruntur, & sepeliuntur, fol. 80.

Boleslaus

Boleslaus Pius in Ecclesia S. Georgij sepelitur, fol. 80.
 Bona Monasterij S. Georgij, fol. 30. 34. 35. 68.
 Benefactores Monasterij S. Spiritus, fol. 153.
 Borzivogij II. uxor Helbirgis, fol. 182.

C.

Crucifixus in Ecclesia S. Georgij sanguinem sudat, fol. 84. 85.
 S. Catharina Virgo & Martyr comparuit Principissæ Elifabethæ Euphrosynæ Kestnerianæ, fol. 118.
 Canonici ad S. Georgium in Arce Pragensi, fol. 4. 5. 6. & seqq.
 Confraternitas ad S. Spiritum, fol. 162.
 Croci prima uxor Borzena. II. Niva. Filiæ, Kassa, Tetka, & Libussa, fol. 173.
 Czemislawa Ducissa Boëmiæ, 177.
 Constantia Regina Bohemiæ, fundatrix Crucigerorum, cum rubea stella in Hlaupetin, & Porzicz, fol. 183.
 Cunegundis Regina Bohemiæ, fol. 184.
 Cunegunda Regina Bohemiæ Przemyslai Ottokari II. uxor, fol. 185.
 Cunegunda, seu Catharina de Sternberg, I. uxor Georgij Podiebradij, fol. 195.
 Claudia felicitas II. Conjux Leopoldi I. Imperatoris, & Regis, fol. 228.
 Conradi I. uxor Walpurgis, fol. 180.
 Caroli IV. I. uxor Blanka, II. Anna, III. itēm Anna, IV. Elifabetha, fol. 188. & 189. Hanc Elifabetham coronavit in Regnam Bohemiæ Principissa S. Georgij.
 Coronandi ritus Reginas Boëmiæ, fol. 205. & seqq.
 Caroli VI. Imperatoris nunc Regnantis Conjux Elifabetha Christina, fol. 230.

D.

Drahomira Ducissa Boëmiæ, uxor Ducis Boëmiæ Wratislai, fol. 176.
 Exurit Ecclesiam S. Georgij, fol. 77.

E.

Ecclesia S. Georgij in Arce Pragensi ædificatur, fol. 3. in ea IX. Clerici fundantur, fol. 4. eorundem Nomina, Officia, Præbendæ, & Foundationes, fol. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. Ad illam Moniales Ordinis S. Benedicti introducuntur, fol. 25. à Drahomira exurit, fol. 77. in illa Wratislaus Dux Boëmiæ sepelitur, fol. 76. Ejus Epitaphium, fol. 77. In illam Corpus S. Ludmilæ transfertur, 79. Itēm Borzivogij, fol. 80. Boleslaus Pius ibidem sepelitur, fol. 80.

Episcopatus Pragensis erigitur, fol. 27. 89.
 Ecclesia S. Clementis in Hradecz reparatur, fol. 123.

Ecclesia S. Nicolai in Zeleſticz benedicatur, fol. 124.
 Ecclesia S. Annæ ſupra Villam Brzezan ædificatur, fol. 124.
 De Ecclesia S. Spiritûs Vetro - Pragæ, fol. 131. 132. 133. In illa
 Confraternitas Omnium fidelium Defunctorum, fol. 162 & ſeqq.
 & ad illam Eccleſiam ſpectabat Poſſicz, & dobre Poſe, fol. 143.
 Exuritur, fol. 161. Reædificatur, & reſtauratur, fol. 161.
 Eliſabetha Duciffa Boëmiae, fol. 183.
 Eliſabetha Regina Boëmiae, Joannis Lucemburgici uxor, fol. 187.
 Eliſabetha IV. uxor Caroli IV. fol. 189.
 Eliſabetha Regina Boëmiae & Ungariæ, fol. 195.
 Eleonora II. uxor Ferdinandi II. fol. 225.
 Eleonora III. uxor Ferdinandi III. fol. 226.
 Eleonora Magdalena Theſſia, III. uxor Leopoldi I. Imperatoris,
 fol. 229.
 Eliſabetha Chriſtina moderna Imperatrix, Conthoralis Auguſtiſſimi
 moderni Imperatoris Caroli VI. fol. 230.

F.

Fundationes Canonorum in Ecclesia S. Georgij in Arce Pragenſi,
 fol. 14. 15.
 Friderici Ducis Boëmiae Conjux Eliſabetha, fol. 183.
 Ferdinandi I. Regis, & Imperatoris Conjux Anna. Illorum Proles,
 fol. 200. & 201.
 Ferdinandi II. prima Conjux Maria Anna, fol. 224. II. Elconora,
 fol. 225.
 Ferdinandi III. prima Conjux Maria. II. Maria Leopoldina. III.
 Eleonora, fol. 226. Proles ex tertia Conjuge, fol. 227.

G.

S. Georgij Ecclesia, & Monasterium, fol. 3. 25. & ſeqq.
 Getrudis Duciffa Boëmiae fol. 183.
 Gutta, ſeu Jutta Regina Boëmiae, fol. 186.
 Georgius Podiebradius Rex Bohemiæ, fol. 195. Illius Uxores, I. Cu-
 negunda ſeu Catharina, II. Joanna Leoniffa de Rozmital, fo-
 lio 197.

H.

Helbirgis Duciffa Boëmiae, fol. 180.
 Hemma Duciffa Boëmiae, fol. 177.
 Henrici Carinthiæ Ducis Conjux Anna Wenceslai II. Regis Boëmiae
 filia, fol. 187.
 Hrubá Duciffa Boëmiae, fol. 173.

I.

I.

Joannis Papæ litteræ, quibus erigit Episcopatum Pragenſem, fol. 27.
 Judith, ſeu Juditha Duciffa Boëmiae, fol. 179.
 Juditha II. uxor Wladislai II. fol. 183.
 Johanna Regina Boëmiae, uxor Regis Wenceslai Pigri, fol. 191.
 Johanna Leoniffa de Rozmital, II. uxor Georgij Regis Boëmiae,
 fol. 197.
 Joannis Lucemburgici Conjux Eliſabetha, Wenceslai II. Regis Bo-
 hemiæ filia, fol. 187. quâ mortuâ, Duxit Beatricem Borboniam,
 fol. 188.
 Joſephi I. Imperatoris, & Regis Conjux Wilhelmina Amalia, fo-
 lio 230.

K.

Krzemyslai uxor Libuſka, fol. 174.

L.

Ludmilla Duciffa Bohemiæ Chriſtiana, uxor Borzivogij, fol. 175.
 S. Ludmillæ Corpus ex Tetin transfertur Pragam, & in Ecclesia S.
 Georgij ſepelitur, fol. 79. Miraculum de velo S. Ludmillæ,
 fol. 80.
 Libuſſa Duciffa Bohemiæ, fol. 173.
 Lidomira Duciffa Bohemiæ, fol. 173.
 Libuſka Duciffa Bohemiæ, fol. 173.
 Lucretia, ſeu Lukarda Duciffa Boëmiae, fol. 180.
 Leopoldi I. Imperatoris Conjuges. I. Margaretha Infans Hiſpaniæ,
 fol. 227. II. Claudia Felicitas, fol. 228. III. Eleonora Mag-
 dalena Theſſia, fol. 229. Ex illa Proles enumerantur, fol. 229.
 230.

M.

Mirobogius artifex Eccleſiam S. Georgij primus ædificat, fol. 3. ad
 illam Moniales Ordinis S. Benedicti introducuntur, fol. 25. à
 Regibus Boëmiae ditatur, fol. 29. Privilegiatur, fol. 34. 36. 57.
 59. 62.
 Monasterij Bona ſpecificantur, fol. 30. 34. 35. 68. 69. Defenduntur,
 fol. 44. 45. 54.
 Monasterium S. Georgij à Summis Pontificibus amatur, maximis Pri-
 vilegijs, & Gratijs exornatur, fol. 64. 66. 67. 70. 71. 72. 73.
 Monasterium S. Georgij conflagravit, fol. 83. 87.
 Moniales S. Georgij Numero LXXV. ex Arce ſe ſalvant ad Eccle-
 ſiam S. Joannis in Augezd, fol. 83.
 Monasterium S. Spiritûs Vetro-Pragæ pro Sancti-Monialibus S. Be-
 nedicti ædificatur, fundatur, & dotatur, fol. 131. 132. Fundatio
 ab

ab Ernesto I. Archi-Episcopo Pragensi confirmatur, fol. 140.
 141. Itē à Wenceslao Rege & Imperatore, fol. 149. à Cle-
 mente VI. Pontifice Romano, fol. 139. Augetur fundatio, fol.
 145. ab Hussitis devastatur, fol. 159.
 Miloslawa Ducissa Boëmiæ, fol. 175.
 Margaretha Regina Bohemiæ Przemyslai Ottokari II. uxor, fol. 185.
 Maria uxor Sigismundi Regis, fol. 192.
 Magda'ena Caroli VII. Franciæ filia, desponsata Ladislao Regi Boë-
 miæ, fol. 195.
 Maria uxor Ludovici Regis, fol. 198.
 Maria uxor Maximiliani II. fol. 202.
 Maria Anna Conjux prima Ferdinandi II. fol. 224.
 Maria, prima uxor Ferdinandi III. fol. 225.
 Maria Leopoldina II. uxor Ferdinandi III. fol. 226.
 Margaretha Infans Hispaniæ, prima Conjux Leopoldi I. Imperato-
 ris, fol. 227.
 Mnata uxor Strzezyslawæ, fol. 173.
 Matthiæ Imperatoris & Regis Conjux Anna, Pragæ coronatur, fo-
 lio 205.

N.

Nomina modernarum Venerabilium Sacrarum Virginum ad S. Geor-
 gium degentium, & viventium, fol. 128. 129.
 Nomina Ducissarum, & Reginarum Bohemiæ, à fol. 173. usque ad
 fol. 230
 Nomina Confratrum Congregationis ad S. Spiritum, fol. 169.
 Nicolaus Rokczanerus Civis Pragensis, Fundator Monasterij ad S. Spi-
 ritum, fol. 132.
 Niwa, secunda uxor Croci. Illorum filia: Kassa, Tetka, & Libussa,
 fol. 173.
 Nezamyslij, prima uxor Hrubæ, II. Lidomira, fol. 173.
 Neklani uxor Ponislawa, fol. 175.

P.

Ponislawa Ducissa Boëmiæ, fol. 175.
 Przemyslai Ducis uxor Libussa, fol. 173.
 Przemyslaus Ottokarus repudiat suam uxorem Adela, vel Abdam,
 & ducit aliam, Constantiam Belæ III. Ungarorum Regis filiam,
 fol. 183.
 Przemyslaus Ottokarus II. Rex Bohemiæ repudiavit primam suam
 Uxorem Margaretam Austriacam propter sterilitatem, & duxit
 aliam Cunegundam, fol. 185.
 Petrus de Rosis Duxit Reginam viduam Violam, fol. 187.

R.

R.

Reges Bohemiæ amant, & dotant Monasterium S. Georgij, fol. 29.
 Itē Romani Pontifices, fol. 64. 66. 67. 70. 71. 72. 73.
 Regula Confratrum Congregationis ad S. Spiritum, fol. 167.
 Reginæ Boëmiæ, à fol. 183. usque ad 230.
 Rilscha, seu Elisabetha Regina Boëmiæ, fol. 186.
 Ritus Coronandi Reginas Boëmiæ, fol. 205. & seqq.

S.

Spitihnevus Dux Boëmiæ, Matrem suam, & Abbatissam S. Georgij
 Germanam ex Boëmia pellit, fol. 82.
 Strzezyslawæ Ducissa Boëmiæ, fol. 173.
 Strzizka Ducissa Boëmiæ, fol. 178.
 Sophia, II. uxor Wenceslai Cæsaris, & Regis Boëmiæ, fol. 191.
 Sobieslai I. uxor Adleta, fol. 180.
 Sigismundi Imperatoris filii Caroli IV. I. uxor, Maria, II. Barbara,
 fol. 192. quam in Reginam Boëmiæ coronavit Principissa S. Ge-
 orgij, fol. 193.

T.

Teynensis Ecclesia à Drahomira exurit, fol. 77.

V.

Vicariistæ Canonicorum ad S. Georgium, fol. 15.
 Viola Regina Bohemiæ, fol. 186.
 Udalrici Principis Boëmiæ uxor Brzena, seu Beatrix, fol. 178.

W.

S. Wenceslaus vult fieri Religiosus Benedictinus, sed antè à fratre
 occiditur, fol. 25.
 Wratislaus primus, Fundator Ecclesiæ S. Georgij, in ea sepelitur,
 fol. 76. 77.
 Walpurgis, fol. 180.
 Wilhelmina Amalia uxor Imperatoris Josephi I. fol. 230.
 Wogeni uxor Banka, fol. 174.
 Wratislai I. Ducis Bohemiæ uxor Drahomira, fol. 176.
 Wratislai II. uxor, I. Arabona, II. Adleta, fol. 181.
 Wladislai II. uxores, fol. 183.
 Wenceslai I. Regis Bohemiæ Conjux Cunegundis, fol. 184.
 Wenceslai II. Regis Bohemiæ, I. Uxor Guttha, vel Jutta, II. Ri-
 scha, seu Elisabetha, fol. 186.
 Wenceslai III. Regis Bohemiæ uxor Viola, fol. 186. quæ deinde
 Marito Olomucij occiso, duxit Petrum de Rosis, fol. 187.
 Wenceslaus filius Caroli IV. in Regem Bohemiæ coronatur, fol.
 189. Duxit I. Conjugem Johannam, II. Sophiam, fol. 191.

Z.

Zavissius Rosenfis Duxit Reginam viduam Cunegundam, fol. 185.